

P.Z. br. 528

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-02/23-01/62

URBROJ: 65-23-02

Zagreb, 28. lipnja 2023.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članka 178. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o državnim službenicima*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora podnijela Vlada Republike Hrvatske, aktom od 28. lipnja 2023. godine.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

PREDSJEDNIK

Gordan Jandroković

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

KLASA: 022-03/23-01/27
URBROJ: 50301-21/06-23-4

Zagreb, 28. lipnja 2023.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

PREDMET: Prijedlog zakona o državnim službenicima

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske) i članka 172. Poslovnika Hrvatskoga sabora („Narodne novine“, br. 81/13., 113/16., 69/17., 29/18., 53/20., 119/20. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 123/20.), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o državnim službenicima.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila ministra pravosuđa i uprave dr. sc. Ivana Malenicu i državne tajnike Vedranu Šimundžu Nikolić, Sanjina Rukavinu i Juru Martinovića.

PREDSJEDNIK

dr. sc. Andrej Plenković

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o državnim službenicima sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 85/10. – pročišćeni tekst i 5/14. – Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI

Prava, obveze i odgovornosti državnih službenika uređene su Zakonom o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.), te provedbenim propisima donesenim na temelju toga Zakona. Na pitanja koja nisu uređena Zakonom o državnim službenicima ili posebnim zakonom, uredbama Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada) ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona ili kolektivnim ugovorom, primjenjuju se opći propisi o radu.

Postupak provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu propisan je Zakonom o državnim službenicima i Uredbom o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi („Narodne novine“, br. 78/17. i 89/19.) te se odnosi na sva državna tijela, osim ako posebnim zakonom nije drukčije propisano.

U državnu službu prima se putem javnog natječaja, a izbor kandidata se obavlja na temelju rezultata testiranja i intervjuja u kojima se utvrđuju znanja, vještina i sposobnosti kandidata. U postupku provedbe javnog natječaja provodi se i psihološko testiranje kandidata, ako je to propisano pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela.

Postupak provodi komisija za provedbu natječaja koju imenuje čelnik tijela iz reda državnih službenika, a rješenje o prijmu u državnu službu donosi čelnik tijela ili ovlaštena službena osoba. Protiv rješenja o prijmu u službu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Najviše prigovora na provedbu javnog natječaja odnosi se na dugotrajnost postupka, netransparentnost izbora kandidata i sadržaj testiranja koji je pokazatelj znanja, sposobnosti i vještina kandidata te nemogućnost podnošenja prijava na natječaj elektroničkim putem.

Stoga se u okviru Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021.-2026. (u daljnjem tekstu: NPOO) provodi Investicija C2.2. R1-I1 Centralizirani sustav selekcije, kojom se planira unaprijediti postupak planiranja i zapošljavanja kroz kreiranje centraliziranog sustava za zapošljavanje sukladno potrebama za popunom određenih radnih mjesta i potrebnim profilom službenika s odgovarajućim kompetencijama. Zapošljavanje će se provoditi centralizirano, putem online testiranja, čime će se osigurati objektivnost i transparentnost postupka izbora kandidata. Planiranom investicijom utvrdit će se sadržaj testiranja i pripremiti odgovarajući zadaci za testiranje kojima se može osigurati izbor najboljeg kandidata. Na taj način ubrzat će se postupak izbora kandidata i doprinijeti zapošljavanju kandidata s potrebnim kompetencijama.

U provedbi ove investicije potrebno je izmijeniti zakonodavni okvir radi centralizacije sustava selekcije u državnoj upravi, kojem se uređuju potrebne kvalifikacije državnih službenika i omogućava suvremeni postupak odabira. Prvi pokazatelj uspješnosti investicije je stupanje na snagu Zakona o državnim službenicima, dok je ciljana vrijednost investicije 100% novih, stalno zaposlenih državnih službenika, zapošljava se isključivo kroz novi, centralizirani, digitalizirani i standardizirani sustav odabira i zapošljavanja, dostupan putem novo razvijene IT platforme (4. kvartal 2024). Stoga je potrebno donijeti novi Zakon o državnim službenicima kojim će se urediti centralizirani sustav za zapošljavanje u državnoj službi.

U postupku zapošljavanja testirat će se kompetencije kandidata pri čemu će se uzeti u obzir rezultati provedenog projekta „Razvoj kompetencijskog modela za zaposlene u javnoj upravi“ u kojem su utvrđeni opisi uobičajenih poslova javne uprave, opisi rukovodećih poslova, načini utvrđivanja složenosti poslova i primjenjive razine kompetencija te kategorije radnih mjesta na koje se pojedine razine kompetencija odnose.

Također, u okviru NPOO-a, reformske mjere C2.2. R2 Novi modeli plaća i rada u državnoj službi i javnim službama treba izraditi pravedniji, transparentniji, motivirajući i financijski održiv sustav plaća državnih službenika i zaposlenih u javnim službama. Pritom, potrebno je plaću vezati za ocjenu radne učinkovitosti državnog službenika te propisati objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje. Stoga je potrebno novim Zakonom o državnim službenicima i provedbenim propisom urediti postupak ocjenjivanja i kriterije za ocjenjivanje.

U cilju borbe protiv korupcije, Akcijskim planom za razdoblje od 2022. do 2024. godine uz Strategiju sprječavanja korupcije za razdoblje od 2021. do 2030. godine, utvrđena je mjera 4.3.5. Jačanje etičke infrastrukture za državne službenike, Aktivnost 143. Donošenje Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o državnim službenicima (regulacija prestanka državne službe po sili zakona za službenike kojima se utvrdi krivnja za počinjenje kaznenih djela povezanih s korupcijom neovisno o tome je li izrečena uvjetna ili bezuvjetna osuda), s rokom provedbe: IV. kvartal 2024. Stoga se ovim Zakonom propisuje navedeni razlog prestanka državne službe po sili zakona.

S obzirom da je zbog prethodno navedenih pitanja potrebno izmijeniti niz odredaba važećeg Zakona o državnim službenicima, te uzimajući u obzir dosadašnje brojne izmjene i dopune Zakona u skladu s člankom 48. stavkom 4. Jedinstvenih metodološko-nomotehničkih pravila („Narodne novine“ broj 74/15) predlaže se donošenje novog zakona.

U novom Zakonu o državnim službenicima, pored preuzimanja odredbi važećeg Zakona (prava i obveze, sukob interesa, pravilnik o unutarnjem redu, Odbor za državnu službu, raspored službenika, premještanje, napredovanje, izobrazba, državni ispit, stavljanje na raspolaganje, odgovornost za povrede službene dužnosti i prestanak državne službe) uz odgovarajuća poboljšanja, propisuje se centralizirani sustav za zapošljavanje koji obuhvaća planiranje prijma u državnu službu, podnošenje prijava kandidata elektroničkim putem, testiranje kandidata elektroničkim putem i druge aktivnosti vezane uz zapošljavanje. Time će se uspostaviti objektivniji i transparentniji sustav za zapošljavanje najkompetentnijih kandidata te stvaranje pretpostavki za izgradnju profesionalne, učinkovite te korisnicima dostupne javne uprave u Republici Hrvatskoj.

Također, uvodi se novi sustav ocjenjivanja učinkovitosti rada u jednostavnijem i bržem postupku, a ocjena će biti temelj za nagrađivanje i povišice plaće državnim službenicima te otkazivanje državne službe državnom službeniku koji je dobio ocjenu „ne zadovoljava“

III. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU ZAKONA

Sredstva potrebna za provedbu ovoga Zakona u ukupnom iznosu 2.171.057 eura, odnosno 1.178.455 eura za 2023., 362.602 eura za 2024. i 630.000 eura za 2025. godinu, osigurana su u Državnom proračunu Republike Hrvatske za 2023. godinu i projekcijama za 2024. i 2025. godinu u okviru razdjela 109 - Ministarstvo pravosuđa i uprave, glave 10905, projekta T830027 - Jačanje javne uprave, pravosuđa i sprječavanje korupcije - NPOO, podprojekta T830027.007 - Centralizirani sustav selekcije, na izvoru financiranja 581 - Mehanizam za oporavak i otpornost, skupinama računa 32 - Materijalni rashodi i 42 - Rashodi za nabavu proizvedene dugotrajne imovine.

PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

GLAVA I.

UVODNE ODREDBE

Predmet Zakona

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca, jedinstvena pravila za prijam u državnu službu, napredovanje u službi, ocjenjivanje, odgovornost za povrede službene dužnosti i štetu, stručno osposobljavanje i usavršavanje državnih službenika kao i druga pitanja od značaja za ostvarivanje prava i obveza državnih službenika te pitanja od značaja za uređivanje i ostvarivanje prava, obveza i odgovornosti namještenika.

Primjena Zakona

Članak 2.

Odredbe ovoga Zakona primjenjuju se na državne službenike u tijelima državne uprave, pravosudnim tijelima, kaznenim tijelima, stručnoj službi Hrvatskoga sabora, Uredu predsjednika Republike Hrvatske, uredima i drugim stručnim službama Vlade Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Vlada), stručnoj službi Ustavnog suda Republike Hrvatske, stručnoj službi Državnog sudbenog vijeća, stručnoj službi Državnoodvjetničkog vijeća, stručnoj službi pučkog pravobranitelja, stručnoj službi pravobranitelja za djecu, stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova, stručnoj službi pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državnom uredu za reviziju i u drugim tijelima koja se osnivaju za obavljanje državne službe (u daljnjem tekstu: državna tijela).

Rodna neutralnost izraza

Članak 3.

Izrazi koji imaju rodno značenje korišteni u ovom Zakonu odnose se jednako na muški i ženski rod.

Državni službenici i namještenici

Članak 4.

(1) Poslove u državnim tijelima obavljaju državni službenici i namještenici.

(2) Državni službenici su osobe koje u državnim tijelima kao redovito zanimanje obavljaju poslove iz djelokruga tih tijela utvrđene Ustavom Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ustav), zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona.

(3) Državni službenici su i osobe koje u državnim tijelima obavljaju informatičke poslove, opće i administrativne poslove, planske, materijalno-financijske i računovodstvene poslove i slične poslove.

(4) Namještenici su osobe koje u državnim tijelima rade na pomoćno-tehničkim poslovima i ostalim poslovima čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.

(5) Iznimno, ovisno o organizaciji i potrebama službe, u državnim tijelima pomoćno-tehnički i ostali poslovi iz stavka 4. ovoga članka mogu se povjeriti vanjskim pružateljima usluga u skladu s propisima o javnoj nabavi, uz prethodnu procjenu sigurnosnih rizika i financijske isplativosti.

Pružatelji stručnih usluga izvan državne službe

Članak 5.

(1) Pojedini poslovi koji se obavljaju u državnom tijelu, osim poslova koje obavljaju državni službenici iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona, mogu se na temelju ugovora o djelu povjeriti pružateljima stručnih usluga izvan državne službe. Na odnos pružatelja usluga i državnog tijela primjenjuju se propisi kojima se uređuju obveznopravni odnosi.

(2) Izdaci za pružatelje stručnih usluga iz stavka 1. ovoga članka ne smiju prelaziti 2% ukupnog iznosa sredstava za osnovne plaće s doprinosima u tekućoj godini osiguranim za to tijelo.

(3) Pružatelji stručnih usluga na temelju ugovora o djelu ne mogu postati državni službenici bez provođenja postupka prijma u državnu službu u skladu s ovim Zakonom.

(4) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na izdatke za pružatelje usluga izobrazbe državnih službenika te obavljanje poslova koji se odnose na ispunjavanje preuzetih međunarodnih obveza Republike Hrvatske.

Prava, obveze i odgovornosti državnih službenika

Članak 6.

(1) Prava, obveze i odgovornosti državnih službenika uređuju se zakonom i na temelju zakona donesenim propisima.

(2) Na pitanja koja nisu uređena ovim ili posebnim zakonom, uredbama Vlade ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona ili kolektivnim ugovorom, primjenjuju se opći propisi o radu.

GLAVA II.

TEMELJNA NAČELA, PRAVA I OBVEZE

1. NAČELA POSTUPANJA

Načelo zakonitosti i pravne sigurnosti

Članak 7.

Državni službenici u obavljanju državne službe postupaju na temelju zakona i drugih propisa donesenih na temelju zakona.

Načelo zabrane diskriminacije i povlašćivanja

Članak 8.

Državni službenici u svojem postupanju ne smiju diskriminirati ili povlašćivati građane po osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije.

Načelo hijerarhijske podređenosti

Članak 9.

(1) Državni službenici dužni su izvršavati naloge čelnika tijela te naloge nadređenog dužnosnika i nadređenog državnog službenika (u daljnjem tekstu: nadređena osoba) vezane za poslove radnog mjesta na koje su raspoređeni, osim ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije propisano.

(2) Ovlasti i odgovornosti u državnoj službi odgovaraju propisanom hijerarhijskom redu, prema kojem svakoj hijerarhijskoj razini pripada određeni stupanj ovlasti i odgovornosti.

Načelo odgovornosti za rezultate

Članak 10.

Državni službenici dužni su ostvariti postavljene ciljeve i odgovaraju za svoje postupke i rezultate rada.

2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Pravo na rad u prikladnim uvjetima

Članak 11.

(1) Državnom službeniku moraju biti osigurani potrebni organizacijski i tehnički uvjeti u kojima će moći obavljati zadatke u skladu s načelima i standardima rada koji se zahtijevaju u državnoj službi.

- (2) Državnom službeniku s invaliditetom osigurat će se razumna prilagodba uvjeta za rad.
- (3) Državnom službeniku moraju biti osigurani zdravi uvjeti rada, bez izlaganja okolnostima koje bi mogle ugroziti njegovo zdravlje ili sigurnost.
- (4) Državni službenik ima pravo na zaštitu fizičkog i moralnog integriteta tijekom obavljanja službenih dužnosti.
- (5) Državni službenik ima pravo na pravnu pomoć na trošak tijela kada se protiv njega poduzimaju radnje u prethodnom i sudskom postupku ili postupku naknade štete u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta na koje je raspoređen, odnosno na naknadu troškova u tim postupcima, ako je po ocjeni čelnika tijela navedene poslove obavio u skladu s zakonom.
- (6) Državni službenik kojem je uskraćena pravna pomoć iz stavka 5. ovoga članka, a po završetku postupka se utvrdi da je ocjena čelnika tijela bila pogrešna, ima pravo na povrat troškova pravne pomoći.

Pravo na plaću i druga materijalna prava

Članak 12.

- (1) Državni službenici za svoj rad imaju pravo na plaću.
- (2) Državni službenici imaju pravo na jednaku plaću za jednak rad, odnosno rad jednake vrijednosti, neovisno o tome jesu li u državnoj službi na neodređeno vrijeme ili određeno vrijeme.
- (3) Plaće i druga materijalna prava državnih službenika uređuju se posebnim zakonom.
- (4) Kolektivnim ugovorom mogu se urediti materijalna i druga prava državnih službenika.

Pravo na jednako postupanje i jednake mogućnosti napredovanja

Članak 13.

- (1) Čelnik državnog tijela i nadređena osoba dužni su pravedno i jednako postupati prema svim državnim službenicima, bez obzira na njihovu rasu ili etničku pripadnost ili boju kože, spol, jezik, vjeru, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovno stanje, članstvo u sindikatu, obrazovanje, društveni položaj, bračni ili obiteljski status, dob, zdravstveno stanje, invaliditet, genetsko naslijeđe, rodni identitet, izražavanje ili spolnu orijentaciju.
- (2) Čelnik državnog tijela i nadređena osoba službeniku dužni su poštivati dostojanstvo državnog službenika.
- (3) Državni službenici imaju jednake mogućnosti za napredovanje i stručno usavršavanje kroz organiziranu izobrazbu i druge načine usavršavanja.

Pravo na zaštitu od neopravdanog premještaja ili udaljenja s radnog mjesta

Članak 14.

(1) Državnom službeniku jamči se zaštita od svakoga neopravdanog ili nepotrebnog premještaja ili udaljenja s radnog mjesta.

(2) U slučajevima korištenja dopusta određenih ovim ili drugim zakonom ili kolektivnim ugovorom te upućivanja na rad u tijela Europske unije ili međunarodne organizacije, državni službenik ima se pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, radnom iskustvu i kompetencijama.

Pravo na kandidiranje na izborima

Članak 15.

(1) Državni službenik ima se pravo kandidirati na državnim i lokalnim izborima.

(2) Izbor i političko mišljenje izraženo tijekom izborne kampanje, nakon izbora ne smiju utjecati na status i napredovanje u državnoj službi.

(3) Političko opredjeljenje državnog službenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa i izvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela i nadređene osobe.

Pravo na predstavku i pritužbu

Članak 16.

Državni službenik ima pravo uputiti čelniku tijela predstavku i pritužbu u vezi s ostvarivanjem prava iz državne službe te dobiti na njih odgovor u primjerenom roku.

Pravo na zaštitu službenika koji prijavi sumnju na korupciju

Članak 17.

(1) Obraćanje državnog službenika zbog opravdane sumnje na korupciju ili podnošenje prijave o toj sumnji odgovornim osobama ili nadležnim državnim tijelima ne predstavlja opravdan razlog za prestanak državne službe.

(2) Državnom službeniku koji zbog opravdane sumnje na korupciju podnese prijavu o toj sumnji odgovornim osobama ili nadležnim državnim tijelima jamči se zaštita anonimnosti, zaštita od uskraćivanja ili ograničavanja prava utvrđenih ovim Zakonom i zaštita od bilo kojeg oblika zlostavljanja.

(3) Čelnik tijela dužan je pokrenuti postupak zbog teške povrede službene dužnosti protiv rukovodećega državnog službenika koji postupa protivno stavku 2. ovoga članka.

(4) Zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju predstavlja tešku povredu službene dužnosti.

3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Dužnost pravodobnog i stručnog obavljanja poslova

Članak 18.

Državni službenik dužan je poslove radnog mjesta na koje je raspoređen obavljati savjesno, stručno i na vrijeme, u skladu s načelima državne službe te u radu koristiti nova saznanja, usvajati i primjenjivati stručna dostignuća u svojoj struci te se trajno stručno usavršavati.

Zabrana zlouporabe ovlasti i postupanja izvan ovlasti

Članak 19.

(1) Državni službenik obavezan je pri obavljanju poslova radnog mjesta na koje je raspoređen postupati u skladu s načelima državne službe i zabranjuje mu se zlouporaba ovlasti u postupanju radi postizanja vlastitog interesa ili interesa fizičke ili pravne osobe.

(2) Državni službenik ne smije obavljati poslove koji prelaze ovlasti koje su mu dane sukladno radnom mjestu na koje je raspoređen.

(3) U slučaju nužde državni službenik može biti privremeno ovlašten da djeluje izvan svojih redovitih ovlasti, ali samo uz izričito odobrenje čelnika tijela ili nadređene osobe.

Izvršavanje poslova koji nisu u opisu radnog mjesta državnog službenika

Članak 20.

(1) Od državnog službenika može se zatražiti da u iznimnim ili hitnim slučajevima, a najduže 30 dana neprekidno, sukladno svojim stručnim sposobnostima i vještinama, obavlja poslove koji nisu u opisu poslova radnog mjesta na koje je raspoređen.

(2) Državnom službeniku iz stavka 1. ovog članka ne može se dati nalog za obavljanje poslova radnog mjesta ako ne ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.

Dužnost čuvanja tajnosti podataka i poštivanja privatnosti

Članak 21.

(1) Državni službenik dužan je čuvati kao tajnu sve podatke koje je doznao u tijeku postupka o strankama i njihovim pravima, obvezama i pravnim interesima, sukladno zakonu.

(2) Državni službenik dužan je čuvati tajnost klasificiranih podataka u skladu s zakonom kojim se uređuje tajnost podataka. Obveza čuvanja tajnosti klasificiranih podataka traje za vrijeme i nakon prestanka obavljanja državne službe, sve dok je podatak utvrđen jednim od stupnjeva tajnosti ili dok se odlukom nadležnog tijela u okviru čijeg djelovanja je klasificirani podatak nastao ne oslobodi obveze čuvanja tajnosti podataka.

(3) Državni službenik dužan je čuvati poslovnu ili profesionalnu tajnu utvrđenu zakonom ili drugim propisom. Obveza čuvanja poslovne ili profesionalne tajne traje i po prestanku državne

službe, a najduže pet godina od prestanka službe, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(4) Čelnik državnog tijela može službenika osloboditi obveze čuvanja poslovne ili profesionalne tajne u sudskom ili upravnom postupku, ako se radi o podacima bez kojih u tom postupku nije moguće utvrditi činjenično stanje i donijeti zakonitu odluku.

Dužnost prisutnosti na radnom mjestu

Članak 22.

(1) Državni službenik dužan je poštivati propisano radno vrijeme tijela u kojem je zaposlen i koristiti ga za obavljanje dodijeljenih dužnosti, te mora biti prisutan na radnom mjestu u skladu s uvjetima službe.

(2) Državni službenik se za vrijeme radnog vremena ne smije bez odobrenja čelnika tijela ili nadređene osobe udaljavati iz radnih prostorija, osim radi korištenja prava na stanku, a u slučaju hitnog razloga svoje udaljevanje mora opravdati odmah po povratku.

(3) U slučaju spriječenosti dolaska na rad državni službenik je dužan obavijestiti čelnika tijela ili nadređene osobe o razlozima spriječenosti najkasnije u roku od 24 sata od njihova nastanka, osim ako to nije moguće učiniti iz objektivnih razloga ili više sile, u kojem je slučaju dužan obavijestiti čelnika tijela ili nadređenu osobu odmah po prestanku razloga koji su onemogućili ranije obavješćivanje. Državni službenik nema pravo na plaću za vrijeme neopravdane odsutnosti s rada.

(4) Fleksibilno radno vrijeme može se odobriti službenicima koji su roditelji ili posvojitelji djeteta do osam godina starosti ili djeteta s poteškoćama u razvoju ili su pružatelji skrbi.

(5) Mogućnost fleksibilnog radnog vremena i rada s nepunim radnim vremenom detaljnije uređuje Vlada uredbom.

Rad na izdvojenom mjestu rada i rad na daljinu

Članak 23.

(1) Državni službenik može obavljati poslove radnog mjesta na izdvojenom mjestu rada i radom na daljinu.

(2) Rad na izdvojenom mjestu rada je rad kod kojeg službenik posao obavlja od kuće ili u drugom prostoru slične namjene koji je određen na temelju dogovora službenika i čelnika tijela, a koji nije prostor državnog tijela.

(3) Rad na daljinu je rad koji se uvijek obavlja putem informacijsko-komunikacijske tehnologije, pri čemu čelnik tijela i službenik utvrđuju pravo službenika da samostalno određuje gdje će taj rad obavljati, što može biti promjenjivo i ovisiti o volji službenika, zbog čega se takav rad ne smatra radom na mjestu rada odnosno na izdvojenom mjestu rada u smislu propisa o zaštiti na radu.

(4) Poslovi koji su ovim ili drugim zakonom utvrđeni kao poslovi s posebnim uvjetima rada odnosno poslovi na kojima, ni uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije

moguće zaštititi službenika od štetnih utjecaja ne smiju se obavljati radom na izdvojenom mjestu rada ni radom na daljinu.

(5) U slučaju nastanka izvanrednih okolnosti nastalih uslijed epidemije bolesti, potresa, poplave, ekološkog incidenta i sličnih pojava, čelnik tijela može, radi osiguranja kontinuiranog obavljanja poslova državnog tijela te zaštite zdravlja i sigurnosti službenika i drugih osoba, odrediti rad na izdvojenom mjestu rada.

(6) Rad na izdvojenom mjestu rada i rad na daljinu detaljnije uređuje Vlada uredbom.

Dužnost odbijanja ponuđenih darova

Članak 24.

Državnom službeniku zabranjeno je zahtijevati ili primati darove za osobnu korist, korist obitelji ili organizacije, radi povoljnog rješenja predmeta upravnog ili drugog postupka.

Zabrana neopravdanog nagrađivanja drugih državnih službenika

Članak 25.

Državni službenik ne smije nuditi ni davati darove ili druge koristi drugom državnom službeniku, njegovom srodniku, bračnom odnosno izvanbračnom drugu ili životnom partneru odnosno neformalnom životnom partneru, radi ostvarivanja vlastite koristi.

Dužnost pružanja informacija

Članak 26.

Državni službenik dužan je pripremiti sve potrebne podatke o obavljenim poslovima radi informiranja javnosti sukladno propisima kojima se uređuje pravo na pristup informacijama.

Uporaba povjerene imovine

Članak 27.

Državni službenik obvezan je s dužnom pažnjom koristiti se imovinom koja mu je povjerena u svrhu obavljanja njegovih dužnosti i ne smije je koristiti za postizanje osobnog interesa ili druge nezakonite aktivnosti.

Dužnost etičnog ponašanja

Članak 28.

(1) Državni službenik mora se ponašati tako da ne umanjí svoj ugled i ugled državne službe, te ne dovede u pitanje svoju nepristranost u postupanju.

(2) Pravila ponašanja državnih službenika uređuje etičkim kodeksom Vlada.

Zabrana poticanja na političko organiziranje

Članak 29.

Državni službenik za vrijeme radnog vremena ne smije poticati ostale državne službenike da se uključe u rad političke stranke.

Dužnost zamjene odsutnog državnog službenika

Članak 30.

(1) Državni službenik dužan je po nalogu čelnika tijela ili nadređene osobe sukladno svojim sposobnostima, u interesu službe zamijeniti privremeno odsutnog državnog službenika.

(2) Službenik iz stavka 1. ovoga članka mora ispunjavati uvjete za raspored na radno mjesto odsutnog službenika kojeg zamjenjuje.

Dužnost izvršavanja naloga

Članak 31.

Državni službenik dužan je poslove obavljati u skladu sa zakonom, drugim propisima i pravilima struke te izvršavati naloge čelnika tijela ili nadređene osobe, koji se odnose na državnu službu, te bez posebnog naloga obavljati zadatke radnog mjesta na koje je raspoređen.

Dužnost odbijanja naloga

Članak 32.

(1) Državni službenik dužan je odbiti izvršenje naloga koji je nezakonit ili čije bi izvršenje bilo protivno pravilima struke i etičkom kodeksu, odnosno čije bi izvršenje moglo izazvati veću štetu ili naloga čije bi izvršenje predstavljalo kazneno djelo ili prekršaj, te o tome obavijestiti nadređenu osobu ili čelnika tijela.

(2) Državni službenik kome je naređeno izvršenje naloga s obilježjima iz stavka 1. ovoga članka, dužan je postupiti na sljedeći način:

- a) pisano upozoriti davatelja naloga da je nalog nezakonit, da bi izvršenje naloga bilo protivno pravilima struke i etičkom kodeksu, da bi izvršenje naloga moglo izazvati veću štetu ili da bi izvršenje naloga predstavljalo kazneno djelo ili prekršaj,
- b) u slučaju ponovljenog naloga, zahtijevati od davatelja naloga pisanu potvrdu o ponavljanju naloga s preciznim sadržajem naloga i s njegovim potpisom,
- c) ako nalog bude potvrđen, državni službenik će o tome obavijestiti osobu neposredno nadređenu davatelju naloga i, ako nalog ne zahtijeva počinjenje kaznenog djela ili prekršaja, izvršiti nalog. Ako je nalog potpisao ministar ili drugi čelnik tijela državne uprave, službenik će o nalogu pisano obavijestiti Vladu.

(3) Državni službenik ne odgovara za štetu koja nastane izvršenjem naloga, ako je postupio u skladu sa stavkom 2. ovoga članka.

(4) Državni službenik ne smije biti pozvan na odgovornost zbog primjedbe stavljene sukladno stavku 2. ovoga članka.

(5) Državni službenik ne smije izvršiti nalog čije bi izvršenje predstavljalo kazneno djelo ili prekršaj, iako je nalog ponovljen i potvrđen sukladno stavku 2. ovoga članka, jer u protivnom odgovara zajedno s nadređenom osobom ili čelnikom tijela koji je nalog izdao.

Mogućnost odbijanja naloga

Članak 33.

(1) Državni službenik može odbiti izvršenje naloga ili provođenje odluka koje bi:

- a) uključivale nanošenje štete njegovim legitimnim pravima i interesima,
- b) predstavljale opasnost za njegovo zdravlje,
- c) tražile viši stupanj stručnog znanja od onog kojeg ima državni službenik, kojem je nalog upućen.

(2) Odbijanje izvršenja zadataka koji bi mogli predstavljati prijetnju zdravlju nije dopušteno u onim poslovima koji podrazumijevaju izlaganje opasnosti za zdravlje i za koje su zakonom utvrđeni posebni uvjeti rada.

4. SUKOB INTERESA

Zabrana otvaranja obrta ili osnivanja pravne osobe

Članak 34.

Državnom službeniku nije dozvoljeno otvaranje obrta ili obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva te osnivanje trgovačkog društva ili druge pravne osobe u području djelatnosti na kojem je zaposlen kao državni službenik ili u području u kojem obavlja nadzor.

Mogućnost obavljanja dodatnog posla

Članak 35.

(1) Državni službenik može izvan redovitoga radnog vremena, po prethodno pribavljenom odobrenju čelnika državnog tijela ili osobe koju on za to ovlasti, obavljati poslove ili pružati usluge pravnoj osobi, fizičkoj osobi ili obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, samo ako nad tim djelatnostima, odnosno nad radom te pravne osobe, fizičke osobe ili obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, državno tijelo u kojemu je u službi ne obavlja nadzor ili ako takav rad nije zabranjen posebnim zakonom, te ne predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje redovitih zadataka niti šteti ugledu državne službe.

(2) Odobrenje iz stavka 1. ovoga članka nije potrebno za objavljivanje stručnih članaka i autorskih publikacija, odnosno obavljanje poslova povremenog predavača na stručnim seminarima i savjetovanjima.

(3) O zahtjevu državnog službenika za davanje odobrenja iz stavka 1. ovoga članka, čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti odlučuje odlukom.

Dužnost prijavljivanja mogućeg sukoba interesa

Članak 36.

- (1) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenu osobu o financijskom ili drugom interesu koji on, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner odnosno neformalni životni partner, dijete ili roditelj može imati u odlukama tijela u kojem radi.
- (2) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenu osobu o fizičkim i pravnim osobama te obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu s kojima je bio u poslovnom odnosu u razdoblju od dvije godine prije prijma u službu, a prema kojima tijelo u kojem radi obavlja upravne poslove.
- (3) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenu osobu o vlasništvu dionica i obveznica ili financijskim i drugim interesima u trgovačkim društvima prema kojima tijelo u kojem radi obavlja upravne poslove, a što bi moglo predstavljati uzrok sukobu interesa.
- (4) Na dan početka rada u državnom tijelu državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenu osobu je li njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner odnosno neformalni životni partner, dijete ili roditelj obavlja najviše dužnosti u strukovnom udruženju, trgovačkom društvu ili drugoj pravnoj osobi koja je u poslovnom odnosu sa tijelom u kojem državni službenik preuzima dužnost ili ono nad njima obavlja nadzor.
- (5) Nadređena osoba ispitat će okolnosti navedene u pisanoj obavijesti iz stavaka 1. – 4. ovoga članka i o tome obavijestiti čelnika tijela. Ako te okolnosti dovode ili mogu dovesti do sukoba interesa, čelnik tijela donijet će odluku o izuzimanju državnog službenika od rada na određenim poslovima.
- (6) Odluka o izuzimanju državnog službenika od rada na određenim predmetima unosi se u osobni dosje službenika.

Sudjelovanje u radu trgovačkog društva ili drugih pravnih osoba

Članak 37.

- (1) Državni službenik ne smije biti član upravnog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, ako nad njim tijelo u kojem je zaposlen obavlja nadzor.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, državni službenik može biti član upravnog ili nadzornog tijela trgovačkog društva ako je imenovan na prijedlog državnog tijela u kojem je zaposlen sukladno posebnom propisu.
- (3) U okviru obavljanja službenih dužnosti, državni službenik ne smije provoditi nadzor nad trgovačkim društvom ili drugom pravnom osobom u čijem radu sudjeluje.

Potpisivanje izjave o nepostojanju sukoba interesa

Članak 38.

- (1) Na dan početka rada u državnom tijelu državni službenik dužan dati pisanu izjavu kojom potvrđuje da se ne nalazi u sukobu interesa u smislu članaka 34. – 37. ovoga Zakona.

(2) Državni službenik dužan je dati novu izjavu iz stavka 1. ovoga članka u slučaju promjene okolnosti koje dovode ili mogu dovesti do sukoba interesa propisanih ovim Zakonom.

(3) Izjave iz stavaka 1. i 2. ovoga članka ulažu se u osobni dosje državnog službenika.

Zabrana donošenja pojedinih odluka

Članak 39.

(1) Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno sudjelovati u donošenju odluka koje utječu na njegov financijski ili drugi interes.

(2) Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno sudjelovati u donošenju odluka koje utječu na financijski ili drugi interes:

- a) njegovoga bračnog ili izvanbračnog druga, djeteta ili roditelja
- b) fizičkih ili pravnih osoba te obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva s kojima ostvaruje ili je ostvarivao službene ili poslovne kontakte u posljednje dvije godine
- c) fizičkih ili pravnih osoba te obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva koje su u posljednjih pet godina financirale njegovu izbornu kampanju
- d) fizičke ili pravne osobe odnosno obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva u kojoj se državni službenik namjerava zaposliti
- e) udruženja ili pravne osobe u kojoj je na mjestu upravitelja ili člana upravnog odbora
- f) fizičke ili pravne osobe odnosno obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva čiji je predstavnik, zakonski zastupnik ili stečajni upravitelj
- g) fizičke ili pravne osobe odnosno obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva s kojima je državni službenik, njegov bračni drug ili izvanbračni drug, životni partner odnosno neformalni životni partner, dijete ili roditelj u sporu ili je njihov dužnik.

GLAVA III.

ODLUČIVANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI

1. UPRAVLJANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI

Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose

Članak 40.

Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose odgovorno je za provedbu ovoga Zakona, prati stanje i predlaže mjere za razvoj državne službe i obavlja nadzor nad provedbom Zakona.

Ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskim potencijalima

Članak 41.

(1) Državna tijela u kojima je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika, ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala (u daljnjem tekstu: jedinica za ljudske potencijale).

(2) Jedinica za ljudske potencijale:

- a) obavlja stručne i upravne poslove vezane za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala,
- b) priprema prijedlog plana prijma u državnu službu,
- c) priprema kompetencijski model i izrađuje profile radnih mjesta u državnom tijelu
- d) planira razvoj ljudskih potencijala u državnom tijelu, procjenjuje potrebe izobrazbe u državnom tijelu te obavlja stručne poslove vezane za izobrazbu državnih službenika i namještenika
- e) vodi evidencije službenika i namještenika i redovito unosi nove podatke o zaposlenima u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama i ostale propisane evidencije,
- f) sudjeluje u provedbi postupka prijma u državnu službu.

(3) U državnim tijelima u kojima je zaposleno manje od 50 službenika i namještenika, poslove upravljanja i razvoja ljudskih potencijala obavlja pojedini službenik u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu ili državno tijelo utvrđeno posebnim propisima.

2. ODLUČIVANJE O PRAVIMA I OBVEZAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA

Rješenja i odluke

Članak 42.

(1) Odlučivanje o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, premještanju, napredovanju, plaći, produženju roka za polaganje državnog ispita, stavljanju na raspolaganje te prestanku državne službe upravna je stvar o kojoj odlučuje rješenjem čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova rješavanje o upravnoj stvari, sukladno propisima o ustrojstvu državnog tijela.

(2) Na odlučivanje o pravima i obvezama iz državne službe, osim onih iz stavka 1. ovoga članka, odgovarajuće se primjenjuje se odredbe općeg propisa o radu kojima se uređuje ostvarivanje prava i obveza iz radnog odnosa.

(3) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka službenik može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(4) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja o prijmu u državnu službu na određeno vrijeme, rasporedu na radno mjesto, plaći, premještanju, napredovanju, stavljanju na raspolaganje, otkazu službeniku koji nije zadovoljio na probnom radu, prestanku državne službe po sili zakona te prestanku državne službe istekom roka.

(5) Protiv rješenja Odbora za državnu službu državno tijelo i državni službenik mogu pokrenuti upravni spor u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

3. ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU

Članak 43.

- (1) Odbor za državnu službu se osniva kao neovisno tijelo za rješavanje žalbi sukladno odredbama ovoga Zakona.
- (2) Sjedište Odbora za državnu službu je pri tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (3) U obavljanju svojih poslova Odbor za državnu službu koristi pečat s grbom Republike Hrvatske.
- (4) Na sadržaj zaglavlja akata Odbora za državnu službu primjenjuju se propisi kojima se uređuje sadržaj zaglavlja akata tijela državne uprave.
- (5) Uredske i druge administrativne poslove za Odbor za državnu službu obavlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

Imenovanje članova Odbora za državnu službu

Članak 44.

- (1) Članove Odbora za državnu službu imenuje Vlada na temelju javnog natječaja na vrijeme od pet godina. Članovi Odbora moraju biti diplomirani pravnici, odnosno sveučilišni magistri prava.
- (2) Odbor za državnu službu ima predsjednika, kojeg imenuje Vlada iz reda članova Odbora za državnu službu. Do imenovanja predsjednika Odbora za državnu službu, Vlada može za obavljanje poslova predsjednika Odbora ovlastiti člana Odbora najduže do šest mjeseci.
- (3) Protiv rješenja o imenovanju iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (4) Predsjednik i član Odbora za državnu službu imaju položaj državnih službenika, a prava i obveze iz državne službe ostvaruju u tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.
- (5) Na ocjenjivanje učinkovitosti rada predsjednika i članova Odbora za državnu službu odgovarajuće se primjenjuje odredba članka 94. stavka 2. ovoga Zakona.
- (6) Predsjedniku i članu Odbora za državnu službu za vrijeme trajanja mandata miruju prava i obveze iz službe u državnom tijelu u kojem su bili u službi prije imenovanja.
- (7) Vlada uredbom propisuje broj članova, uvjete za imenovanje, način imenovanja, ustrojstvo i način rada Odbora za državnu službu.

Nepristranost i neovisnost članova Odbora za državnu službu

Članak 45.

- (1) Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu neovisni su u radu i svoje zadaće obavljaju nepristrano i u skladu sa zakonom.
- (2) Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu ne smiju obavljati drugu službu ili posao koji bi mogao utjecati na njihovu samostalnost, nepristranost i neovisnost ili umanjiti njihov društveni ugled ili su inače nespojivi s obnašanjem dužnosti u Odboru za državnu službu.

Razrješenje članova Odbora za državnu službu

Članak 46.

- (1) Predsjednika i članove Odbora za državnu službu Vlada može razriješiti:
- na njihov osobni zahtjev,
  - zbog njihovog nezakonitog, nesavjesnog ili nemarnog rada,
  - u slučaju prestanka državne službe na način propisan zakonom.
- (2) Protiv rješenja o razrješenju iz stavka 1. ovoga članka, nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.
- (3) Razriješeni predsjednik Odbora za državnu službu ostaje u sastavu Odbora u svojstvu člana, ako ga Vlada istovremeno nije razriješila i dužnosti člana Odbora za državnu službu.
- (4) Razriješeni član Odbora za državnu službu, kao i član Odbora za državnu službu kojem je istekao rok na koji je imenovan, ima pravo povratka na odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu u kojem je bio u službi prije imenovanja za člana Odbora za državnu službu, a ako nije bio u državnoj službi, ima pravo rasporeda na odgovarajuće radno mjesto u tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, na temelju zahtjeva koji je dužan podnijeti nadležnom tijelu u roku od 15 dana od dana razrješenja. Kod rasporeda na odgovarajuće radno mjesto vodit će se računa o njegovom stručnom znanju i radnom iskustvu te kompetencijama.
- (5) Nadležno državno tijelo dužno je donijeti rješenje o rasporedu iz stavka 3. ovoga članka u roku od 15 dana od zaprimanja zahtjeva razriješenog člana Odbora za državnu službu. Do donošenja tog rješenja razriješeni član Odbora za državnu službu ostvaruje prava iz službe u Odboru prema dotadašnjem rješenju.
- (6) Odredbe stavaka 3. do 5. ovoga članka ne odnose se na člana Odbora za državnu službu koji je razriješen zbog prestanka državne službe na način propisan ovim Zakonom.

GLAVA IV.**RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI****Nazivi radnih mjesta i uvjeti za raspored****Članak 47.**

Nazive radnih mjesta u državnoj službi, uvjete za raspored, klasifikaciju i vrednovanje radnih mjesta primjenom standardnih mjerila za klasifikaciju i vrednovanje utvrđuje Vlada uredbom.

Kompetencijski model**Članak 48.**

(1) Kompetencijski model je temelj za upravljanje ljudskim potencijalima, a osobito pri planiranju novog zapošljavanja, rasporeda na radno mjesto, napredovanja i utvrđivanja potreba za dodatnom izobrazbom državnih službenika.

(2) Kompetencijski model priprema jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu radi izrade profila radnih mjesta s opisom, zastupljenošću te složenošću pojedinih poslova, kvalifikacijama te potrebnim općim, specifičnim i rukovodećim kompetencijama.

(3) Kompetencijski model iz stavka 1. ovoga članka sastavni je dio pravilnika o unutarnjem redu državnog tijela.

(5) Kompetencije su znanja, vještine, sposobnosti i odgovarajuća ponašanja državnih službenika potrebna za uspješno obavljanje poslova radnog mjesta.

(6) Opće kompetencije moraju imati svi državni službenici, bez obzira na vrstu i složenost poslova radnog mjesta.

(7) Specifične kompetencije vezane su za pojedine skupine poslova koji zahtijevaju stručno znanje i iskustvo u određenom području rada te posebne vještine, sposobnosti i ponašanja potrebne za kvalitetno obavljanje tih poslova.

(8) Rukovodeće kompetencije moraju imati državni službenici koji upravljaju ustrojstvenom jedinicom ili državnim tijelom.

Pravilnik o unutarnjem redu**Članak 49.**

(1) Pravilnikom o unutarnjem redu utvrđuju se radna mjesta u državnom tijelu, potreban broj državnih službenika na svakom radnom mjestu i uvjeti za raspored, potrebne kompetencije te druga pitanja od značaja za organizaciju i način rada u državnom tijelu sukladno zakonu.

(2) Pravilnik o unutarnjem redu donosi čelnik tijela.

(3) Tijela državne uprave te uredi i druge stručne službe Vlade obvezno dostavljaju prijedlog pravilnika o unutarnjem redu na prethodnu suglasnost tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

(4) Pravosudna tijela, stručna služba Državnog sudbenog vijeća i stručna služba Državnoodvjetničkog vijeća obvezno dostavljaju prijedlog pravilnika o unutarnjem redu na prethodnu suglasnost tijelu državne uprave nadležnom za poslove pravosuđa.

(5) Ured predsjednika Republike Hrvatske, stručne službe Hrvatskoga sabora, Ustavnog suda Republike Hrvatske, pučkog pravobranitelja, pravobranitelja za djecu, pravobranitelja za ravnopravnost spolova, pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državni ured za reviziju te druga tijela koja se osnivaju za obavljanje državne službe dužni su dostaviti pravilnik o unutarnjem redu tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Radna mjesta rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada

Članak 50.

(1) Na radna mjesta zamjenika državnog tajnika središnjeg državnog ureda, glavnog tajnika ministarstva, zamjenika glavnog državnog inspektora, ravnatelja i glavnog inspektora koji upravlja upravnom organizacijom u sastavu ministarstva, zamjenika glavnog ravnatelja državne upravne organizacije, glavnog tajnika državne upravne organizacije, ravnatelja ureda Vlade, predstojnika Ureda potpredsjednika Vlade, ravnatelja ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi koje Vlada osniva uredbom, službenike imenuje i razrješava Vlada na prijedlog čelnika tijela, na temelju javnog natječaja, na razdoblje od četiri godine.

(2) Na mogućnost raspisivanja i provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećih službenika odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 52. stavka 2. i 3. ovoga Zakona, u slučaju isteka vremena na koje su imenovani dotadašnji službenici.

(3) Na dostavu rješenja o imenovanju odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o dostavi rješenja o prijmu u državnu službu. Protiv rješenja o imenovanju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(4) Do provedbe javnog natječaja iz stavka 1. ovoga članka, Vlada može za obavljanje poslova rukovodećeg službenika iz stavka 1. ovoga članka ovlastiti najduže do šest mjeseci državnog službenika zatečenog u državnoj službi.

(5) Rukovodećeg službenika iz stavka 1. ovoga članka Vlada će razriješiti:

1. na osobni zahtjev,
2. ako je proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti,
3. nakon ukidanja ili promjene djelokruga ustrojstvene jedinice ili državnog tijela kojim upravlja,
4. u slučaju prestanka državne službe u skladu sa zakonom.

(6) Rješenje o razrješenju mora biti obrazloženo.

(7) Protiv rješenja o razrješenju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

(8) Razriješeni rukovodeći državni službenik rasporedit će se na drugo odgovarajuće radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju i radnom iskustvu te kompetencijama.

Radna mjesta u kabinetu ministra

Članak 51.

(1) Državni službenici raspoređuju se na radna mjesta u kabinetu ministra na određeno vrijeme najduže do dana prestanka mandata ministra.

(2) Na raspored državnog službenika iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o premještanju.

(3) Nakon prestanka mandata ministra, službenici iz stavka 1. ovoga članka raspoređuju se na odgovarajuća radna mjesta u državnom tijelu u kojem su radili do premještanja u kabinet ministra, za koje ispunjavaju uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju i radnom iskustvu te kompetencijama.

(4) Odredbe ovoga članka primjenjuju se na odgovarajući način na radna mjesta u odgovarajućoj ustrojstvenoj jedinici Ureda predsjednika Republike Hrvatske, Ureda predsjednika Hrvatskoga sabora, Ureda predsjednika Vlade, Ureda potpredsjednika Hrvatskoga sabora, Uredu potpredsjednika Vlade koji nije čelnik ministarstva i kabinetu državnog tajnika središnjeg državnog ureda.

GLAVA V.

POPUNJAVANJE RADNIH MJESTA

1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU

Uvjeti za novo zapošljavanje

Članak 52.

(1) Uvjeti za provedbu novog zapošljavanja su:

- a) slobodno radno mjesto predviđeno pravilnikom o unutarnjem redu
- b) popunjavanje radnog mjesta predviđeno planom prijma u državnu službu
- c) osigurana financijska sredstva.

(2) Iznimno od stavka 1. podstavka a) ovoga članka novo zapošljavanje može se provesti radi popunjavanja radnog mjesta koje nije slobodno u vrijeme raspisivanja i provedbe javnog natječaja, ako će ostati upražnjeno zbog prestanka državne službe dotadašnjem službeniku u roku od najviše šest mjeseci od dana raspisivanja javnog natječaja.

(3) Javni natječaj za popunjavanje radnog mjesta iz stavka 2. ovoga članka može se raspisati po izvrsnosti rješenja o prestanku državne službe dotadašnjem službeniku. Za izabranog kandidata u postupku javnog natječaja može se donijeti rješenje o prijmu u državnu službu i rješenje o rasporedu na radno mjesto, a kandidat ne može početi raditi prije prestanka državne službe dotadašnjem službeniku.

(4) Iznimno od stavka 1. podstavka b) ovoga članka postupak prijma u službu može se provesti neovisno o planu prijma u državnu službu u slučaju:

- a) prijma na određeno vrijeme koji se nije mogao predvidjeti u vrijeme donošenja plana prijma u službu te u slučaju zamjene duže vrijeme odsutnog službenika
- b) popunjavanja radnog mjesta koje je ostalo upražnjeno odlaskom službenika iz državnog tijela tijekom tekuće kalendarske godine ili u prosincu prethodne godine.

Plan prijma u državnu službu

Članak 53.

(1) Planom prijma u državnu službu utvrđuje se broj državnih službenika i namještenika i radna mjesta u državnom tijelu koja se planira popuniti novim zapošljavanjem na neodređeno i određeno vrijeme te utvrđuje broj vježbenika.

(2) Planom prijma u državnu službu utvrđuje se i popunjenost radnih mjesta u državnom tijelu pripadnicima nacionalnih manjina i planira zapošljavanje potrebnog broja državnih službenika pripadnika nacionalnih manjina radi ostvarivanja njihove zastupljenosti sukladno Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina i posebnom zakonu.

(3) Planom prijma u državnu službu utvrđuje se i popunjenost radnih mjesta u državnom tijelu osoba s invaliditetom i planira zapošljavanje potrebnog broja državnih službenika s invaliditetom radi ostvarivanja njihove zastupljenosti sukladno posebnom zakonu.

Priprema i donošenje plana prijma

Članak 54.

(1) Državno tijelo priprema prijedlog plana prijma u državnu službu u vrijeme pripreme nacрта državnog proračuna za sljedeću kalendarsku godinu.

(2) Prijedlog plana iz stavka 1. ovoga članka, dostavlja se na prethodnu suglasnost tijelu državne uprave nadležnog za financije i tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose putem centraliziranog sustava za zapošljavanje.

(3) Čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, po dobivenoj suglasnosti tijela državne uprave nadležnog za financije, donosi objedinjeni plan prijma u državnu službu.

(4) Iznimno, zbog opravdanih razloga, plan prijma u državnu službu može se izmijeniti odnosno dopuniti tijekom kalendarske godine na koju se odnosi.

Objava plana prijma

Članak 55.

Plan prijma u državnu službu objavljuje se na internetskoj stranici državnog tijela za koje se plan donosi i internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, putem centraliziranog sustava za zapošljavanje.

Uvjeti za prijam u državnu službu i raspored na radno mjesto

Članak 56.

(1) Osoba koja se prima u državnu službu mora imati:

- a) odgovarajući stupanj obrazovanja
- b) radno iskustvo na odgovarajućim poslovima, osim u slučaju prijma vježbenika
- c) zdravstvenu sposobnost za obavljanje poslova radnog mjesta na koje se prima
- d) hrvatsko državljanstvo, ako ovim zakonom nije drugačije propisano.

(2) U državnu službu može se primiti državljanin države članice Europskog gospodarskog prostora ili Švicarske Konfederacije, koji zna hrvatski jezik i latinično pismo.

(3) U državnu službu može se primiti državljanin treće zemlje, uz prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, ako zna hrvatski jezik i latinično pismo i imaju odobren boravak na temelju kojeg mogu raditi bez dozvole za boravak i rad, sukladno posebnom zakonu.

(4) Državljanin države članice Europskog gospodarskog prostora ili Švicarske Konfederacije i državljanin treće zemlje ne može se primiti u državnu službu na poslove iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona.

(5) Osim uvjeta iz stavka 1. ovoga članka posebnim zakonom, uredbom ili pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela mogu se propisati potrebne kompetencije i drugi uvjeti za prijam u državnu službu i raspored na radno mjesto.

Radno iskustvo na odgovarajućim poslovima

Članak 57.

(1) U smislu ovoga Zakona radno iskustvo na odgovarajućim poslovima je radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u istom stupnju obrazovanja i struci koja je uvjet za raspored na radno mjesto.

(2) U radno iskustvo na odgovarajućim poslovima uračunava se vrijeme stručnog osposobljavanja za rad bez zasnivanja radnog odnosa i vrijeme obavljanja poslova na temelju ugovora iz članka 5. ovoga Zakona.

Zapreke za prijam u državnu službu

Članak 58.

U državnu službu ne može biti primljena osoba:

- a) protiv koje se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti ili koja je proglašena krivom za kazneno djelo za koje se kazneni postupak vodi po službenoj dužnosti, osim za kazneno djelo koje se odnosi na sigurnost prometa pod uvjetom da za to kazneno djelo nije osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora
- b) kojoj je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe

- c) kojoj je prestala državna služba izvanrednim otkazom, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe
- d) kojoj je prestala državna služba zbog toga što nije zadovoljila na probnom radu, u razdoblju od dvije godine od prestanka državne službe
- e) kojoj je prestala državna služba jer je ocjenjena ocjenom „ne zadovoljava“, u razdoblju od dvije godine od prestanka državne službe.

Zabrana rasporeda državnih dužnosnika na radna mjesta državnih službenika

Članak 59.

Državni dužnosnici ne mogu biti raspoređeni na radna mjesta državnih službenika bez postupka prijma u državnu službu putem javnog natječaja, ako posebnim zakonom nije drukčije propisano.

Načini prijma u državnu službu

Članak 60.

(1) U državnu službu na određeno i neodređeno vrijeme prima se putem javnog natječaja, ako ovim ili posebnim zakonom nije drugačije propisano.

(2) Javni natječaj se ne provodi:

- kod prijma u službu osobe koja je na temelju ugovora o stipendiranju ili školovanju u obvezi raditi određeno vrijeme u državnoj službi
- kod prijma u državnu službu osobe zaposlene u javnoj službi ili upravnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koja se po potrebi službe premješta u državno tijelo.

(3) Za premještaj iz stavka 2. podstavka 2. ovoga članka potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela, odnosno javne službe, uz prethodnu suglasnost službenika.

(4) Javne službe iz stavka 2. ovoga članka su pravne osobe na koje primjenjuje poseban zakon o Registru zaposlenih u državnoj službi i javnim službama.

Postupak prije raspisivanja javnog natječaja

Članak 61.

(1) Prije raspisivanja javnog natječaja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose dužno je provjeriti u Registru zaposlenih u državnoj službi i javnim službama ima li na raspolaganju Vladi službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti.

(2) Ako na raspolaganju Vladi ima državnih službenika koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto koje treba popuniti, tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose dužno ih je pozvati na testiranje i razgovor (intervju), radi provjere njihovih kompetencija (znanja, vještina i sposobnosti), ako mjesto stanovanja službenika nije udaljeno više od 50 kilometara od državnog tijela, odnosno neovisno o udaljenosti ako službenik pristaje na raspored i kad je udaljenost veća od 50 kilometara.

(3) Na postupak provjere kompetencija iz stavka 2. ovoga članka i izbor službenika kojim će se popuniti radno mjesto odgovarajuće se primjenjuju propisi kojima je uređen postupak javnog natječaja u državnoj službi.

(4) Ako nema službenika na raspolaganju koji ispunjavaju uvjete za raspored na radno mjesto ili nijedan službenik s raspolaganja Vladi nije postigao zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju i intervjuu iz stavka 2. ovoga članka, može se raspisati javni natječaj.

(5) Službeniku iz stavka 2. ovoga članka koji bez opravdanoga razloga ne pristupi testiranju i/ili razgovoru (intervjuu) prestaje državna služba po sili zakona danom zakazanog testiranja odnosno razgovora (intervjua).

Raspisivanje i objava javnog natječaja

Članak 62.

(1) Javni natječaj za prijam u državnu službu na određeno i neodređeno vrijeme za sva državna tijela raspisuje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(2) Javni natječaj se obvezno objavljuje na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose putem Centraliziranog sustava za zapošljavanje i na internetskoj stranici državnog tijela koje zapošljava.

(3) Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose neće raspisati javni natječaj ako nisu ispunjeni uvjeti za novo zapošljavanje propisani ovim Zakonom.

Centralizirani sustav za zapošljavanje

Članak 63.

(1) Centralizirani sustav za zapošljavanje je informacijski sustav uspostavljen sa svrhom planiranja i provedbe zapošljavanja u državnim tijelima, dostupan putem internetske stranice tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(2) U Centraliziranom sustavu za zapošljavanje planira se novo zapošljavanje, podnose prijave na javni natječaj, provodi testiranje kandidata elektroničkim putem, pozivaju kandidati na intervju, objavljuju rješenja o prijmu u državnu službu te obavljaju drugi poslovi vezani za prijam u državnu službu.

(3) Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose je voditelj zbirke osobnih podataka Centraliziranog sustava za zapošljavanje sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

(4) Centralizirani sustav za zapošljavanje obrađuje podatke koji se odnose se na plan prijma, korisnike sustava, natječaje i rezultate natječaja.

(5) Postupak prijma u državnu službu do intervjuja provodi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, a intervju i postupak nakon intervjuja provodi državno tijelo koje zapošljava.

(6) Iznimno od stavka 5. ovoga članka, opće i specifične kompetencije koje nije moguće testirati elektroničkim putem u centraliziranom sustavu za zapošljavanje, testiraju se u državnom tijelu koje provodi zapošljavanje, prije provedbe intervjua.

Prijave na javni natječaj

Članak 64.

(1) Prijave na javni natječaj podnose se elektroničkim putem u centraliziranom sustavu za zapošljavanje.

(2) Prijave na javni natječaj podnose se u roku od osam dana od dana objave javnog natječaja na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

(3) Kandidat koji ima pravo prednosti pri zapošljavanju prema posebnom zakonu dužan je u prijavi na javni natječaj pozvati se na to pravo i ima prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.

Testiranje kandidata

Članak 65.

(1) Testiranje se provodi putem centraliziranog sustava za zapošljavanje.

(2) Testiranje se sastoji od provjere kompetencija potrebnih za obavljanje poslova radnog mjesta.

(3) Rezultati provjere kompetencija vrijede dvije godine od provedenog testiranja.

(4) Kandidatu kojem su provjerene kompetencije u razdoblju iz stavka 3. ovoga članka ne moraju se ponovno testirati iste kompetencije, ali kandidat ima pravo zatražiti ponovno testiranje istih kompetencija te mu se u obzir uzima rezultat ostvaren na posljednjem testiranju.

Prigovor u postupku testiranja

Članak 66.

(1) Kandidat u postupku testiranja može izjaviti prigovor zbog procesnih ili tehničkih poteškoća pri radu u centraliziranom sustavu za zapošljavanje, ako ih nije sam prouzročio te prigovor na sadržaj i način testiranja.

(2) Prigovor se podnosi putem centraliziranog sustava za zapošljavanje tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, u roku od tri dana od dana testiranja.

(3) Ako je prigovor osnovan, otklonit će se utvrđene nepravilnosti i kandidat pozvati na ponovno testiranje.

(4) Ako prigovor nije osnovan, donijet će se rješenje o odbijanju prigovora.

(5) Protiv rješenja iz stavka 4. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor.

Sadržaj testiranja

Članak 67.

(1) Na testiranju kandidata u centraliziranom sustavu za zapošljavanje provodi se provjera općih kompetencija (kognitivne sposobnosti, osobine ličnosti i komunikacijske vještine), općih znanja (znanje hrvatskog i stranog jezika, znanje formalnog komuniciranja, poznavanje rada na računalu, poznavanje sustava javne uprave i etike) te kompetencija i znanja specifičnih za radno mjesto koje je moguće provjeriti u centraliziranom sustavu za zapošljavanje.

(2) Opće i specifične kompetencije koje nije moguće provjeriti u centraliziranom sustavu za zapošljavanje testiraju se na odgovarajući način u državnom tijelu koje zapošljava.

(3) Ukupni rezultati testiranja iz stavka 1. i 2. ovoga članka unose se u centralizirani sustav za zapošljavanje.

Intervju

Članak 68.

(1) Prije pozivanja kandidata na intervju provjerava se ispunjavanje formalnih uvjeta kandidata koji su prošli testiranje.

(2) Kandidat koji ne ispunjava formalne uvjete iz javnog natječaja, ne smatra se više kandidatom u postupku provedbe javnog natječaja o čemu mu se dostavlja obavijest na koju može izjaviti prigovor putem Centraliziranog sustava za zapošljavanje.

(3) Kandidati koji ispunjavaju formalne uvjete iz javnog natječaja i koji su ostvarili najbolje rezultate na testiranju, pozivaju se na razgovor (intervjuu) s komisijom. Broj kandidata koji se poziva na intervju utvrdit će uredbom kojom se uređuje postupak i provedba javnog natječaja.

(4) Intervju provodi komisija čije članove imenuje čelnik državnog tijela koje provodi zapošljavanje.

Izbor kandidata

Članak 69.

(1) Izbor kandidata u postupku javnog natječaja obavlja se na temelju rezultata testiranja i intervjua.

(2) Izbor kandidata obavlja se najkasnije u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja, a rok se može produžiti u slučaju popunjavanja radnih mjesta kod kojih je propisana obvezna sigurnosna provjera, za vrijeme trajanja sigurnosne provjere.

Obustava postupka javnog natječaja

Članak 70.

- (1) Postupak javnog natječaja obustavit će se u slučaju kada se u roku određenom javnim natječajem nije prijavio nijedan kandidat ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam i raspored ili kandidati nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju ili razgovoru (intervjuu).
- (2) Postupak javnog natječaja može se obustaviti zbog bitno promijenjenih okolnosti koje su nastale nakon raspisivanja javnog natječaja.
- (3) Odluku o obustavi postupka javnog natječaja donosi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.
- (4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka objavljuje se na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose putem centraliziranog sustava za zapošljavanje i na internetskoj stranici tijela koje zapošljava.

Detaljnije uređivanje postupka zapošljavanja

Članak 71.

Planiranje prijma u državnu službu te način raspisivanja i provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu uredit će detaljnije Vlada uredbom.

Rješenje o prijmu u državnu službu

Članak 72.

- (1) Osobe izabrane u postupku javnog natječaja primaju se u državnu službu rješenjem čelnika tijela ili službene osobe u čijem je opisu poslova rješavanje o tome, sukladno propisima o ustrojstvu državnih tijela.
- (2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se javnom objavom na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a dostava svim kandidatima smatra se obavljenom istekom osmoga dana od dana javne objave. Javno objavljeno rješenje uklanja se s internetske stranice nakon proteka roka od šest mjeseci od dana njegove objave.
- (3) Prilikom javne objave rješenja iz stavka 1. ovoga članka, smiju se učiniti javno dostupnima podaci o izabranom kandidatu koji se odnose na naziv radnog mjesta, stručne kvalifikacije te ime i prezime izabranog kandidata u provedenom natječajnom postupku, dok se svi ostali osobni podaci koji nemaju veze s natječajem moraju na odgovarajući način zaštititi.
- (4) Protiv rješenja iz stavka 1. ovoga članka kandidat koji je pristupio testiranju može izjaviti žalbu Odboru za državnu službu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

Rješenje o rasporedu na radno mjesto

Članak 73.

(1) Po izvršnosti rješenja o prijmu u državnu službu izabranog kandidata donosi se rješenje o rasporedu na radno mjesto.

(2) U rješenju o rasporedu navode se podaci o kandidatu primljenom u državnu službu (ime i prezime, OIB, stupanj obrazovanja i struka, ukupni radni staž, radno iskustvo na odgovarajućim poslovima), radno mjesto na koje se raspoređuje, vrijeme trajanja službe, trajanje probnog rada, datum početka rada, podaci o plaći te podatak o položenom državnom ispitu, odnosno obvezi polaganja državnog ispita propisane razine za radno mjesto na koje se raspoređuje i rok za polaganje državnog ispita ako ga nije položio te podatak o drugim obvezama propisanim posebnim zakonima.

(3) Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada. Dan početka rada utvrđen rješenjem o rasporedu na radno mjesto može se iz opravdanih razloga odgoditi, o čemu se donosi posebno rješenje. Na rješenje o odgodi dana početka rada odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 42. stavka 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(4) Ako osoba primljena u državnu službu ne počne raditi određenog dana, odnosno u slučaju odustanka izabranog kandidata od prijma u državnu službu, može se obaviti izbor između preostalih kandidata koji su na provedenom testiranju i intervjuu ostvarili najbolje rezultate. Ako nema kandidata koji su zadovoljili na intervjuu, može se provesti novi intervju s drugim kandidatima koji su zadovoljili na testiranju i ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

2. PROBNI RAD

Obveza probnoga rada

Članak 74.

(1) Osobe se primaju u državnu službu na neodređeno vrijeme, ako ovim zakonom nije drugačije propisano, uz probni rad u trajanju od tri mjeseca.

(2) Osobe sa završenim obrazovanjem određenog stupnja i struke, bez radnog iskustva na odgovarajućim poslovima ili s radnim iskustvom kraćim od 12 mjeseci, mogu se primiti u državnu službu kao vježbenici.

(3) Za vježbenike probni rad (vježbenički staž) traje 12 mjeseci, s tim da najranije tri mjeseca prije isteka probnoga rada mogu pristupiti polaganju državnog ispita.

(4) Probni rad produžit će se za vrijeme korištenja plaćenog dopusta, privremene nesposobnosti za rad, odnosno za vrijeme korištenja roditeljskog, očinskog, roditeljskog ili posvojiteljskog dopusta sukladno posebnom zakonu.

Obavljanje probnog rada

Članak 75.

- (1) Vježbenik se za vrijeme probnoga rada osposobljava se za samostalni rad za obavljanje poslova određenoga radnog mjesta, a može se radi osposobljavanja uputiti i na rad u druge ustrojstvene jedinice istog ili drugog državnog tijela.
- (2) Čelnik tijela imenuje mentora vježbeniku koji daje upute i smjernice vježbeniku u vezi s poslovima radnog mjesta na koje je raspoređen.
- (3) Za mentora se može imenovati osoba koja ima najmanje isti stupanj obrazovanja kao vježbenik te ispunjava ostale uvjete propisane uredbom kojom se uređuje izobrazba državnih službenika.
- (4) Mentor ima pravo na mjesečnu naknadu za svoj rad. Visinu naknade određuje odlukom čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Ocjenjivanje probnog rada

Članak 76.

- (1) Probni rad državnog službenika ocjenjuje se ocjenom:
  - a) „zadovoljava“, kada se na osnovi rada i pokazanog znanja i učinkovitosti službenika može očekivati da će službenik i dalje uspješno izvršavati poslove radnoga mjesta,
  - b) „ne zadovoljava“, kada se na osnovi rada i pokazanog znanja i učinkovitosti službenika ne može očekivati da će službenik uspješno izvršavati poslove radnoga mjesta.
- (2) Službeniku koji na probnom radu nije zadovoljio, otkazuje se državna služba, o čemu se donosi rješenje najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka probnog rada.
- (3) Službeniku se ne može donijeti rješenje o prestanku državne službe otkazom izvan roka iz stavka 2. ovoga članka.

3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME

Razlozi i trajanje državne službe na određeno vrijeme

Članak 77.

- (1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao, odnosno do povratka odsutnoga službenika.
- (2) Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, pod uvjetom da je radno mjesto popunjeno punim brojem izvršitelja utvrđenim pravilnikom o unutarnjem redu.

(3) U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.

(4) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

(5) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika ne mora se provesti javni natječaj ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

(6) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Rad na projektima i programima Vlade

Članak 78.

(1) Iznimno od članka 77. stavka 4. ovoga Zakona, osoba se može primiti u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao u trajanju dužem od godinu dana i to:

- radi potrebe rada na projektu koji se financira iz fondova ili programa Europske unije, Financijskog mehanizma Europskog gospodarskog prostora, Norveškog financijskog mehanizma ili Švicarsko-hrvatskog programa suradnje, za vrijeme trajanja projekta
- radi obavljanja poslova koji se odnose na izvršavanje preuzetih međunarodnih obveza Republike Hrvatske ili obavljanja poslova službenika privremeno upućenog na izvršavanje preuzetih međunarodnih obveza, do izvršenja međunarodnih obveza
- radi obavljanja poslova koji se odnose na izvršavanje obveza iz posebnih programa Vlade, do izvršenja tih obveza.

(2) Poslove koji se odnose na izvršavanje obveza iz posebnih programa Vlade iz stavka 1. ovoga članka i njihovo trajanje utvrđuje Vlada posebnom odlukom u skladu s nacionalnim programom, strategijom ili akcijskim planom za pojedino područje.

(3) Popis radnih mjesta i broj službenika koji se prima u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja poslova koji se odnose na izvršavanje preuzetih međunarodnih obveza Republike Hrvatske ili obveza iz posebnih programa Vlade, utvrdit će odlukom državno tijelo, uz prethodnu suglasnost ministarstva nadležnog za financije, a za preuzete međunarodne obveze i ministarstva nadležnog za vanjske i europske poslove.

(4) Odluka iz stavka 3. ovoga članka obvezno se dostavlja tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Prijam korisnika mirovine u državnu službu na određeno vrijeme

Članak 79.

(1) U postupku javnog natječaja za prijam u državnu službu na određeno vrijeme, do polovice punog radnog vremena, može se primiti korisnik mirovine koji ima manje od 67 godina života.

(2) Državna služba iz stavka 1. ovoga članka može trajati najduže do navršenih 67 godina života službenika.

4. PREMJEŠTAJI

Premještaj državnih službenika

Članak 80.

(1) Državni službenik može po potrebi službe biti premješten na drugo radno mjesto u istom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, za koje ispunjava propisane uvjete.

(2) Državni službenik ne može biti premješten po potrebi službe na radno mjesto za koje je propisan niži stupanj obrazovanja ili propisano radno iskustvo u kraćem trajanju. Iznimno, državni službenik može, uz njegovu suglasnost, biti premješten na radno mjesto za koje je propisano radno iskustvo u kraćem trajanju.

(3) Premještaj po potrebi službe temelji se na slobodnoj ocjeni čelnika tijela o potrebi da se državni službenik premjesti s jednog radnog mjesta na drugo, a naročito u slučajevima: popunjavanja upražnjenog radnog mjesta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu radi pravodobnog i efikasnijeg obavljanja određenih poslova i zadataka. Potreba službe mora biti obrazložena.

(4) Službenika se ne može bez njegove suglasnosti premjestiti iz jednog u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta stanovanja državnog službenika ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

Trajni i privremeni premještaj

Članak 81.

(1) Službenika se premješta po potrebi službe u pravilu na neodređeno vrijeme.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, službenika se može po potrebi službe premjestiti na određeno vrijeme radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika ili obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, pod uvjetom da je radno mjesto popunjeno punim brojem izvršitelja utvrđenim pravilnikom o unutarnjem redu.

(3) Privremeni premještaj traje najduže godinu dana, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premješteni službenik zamjenjuje.

(4) Kod privremenog premještaja službenik ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija.

Osiguranje smještaja u slučaju premještaja

Članak 82.

(1) Državnom službeniku koji se po potrebi službe premješta u drugo mjesto rada koje je udaljeno više od 100 kilometara od mjesta njegovog stanovanja mora se, najduže u roku od šest

mjeseci, osigurati odgovarajući smještaj za njega i njegovu obitelj, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno. Troškovi smještaja terete državno tijelo.

(2) Do osiguravanja uvjeta za smještaj njega i obitelji, službenik ima pravo na naknadu povećanih troškova zbog odvojenog života od obitelji, kao i naknadu troškova putovanja u mjesto stanovanja obitelji u vrijeme tjednog odmora, državnih blagdana i neradnih dana. Službenik za preseljenje ima pravo na naknadu stvarnih troškova preseljenja.

Premještaj u drugo državno tijelo

Članak 83.

(1) Službenika se može po potrebi službe premjestiti u drugo državno tijelo, uz njegovu suglasnost.

(2) Ako se državni službenik premješta po potrebi službe iz jednog u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela iz kojeg se službenik premješta i čelnika tijela u koje se službenik premješta.

(3) Na premještaj službenika u drugo državno tijelo odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 80. - 82. ovoga Zakona.

(4) Službenik koji je privremeno premješten u drugo državno tijelo ostvaruje sva prava iz državne službe u državnom tijelu iz kojeg je premješten.

(5) Za vrijeme privremenog premještaja iz stavka 4. ovoga članka državno tijelo iz kojeg je službenik premješten ima pravo na povrat sredstava za plaću premještenog službenika od državnog tijela u koje je službenik premješten.

Premještaj izvan državne službe

Članak 84.

(1) Iznimno, kada to zahtijevaju potrebe službe, državni službenik može biti premješten u upravno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno javnu službu pod uvjetima iz članka 80. ovoga Zakona.

(2) Za premještaj iz stavka 1. ovoga članka potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela iz kojeg se državni službenik premješta i čelnika upravnog tijela jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave odnosno čelnika javne službe, uz prethodnu suglasnost službenika.

(3) Javne službe u smislu odredbi ovoga članka su javne službe iz članka 60. stavka 4. ovoga Zakona.

(4) Na privremeni premještaj iz stavka 1. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 81. stavka 4. i članka 83. stavaka 4. i 5. ovoga Zakona.

(5) Službeniku koji se premješta na neodređeno vrijeme u upravno tijelo jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave, odnosno javnu službu državna služba prestaje danom utvrđenim u sporazumu iz stavka 2. ovoga članka.

Premještaj na temelju iskazanog interesa službenika

Članak 85.

- (1) Službenika se može premjestiti na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu na temelju iskazanog interesa službenika za premještaj.
- (2) Na premještaj službenika u drugo državno tijelo na temelju iskazanog interesa službenika za premještaj odgovarajuće se primjenjuje članak 83. ovoga Zakona.

Upućivanje na rad izvan državne službe

Članak 86.

- (1) Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebna znanja, stručno iskustvo i kompetencije državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj ili međunarodne organizacije ili na rad u međunarodnim projektima.
- (2) Državnom službeniku za vrijeme obavljanja privremenih poslova iz stavka 1. ovoga članka miruju prava i obveze iz državne službe, ali se to vrijeme priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima.
- (3) Upućivanje na rad izvan državne službe pobliže uređuje Vlada uredbom.

5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI

Vrste napredovanja

Članak 87.

- (1) Napredovanje u državnoj službi ostvaruje se rasporedom državnog službenika na više radno mjesto.
- (2) Državni službenik može napredovati redovito ili izvanredno.

Redovito napredovanje

Članak 88.

- (1) Državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako:
- a) je jedanput ocijenjen ocjenom „izvrstan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „naročito uspješan“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom
  - b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti
  - c) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.

Izvanredno napredovanje

Članak 89.

(1) Državni službenik može izvanredno napredovati na radno mjesto za koje je propisan viši stupanj obrazovanja ako:

- a) ispunjava uvjete iz članka 88. ovoga Zakona, osim potrebnog radnog iskustva na odgovarajućim poslovima koje je uvjet za raspored na radno mjesto
- b) na poslovima nižeg stupnja obrazovanja u državnim tijelima ima dvostruko više radnog iskustva od radnog iskustva propisanog kao uvjet za raspored na radno mjesto na koje se u postupku napredovanja raspoređuje i
- c) ako u istom državnom tijelu radi neprekidno najmanje dvije godine.

(2) Državni službenik ne može izvanredno napredovati na rukovodeće radno mjesto.

GLAVA VI.

OCJENJIVANJE

Ocjenjivačko razdoblje

Članak 90.

(1) Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače, za prethodnu kalendarsku godinu.

(2) Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci.

(3) Razdoblje probnog rada i korištenja godišnjeg odmora ne uračunava se u razdoblje ocjenjivanja.

(4) Iznimno od stavka 2. ovog članka, razdoblja roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne službenice, dopusta službenice koja je rodila ili službenice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o roditeljskim potporama smatraju se vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu.

(5) Ako su razdoblja odsutnosti s rada iz stavka 4. ovoga članka trajala duže od šest mjeseci u razdoblju ocjenjivanja, državni službenici ocijenit će se ocjenom „uspješan“.

Svrha ocjenjivanja

Članak 91.

Svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.

Ocjene

Članak 92.

Na temelju ostvarene učinkovitosti rada državni službenici ocjenjuju se ocjenama:

- „izvrstan“
- „naročito uspješan“
- „uspješan“
- „zadovoljava“
- „ne zadovoljava“.

Postupak ocjenjivanja

Članak 93.

(1) Prijedlog ocjene daje neposredno nadređena osoba.

(2) Prijedlog ocjene daje se na uvid državnom službeniku. Ako državni službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenoj osobi, koja je dužna tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom.

(3) Postupak, kriterije i način ocjenjivanja učinkovitosti rada državnih službenika propisuje Vlada uredbom, na prijedlog tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Odluka o ocjeni

Članak 94.

(1) Odluku o ocjeni učinkovitosti rada državnog službenika donosi čelnik tijela odnosno osoba koju on za to ovlasti.

(2) Državnog službenika koji je čelnik tijela ocjenjuje čelnik tijela koje ga je imenovalo na dužnost odnosno osoba koju on za to ovlasti.

(3) Protiv odluke o ocjeni državni službenik može izjaviti prigovor povjerenstvu za odlučivanje o prigovorima na ocjene u roku od 15 dana od dana dostave odluke o ocjeni.

(4) Povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka odlučuje o prigovorima na ocjene u roku od 30 dana od dana dostave prigovora.

(5) Povjerenstvo odluku o prigovoru na ocjenu dostavlja čelniku tijela i službeniku koji je izjavio prigovor.

(6) Službenik koji nije zadovoljan odlukom Povjerenstva može zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općem propisu o radu.

(7) Službenik koji nije podnio prigovor Povjerenstvu ne može zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom.

(8) Čelnik tijela donosi poslovnik o radu povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene.

Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene

Članak 95.

- (1) Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene osniva čelnik državnog tijela.
- (2) U državnom tijelu može se osnovati jedno ili više povjerenstava.
- (3) Član povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka ne može biti službenik koji je sudjelovao u predlaganju ocjene protiv koje je izjavljen prigovor. Član povjerenstva ne može odlučivati o prigovoru na svoju ocjenu.
- (4) Ako u državnom tijelu djeluje sindikat, jedan član povjerenstva iz stavka 1. ovoga članka je predstavnik sindikata.
- (5) Ako u državnom tijelu djeluje više sindikata u povjerenstvo iz stavka 1. ovoga članka imenovat će se predstavnik sindikata kojeg zajednički predlože svi sindikati. U slučaju da se sindikati ne mogu dogovoriti o zajedničkom predstavniku, predstavnika sindikata predložit će sindikat koji u državnom tijelu ima najveći broj članova.

Utjecaj ocjene

Članak 96.

- (1) Ocjena državnog službenika se uzima u obzir kod utvrđivanja:
  - a) potrebe izobrazbe državnih službenika
  - b) uvjeta za napredovanje
  - c) uvjeta za uvećanje plaće na temelju učinkovitosti rada i nagrađivanje
  - d) uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe
  - e) uvjeta za korištenje plaćenog studijskog dopusta.
- (2) Ocjena državnog službenika uzima se u obzir prilikom izricanja kazni za povrede službene dužnosti.

Posljedice ocjene „zadovoljava“ i „ne zadovoljava“

Članak 97.

- (1) Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom „zadovoljava“ upućuje se na dodatno stručno osposobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto u istom stupnju obrazovanja.
- (2) Državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje državna služba po sili zakona.

GLAVA VII.**DRŽAVNI ISPIT****Obveza polaganja državnog ispita****Članak 98.**

- (1) Državni službenik dužan je položiti državni ispit propisane razine za radno mjesto na koje je raspoređen najkasnije u roku od godine dana od dana početka rada u državnoj službi utvrđenog rješenjem o rasporedu na radno mjesto.
- (2) Državni službenik s položenim državnim ispitom niže razine od propisane za radno mjesto na koje se raspoređuje ili premješta, dužan je položiti državni ispit propisane razine u roku od šest mjeseci od dana rasporeda ili premještaja na radno mjesto.
- (3) Državni službenik primljen u državnu službu na određeno vrijeme u trajanju dužem od godinu dana dužan je položiti državni ispit u roku iz stavka 1. ovoga članka.
- (4) Državni službenik primljen u državnu službu na određeno vrijeme u trajanju od godinu dana ili kraćem trajanju može polagati državni ispit po obavljenom probnom radu.
- (5) Državni ispit nije dužan polagati državni službenik koji ima položen pravosudni ispit.
- (6) Državni službenik može pristupiti polaganju državnog ispita najviše tri puta za svaku razinu.

Razine državnog ispita**Članak 99.**

- (1) Državni ispit polaže se za I. ili II. razinu, ovisno o stupnju obrazovanja koji je uvjet za raspored na radno mjesto.
- (2) Državni ispit I. razine polaže se za obavljanje poslova radnog mjesta za koje je uvjet završena srednja škola.
- (3) Državni ispit II. razine polaže se za obavljanje poslova radnog mjesta za koje je uvjet završen sveučilišni diplomski studij ili stručni diplomski studij, sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij ili završen sveučilišni prijediplomski studij ili stručni prijediplomski studij.

Postupak i način polaganja državnog ispita**Članak 100.**

- (1) Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose nadležno je za razvoj i provedbu polaganja državnog ispita.
- (2) Čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose imenuje osobe za razvoj i izradu ispitnih materijala za provedbu državnog ispita pisanim ispitivanjem.

(3) Postupak i način polaganja državnog ispita, razvoj i izradu ispitnih materijala, izdavanje uvjerenja o položenom državnom ispitu i vođenje elektroničkog očevidnika o polaganju državnog ispita propisuje pravilnikom čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Obavijest o polaganju državnog ispita i troškovi polaganja

Članak 101.

- (1) Odlučivanje o osnovanosti zahtjeva za polaganje državnog ispita je upravna stvar.
- (2) Obavijest o mjestu, danu i vremenu polaganja državnog ispita dostavlja se javnom objavom na web-stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Dostava svim kandidatima smatra se obavljenom istekom osmoga dana od dana objave na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.
- (3) Troškove prvog polaganja državnog ispita snosi državno tijelo koje službenika uputi na polaganje.
- (4) Troškove drugog i trećeg polaganja državnog ispita snosi državni službenik.

Neizvršenje obveze polaganja državnog ispita

Članak 102.

- (1) Državnom službeniku iz članka 98. stavka 1. i 3. ovoga Zakona, koji ne položi državni ispit u propisanom roku, prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka za polaganje ispita.
- (2) Državni službenik iz članka 98. stavka 2. ovoga Zakona, koji ne položi državni ispit II. razine u propisanom roku, rasporedit će se na radno mjesto za koje ispunjava uvjete i ima položen državni ispit I. razine, a ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.
- (3) U slučaju privremene nesposobnosti za rad, korištenja roditeljnog, očinskog ili roditeljskog dopusta te drugog opravdanog razloga, rok za polaganje državnog ispita produžit će se na zahtjev službenika za onoliko vremena koliko je trajala privremena nesposobnost za rad, roditeljni, očinski ili roditeljski dopust ili drugi opravdani razlozi.
- (4) Zahtjev za produženje roka za polaganje državnog ispita iz stavka 3. ovoga članka službenik može podnijeti čelniku tijela najkasnije do isteka toga roka.
- (5) O produženju roka za polaganje državnog ispita donosi se u upravnom postupku posebno rješenje.
- (6) Državnom službeniku koji je primljen u državnu službu na određeno vrijeme, rok za polaganje državnog ispita može se produžiti najduže do isteka roka na koji je primljen u službu.

GLAVA VIII.**IZOBRAZBA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA****Izobrazba državnih službenika****Članak 103.**

(1) Svi državni službenici dužni su trajno unapređivati znanja, vještine i sposobnosti potrebne za obavljanje poslova radnog mjesta na koje su raspoređeni te sudjelovati u organiziranim programima izobrazbe na koje ih je uputilo državno tijelo ili im je odobrilo pohađanje pojedinih programa izobrazbe.

(2) Državnim službenicima može se dopustiti da sudjeluju u specijaliziranim obrazovnim programima izvan državne službe kako bi usavršili svoje stručne sposobnosti značajne za obavljanje poslova u državnom tijelu u kojem su zaposleni ili državnoj službi općenito.

Programi izobrazbe**Članak 104.**

(1) Programi izobrazbe državnih službenika mogu biti zajednički i posebni.

(2) Zajednički programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni svim državnim službenicima, neovisno o državnom tijelu u kojem su zaposleni.

(3) Posebni programi izobrazbe su programi izobrazbe namijenjeni isključivo državnim službenicima zaposlenima u istom državnom tijelu.

(4) Programe izobrazbe organizira Državna škola za javnu upravu.

(5) Posebne programe izobrazbe mogu, pored institucije iz stavka 4. ovoga članka, samostalno organizirati resorna tijela državne uprave.

(6) Oblici, način i uvjeti izobrazbe državnih službenika uređuju se uredbom Vlade.

Sudjelovanje u programu izobrazbe i financiranje**Članak 105.**

(1) Sudjelovanje u programu izobrazbe smatra se dijelom obveza državnih službenika, a nadređene osobe obvezne su svojim službenicima raspoređenim u ustrojstvenim jedinicama kojima rukovode omogućiti pohađanje programa izobrazbe na koje ih je uputilo državno tijelo ili im je odobrilo pohađanje pojedinih programa izobrazbe.

(2) Vrijeme provedeno na izobrazbi smatra se vremenom provedenim na radu.

(3) Troškovi izobrazbe u državnoj službi pokrivaju se iz državnog proračuna.

Studijski dopust

Članak 106.

- (1) Državni službenik ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za obrazovanje na stručnim ili sveučilišnim studijima u zemlji ili inozemstvu, u trajanju od najviše jedne akademske godine.
- (2) Uz zahtjev iz stavka 1. ovoga članka mora se priložiti program studija i plan studijskog dopusta s jasnom naznakom ukupnog trajanja studijskog dopusta i pojedinih razdoblja u kojima ga planira koristiti.
- (3) Studijski dopust odobrava čelnik tijela uz prethodnu suglasnost tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose na program studijskog dopusta. Studijski dopust ne može se odobriti službeniku na probnom radu.
- (4) Program studijskog dopusta mora odgovarati području rada, a svrha programa mora biti poboljšanje stručnosti odnosno kompetencija državnog službenika.
- (5) Tijekom plaćenog studijskog dopusta državni službenik ima pravo na naknadu plaće u visini plaće kao da je radio u redovnom radnom vremenu. Troškovi obrazovanja podmiruju se iz državnog proračuna.
- (6) Nakon isteka studijskog dopusta državni službenik ima se pravo vratiti na isto ili drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu.
- (7) Po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik je dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo obrazovanje na koje je upućen. Ako službenik u tom razdoblju bude upućen na novo obrazovanje, razdoblje novoga obrazovanja ne uračunava se u vrijeme koje je službenik dužan ostati u službi.
- (8) Ako državni službenik po završetku obrazovanja ne ostane u službi u vremenu utvrđenom u stavku 7. ovoga članka, dužan je vratiti cjelokupni iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje.
- (9) Ako državni službenik ne završi program obrazovanja na koji je upućen, dužan je vratiti cjelokupan iznos sredstava utrošen za njegovo obrazovanje, osim u slučajevima prestanka državne službe po sili zakona iz članka 144. stavka 1. i članka 152. stavka 1. točke 1., 2. i 3. ovoga Zakona.

GLAVA IX.**ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI I ŠTETU****1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI****Odgovornost za povrede****Članak 107.**

- (1) Državni službenici odgovaraju za povredu službene dužnosti ako povjerene poslove ne obavljaju savjesno, stručno i u predviđenim rokovima, ako se ne pridržavaju Ustava, zakona i drugih propisa ili pravila o ponašanju za vrijeme službe ili u vezi sa službom.
- (2) Kaznena ili prekršajna odgovornost ne isključuje odgovornost za povredu službene dužnosti, ako djelo koje je predmet kaznenoga ili prekršajnog postupka ujedno predstavlja i povredu službene dužnosti.
- (3) Oslobodjenje od kaznene ili prekršajne odgovornosti ne pretpostavlja oslobađanje od odgovornosti za povredu službene dužnosti ako je izvršeno djelo propisano kao povreda službene dužnosti.

Odgovornost sindikalnog povjerenika za povredu službene dužnosti**Članak 108.**

- (1) Sindikalni povjerenik ne može zbog obavljanja sindikalne aktivnosti biti pozvan na odgovornost niti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike i namještenike.
- (2) Obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređene osobe.
- (3) Protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti Sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti.
- (4) Sindikalni povjerenik ne može biti udaljen iz službe bez suglasnosti Sindikata, osim u slučaju iz članka 125. stavka 2. ovoga Zakona.
- (5) Ako se sindikat u roku od osam dana ne izjasni o davanju suglasnosti iz stavka 3. ovoga članka smatra se da je suglasan s pokretanjem postupka zbog povrede službene dužnosti sindikalnog povjerenika.
- (6) Ako se sindikat u roku od 24 sata ne izjasni o davanju suglasnosti iz stavka 4. ovoga članka smatra se da je suglasan s udaljenjem iz službe sindikalnog povjerenika.
- (7) Ako sindikat uskrati suglasnost iz stavaka 3. i 4. ovoga članka, čelnik tijela može u roku od 15 dana od dana dostave očitovanja sindikata zatražiti da suglasnost nadomjesti odluka nadležnog upravnog suda. Postupak pred upravnim sudom je hitan.

Vrste povreda službene dužnosti

Članak 109.

(1) Povrede službene dužnosti mogu biti lake i teške.

(2) Teške povrede službene dužnosti propisuju se zakonom, a lake povrede zakonom, uredbom Vlade i pravilnikom o unutarnjem redu.

Lake povrede službene dužnosti

Članak 110.

Lake povrede službene dužnosti su:

1. učestalo kašnjenje na posao ili raniji odlasci s posla
2. neopravdano zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno
3. učestalo prekoračenje vremena propisanog za odmor (stanku) ili korištenje prava na odmor (stanku) izvan propisanog vremena bez opravdanog razloga
4. napuštanje radnih prostorija tijekom radnog vremena bez odobrenja nadređenog službenika
5. neuredno čuvanje spisa, podataka ili druge povjerene dokumentacije
6. neopravdan izostanak s posla jedan dan
7. neobavješćivanje nadređene osobe o spriječenosti dolaska na posao u roku od 24 sata bez opravdanih razloga
8. ponašanje državnog službenika protivno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje ne nanosi štetu ugledu službe
9. neizvršenje ili nepravodobno izvršenje službene zadaće bez opravdanog razloga
10. nesavjesno ili nemarno izvršenje službene zadaće ili izvršenje službene zadaće protivno pravilima struke
11. nepodnošenje pisanog prijedloga za pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti, odnosno neobavješćavanje čelnika tijela o teškoj povredi službene dužnosti podređenog službenika,
12. druge lake povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom, uredbom Vlade ili pravilnikom čelnika tijela.

Teške povrede službene dužnosti

Članak 111.

(1) Teške povrede službene dužnosti su:

1. neizvršavanje, nesavjesno, nepravodobno ili nemarno izvršavanje službenih obveza
2. nezakoniti rad ili propuštanje poduzimanja mjera ili radnji na koje je službenik ovlašten radi sprječavanja nezakonitosti
3. davanje netočnih podataka kojima se utječe na donošenje odluka nadležnih tijela ili time nastaju druge štetne posljedice
4. zlouporaba položaja ili prekoračenje ovlasti u službi
5. odbijanje izvršenja naloga, ako za to ne postoje opravdani razlozi
6. neovlaštena posluga ili neodgovorno korištenje sredstava povjerenih za rad ili u vezi s radom
7. odavanje službene ili druge tajne u vezi s obavljanjem državne službe
8. zlouporaba obveze državnog službenika na prijavljivanje opravdane sumnje na korupciju

9. povreda prava na zaštitu anonimnosti državnog službenika koji prijavi opravdanu sumnju na korupciju
10. ograničavanje ili uskraćivanje prava utvrđenih ovim Zakonom službeniku koji odgovornim osobama ili nadležnim tijelima prijavi sumnju na korupciju ili zlostavljanje tog službenika
11. obavljanje djelatnosti koja je u suprotnosti s poslovima radnog mjesta ili bez prethodnog odobrenja čelnika tijela
12. uporaba krivotvorene isprave u cilju ostvarivanja prava u službi
13. ponašanje suprotno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje nanosi štetu ugledu službe
14. neopravdan izostanak s posla od dva do četiri dana uzastopno
15. tri puta izrečena kazna za lake povrede službene dužnosti počinjene u razdoblju od dvije godine
16. otuđenje te oštećenje ili uništenje imovine državnog tijela hotimično ili krajnjom nepažnjom
17. dolazak na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge,
18. druge teške povrede službene dužnosti koje su propisane zakonom.

(2) Smatrat će se da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u krvi ima alkohola više od 0,0 g/kg, odnosno više od 0,0 miligrama u litri izdahnutog zraka.

(3) Prisutnost alkohola u organizmu utvrđuje se analizom krvi ili urina ili mjerenjem količine alkohola u litri izdahnutog zraka ili liječničkim pregledom ili drugim metodama i aparatima.

(4) Smatra se da je državni službenik pod utjecajem droga ako u organizmu ima droga.

(5) Smatrat će se da službenik u organizmu ima droga ako se prisutnost droga utvrdi odgovarajućim sredstvima ili uređajima ili liječničkim pregledom ili analizom krvi ili urina.

(6) Testiranje na alkohol i droge provest će se samo ako se osnovano sumnja da je državni službenik pod utjecajem alkohola ili droga.

(7) Na postupak testiranja na alkohol i droge državnih službenika koji se nalaze u programu liječenja, odvikavanja ili rehabilitacije od ovisnosti te u izvanbolničkom tretmanu liječenja od ovisnosti i/ili na supstitucijskoj terapiji, primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje zaštita na radu.

2. TIJELA ZA VOĐENJE POSTUPKA ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Tijela za vođenje postupka

Članak 112.

(1) O lakim povredama službene dužnosti odlučuje čelnik tijela, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno.

(2) O teškim povredama službene dužnosti u prvom stupnju odlučuje Službenički sud, a u drugom stupnju Viši službenički sud, ako posebnim zakonom za službenike pojedinih državnih tijela nije drukčije određeno.

(3) Službenički sud i Viši službenički sud ustrojava Vlada.

Sastav službeničkog suda

Članak 113.

- (1) Službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova, koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno magistara prava. Predsjednik i najmanje dva člana imenuju se iz reda sudaca.
- (2) Viši službenički sud ima predsjednika i najmanje deset članova koji se imenuju iz reda diplomiranih pravnika, odnosno magistara prava. Predsjednik i najmanje dva člana imenuju se iz reda sudaca.
- (3) Predsjednike i članove Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda imenuje Vlada.
- (4) Službenički sud i Viši službenički sud odlučuju u vijeću od tri člana koje imenuje predsjednik za svaki pojedini slučaj. Vijećem uvijek predsjeda član imenovan iz reda sudaca.
- (5) Uredske i druge poslove za Službenički sud i Viši službenički sud obavlja tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

3. POSTUPAK ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Primjena zakona kojim se uređuje opći upravni postupak

Članak 114.

- (1) Na postupak zbog povrede službene dužnosti primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje opći upravni postupak, ako ovim Zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Postupak zbog povrede službene dužnosti je hitan.
- (3) U postupku zbog povrede službene dužnosti ne plaćaju se pristojbe.

Javnost i pravo na branitelja

Članak 115.

- (1) Rasprava u postupku zbog povrede službene dužnosti je javna. Odlukom tijela koje vodi postupak može se iznimno isključiti javnost, ako to zahtijeva potreba čuvanja službene ili druge zakonom propisane tajne ili drugih opravdanih razloga.
- (2) Državni službenik u postupku zbog povrede službene dužnosti ima pravo na branitelja, koji u tom postupku ima položaj opunomoćenika.
- (3) Tijelo koje vodi postupak zbog povrede službene dužnosti dužno je, na zahtjev službenika protiv kojeg se vodi postupak, omogućiti sudjelovanje sindikata čiji je član, koji u tom postupku ima položaj izjednačen s položajem branitelja.

Pokretanje postupka

Članak 116.

- (1) Postupak zbog lake povrede službene dužnosti pokreće čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti.
- (2) Postupak zbog teške povrede službene dužnosti pokreće čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti, danom predaje zahtjeva za pokretanje postupka Službeničkom sudu.
- (3) Neposredno nadređena osoba dužna je podnijeti prijedlog za pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti, odnosno obavijestiti čelnika tijela o teškoj povredi službene dužnosti podređenog službenika, u roku od 15 dana od dana saznanja za počinjenu povredu.

Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti

Članak 117.

(1) Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti sadrži:

- naziv nadležnog službeničkog suda
- podatke o podnositelju zahtjeva (naziv i sjedište državnog tijela te ime, prezime i dužnost osobe koja je ovlaštena za podnošenje zahtjeva)
- podatke o službeniku protiv kojeg se pokreće postupak: osobni podaci o službeniku (ime i prezime, OIB, adresa stanovanja), naziv i sjedište tijela i ustrojstvene jedinice u kojoj je službenik zaposlen, naziv radnog mjesta na koje je službenik raspoređen)
- činjenični opis povrede službene dužnosti (način, vrijeme i mjesto počinjenja povrede, te ostale okolnosti iz kojih proistječu zakonska obilježja teške povrede službene dužnosti)
- zakonski naziv teške povrede službene dužnosti i odredbu Zakona kojom je ta povreda propisana
- dokaze, čije se izvođenje predlaže
- podatak o ranijoj odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti
- potpis podnositelja zahtjeva i pečat državnog tijela.

(2) Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti s odgovarajućim priložima podnosi se u dovoljnom broju primjeraka za sud i službenika protiv kojeg se pokreće postupak.

Odgovor na zahtjev za pokretanje postupka

Članak 118.

- (1) Zahtjev za pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti dostavlja se službeniku, koji može podnijeti odgovor na zahtjev u roku od osam dana od dana dostave zahtjeva.
- (2) U odgovoru na zahtjev za pokretanje postupka službenik, njegov branitelj ili sindikat čiji je član, ukoliko ga službenik ovlasti za zastupanje, ima pravo predložiti izvođenje dokaza važnih za donošenje odluke.

Posebne odredbe o postupku zbog teške povrede službene dužnosti

Članak 119.

- (1) U postupku zbog teške povrede službene dužnosti mora se provesti usmena rasprava, a službenik protiv kojega je pokrenut postupak mora biti saslušan.
- (2) Iznimno, rasprava se može održati i bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak, ako je službenik dva puta uzastopno uredno pozvan, a pozivu se nije odazvao niti je opravdao svoj nedolazak te Službenički sud ocijeni da se na temelju provedenih dokaza može utvrđivati odgovornost službenika za tešku povredu službene dužnosti za koju se tereti.
- (3) Rasprava se može održati bez nazočnosti službenika protiv kojega se vodi postupak samo pod uvjetom da mu je uredno dostavljen zahtjev za pokretanje postupka.
- (4) Ako su na temelju usmene rasprave, održane sukladno stavku 1. – 3. ovoga članka, utvrđene sve činjenice bitne za odlučivanje, Službenički sud donijet će odluku o zahtjevu.
- (5) Kod odlučivanja o odgovornosti službenika Službenički sud nije vezan pravnom kvalifikacijom teške povrede službene dužnosti navedenom u zahtjevu za pokretanje postupka.

Donošenje odluke o odgovornosti nakon prestanka državne službe

Članak 120.

- (1) Ako je državnom službeniku prestala državna služba nakon pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, Službenički sud nastaviti će vođenje postupka i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti.
- (2) Ako Službenički sud utvrdi odgovornost za tešku povredu službene dužnosti osobe iz stavka 1. ovoga članka, izreći će zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne godine.
- (3) Iznimno od stavka 2. ovoga članka, ako Službenički sud utvrdi da je počinjena teška povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine izreći će zabranu prijma u državnu službu u razdoblju od četiri godine.

Odluke u postupku zbog povrede službene dužnosti

Članak 121.

- (1) U postupku zbog povrede službene dužnosti o odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem, a o pitanjima postupka zaključkom.
- (2) Protiv rješenja čelnika tijela u postupku zbog lake povrede službene dužnosti može se izjaviti žalba Službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.
- (3) Protiv rješenja Službeničkog suda u postupku zbog teške povrede službene dužnosti može se izjaviti žalba Višem službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

(4) Protiv drugostupanjskog rješenja u postupku zbog povrede službene dužnosti može se pokrenuti upravni spor, osim u slučaju poništavanja prvostupanjskog rješenja i dostave predmeta na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

Zastara pokretanja i vođenja postupka

Članak 122.

(1) Pravo na pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od tri mjeseca od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od šest mjeseci od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od godine dana od pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(2) Pravo na pokretanje postupka zbog teške povrede službene dužnosti zastarijeva u roku od godine dana od dana saznanja za počinjenu povredu i počinitelja, a najkasnije u roku od tri godine od dana kada je povreda počinjena. Ako u roku od tri godine od dana pokretanja postupka ne bude donesena izvršna odluka, postupak će se obustaviti zbog zastare vođenja postupka.

(3) Rokovi za donošenje izvršne odluke iz stavka 1. i 2. ovoga članka ne teku za vrijeme privremene spriječenosti službenika za rad.

(4) Zastara pokretanja i vođenja postupka prekida se svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela usmjerenom ka odlučivanju o odgovornosti za povredu službene dužnosti ili zakonitosti i ustavnosti rješenja te nakon svakog prekida, zastarni rok počinje iznova teći.

(5) Apsolutna zastara pokretanja i vođenja postupka nastupa protekom dvostruko vremena koliko je prema zakonu propisana zastara vođenja postupka zbog povrede službene dužnosti.

4. KAZNE ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI

Vrste kazni

Članak 123.

(1) Za lake povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

- a) pisana opomena
- b) novčana kazna u visini do 10% plaće u neto iznosu, isplaćene službeniku u mjesecu kad je kazna izrečena.

(2) Za teške povrede službene dužnosti mogu se izreći sljedeće kazne:

- a) novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesečnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće u neto iznosu, isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena
- b) premještaj na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja
- c) prestanak državne službe.

(3) Kazna iz stavka 2. podstavka b) ovoga članka može se izreći samo na prijedlog čelnika tijela koji je pokrenuo postupak zbog teške povrede službene dužnosti, ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.

(4) Državnom službeniku obvezno se izriče kazna prestanka državne službe iz stavka 2. podstavka c) ovoga članka ako bude proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti koja ima obilježja korupcije.

(5) Državni službenik kojem je utvrđena odgovornost za tešku povredu službene dužnosti ne može napredovati u službi u roku od dvije godine od dana izvršnosti rješenja o odgovornosti.

(6) Državnom službeniku koji u roku od godine dana od izvršnosti rješenja o utvrđivanju odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti počini novu tešku povredu službene dužnosti, prestaje državna služba po sili zakona danom izvršnosti rješenja kojim je utvrđena odgovornost službenika za novu tešku povredu službene dužnosti.

(7) Zbroj novčanih kazni izrečenih u jednom mjesecu za lake i teške povrede službene dužnosti ne može iznositi više od 30% ukupne plaće isplaćene službeniku u tom mjesecu.

(8) Kazne izrečene u postupku zbog povrede službene dužnosti izvršava nadležna služba u državnom tijelu u kojem je službenik zaposlen.

Određivanje i zastara izvršenja kazne

Članak 124.

(1) Pri određivanju vrste kazne uzimaju se u obzir težina počinjene povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti državnog službenika, okolnosti u kojima je povreda počinjena, te olakotne i otegotne okolnosti na strani državnog službenika.

(2) Izvršenje kazne za laku povredu službene dužnosti zastarijeva u roku od jedne godine, a za tešku povredu službene dužnosti u roku od dvije godine od izvršnosti rješenja kojim je kazna izrečena.

(3) Protekom roka od dvije godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za laku povredu službene dužnosti, izrečena kazna briše se pod uvjetom da službenik nije počinio novu povredu službene dužnosti od pravomoćnosti izrečene kazne.

(4) Protekom roka od četiri godine nakon pravomoćnosti izrečene kazne za tešku povredu službene dužnosti, izrečena kazna briše se pod uvjetom da službenik nije počinio novu povredu službene dužnosti od pravomoćnosti izrečene kazne.

5. UDALJENJE IZ SLUŽBE

Slučajevi udaljenja

Članak 125.

(1) Smatra se da je udaljen iz službe službenik kojem je određen istražni zatvor, sukladno zakonu kojim se uređuje kazneni postupak ili koji je na izdržavanju kazne zatvora zbog prekršaja.

(2) Čelnik tijela dužan je udaljiti iz službe državnog službenika protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak zbog djela s obilježjima korupcije počinjenog u službi, danom saznanja za pokretanje postupka.

(3) Čelnik tijela dužan je udaljiti iz službe državnog službenika protiv kojeg je pokrenut postupak zbog teške povrede službene dužnosti zbog djela s obilježjima korupcije, danom podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka.

(4) Rješenjem čelnika tijela službenika se može udaljiti iz službe ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak ili postupak zbog teške povrede službene dužnosti, a povreda je takve prirode da bi ostanak u službi, dok traje taj postupak, mogao štetiti interesima službe.

(5) Udaljenje iz službe traje do okončanja kaznenog postupka ili postupka zbog teške povrede službene dužnosti, a u slučaju iz stavka 1. ovoga članka, do isteka istražnog zatvora.

(6) Odlučivanje o udaljenju iz službe upravna je stvar.

Žalba protiv rješenja o udaljenju

Članak 126.

(1) Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može izjaviti žalbu Službeničkom sudu u roku od 15 dana od dostave rješenja.

(2) Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(3) Službenički sud dužan je odlučiti o žalbi najkasnije u roku od 15 dana od primitka žalbe i prvostupanjskog spisa predmeta.

(4) Odluka Službeničkog suda o žalbi je izvršna danom dostave rješenja stranci.

Naknada plaće

Članak 127.

(1) Za vrijeme udaljenja iz službe državnom službeniku pripada naknada plaće u iznosu od 60%, a ako uzdržava obitelj, 80% plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio udaljenju iz službe.

(2) Puna plaća pripada službeniku od dana vraćanja u službu.

(3) Službeniku se vraća obustavljeni dio plaće od prvoga dana udaljenja, u sljedećim slučajevima:

- a) ako Službenički sud uvaži njegovu žalbu protiv rješenja o udaljenju iz službe
- b) ako je pravomoćnim rješenjem obustavljen kazneni, odnosno postupak zbog teške povrede službene dužnosti, osim zbog zastare vođenja postupka
- c) ako je pravomoćnom presudom u kaznenom, odnosno pravomoćnim rješenjem u postupku zbog teške povrede službene dužnosti oslobođen od odgovornosti.

6. ODGOVORNOST ZA ŠTETU

Dužnost naknade štete

Članak 128.

(1) Državni službenik je dužan naknaditi štetu koju u službi ili u svezi sa službom namjerno ili iz krajnje nepažnje nanese državnom tijelu.

(2) Štetom iz stavka 1. ovoga članka smatra se i šteta koju je državno tijelo imalo naknađujući fizičkim i pravnim osobama štetu koju su pretrpjeli namjerom ili krajnjom nepažnjom službenika.

(3) Propisima za pojedine službe mogu se propisati i posebni slučajevi odgovornosti za štetu nanesenu u službi ili u svezi sa službom, ali se odgovornost mora temeljiti na namjeri ili krajnjoj nepažnji.

Utvrđivanje okolnosti pod kojima je nastala šteta

Članak 129.

(1) Nastanak štete, njenu visinu i okolnosti pod kojima je nastala utvrđuje čelnik tijela, odnosno osoba koju on ovlasti, odlukom koja nije upravni akt.

(2) Prije donošenja odluke čelnik tijela odnosno osoba koju on ovlasti dužna je saslušati službenika.

Primjena općih propisa obveznog prava

Članak 130.

Ako službenik odbije nadoknaditi štetu, šteta se nadoknađuje po općim propisima obveznog prava.

Pisani sporazum

Članak 131.

(1) O visini i načinu naknade štete čelnik tijela i državni službenik mogu zaključiti pisani sporazum.

(2) Pisani sporazum predstavlja ovršni naslov.

(3) Ako bi utvrđivanje visine štete prouzročilo nerazmjerne troškove, naknada štete može se odrediti u paušalnom iznosu.

Rok za naknadu štete

Članak 132.

(1) Rok za naknadu štete ne može isteći prije dana isplate plaće za obračunsko razdoblje u kojemu je donesena odluka iz članka 129. ovoga Zakona.

(2) Prema visini štete, a po zamolbi službenika, može se odlukom dopustiti plaćanje u obrocima.

Uspostava prijašnjeg stanja

Članak 133.

(1) Za naknadu štete na stvari može se po zahtjevu službenika dopustiti uspostava prijašnjeg stanja o njegovom trošku u primjerenom roku. O tome se zaključuje pisani sporazum.

(2) Ako službenik ne dovede stvar u prijašnje stanje o svom trošku u roku koji mu je za to ostavljen, donijet će se rješenje o naknadi štete sukladno odredbama ovoga Zakona.

Naknada štete nastale državnom tijelu povredom službene dužnosti

Članak 134.

(1) U postupku zbog povrede službene dužnosti može se odlučivati i o naknadi štete nastale državnom tijelu povredom službene dužnosti.

(2) Ako se do okončanja postupka ne može utvrditi visina štete, odlučivat će se samo o odgovornosti zbog povrede službene dužnosti te će se o naknadi štete odlučivati u postupku za naknadu štete prema odredbama ovoga Zakona.

(3) Na temelju pravomoćnog rješenja o naknadi štete može se tražiti donošenje rješenja o ovrsi pred nadležnim sudom.

Oslobodenje od odgovornosti za štetu

Članak 135.

Ako je do štete došlo postupanjem po nalogu čelnika tijela ili nadređena osoba, a službenik je prethodno stavio pisano upozorenje nadređenom da bi izvršenjem naloga mogla nastati šteta, službenika će se u cijelosti osloboditi od odgovornosti za štetu.

GLAVA X.

RASPOLAGANJE

Ukidanje državnog tijela uz preuzimanje poslova tog tijela u drugo državno tijelo

Članak 136.

(1) Kad se ukine državno tijelo, službenike ukinutog tijela preuzima ono državno tijelo koje preuzima i obavljanje poslova ukinutog tijela, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Do donošenja pravilnika o unutarnjem redu i rasporedu na radna mjesta prema tom pravilniku, preuzeti službenici iz stavka 1. ovoga članka obavljaju poslove koje su obavljali u ukinutom državnom tijelu, odnosno druge poslove po nalogu čelnika tijela, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

(3) Preuzeti državni službenici koji se po donošenju pravilnika o unutarnjem redu ne mogu rasporediti, jer nema slobodnih radnih mjesta za koje ispunjavaju stručne i druge uvjete za raspored, stavljaju se na raspolaganje Vladi.

(4) Rješenja o rasporedu na radna mjesta ili rješenja o stavljanju na raspolaganje Vladi donose se najkasnije u roku od dva mjeseca od preuzimanja službenika.

Ukidanje državnog tijela i svih poslova tog tijela

Članak 137.

(1) Kad se ukine državno tijelo, a poslove tog tijela ne preuzima neko drugo državno tijelo, službenike ukinutog tijela preuzima tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

(2) Preuzeti službenici iz stavka 1. ovoga članka, stavljaju se na raspolaganje Vladi rješenjem čelnika tijela koje ih je preuzelo.

(3) Rješenja o stavljanju na raspolaganje Vladi donose se najkasnije u roku od mjesec dana od preuzimanja.

Promjena djelokruga državnog tijela

Članak 138.

(1) Ako dio poslova državnog tijela prelazi u djelokrug drugog državnog tijela, to tijelo preuzima i službenike koji su zatečeni na preuzetim poslovima.

(2) Na preuzete službenike iz stavka 1. ovoga članka primjenjuju se odredbe ovoga Zakona koje se odnose na ukidanje državnog tijela čije poslove preuzima drugo državno tijelo.

Donošenje pravilnika o unutarnjem redu

Članak 139.

(1) Kad se donese pravilnik o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema potrebama službe i stručnom znanju.

(2) Državnog službenika se kod rasporeda iz stavka 1. ovoga članka ne može bez njegove suglasnosti rasporediti u drugo mjesto rada, koje je udaljeno više od 30 kilometara od mjesta njegova stanovanja ako bi se premještajem bitno pogoršale njegove obiteljske prilike.

(3) Ako se u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela ukidaju pojedine ustrojstvene jedinice tog tijela, pojedina radna mjesta u državnom tijelu ili se smanjuje potreban

broj izvršitelja na pojedinim radnim mjestima, službenici koji su do tada bili raspoređeni na ta radna mjesta, odnosno u ustrojstvene jedinice koje se ukidaju, raspoređuju se na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete.

(4) Ako nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se državni službenik može rasporediti, donosi se rješenje o stavljanju na raspolaganje Vladi.

(5) Rješenje o rasporedu na radno mjesto, odnosno rješenje o stavljanju na raspolaganje Vladi, sukladno odredbama stavka 1. – 4. ovoga članka, donosi se u roku od dva mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu.

(6) Protiv rješenja iz stavka 5. ovoga članka žalbu može izjaviti državni službenik za kojeg se rješenje donosi. Žalba ne odgađa izvršenje rješenja.

(7) Do donošenja rješenja iz stavka 5. ovoga članka, službenici nastavljaju obavljati poslove koje su obavljali na dotadašnjim radnim mjestima, odnosno druge poslove po pisanom nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, a pravo na plaću i ostala prava iz službe ostvaruju prema dotadašnjim rješenjima.

Podaci o službenicima na raspolaganju

Članak 140.

(1) Evidencija državnih službenika koji su stavljeni na raspolaganje Vladi vodi se u Registru zaposlenih u državnoj službi i javnim službama.

(2) Državno tijelo dužno je unijeti podatke o službeniku stavljenom na raspolaganju Vladi u Registar iz stavka 1. ovoga članka u roku od 24 sata od dana izvršnosti rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje.

Trajanje raspolaganja

Članak 141.

(1) Na dužinu i tijekom roka raspolaganja Vladi iz ovoga Zakona, primjenjuju se opći propisi o radu koji se odnose na dužinu i tijekom otkaznog roka.

(2) Za određivanje dužine raspolaganja računa se neprekidni radni staž u državnim tijelima Republike Hrvatske.

Prava i obveze službenika na raspolaganju

Članak 142.

(1) Za vrijeme trajanja raspolaganja Vladi državni službenik dužan je obavljati poslove po nalogu čelnika tijela ili osobe koju on za to ovlasti, u skladu sa stupnjem obrazovanja.

(2) Za vrijeme trajanja raspolaganja Vladi državni službenik ostvaruje pravo na plaću u visini plaće isplaćene u mjesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje.

(3) Državni službenik stavljen na raspolaganje Vladi ostvaruje pravo na plaću i druga prava iz službe u državnom tijelu u kojem je doneseno rješenje o stavljanju na raspolaganje.

Premještaj za vrijeme raspolaganja

Članak 143.

(1) Za vrijeme trajanja raspolaganja Vladi, državnog službenika se može trajno premjestiti na radno mjesto u okviru njegove stručne spreme, u bilo koje državno tijelo koje nije udaljeno više od 50 kilometara od mjesta njegova stanovanja.

(2) Za vrijeme trajanja raspolaganja Vladi državnog službenika se može uz njegov pristanak premjestiti u bilo koje državno tijelo koje je udaljeno više od 50 kilometara od mjesta njegova stanovanja.

(3) Ako državni službenik odbije premještaj iz stavka 1. ovoga članka, prestaje mu državna služba na dan kada je trebao početi raditi na novom radnom mjestu.

Prestanak službe i pravo na otpremninu

Članak 144.

(1) Istekom roka raspolaganja Vladi državnom službeniku prestaje služba po sili zakona.

(2) Službenik iz stavka 1. ovoga članka ima pravo na otpremninu najmanje u visini utvrđenoj općim propisima o radu.

(3) Za određivanje visine otpremnine računa se neprekidni radni staž u državnim tijelima Republike Hrvatske.

Smanjenje radne sposobnosti

Članak 145.

(1) Ako kod državnog službenika postoji smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, smanjenje radne sposobnosti uz djelomični gubitak radne sposobnosti ili neposredna opasnost od nastanka smanjenja radne sposobnosti koju je utvrdilo ovlašteno tijelo u skladu s posebnim propisom, uzimajući u obzir nalaz i mišljenje toga tijela, državno tijelo u kojem je službenik zaposlen dužno je rasporediti državnog službenika na radno mjesto na kojem se obavljaju poslovi za koje je radno sposoban, a koji moraju što je više moguće odgovarati poslovima na kojima je državni službenik prethodno radio.

(2) Ukoliko u državnom tijelu nema radnog mjesta na koje se službenik iz stavka 1. ovoga članka može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.

GLAVA XI.**PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE****Prestanak državne službe****Članak 146.**

(1) Državna služba prestaje:

- a) sporazumom
- b) istekom roka
- c) otkazom
- d) po sili zakona i
- e) na drugi način propisan zakonom.

(2) Opći propisi o zabrani prestanka rada pojedinim kategorijama zaposlenih ne primjenjuju se na državne službenike kojima državna služba prestaje jer nisu zadovoljili na probnom radu ili kojima državna služba prestaje po sili zakona.

Rješenje o prestanku državne službe**Članak 147.**

O prestanku državne službe donosi se rješenje u roku od osam dana od nastupa okolnosti koje su razlog za prestanak službe.

Prestanak državne službe na određeno vrijeme**Članak 148.**

Državna služba na određeno vrijeme prestaje istekom roka, ako ne prestane ranije na drugi način propisan zakonom.

Sporazumni prestanak službe**Članak 149.**

Državna služba može prestati na temelju pisanoga sporazuma državnog službenika i čelnika tijela, kojim se utvrđuje dan prestanka službe.

Otkaz državne službe**Članak 150.**

(1) Državnom službeniku se otkazuje državna služba ako nije zadovoljio na probnom radu, a služba mu prestaje danom izvršnosti rješenja o prestanku službe otkazom.

(2) Državna služba može prestati i na temelju pisanoga otkaza kojeg državnom tijelu podnese službenik.

(3) U slučaju kada državni službenik daje otkaz, dužan je odraditi otkazni rok u trajanju od mjesec dana, ako s čelnikom tijela ili osobom koju on za to ovlasti ne postigne sporazum o drugačijem trajanju otkaznog roka.

Izvanredni otkaz

Članak 151.

(1) Državnom službeniku može se otkazati državna služba izvanrednim otkazom ako čelnik tijela utvrdi da postupanje državnog službenika tijekom obavljanja poslova:

- a) ima obilježja korupcije
- b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa ili
- c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana.

(2) Službenika će se udaljiti iz službe danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu.

(3) Na udaljenje iz službe zbog izvanrednog otkaza iz stavka 2. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 125. stavka 5., članka 126. i članka 127. ovoga Zakona.

(4) Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan. Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe.

(5) Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.

Prestanak državne službe po sili zakona

Članak 152.

(1) Državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona:

1. smrću
2. danom dostave obavijesti državnom tijelu o pravomoćnosti rješenja o priznanju prava na invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti
3. kad navršši 65 godina života i najmanje 15 godina mirovinskog staža, osim ako se čelnik tijela i državni službenik drukčije ne dogovore, vodeći računa o potrebama službe
4. kad je osuđen na kaznu zatvora ili kaznu dugotrajnog zatvora ili djelomičnu uvjetnu osudu za kazneno djelo - danom saznanja za pravomoćnost presude, osim ako mu je pravomoćnom presudom izrečena uvjetna osuda ili mu je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro
5. kad je osuđen za kazneno djelo s obilježjima korupcije – danom saznanja za pravomoćnost presude
6. kad je osuđen za kazneno djelo i izrečena mu sigurnosna mjera zabrane potpunog obavljanja dužnosti državnog službenika - danom saznanja za pravomoćnost presude
7. kad neopravdano izostane s rada pet radnih dana uzastopce - danom napuštanja službe, odnosno prvog dana odsutnosti s rada
8. ako ne položi državni ispit u propisanom roku - istekom roka u kojem je bio obavezan položiti državni ispit, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano

9. ako se sazna da u vrijeme prijma u državnu službu nije ispunjavao uvjete za prijam u državnu službu propisane ovim ili drugim zakonom ili da je u vrijeme prijma u državnu službu postojala zapreka za prijam u državnu službu propisana ovim Zakonom - danom saznanja za to
10. kad mu je izrečena kazna prestanka državne službe zbog teške povrede službene dužnosti - danom izvršnosti rješenja službeničkog suda
11. ako se kod premještaja ne javi na novu dužnost u utvrđenom roku - danom kojim se morao javiti na dužnost
12. kada je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ – danom dostave odluke Povjerenstva za odlučivanju o prigovorima na ocjene, a ako prigovor nije izjavljen, istekom roka za prigovor
13. u drugim slučajevima utvrđenim zakonom.

(2) Državnog službenika koji ispuni uvjete iz stavka 1. točke 3. ovoga članka može se zadržati u službi u punom ili nepunom radnom vremenu, dok traje potreba službe, a najduže do navršenih 67 godina života. O zadržavanju u službi donosi se rješenje, na koje se odgovarajuće primjenjuju odredbe članka 42. stavaka 1., 3., 4. i 5. ovoga Zakona.

(3) Državnom službeniku iz stavka 1. točke 4. ovoga članka kojem je izrečena uvjetna osuda te sud donese odluku o opozivu izrečene uvjetne osude, državna služba prestaje danom saznanja za pravomoćnost odluke o opozivu uvjetne osude.

(4) Državnom službeniku iz stavka 1. točke 4. ovoga članka kojem je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro te sud donese odluku kojom određuje izvršenje izrečene kazne zatvora u neizvršenom dijelu ili u cijelosti, državna služba prestaje danom saznanja za pravomoćnost odluke o izvršenju izrečene kazne zatvora.

GLAVA XI.

NAMJEŠTENICI

Propisi

Članak 153.

(1) Na prijam i prestanak službe te prava, obveze i odgovornosti namještenika odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o prijmu i prestanku državne službe te pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika, osim odredaba o vježbeničkom stažu i obvezi polaganja državnoga ispita.

(2) Namještenik se ne može rasporediti odnosno premjestiti na radno mjesto državnog službenika bez provedbe javnog natječaja za prijam državnih službenika.

GLAVA XII.

NADZOR

Upravni i inspekcijski nadzor

Članak 154.

(1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona provodi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

(2) Inspekcijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike provodi upravna inspekcija u skladu s posebnim zakonom.

GLAVA XIII.

PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Prestanak važenja propisa

Članak 155.

(1) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.).

(2) Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti:

- Uredba o načinima i uvjetima napredovanja državnih službenika („Narodne novine“, br. 77/07., 142/11. i 105/15.)
- Uredba o stručnom osposobljavanju i usavršavanju državnih službenika („Narodne novine“, broj 78/03. i 57/04.).

(3) Do stupanja na snagu provedbenih propisa ovoga Zakona ostaju na snazi sljedeći propisi:

- Uredba o mogućnosti rada državnog službenika na izdvojenom mjestu i rada s nepunim radnim vremenom („Narodne novine“, br. 33/06.) u dijelu koji se odnosi na rad s nepunim radnim vremenom ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 22. stavka 5. ovoga Zakona, a u dijelu koji se odnosi na rad na izdvojenom mjestu rada ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 23. stavka 6. ovoga Zakona
- Uredba o raspisivanju i provedbi javnog natječaja i internog oglasa u državnoj službi („Narodne novine“, broj 78/17. i 89/19.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 71. ovoga Zakona
- Uredba o ustrojstvu i načinu rada Odbora za državnu službu („Narodne novine“, broj 96/17.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 44. stavka 7. ovoga Zakona
- Uredba o klasifikaciji radnih mjesta u državnoj službi („Narodne novine“, br. 77/07., 13/08. i 81/08.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona
- Uredba o upućivanju državnog službenika na rad izvan državne službe („Narodne novine“, br. 33/06.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 86. stavka 3. ovoga Zakona
- Uredba o postupku i kriterijima ocjenjivanja državnih službenika („Narodne novine“, br. 133/11.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 93. stavka 4. ovoga Zakona

- Uredba o oblicima, načinima i uvjetima izobrazbe državnih službenika („Narodne novine“, br.10/07.) ostaje na snazi do stupanja na snagu uredbe iz članka 104. stavka 6. ovoga Zakona.

(4) Pravilnik o polaganju državnog ispita („Narodne novine“, broj 70/20., 29/21. i 39/22.) ostaje na snazi do stupanja na snagu pravilnika iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona.

(5) Etički kodeks državnih službenika („Narodne novine“, br. 40/11. i 13/12.) ostaje na snazi do stupanja na snagu etičkog kodeksa iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona.

Rok za donošenje provedbenih propisa

Članak 156.

(1) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti uredbe iz članka 22. stavka 5., članka 23. stavka 6., članka 44. stavka 7., članka 47., članka 71., članka 86. stavka 3., članka 93. stavka 4. i članka 104. stavka 6. ovoga Zakona.

(2) Vlada će u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijeti Etički kodeks iz članka 28. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose u roku od tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga Zakona donijet će pravilnik iz članka 100. stavka 3. ovoga Zakona.

Rok za donošenje pravilnika o unutarnjem redu i rješenja o rasporedu

Članak 157.

(1) Čelnici državnih tijela će najkasnije u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona donijeti nove pravilnike o unutarnjem redu u skladu s odredbama ovoga Zakona.

(2) Čelnici tijela dužni su donijeti rješenja o rasporedu na radno mjesto službenika i namještenika u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu pravilnika iz stavka 1. ovoga članka.

Državni ispiti

Članak 158.

(1) Položen državni stručni ispit za srednju stručnu spremu smatra se položenim državnim ispitom I. razine.

(2) Položen državni stručni ispit za visoku i višu stručnu spremu smatra se položenim državnim ispitom II. razine.

(3) Službenik koji je oslobođen obveze polaganja državnog stručnog ispita za poslove radnog mjesta određenog stupnja obrazovanja sukladno propisima koji su bili na snazi u vrijeme oslobađanja obveze polaganja državnog stručnog ispita, nije dužan polagati državni ispit odgovarajuće razine u smislu odredaba ovoga Zakona.

(4) Službenik koji nema položen ispit propisane razine dužan je ispit položiti najkasnije u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

(5) Službenika iz stavka 4. ovoga članka koji ne položi državni ispit u propisanom roku rasporedit će se na radno mjesto za koje ispunjava uvjete i ima položen državni ispit propisane razine, a ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće će se primijeniti odredbe ovoga Zakona o stavljanju na raspolaganje.

Akti o ustrojavanju i imenovanju članova Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda

Članak 159.

(1) Službenički sud i Viši službenički sud ustrojani na temelju članka 100. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“ broj 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.) i Odluke o ustrojavanju Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda („Narodne novine“ broj 123/19.). nastavljaju s radom kao Službenički sud i Viši službenički sud ustrojani ovim Zakonom.

(2) Zatečeni predsjednici i članovi Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda, imenovani na temelju članka 101. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“ broj 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.), nastavljaju s radom kao predsjednici i članovi Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda ustrojanih ovim Zakonom, do imenovanja novih predsjednika i članova sukladno ovom Zakonu.

Članak 160.

Odbor za državnu službu

(1) Odbor za državnu službu ustrojen prema Zakonu o državnim službenicima („Narodne novine“ broj 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.), nastavlja s radom kao Odbor za državnu službu ustrojen ovim Zakonom.

(2) Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu zatečeni na dužnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju s radom do isteka vremena na koje su imenovani.

Započeti postupci

Članak 161.

(1) Postupci prijma u državnu službu i postupci u kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika započeti do dana stupanja na snagu ovoga Zakona dovršit će se prema odredbama propisa koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

(2) Postupak ocjenjivanja i učinkovitosti državnih službenika za 2023. provest će se sukladno odredbama članka 82. - 86. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13.,

01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.) i Uredbe o postupku i kriterijima ocjenjivanja državnih službenika („Narodne novine“, br. 133/11.).

Zadržavanje prava prema ranijim propisima

Članak 162.

(1) Rukovodeći državni službenici koje je imenovala Vlada na temelju javnog natječaja, zatečeni na dužnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na dužnosti do isteka vremena na koje su imenovani i zadržavaju koeficijent za obračun plaće utvrđen prema dotadašnjim propisima.

(2) Državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, osim rukovodećih državnih službenika iz stavka 2. ovoga članka, nastavljaju raditi na svojim dotadašnjim radnim mjestima te zadržavaju pravo na plaću prema dotadašnjim propisima, do stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona.

(3) Na državne službenike i namještenike koji se zaposle nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a prije stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona, primjenjivat će se dotadašnji propisi kojima su propisani nazivi radnih mjesta i plaće državnih službenika i namještenika.

Prevođenje naziva radnih mjesta

Članak 163.

(1) U razdoblju od dana stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona do rasporeda državnih službenika i namještenika u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela usklađenim s tom Uredbom, primjenjivat će se odredbe navedene Uredbe o prevođenju dotadašnjih naziva radnih mjesta u nove nazive radnih mjesta državnih službenika i namještenika.

(2) Stupanjem na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona smatrat će se da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s prevođenjem utvrđenim navedenom Uredbom.

(3) U roku od 30 dana od stupanja na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona čelnik tijela obavijestit će pisanim putem službenike i namještenike o prevođenju dotadašnjeg naziva radnog mjesta na koji su raspoređeni i novom koeficijentu za obračun plaće.

(4) Državni službenik i namještenik koji smatra da mu je pogrešno utvrđeno prevođenje naziva radnog mjesta i novi koeficijent za obračun plaće ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik tijela utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o prihvaćanju njegovog zahtjeva, a ako utvrdi da zahtjev nije osnovan, dužan je u upravnom postupku donijeti rješenje o utvrđivanju novog naziva radnog mjesta i koeficijenta za obračun plaće.

(5) Podaci o novim nazivima radnih mjesta i koeficijentima za obračun plaće državnih službenika i namještenika unijet će se u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama u roku od 30 dana od stupanja na snagu Uredbe iz članka 47. ovoga Zakona.

Rok za potpisivanje izjave o nepostojanju sukoba interesa**Članak 164.**

Državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi dužni su u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona potpisati izjavu o nepostojanju sukoba interesa iz članka 38. ovoga Zakona.

Stupanje na snagu**Članak 165.**

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 54. – 55., koji stupaju na snagu 1. lipnja 2024., i članaka 62. – 70., koji stupaju na snagu 1. srpnja 2024.

O B R A Z L O Ž E N J E

Uz članak 1.

Određuje se predmet Zakona.

Uz članak 2.

Određuje se krug osoba na koje se primjenjuju odredbe Zakona, a to su: državni službenici u tijelima državne uprave, pravosudnim tijelima, kaznenim tijelima, stručnoj službi Hrvatskoga sabora, Uredu predsjednika Republike Hrvatske, uredima i drugim stručnim službama Vlade Republike Hrvatske, stručnoj službi Ustavnog suda Republike Hrvatske, stručnoj službi pučkog pravobranitelja, stručnoj službi pravobranitelja za djecu, stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova, stručnoj službi pravobranitelja za osobe s invaliditetom, Državnom uredu za reviziju i u drugim tijelima koja se osnivaju za obavljanje državne službe.

Uz članak 3.

Zakonom se definira rodna neutralnost.

Uz članak 4.

Utvrđuje se da poslove u državnim tijelima obavljaju državni službenici i namještenici i utvrđuju se poslovi koje oni obavljaju.

Državni službenici su osobe koje u državnim tijelima kao redovito zanimanje obavljaju poslove iz djelokruga tih tijela utvrđene Ustavom, zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona kao i osobe koje u državnim tijelima obavljaju informatičke poslove, opće i administrativne poslove, planske, materijalno-financijske i računovodstvene poslove i slične poslove.

Namještenici su osobe koje u državnim tijelima rade na pomoćno-tehničkim poslovima i ostalim poslovima čije je obavljanje potrebno radi pravodobnog i kvalitetnog obavljanja poslova iz djelokruga državnih tijela.

Uz članak 5.

Pojedini poslovi koji se obavljaju u državnom tijelu, osim poslova iz djelokruga državnog tijela koje obavljaju državni službenici, mogu se na temelju ugovora o djelu povjeriti pružateljima stručnih usluga izvan državne službe. Na odnos pružatelja usluga i državnog tijela primjenjuju se propisi kojima se uređuju obveznopravni odnosi.

Izdaci za pružatelje stručnih usluga iz stavka 1. ovoga članka ne smiju prelaziti 2% ukupnog iznosa sredstava za osnovne plaće s doprinosima u tekućoj godini osiguranim za to tijelo.

Radi se o pitanju koje je na isti način regulirano u članku 62. važećeg Zakona o državnim službenicima.

Uz članak 6.

Utvrđuje se primjena propisa na prava, obveze i odgovornosti državnih službenika.

Uz članke 7. – 10.

Utvrđuju se načela postupanja (zakonitosti i pravne sigurnosti, zabrane diskriminacije i povlašćivanja, hijerarhijske podređenosti i odgovornosti za rezultate).

Uz članke 11. - 17.

Utvrđuju se temeljna prava državnih službenika i to: pravo na rad u prikladnim uvjetima, pravo na plaću i druga materijalna prava, pravo na jednako postupanje i jednake mogućnosti napredovanja, pravo na zaštitu od neopravdanog premještaja ili udaljenja s radnog mjesta, pravo na kandidiranje na izborima, pravo na predstavku i pritužbu i pravo na zaštitu službenika koji prijavi sumnju na korupciju.

Predlaže se propisati pravo na pravnu pomoć državnog službenika na trošak tijela kada se protiv njega poduzimaju radnje u prethodnom i sudskom postupku ili postupku naknade štete u vezi s obavljanjem poslova radnog mjesta na koje je raspoređen, odnosno na naknadu troškova u tim postupcima, ako je po ocjeni čelnika tijela navedene poslove obavio u skladu s zakonom. Državni službenik kojem je uskraćena navedena pravna pomoć, a po završetku postupka se utvrdi da je ocjena čelnika tijela bila pogrešna, ima pravo na povrat troškova pravne pomoći.

Uz članke 18. - 33.

Utvrđuju se temeljne dužnosti državnih službenika i to: dužnost pravodobnog i stručnog obavljanja poslova, zabrana zlouporabe ovlasti i postupanja izvan ovlasti, izvršavanje poslova koji nisu u opisu radnog mjesta državnog službenika, dužnost čuvanja tajnosti podataka i poštivanja privatnosti, dužnost prisutnosti na radnom mjestu, dužnost odbijanja ponuđenih darova, zabrana neopravdanog nagrađivanja drugih državnih službenika, dužnost pružanja informacija i obrazloženja o provedenim postupcima, uporaba povjerene imovine, dužnost etičnog ponašanja, zabrana poticanja na političko organiziranje, dužnost zamjene odsutnog državnog službenika, dužnost izvršavanja naloga, dužnost odbijanja naloga i mogućnost odbijanja naloga.

U skladu s Direktivom (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i pružatelja skrbi, za zaposlene roditelje ili posvojitelje djeteta do osam godina starosti ili djeteta s poteškoćama u razvoju ili pružatelje skrbi predviđa se mogućnost fleksibilnog radnog vremena kako bi se osigurala ravnoteža između njihovog poslovnog i privatnog života i omogućilo da se lakše nose sa svojim odgovornostima.

Zakonom se predviđa mogućnost rada na izdvojenom mjestu rada i rada na daljinu.

Rad na izdvojenom mjestu rada je rad kod kojeg službenik posao obavlja od kuće ili u drugom prostoru slične namjene koji je određen na temelju dogovora službenika i čelnika tijela, a koji nije prostor državnog tijela.

Rad na daljinu je rad koji se uvijek obavlja putem informacijsko-komunikacijske tehnologije, pri čemu čelnik tijela i službenik utvrđuju pravo službenika da samostalno određuje gdje će taj rad obavljati, što može biti promjenjivo i ovisiti o volji službenika, zbog čega se takav rad ne

smatra radom na mjestu rada odnosno na izdvojenom mjestu rada u smislu propisa o zaštiti na radu.

Poslovi koji su ovim ili drugim zakonom utvrđeni kao poslovi s posebnim uvjetima rada odnosno poslovi na kojima, ni uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi službenika od štetnih utjecaja ne smiju se obavljati radom na izdvojenom mjestu rada ni radom na daljinu.

U slučaju nastanka izvanrednih okolnosti nastalih uslijed epidemije bolesti, potresa, poplave, ekološkog incidenta i sličnih pojava, čelnik tijela može, radi osiguranja kontinuiranog obavljanja poslova državnog tijela te zaštite zdravlja i sigurnosti službenika i drugih osoba, odrediti rad na izdvojenom mjestu rada.

Rad na izdvojenom mjestu rada i rad na daljinu detaljnije uređuje Vlada uredbom.

Uz članke 34. – 39.

Navedene odredbe odnose se na sukob interesa državnih službenika.

Državnom službeniku nije dozvoljeno otvaranje obrta, obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, osnivanje trgovačkog društva ili druge pravne osobe u području djelatnosti na kojoj je državni službenik zaposlen odnosno u području u kojem obavlja nadzor.

Državni službenik može izvan redovitoga radnog vremena obavljati dodatni posao uz prethodno odobrenje čelnika državnog tijela ili osobe koju on za to ovlasti, osim ako se ne radi o poslovima koje nadzire državno tijelo u kojemu je u službi ili ako takav rad nije zabranjen posebnim zakonom, te ne predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje redovitih zadataka niti šteti ugledu državne službe. Odobrenje čelnika tijela nije potrebno za objavljivanje stručnih članaka i autorskih publikacija, odnosno obavljanje poslova povremenog predavača na stručnim seminarima i savjetovanjima.

Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenu osobu o mogućem sukobu interesa odnosno financijskom ili drugom interesu koji on, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner odnosno neformalni životni partner, dijete ili roditelj može imati u odlukama tijela u kojem radi te s kojim je fizičkim, pravnim osobama te obiteljskim poljoprivrednim gospodarstvima bio u poslovnom odnosu u razdoblju od dvije godine prije prijma u službu, a prema kojima tijelo u kojem radi obavlja upravne poslove.

Državni službenik ne smije biti član upravnog ili nadzornog tijela trgovačkog društva, ako nad njim tijelo u kojem je zaposlen obavlja nadzor.

Utvrđuje se zabrana donošenja odluka i sudjelovanja u donošenju odluka državnom službeniku koje utječu na njegov financijski ili drugi interes.

Na dan početka rada u državnom tijelu državni službenik dužan je potpisati izjavu kojom potvrđuje da se ne nalazi u sukobu interesa. Takvu izjavu dužan je također dati i u slučaju promjene okolnosti koje dovode ili mogu dovesti do sukoba interesa (promjena radnog mjesta, npr. premještaj ili napredovanje).

Uz članak 40.

Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose odgovorno je za provedbu ovoga Zakona, prati stanje i predlaže mjere za razvoj državne službe i obavlja nadzor nad provedbom Zakona.

Uz članak 41.

Predviđa se posebna ustrojstvena jedinica u svakom državnom tijelu u kojem je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika, koja će biti nadležna za upravljanje i razvoj ljudskim potencijalima.

U državnim tijelima u kojima je zaposleno manje od 50 službenika i namještenika, ne mora se ustrojiti posebna ustrojstvena jedinica za obavljanje poslova upravljanja i razvoja ljudskih potencijala već te poslove može obavljati pojedini službenik ili državno tijelo utvrđeno posebnim propisima (npr. Ured za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske).

Uz članak 42.

Čelnik tijela ili službena osoba u čijem je opisu poslova rješavanje o upravnoj stvari odlučuje rješenjem u upravnom postupku o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, plaći, premještaju, produženju roka za polaganje državnog ispita, stavljanju na raspolaganje, te prestanku državne službe. Protiv rješenja može se podnijeti žalba Odboru za državnu službu, dok se protiv rješenja Odbora za državnu službu može pokrenuti upravni spor.

Na odlučivanje o ostalim pravima iz službe primjenjuju se opći propisi o radu (zahtjev za zaštitu prava i pokretanje spora pred sudom nadležnim za radne sporove).

Uz članke 43.- 46.

Utvrđuje se Odbor za državnu službu kao neovisno tijelo za rješavanje žalbi sukladno odredbama ovoga Zakona: žalbi protiv rješenja o prijmu u državnu službu, rasporedu na radno mjesto, plaći, premještaju, ocjenjivanju, stavljanju na raspolaganje, te prestanku državne službe.

Članove Odbora za državnu službu imenuje Vlada na temelju javnog natječaja na vrijeme od 5 godina. Predsjednik i članovi Odbora za državnu službu imaju položaj državnih službenika, a prava i obveze iz državne službe ostvaruju u tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Na ocjenjivanje učinkovitosti rada predsjednika i članova Odbora za državnu službu odgovarajuće se primjenjuje odredba članka 94. stavka 2. ovoga Zakona.

Utvrđuju se razlozi za razrješenje predsjednika i članova Odbora za državnu službu i pravo povratka na odgovarajuće poslove u državno tijelo u kojem su bili u službi prije imenovanja za člana Odbora za državnu službu, a ako nije bio u državnoj službi, ima pravo rasporeda u tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose.

Uz članak 47.

Predviđa se utvrditi uredbom Vlade nazive radnih mjesta u državnoj službi, uvjete za raspored, klasifikaciju i vrednovanje radnih mjesta.

Uz članak 48.

Zakonom se definiraju kompetencije i kompetencijski model radi kvalitetnog upravljanja ljudskim potencijalima u državnoj službi.

Kompetencijski model u državnom tijelu sadrži opće kompetencije (obvezne za sve državne službenike), specifične kompetencije (vezane za specifične skupine poslova) i rukovodeće kompetencije (obvezne za rukovodeće službenike).

Utvrđuje se uloga jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu pri utvrđivanju kompetencija i izradi profila radnih mjesta.

Uz članak 49.

Utvrđuje se da čelnik tijela donosi pravilnik o unutarnjem redu, sadržaj pravilnika o unutarnjem redu i obveza tijela državne uprave, ureda i drugih stručnih službi Vlade da dostave prijedlog pravilnika o unutarnjem redu na prethodnu suglasnost tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose, a pravosudna tijela, stručna služba Državnog sudbenog vijeća i stručna služba Državnoodvjetničkog vijeća tijelu državne uprave nadležnom za poslove pravosuđa. Ostala državna tijela nemaju obvezu dostavu pravilnika o unutarnjem redu na prethodnu suglasnost, ali su dužna doneseni pravilnik dostaviti tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose.

Uz članak 50.

Utvrđuju se radna mjesta rukovodećih državnih službenika koje imenuje i razrješava Vlada na prijedlog čelnika tijela, putem javnog natječaja, na razdoblje od četiri godine kao i raspored razriješenog službenika na odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu za koje ispunjava uvjete. Predviđa se mogućnost davanja ovlaštenja državnom službeniku zatečenom u državnoj službi za obavljanje poslova rukovodećeg službenika do provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećeg službenika, najduže do 6 mjeseci.

Uz članak 51.

Državni službenici raspoređuju se na radna mjesta u kabinetu ministra na određeno vrijeme do dana prestanka mandata ministra, a nakon prestanka mandata raspoređuju se na odgovarajuća radna mjesta u državnom tijelu u kojem su radili do rasporeda u kabinetu ministara (radna mjesta za koje je propisan isti stupanj obrazovanja i potrebno radno iskustvo u jednakom trajanju).

Prethodno navedeno primjenjuje se na odgovarajući način na radna mjesta u ustrojstvenoj jedinici Ureda predsjednika Republike Hrvatske, Uredu predsjednika Hrvatskoga sabora, Uredu predsjednika Vlade, Uredu potpredsjednika Hrvatskoga sabora, Uredu potpredsjednika Vlade koji nije čelnik ministarstva i kabinetu državnog tajnika središnjeg državnog ureda.

Uz članke 52. - 55.

Zakonom se utvrđuju uvjeti za novo zapošljavanje, planiranje prijma u državnu službu te iznimno zapošljavanje neovisno o planu prijma.

Utvrđuje se sadržaj plana prijma, postupak za pripremu i donošenje plana prijama u državnu službu putem centraliziranog sustava za zapošljavanje te način objave plana prijma.

Za razliku od dosadašnjih odredaba o donošenju plana prijma u državnu službu (prema kojima čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose donosi plan prijma u državnu službu u tijela državne uprave te urede i druge stručne službe Vlade, a čelnik tijela za poslove pravosuđa donosi plan prijma u državnu službu u pravosudna tijela), predlaže se donošenje pojedinačnog plana prijma u državnu službu za svako državno tijelo kojeg donosi čelnik tog tijela.

Državno tijelo priprema prijedlog plana prijma u državnu službu u vrijeme pripreme nacрта državnog proračuna za sljedeću kalendarsku godinu. Navedeni prijedlog plana dostavlja se na prethodnu suglasnost tijelu državne uprave nadležnog za financije i tijelu državne uprave nadležnom za službeničke odnose putem centraliziranog sustava za zapošljavanje. Čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, po dobivenoj suglasnosti tijela državne uprave nadležnog za financije, donosi objedinjeni plan prijma u državnu službu.

Plan prijma u državnu službu donosi za kalendarsku godinu, jednom godišnje. Iznimno, zbog opravdanih razloga, plan prijma u državnu službu može se izmijeniti odnosno dopuniti tijekom kalendarske godine na koju se odnosi.

Plan prijma u državnu službu objavljuje na internetskoj stranici državnog tijela na kojeg se plan odnosi te na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, putem centraliziranog sustava za zapošljavanje.

Uz članak 56.

Propisuju se uvjeti za prijam koje mora ispuniti osoba koja se prima u državnu službu i to: odgovarajući stupanj obrazovanja, radno iskustvo na odgovarajućim poslovima (osim u slučaju prijma vježbenika), zdravstvena sposobnost za obavljanje poslova radnog mjesta na koje se prima i hrvatsko državljanstvo. Osim tih uvjeta mogu se posebnim zakonom, uredbom ili pravilnikom o unutarnjem redu propisati i drugi uvjeti za prijam u državnu službu i raspored na radno mjesto te potrebne kompetencije.

Propisuje se mogućnost prijma u državnu službu državljanina države članice Europskog gospodarskog prostora ili Švicarske Konfederacije, koji zna hrvatski jezik i latinično pismo, i državljanina treće zemlje (državljanina države koja nije članica Europskog gospodarskog prostora i Švicarske Konfederacije ili osobe bez državljanstva), uz prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, ako zna hrvatski jezik i latinično pismo i ima odobren boravak na temelju kojeg mogu raditi bez dozvole za boravak i rad, sukladno posebnom zakonu. Navedene osobe ne mogu se primiti na poslove iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona (poslovi iz djelokruga državnog tijela utvrđene Ustavom, zakonom ili drugim propisima donesenim na temelju Ustava i zakona) niti se tijekom službe mogu premjestiti odnosno rasporediti na te poslove. To znači da se navedeni mogu primiti u državnu službu samo na poslove državnih službenika iz članka 4. stavka 3. ovoga Zakona (na informatičke, opće, administrativne, računovodstvene i druge slične poslove).

Pučka pravobraniteljica je ranije već ukazivala na neusklađenost odredaba važećeg Zakona o državnim službenicima o uvjetu hrvatskog državljanstva prilikom zapošljavanja s odredbama:

- članka 45. Ugovora o funkcioniranju Europske unije prema kojem je sloboda kretanja radnika unutar Europske unije jedna od četiri slobode koje uživaju građani Europske unije, a podrazumijeva ukidanje svake diskriminacije u vezi s zapošljavanjem, primicima od rada i ostalim uvjetima rada i zapošljavanja, uz izuzetak prema kojem se odredbe o slobodi kretanja radnika ne primjenjuju na zapošljavanje u javnim službama.

- Uredbe 492/2011 Europskog parlamenta Vijeća o slobodi kretanja radnika u Uniji, prema kojoj svaki državljanin države članice, bez obzira na svoje mjesto boravišta, ima pravo prihvatiti zaposlenje i obavljati posao kao zaposlena osoba na državnom području druge države članice u skladu s odredbama zakona i drugih propisa koji uređuju zapošljavanje državljanina te države. Posebno ima pravo prihvatiti raspoloživo zaposlenje na državnom području druge države članice s jednakom prednošću kao državljani te države.

- Direktive 2014/54/EU Europskog Parlamenta i Vijeća o mjerama za lakše ostvarivanje prava zajamčenih radnicima u kontekstu slobode kretanja radnika.

U većini država članica Europske unije predviđena je mogućnost zapošljavanja u javnoj službi za državljane drugih država članica Europske unije, uz odgovarajuća ograničenja (najčešće kod zapošljavanja na poslove s javnim ovlastima) i određene uvjete (znanje službenog jezika države u kojoj se provodi zapošljavanje). Međutim, pojedine zemlje (npr. Mađarska i Latvija) mogućnost zapošljavanja u javnoj službi vezuju isključivo za njihovo državljanstvo.

Stoga se u skladu s ranije navedenim propisima Europske unije i praksom drugih država članica Europske unije usklađuje i naše zakonodavstvo.

Uz članak 57.

Definira se pojam radnog iskustva na odgovarajućim poslovima u smislu ovog Zakona kao radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u istom stupnju obrazovanja i struci koja je uvjet za raspored na radno mjesto. U radno iskustvo na odgovarajućim poslovima uračunava se vrijeme stručnog osposobljavanja za rad bez zasnivanja radnog odnosa i vrijeme obavljanja poslova na temelju ugovora iz članka 5. ovoga Zakona.

Uz članak 58.

Propisane su okolnosti zbog kojih određene osobe ne mogu biti primljene u državnu službu.

U državnu službu ne može biti primljena osoba protiv koje se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti ili koja je proglašena krivom za kazneno djelo za koje se kazneni postupak vodi po službenoj dužnosti osim za kazneno djelo koje se odnosi na sigurnost prometa pod uvjetom da za to kazneno djelo nije osuđen na bezuvjetnu kaznu zatvora. Također, u državnu službu ne može biti primljena osoba kojoj je prestala državna služba zbog teške povrede službene dužnosti, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe, kojoj je prestala državna služba izvanrednim otkazom, u razdoblju od četiri godine od prestanka državne službe, kojoj je prestala državna služba zbog toga što nije zadovoljila na probnom radu, u razdoblju od dvije godine od prestanka državne službe i kojoj je prestala državna služba jer je ocjenjena ocjenom „ne zadovoljava“, u razdoblju od dvije godine od prestanka državne službe.

Uz članak 59.

Zbog otklanjanja političkog utjecaja na upravljanje državnom službom odnosno sprječavanja raspoređivanja na radna mjesta državnih službenika po političkoj osnovi, propisuje se da državni dužnosnici ne mogu biti raspoređeni na radna mjesta državnih službenika bez propisanog postupka prijma u državnu službu putem javnog natječaja. Međutim, ostavljena je mogućnost da se to pitanje drugačije uredi posebnim zakonom.

Uz članke 60. -71.

U državnu službu prima se putem javnog natječaja, ako ovim ili posebnim zakonom nije drugačije propisano.

Javni natječaj se ne provodi:

- kod prijma u službu osobe koja je na temelju ugovora o stipendiranju ili školovanju u obvezi raditi određeno vrijeme u državnoj službi
- kod prijma u državnu službu osobe zaposlene u javnoj službi ili upravnom tijelu jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave koja se po potrebi službe premješta u državno tijelo.

Navedeni izuzeci propisani su na sličan način i važećim Zakonom o državnim službenicima.

Javne službe definirane su kao pravne osobe na koje primjenjuje poseban zakon o Registru zaposlenih u državnoj službi i javnim službama, a to su: pravne osobe koje su kao proračunski korisnici državnog proračuna navedeni u Registru proračunskih i izvanproračunskih korisnika, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i Hrvatski zavod za zapošljavanje, osnovnoškolske i srednjoškolske ustanove čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu sukladno posebnom propisu kojim se uređuje odgoj i obrazovanje, ostale pravne osobe iz sustava znanosti i obrazovanja kojima se sredstva za plaće osiguravaju u državnom proračunu i javne ustanove kojima Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje osigurava sredstva za troškove pružanja zdravstvene zaštite osiguranim osobama.

Utvrđuje se način raspisivanja i provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu te mogućnost obustave postupka javnog natječaja u Zakonom predviđenim slučajevima.

Postupak prijma u državnu službu provodi se putem centraliziranog sustava za zapošljavanje - informacijskog sustava u kojem se planira novo zapošljavanje, podnose prijave na javni natječaj, provodi testiranje, pozivaju kandidati na intervju, objavljuju rješenja o prijmu u državnu službu te obavljaju drugi poslovi vezani za prijam u državnu službu.

Uvođenje centraliziranog sustava za zapošljavanje predviđeno je u Nacionalnom planu oporavka i otpornosti 2021. – 2026., u okviru investicije C2.2. R1-II Centralizirani sustav selekcije, koja za cilj ima uspostavu objektivnog i transparentnog zapošljavanja koje će osigurati zapošljavanje najboljih odnosno najkompetentnijih kandidata te time doprinijeti unaprjeđenju učinkovitosti javne uprave i povećanju efikasnosti, učinkovitosti i usmjerenosti javne uprave potrebama korisnika. Pokazatelj uspješno provedene investicije je: do kraja 2024. godine svi državni službenici primaju se u državnu službu isključivo kroz novi, centralizirani, digitalizirani i standardizirani sustav odabira i zapošljavanja, dostupan putem novo razvijenog informacijskog sustava.

Stoga se ovim Zakonom uspostavlja Centralizirani sustav za zapošljavanje. U Centraliziranom sustavu za zapošljavanje planira se novo zapošljavanje, podnose prijave na javni natječaj elektroničkim putem, provodi testiranje kandidata, pozivaju kandidati na intervju, objavljuju rješenja o prijmu u državnu službu te obavljaju drugi poslovi vezani za prijam u državnu službu. Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose (sada Ministarstvo pravosuđa i uprave) je voditelj zbirke osobnih podataka Centraliziranog sustava za zapošljavanje sukladno propisima kojima se uređuje zaštita osobnih podataka.

Postupak prijma u državnu službu do intervjua provodi tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, a intervju i postupak nakon intervjua provodi državno tijelo koje zapošljava. Iznimno od toga, opće i specifične kompetencije koje nije moguće provjeriti u centraliziranom sustavu za zapošljavanje testiraju se, prije provedbe intervjua, u državnom tijelu koje provodi zapošljavanje.

Postupak zapošljavanja temeljem raspisanog javnog natječaja počinje prijavom na javni natječaj, koja se podnosi elektroničkim putem u centraliziranom sustavu za zapošljavanje, u roku od 8 dana od dana objave javnog natječaja na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

Prijavljeni kandidati pozivaju se na testiranje koje se provodi putem centraliziranog sustava za zapošljavanje. Testiranje se sastoji od provjere kompetencija potrebnih za obavljanje poslova radnog mjesta. Pri utvrđivanju kompetencija koje će se provjeravati u postupku testiranja uzet će se u obzir rezultati provedenog projekta „Razvoj kompetencijskog okvira za zaposlene u javnoj upravi“ (završen u veljači 2023.).

Rezultati provedenog testiranja mogu se koristiti u razdoblju od dvije godine od provedenog testiranja te kandidat kojem su provjerene kompetencije ne mora se ponovno testirati na iste kompetencije, međutim, navedeni ima pravo zatražiti ponovno testiranje istih kompetencija te mu se u obzir uzima rezultat ostvaren na posljednjem testiranju.

Na testiranju kandidata u centraliziranom sustavu za zapošljavanje provodi se provjera općih kompetencija (kognitivne sposobnosti, osobine ličnosti i komunikacijske vještine), općih znanja (znanje hrvatskog i stranog jezika, znanje formalnog komuniciranja, poznavanje rada na računalu, poznavanje sustava javne uprave i etike) te kompetencija i znanja specifičnih za radno mjesto koje je moguće provjeriti u centraliziranom sustavu za zapošljavanje. Opće i specifične kompetencije koje nije moguće provjeriti u centraliziranom sustavu za zapošljavanje testiraju se na odgovarajući način u državnom tijelu koje provodi zapošljavanje (npr. prezentacijske vještine, znanje stranog jezika u govoru, rješavanje simuliranog slučaja). Ukupni rezultati testiranja unose se u centralizirani sustav za zapošljavanje.

Prije pozivanja kandidata na intervju provjerava se ispunjavanje formalnih uvjeta kandidata koji su prošli testiranje. Kandidat koji ne ispunjava formalne uvjete iz javnog natječaja, ne smatra se više kandidatom u postupku provedbe javnog natječaja o čemu mu se dostavlja obavijest na koju može izjaviti prigovor putem Centraliziranog sustava za zapošljavanje.

Kandidati koji su ostvarili najbolje rezultate na testiranju i ispunjavaju formalne uvjete iz javnog natječaja, pozivaju se na intervju s komisijom koju imenuje čelnik državnog tijela koje provodi zapošljavanje.

Izbor kandidata u postupku javnog natječaja obavlja se na temelju rezultata testiranja i intervjua. Izbor kandidata obavlja se najkasnije u roku od tri mjeseca od dana objave javnog natječaja, a rok se može produžiti u slučaju popunjavanja radnih mjesta kod kojih je propisana obvezna sigurnosna provjera.

Postupak javnog natječaja obustavit će se u slučaju kada se u roku određenom javnim natječajem nije prijavio nijedan kandidat ili prijavljeni kandidati ne ispunjavaju formalne uvjete za prijam i raspored, ili kandidati nisu postigli zadovoljavajuće rezultate na provedenom testiranju ili razgovoru (intervjuu). Također, postupak javnog natječaja može se obustavit zbog bitno promijenjenih okolnosti koje su nastale nakon raspisivanja javnog natječaja (npr. promjena propisa o ustrojavanju tijela državne uprave, promjena unutarnjeg ustrojstva tijela državne uprave, rebalans državnog proračuna kojim nisu osigurana sredstva za novo zapošljavanje i dr.).

Odluka o obustavi postupka javnog natječaja objavljuje se na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnom za službeničke odnose putem centraliziranog sustava za zapošljavanje i internetskoj stranici tijela koje zapošljava.

Planiranje prijma u državnu službu te način raspisivanja i provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu uredit će detaljnije Vlada uredbom.

Uz članke 72. - 73.

Ovim odredbama utvrđuju se akti koji se donose za kandidata izabranog u postupku javnog natječaja. Osobe izabrane u postupku javnog natječaja primaju u državnu službu rješenjem.

Rješenje o prijmu u državnu službu u postupku javnog natječaja dostavlja se kandidatima prijavljenim na javni natječaj javnom objavom na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, a dostava svim kandidatima smatra se obavljenom istekom osmog dana od dana javne objave.

Navedeni način dostave rješenja o prijmu u državnu službu predviđen je i važećim Zakonom o državnim službenicima od 2017. godine čime je značajno skraćen postupak javnog natječaja. Osobna dostava rješenja, posebno u slučaju kada se na javni natječaj prijavio veliki broj kandidata, iziskivala bi ne samo velike materijalne troškove (dostava rješenja svim kandidatima u postupku preporučenom poštom, uz povratnicu), nego i probleme u slučaju kada nije moguće izvršiti osobnu dostavu (neuredna dostava rješenja zbog izbivanja kandidata s adrese navedene u prijavi ili potpisivanja povratnice od strane ukućana, čekanje da se vrate sve povratnice, različit dan dostave rješenja i time različit početak roka za žalbu za pojedine kandidate i dr.).

U pogledu javne objave osobnih podataka izabranih kandidata u natječajnom postupku prema mišljenju Agencije za zaštitu osobnih podataka, kod provođenja natječajnog postupka i dostavljanja obavijesti o izboru u svrhu osiguranja načela transparentnosti djelovanja tijela javne vlasti smiju se učiniti javno dostupnima podaci o izabranom kandidatu koji se odnose na naziv radnog mjesta, stručne kvalifikacije te ime i prezime izabranog kandidata u provedenom natječajnom postupku, dok se svi ostali osobni podaci koji nemaju veze sa natječajem moraju na odgovarajući način zaštititi.

Pored toga, javna objava rješenja o prijmu u državnu službu u skladu je sa Zakonom o pravu na pristup informacijama i Zakonom o općem upravnom postupku, kojim je propisana

mogućnost javne objave rješenja (kad je to propisano ili su drugi oblici dostave nemogući ili neprikladni).

Na opisani način javne objave rješenja, rok za žalbu za sve kandidate počinje teći istoga dana (istekom osmog dana od dana javne objave na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose).

Po izvršnosti rješenja o prijmu u državnu službu za izabranog kandidata donosi rješenje o rasporedu na radno mjesto. Osoba primljena u državnu službu postaje državni službenik danom početka rada.

Uz članke 74. – 76.

Osobe se primaju u državnu službu na neodređeno vrijeme uz probni rad u trajanju od tri mjeseca. Za vježbenike probni rad (vježbenički staž) traje 12 mjeseci, s tim da najranije tri mjeseca prije isteka probnoga rada mogu pristupiti polaganju državnog ispita. Za vrijeme probnog rada vježbenici se osposobljavaju za samostalno obavljanje poslova i mogu se radi osposobljavanja uputiti na rad u različite ustrojstvene jedinice istog ili drugog državnog tijela.

Probni rad produžava se za vrijeme plaćenog dopusta, privremene nesposobnosti za rad, odnosno vrijeme korištenja roditeljnog, očinskog ili roditeljskog dopusta sukladno posebnom zakonu.

Čelnik tijela imenuje mentora vježbeniku koji daje upute i smjernice vježbeniku u vezi s poslovima radnog mjesta na koje je raspoređen pri čemu se mentorom može imenovati osoba koja ima najmanje isti stupanj obrazovanja kao vježbenik te ispunjava ostale uvjete propisane uredbom kojom se uređuje izobrazba državnih službenika.

Na kraju probnog rada državnog službenika se ocjenjuje ocjenom „zadovoljava“ (kada se na osnovi rada i pokazanog znanja i učinkovitosti službenika može očekivati da će službenik i dalje uspješno izvršavati poslove radnoga mjesta) ili ocjenom „ne zadovoljava“ (kada se na osnovi rada i pokazanog znanja i učinkovitosti službenika ne može očekivati da će službenik uspješno izvršavati poslove radnoga mjesta).

Službeniku koji na probnom radu nije zadovoljio, otkazuje se državna služba. U tom slučaju donosi se rješenje najkasnije u roku od 15 dana od dana isteka probnog rada. Radi se o prekluzivnom roku pa se rješenje ne može donijeti istekom tog roka.

Uz članke 77. – 78.

Navedenim odredbama uređuju se posebnosti prijma u državnu službu na određeno vrijeme. Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao (a najduže godinu dana), odnosno do povratka odsutnoga službenika. Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao potrebno je prethodno odobrenje tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose.

U slučaju predvidivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca.

Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, pod uvjetom da je radno mjesto popunjeno punim brojem izvršitelja utvrđenim pravilnikom o unutarnjem redu.

Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika ne mora se provesti javni natječaj ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto.

Izrijeckom je propisano da državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme.

Iznimno, osoba se može primiti u državnu službu na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao u trajanju dužem od godinu dana i to:

- radi potrebe rada na projektu koji se financira iz fondova ili programa Europske unije, Financijskog mehanizma Europskog gospodarskog prostora, Norveškog financijskog mehanizma ili Švicarsko-hrvatskog programa suradnje, za vrijeme trajanja projekta
- radi obavljanja poslova koji se odnose na izvršavanje preuzetih međunarodnih obveza Republike Hrvatske ili obavljanja poslova službenika privremeno upućenog na izvršavanje preuzetih međunarodnih obveza, do izvršenja međunarodnih obveza
- radi obavljanja poslova koji se odnose na izvršavanje obveza iz posebnih programa Vlade, do izvršenja tih obveza.

Uz članak 79.

Utvrđuje se mogućnost prijma u državnu službu na određeno vrijeme korisnika mirovine koji ima manje od 67 godina života, do polovice punog radnog vremena. Time se omogućava zapošljavanje korisnika mirovine uz zadržavanje prava na mirovinu, sukladno propisima o mirovinskom osiguranju. Državna služba na određeno vrijeme korisnika mirovine može trajati najduže do navršenih 67 godina života službenika jer državni službenik ne može raditi u državnoj službi nakon navršenih 67 godina života.

Uz članke 80. – 86.

Utvrđuje se mogućnost premještaja službenika po potrebi službe na drugo mjesto rada u istom državnom tijelu, u istom ili drugom mjestu rada, za koje ispunjava propisane uvjete.

Državni službenik ne može biti premješten na radno mjesto za koje je propisan niži stupanj obrazovanja ili propisano radno iskustvo u kraćem trajanju. Iznimno, državni službenik može, uz njegovu suglasnost, biti premješten na radno mjesto za koje je propisano radno iskustvo u kraćem trajanju.

Službenika se premješta po potrebi službe u pravilu na neodređeno vrijeme (trajni premještaj), a može se po potrebi službe premjestiti na određeno vrijeme (najduže godinu dana odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premješteni službenik zamjenjuje) za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika.

Pored mogućnosti premještanja službenika po potrebi službe (u slučaju popunjavanja upražnjenog radnog mjesta, čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida, potrebe povećanja broja izvršitelja zbog povećanog opsega posla, bolje organizacije rada, potrebe za angažiranjem drugog državnog službenika na određenom radnom mjestu) predviđa se i mogućnost premještanja na temelju iskazanog interesa službenika.

Radi obavljanja privremenih poslova koji zahtijevaju posebne vještine, stručno iskustvo i kompetencije državni službenik može se uputiti na rad izvan državne službe u upravna tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, pravne osobe s javnim ovlastima u Republici Hrvatskoj, međunarodne organizacije ili na rad u međunarodnim projektima. Za vrijeme obavljanja privremenih poslova miruju prava i obveze iz državne službe, ali se to vrijeme priznaje kao neprekidni rad u državnoj službi i kao stečeno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima.

Službenik može po potrebi službe biti premješten u drugo državno tijelo (uz suglasnost službenika koji se premješta) temeljem prethodnog pisanog sporazuma čelnika tijela iz kojeg se službenik premješta i čelnika tijela u koje se službenik premješta.

Službenik koji je privremeno premješten u drugo državno tijelo ostvaruje sva prava iz državne službe u državnom tijelu iz kojeg je premješten. Za vrijeme privremenog premještanja državno tijelo iz kojeg je službenik premješten ima pravo na povrat sredstava za plaću premještenog službenika od državnog tijela u koje je službenik premješten.

Uz članke 87. – 89.

Predviđa se mogućnost napredovanja u državnoj službi rasporedom državnog službenika na više radno mjesto.

Državni službenik može napredovati redovito ako ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto te ostale uvjete propisane zakonom: ako je jedanput ocijenjen ocjenom „izvrstan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „naročito uspješan“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom i postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti.

Državni službenik koji ne ispunjava uvjete potrebnog radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, a ispunjava ostale uvjete za raspored na radno mjesto i uvjete za redovito napredovanje, može izvanredno napredovati na radno mjesto za koje je propisan viši stupanj obrazovanja, ako na poslovima nižeg stupnja obrazovanja u državnim tijelima ima dvostruko više radnog iskustva od radnog iskustva propisanog kao uvjet za raspored na radno mjesto na koje se u postupku napredovanja raspoređuje i ako u istom državnom tijelu radi neprekidno najmanje dvije godine.

Uz članke 90. – 97.

U okviru reformske mjere C2.2. R2 Novi modeli plaća i rada u državnoj službi i javnim službama sadržane u NPOO-u 2021.-2026., treba izraditi pravedniji, transparentniji, motivirajući i financijski održiv sustav plaća državnih službenika, a povišice plaće i nagrađivanje vezati za ocjenu učinkovitosti rada državnog službenika, uz propisivanje objektivnih i mjerljivih kriterija za ocjenjivanje.

Odredbama članka 90. - 97. ovoga Zakona propisuje se svrha ocjenjivanja, postupak ocjenjivanja i vrste ocjena, a Vlada će uredbom detaljnije urediti postupak, kriterije i način ocjenjivanja.

Državni službenici ocjenjuju se svake godine najkasnije do 28. veljače, za prethodnu kalendarsku godinu. Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci. Iznimno, razdoblja roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama smatraju se vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu. Ako su razdoblja odsutnosti s rada trajala duže od šest mjeseci u razdoblju ocjenjivanja, državni službenici ocijenit će se ocjenom „uspješan“.

Navedene odredbe usklađene su s mišljenjem Pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, koja ukazuje kako zbog odsutnosti s posla trudnice i osobe koje koriste prava iz sustava roditeljskih i roditeljskih potpora u trajanju duljem od šest mjeseci u kalendarskoj godini, ne bi smjele biti dovedene u nepovoljniji položaj od ostalih službenika.

Članak 6.stavak 2. Zakona o ravnopravnosti spolova (Narodne novine, broj 82/98, 69/17) propisuje: „Zabranjuje se diskriminacija na temelju bračnog i obiteljskog statusa. Nepovoljnije postupanje prema ženama na osnovi trudnoće i materinstva smatra se diskriminacijom.“

Također članak 11. stavak 1. i stavak 2.istoga Zakona propisuje da tijela državne uprave i pravne osobe u pretežitom vlasništvu države obvezna su primjenjivati posebne mjere i donijeti planove djelovanja za promicanje i uspostavljanje ravnopravnosti spolova. Navedena tijela svake četiri godine donose planove djelovanja iz djelokruga svoje nadležnosti na osnovi analize položaja žena i muškaraca, utvrđuju razloge za uvođenje posebnih mjera, ciljeve koje treba postići, način provedbe i metode nadziranja provedbe.

Pored toga u članku 13. stavku.1. istoga Zakona propisuje se da je diskriminacija na području zapošljavanja i rada zabranjena u javnom i privatnom sektoru, uključujući državna tijela, u odnosu na: 1. uvjete za zapošljavanje, samozapošljavanje ili obavljanje zanimanja, uključujući kriterije i uvjete za izbor kandidata/tkinja za radna mjesta, u bilo kojoj grani djelatnosti i na svim razinama profesionalne hijerarhije, 2. napredovanje na poslu, 3. pristup svim vrstama i stupnjevima školovanja, profesionalne orijentacije, stručnog usavršavanja i osposobljavanja, dokvalifikacije i prekvalifikacije, 4. uvjete zaposlenja i rada, sva prava iz rada i na temelju rada, uključujući jednakost plaća za jednaki rad i rad jednake vrijednosti, 5. članstvo i djelovanje u udrugama radnika ili poslodavaca ili u bilo kojoj drugoj profesionalnoj organizaciji, uključujući povlastice koje proizlaze iz tog članstva, 6. usklađivanje profesionalnog i privatnog života, 7. trudnoću, porod, roditeljstvo i sve oblike skrbništva.“ Pravobraniteljica posebno ističe kako pozitivni radno-pravni zakonski korpus u Republici Hrvatskoj sadrži poseban skup mjera kojima je cilj zaštititi trudnice, materinstvo i majčinstvo te u potpunosti ukloniti diskriminaciju na temelju trudnoće i materinstva, a kako je majčinstvo imanentno samo ženama, nesporno je da se u tom smislu posebno štiti žene.

Naime, europski propisi, kao i propisi Republike Hrvatske polaze od činjenice da formalna ravnopravnost spolova na razini propisane jednakosti nije dovoljna da se riješi stvarna

nejednakost žena u praksi, pa se posebnom zaštitom žena i pogotovo trudnica i majki određuju situacije u kojima treba dati posebna prava ženama u odnosu na muškarce.

Osim Zakona o ravnopravnosti spolova i Zakona o suzbijanju diskriminacije, Zakon o radu (Narodne novine, broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22) u glavi 4. članku 30. propisuje zaštitu trudnica, roditelja i posvojitelja te zabranjuje nejednako postupanje prema trudnicama.

Nadalje, isti članak u svom stavku 1. propisuje da poslodavac ne smije odbiti zaposliti ženu zbog njezine trudnoće, niti joj zbog trudnoće, rođenja ili dojenja djeteta u smislu posebnog propisa smije ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o radu pod nepovoljnijim uvjetima. U članku 32. istog Zakona propisana je posebna zaštita od ove vrste diskriminacije, tzv. „Pretpostavka rada u punom radnom vremenu“ u kojem se propisuje: „Ako je za stjecanje određenih prava iz radnog odnosa ili u vezi s radnim odnosom važno prethodno trajanje radnog odnosa, razdoblja roditeljskog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama smatrat će se vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu.“

Zakonom o roditeljskim i roditeljskim potporama (Narodne novine, broj 152/22) radi zaštite materinstva, njege novorođenog djeteta i njegova podizanja, ravnopravne podjele prava i obveza skrbi o djetetu između oba roditelja te usklađenosti obiteljskog i poslovnog života propisuje pravo roditelja i njemu izjednačene osobe na vremenske i novčane potpore, uvjeti i način njihova ostvarivanja i financiranja te tijela nadležna za provedbu toga Zakona. Navedeni Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije: 1. Direktiva Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (deseta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 348, 28. 11. 1992.) 2. Direktiva 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ (SL L 180, 15. 7. 2010.) 3. Direktiva (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i pružatelja skrbi i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2010/18/EU (SL L 188, 12. 7. 2019.). Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14).

Svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi.

Na temelju ostvarene učinkovitosti rada državni službenici ocjenjuju se ocjenama: „izvrstan“, „naročito uspješan“, „uspješan“, „zadovoljava“ i „ne zadovoljava“.

Neposredno nadređena osoba daje prijedlog ocjene i dostavlja ga na uvid državnom službeniku kojeg ocjenjuje. Ako državni službenik nije zadovoljan predloženom ocjenom, ima pravo dati primjedbu nadređenoj osobi, koji je dužan tu primjedbu razmotriti zajedno sa službenikom. O ocjeni se donosi odluka u skladu s općim propisima o radu (neupravni akt), a protiv odluke o ocjeni državni službenik može izjaviti prigovor Povjerenstvu za odlučivanje o prigovorima na ocjene u roku od 15 dana od dana dostave odluke. Službenik koji nije zadovoljan odlukom

Povjerenstva može zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom sukladno općim propisima o radu.

Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene osniva čelnik državnog tijela. Povjerenstvo mora imati neparan broj članova, od kojih je jedan član predstavnik sindikata koji djeluje u državnom tijelu. Ako u državnom tijelu djeluje više sindikata u Povjerenstvo imenovat će se predstavnik sindikata kojeg zajednički predlože svi sindikati. U slučaju da se sindikati ne mogu dogovoriti o zajedničkom predstavniku, predstavnika sindikata predložiti će sindikat koji u državnom tijelu ima najveći broj članova.

Državnog službenika koji je ocijenjen ocjenom „zadovoljava“ upućuje se na dodatno stručno osposobljavanje ili se premješta na drugo radno mjesto u istom stupnju obrazovanja.

Ocjena „ne zadovoljava“ razlog je za prestanak službe po sili zakona.

Uz članke 98. – 102.

Navedenim člancima je propisana obveza polaganja državnog ispita, razine državnog ispita, postupak i način polaganja državnog ispita te posljedica neizvršenja obveze polaganja državnog ispita.

Državni službenik dužan je položiti državni ispit propisane razine za radno mjesto na koje je raspoređen najkasnije u roku od godine dana od dana početka rada u državnoj službi utvrđenog rješenjem o rasporedu na radno mjesto, a državni službenik s položenim državnim ispitom niže razine od propisane za radno mjesto na koje se raspoređuje ili premješta, dužan je položiti državni ispit propisane razine u roku od šest mjeseci od dana rasporeda ili premještaja na radno mjesto.

Državni ispit se polaže za I. i II. razinu ovisno o stupnju obrazovanja koji je uvjet za raspored na radno mjesto. Državni ispit I. razine polažu službenici koji su raspoređeni na radno mjesto za koje je uvjet srednja škola dok državni ispit II. razine polažu službenici koji su raspoređeni na radno mjesto za koje je uvjet završen sveučilišni diplomski studij ili stručni diplomski studij, sveučilišni integrirani prijediplomski i diplomski studij ili završen sveučilišni odnosno stručni prijediplomski studij. Državni službenik može pristupiti polaganju državnog ispita najviše tri puta za svaku razinu.

Zakonom je propisano da je tijelo nadležno za službeničke odnose nadležno za razvoj i provedbu polaganja državnog ispita te da čelnik državne uprave nadležnog za službeničke odnose imenuje osobe za razvoj i izradu ispitnih materijala za provedbu državnog ispita.

Sadržaj, postupak i način polaganja državnog ispita te vođenje elektroničkog očevidnika o polaganju državnog ispita propisuje pravilnikom čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Kako državni ispit prema predloženom rješenju ne obuhvaća posebni dio (stručni ispit) odnosno posebne programe stručnog ispita drugih državnih tijela, ocjenjuje se da za uređenje navedenih pitanja državnog ispita nije nužna uredba Vlade.

Državnom službeniku koji ne položi državni ispit u propisanom roku, prestaje državna služba istekom posljednjeg dana roka za polaganje ispita.

Državni službenik s položenim državnim ispitom niže razine od propisane za radno mjesto na koje se raspoređuje ili premješta, a koji ne položi državni ispit II. razine u propisanom roku, rasporedit će se na radno mjesto za koje ispunjava uvjete i ima položen državni ispit I. razine,

a ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.

Uz članke 103. – 106.

Izobrazba državnih službenika podrazumijeva osposobljavanje za poslove radnog mjesta i usavršavanje stručnih sposobnosti i vještina službenika.

Sudjelovanje u programu izobrazbe smatra se dijelom obveza državnih službenika, a nadređene osobe obvezne su svojim službenicima raspoređenim u ustrojstvenim jedinicama kojima rukovode omogućiti pohađanje programa izobrazbe na koje ih je uputilo državno tijelo ili im je odobrilo pohađanje pojedinih programa izobrazbe.

Oblici, način i uvjeti izobrazbe državnih službenika uređuju se uredbom Vlade.

Državni službenik ima pravo podnijeti zahtjev za plaćeni ili neplaćeni studijski dopust za obrazovanje na stručnim ili sveučilišnim studijima u zemlji ili inozemstvu, u trajanju od najviše jedne akademske godine, te je po završetku plaćenog studijskog dopusta državni službenik dužan ostati u službi najmanje dvostruko vremena od vremena koliko je trajalo obrazovanje na koje je upućen.

Uz članke 107. – 124.

Državni službenici moraju izvršavati svoje dužnosti u službi savjesno i u skladu s odredbama ovoga Zakona i načelima struke. Ako državni službenik ne izvršava propisane dužnosti čini lake ili teške povrede službene dužnosti.

Odredbe o odgovornosti za povrede službene dužnosti uređene su člancima 107. – 124. Zakona. Ovaj dio Zakona ne donosi promjene u odnosu na važeći Zakon o državnim službenicima vezano uz zastaru pokretanja, vođenja postupka i određivanje i izvršenje kazne. Međutim, za razliku od važećeg Zakona o državnim službenicima, ovaj Zakon predviđa promjene vezano za sastav tijela koja vode postupak za teške povrede službene dužnosti u prvom stupnju. Predlaže se da se predsjednik i najmanje dva člana Službeničkog suda imenuju iz reda sudaca, kako je to već predviđeno za Viši službenički sud.

Vezano za tešku povredu službene dužnosti dolaska na posao pod utjecajem alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti ili dovođenje pod utjecaj alkohola, droga ili drugih sredstava ovisnosti za vrijeme radnog vremena ili odbijanje testiranja na alkohol ili droge, izmijenjeno je dosadašnje rješenje prema kojem se smatra da je službenik pod utjecajem alkohola ako u organizmu ima alkohola iznad 0,50 g/kg. Nacrtom prijedloga zakona predlaže se usklađivanje s člankom 58. stavkom 3. Zakona o zaštiti na radu te se utvrđuje odredba prema kojoj će se smatrati da je državni službenik pod utjecajem alkohola ako u krvi ima alkohola više od 0,0 g/kg, odnosno više od 0,0 miligrama u litri izdahnutog zraka.

U odnosu na postupak zbog povrede službene dužnosti na koji se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku, predviđeno je proširenje sadržaja zahtjeva za pokretanje postupka (navođenje podatka o ranijoj odgovornosti službenika za tešku povredu službene dužnosti) i obveza dostave zahtjeva za pokretanje postupka za tešku povredu službene dužnosti u dovoljnom broju primjeraka za sud i službenika protiv kojeg se pokreće postupak.

Vezano uz donošenje odluke o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti nakon prestanka državne službe napravljena je razlika u odnosu na važeći Zakon o državnim službenicima s obzirom na obilježja teške povrede. Ako je državnom službeniku prestala državna služba nakon pokretanja postupka zbog teške povrede službene dužnosti, Službenički sud nastaviti će vođenje postupka i na osnovi utvrđenog činjeničnog stanja donijeti odluku o odgovornosti za tešku povredu službene dužnosti, u kojem slučaju će izreći zabranu prijma u državnu službu na vrijeme od jedne godine. Međutim, ukoliko je počinjena teška povreda službene dužnosti koja ima obilježja korupcije ili otuđenja državne imovine izreći će zabranu prijma u državnu službu u razdoblju od 4 godine.

U postupku zbog povrede službene dužnosti o odgovornosti službenika odlučuje se rješenjem, a o pitanjima postupka zaključkom. Protiv rješenja čelnika tijela u postupku zbog lake povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba Službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja, a protiv rješenja Službeničkog suda u postupku zbog teške povrede službene dužnosti može se podnijeti žalba Višem službeničkom sudu u roku od 15 dana od dana dostave rješenja.

U odnosu na važeći Zakon o državnim službenicima zadržana je mogućnost pokretanja upravnog spora protiv drugostupanjskog rješenja u postupku zbog povrede službene dužnosti, međutim ovim Zakonom ta mogućnost je isključena u slučaju poništavanja prvostupanjskog rješenja i dostave predmeta na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu.

Za lake povrede službene dužnosti mogu se izreći pisana opomena i novčana kazna u visini do 10% plaće u neto iznosu, isplaćene službeniku u mjesecu kad je kazna izrečena.

Za teške povrede službene dužnosti može se izreći novčana kazna na vrijeme od jednog do šest mjeseci, u mjesečnom iznosu od 10 do 20% ukupne plaće u neto iznosu, isplaćene službeniku u mjesecu u kojem je kazna izrečena, premještaj na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja i prestanak državne službe. Kaznu premještaja na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja može se izreći samo na prijedlog čelnika tijela koji je pokrenuo postupak zbog teške povrede službene dužnosti, ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu.

Zastarni rokovi za pokretanje i vođenje postupka zbog lake odnosno teške povrede službene dužnosti propisani su na isti način kao u važećeg Zakonu o državnim službenicima. Jedino se kod prekida zastare pokretanja postupka dodaje odredba prema kojoj se zastara prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela usmjerenom ka odlučivanju o odgovornosti za povredu službene dužnosti ili zakonitosti i ustavnosti rješenja te nakon svakog prekida, zastarni rok počinje iznova teći (kao što je propisano važećim Zakonom samo za vođenje postupka). Prekid zastare pokretanja postupka propisuje se zbog mogućnosti pravovremenog pokretanja postupka protiv zaštićenih sindikalnih povjerenika.

Uz članke 125. – 127.

Institut udaljenja iz službe uređen je na sličan način kao u važećem Zakonu o državnim službenicima uz usklađivanje terminologije sa Zakonom o kaznenom postupku (istražni zatvor).

Utvrđuju se tri slučaja odnosno vrste udaljenja iz službe: slučaj obveznog udaljenja, mogućeg udaljenja i presumiranog udaljenja.

Smatra se da je udaljen iz službe službenik kojem je određen istražni zatvor, sukladno zakonu kojim se uređuje kazneni postupak ili koji je na izdržavanju kazne zatvora zbog prekršaja.

Rješenjem čelnika tijela službenika se može udaljiti iz službe ako je protiv njega pokrenut kazneni postupak ili postupak zbog teške povrede službene dužnosti, a povreda je takve prirode da bi ostanak u službi, dok traje taj postupak, mogao štetiti interesima službe.

Čelnik tijela dužan je udaljiti iz službe državnog službenika protiv kojeg je pokrenut kazneni postupak zbog djela s obilježjima korupcije počinjenog u službi, danom saznanja za pokretanje postupka.

Čelnik tijela dužan je udaljiti iz službe državnog službenika protiv kojeg je pokrenut zbog teške povrede službene dužnosti zbog djela s obilježjima korupcije, danom podnošenja zahtjeva za pokretanje postupka.

Smatra se da je udaljen iz službe službenik protiv kojega je pokrenut istražni postupak i određen istražni zatvor, o čemu se donosi rješenje.

Odlučivanje o udaljenju iz službe upravna je stvar. Udaljenje iz službe traje do okončanja kaznenog postupka ili postupka zbog teške povrede službene dužnosti odnosno do isteka istražnog zatvora.

Protiv rješenja o udaljenju iz službe službenik može uložiti žalbu Službeničkom sudu.

Uz članke 128. – 135.

Utvrđuje se odgovornost za štetu državnog službenika koju u službi ili u vezi sa službom namjerno ili iz krajnje nepažnje nanese državnom tijelu, utvrđivanje okolnosti nastanka štete, naknada štete po općim propisima obveznog prava, rok za naknadu štete, uspostava prijašnjeg stanja i oslobođenje od odgovornosti za štetu.

Uz članke 136. – 144.

Ovim odredbama propisuje se postupak prema službenicima koji ostanu bez radnog mjesta zbog ukidanja državnih tijela u kojima su do tada radili ili zbog ukidanja radnih mjesta u državnom tijelu (izmjenom pravilnika o unutarnjem redu).

Službenici se stavljaju na raspolaganje Vladi u roku od dva mjeseca od ukidanja državnog tijela odnosno ukidanja radnog mjesta u državnom tijelu, ako u tom roku ne budu raspoređeni na druga radna mjesta za koje ispunjavaju uvjete za raspored. Raspolaganje se određuje u dužini otkaznog roka prema općim propisima o radu, s tim da se računa neprekidni radni staž u državnim tijelima Republike Hrvatske.

Evidencija državnih službenika koji su stavljeni na raspolaganje Vladi vodi se u Registru zaposlenih u državnoj službi i javnim službama.

U odnosu na važeći Zakon o državnim službenicima (prema kojem je državno tijelo dužno unijeti podatke o službeniku stavljenom na raspolaganje Vladi u web aplikaciju CIRCA) došlo je do promjene jer će državno tijelo unijeti podatke o službeniku stavljenom na raspolaganje u Registar zaposlenih u državnoj službi i javnim službama, u roku od 24 sata od dana izvršnosti rješenja o stavljanju službenika na raspolaganje.

Uz članak 145.

Ako kod državnog službenika postoji smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, smanjenje radne sposobnosti uz djelomični gubitak radne sposobnosti ili neposredna opasnost od nastanka smanjenja radne sposobnosti koju je utvrdilo ovlašteno tijelo u skladu s posebnim propisom, uzimajući u obzir nalaz i mišljenje toga tijela, državno tijelo u kojem je službenik zaposlen dužno je rasporediti državnog službenika na radno mjesto na kojem se obavljaju poslovi za koje je radno sposoban, a koji moraju što je više moguće odgovarati poslovima na kojima je državni službenik prethodno radio. Ukoliko u državnom tijelu nema odgovarajućeg radnog mjesta na koje se navedeni službenik može rasporediti, odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o stavljanju službenika na raspolaganje Vladi.

Uz članke 146. – 147.

Navedenim odredbama propisani su načini prestanka državne službe: sporazumom, istekom roka, otkazom, po sili zakona i na drugi način propisan zakonom.

Rješenje o prestanku državne službe je upravni akt i donosi se u roku od osam dana od nastupa okolnosti koje su razlog za prestanak službe.

Uz članak 148.

Uređuje se prestanak državne službe na određeno vrijeme. Državna služba na određeno vrijeme prestaje istekom roka, ako ne prestane ranije na drugi način propisan zakonom.

Uz članak 149.

Uređuje se prestanak državne službe na temelju pisanoga sporazuma državnog službenika i čelnika tijela, kojim se utvrđuje dan prestanka službe.

Uz članak 150.

Utvrđuje se prestanak državne službe otkazom koji mogu dati čelnik tijela i državni službenik. Državnom službeniku se otkazuje državna služba ako nije zadovoljio na probnom radu, a služba mu prestaje danom izvršnosti rješenja o prestanku službe otkazom.

Državna služba može prestati i na temelju pisanoga otkaza kojeg državnom tijelu podnese službenik. U tom slučaju državni službenik dužan je odraditi otkazni rok u trajanju od mjesec dana, ako s čelnikom tijela ili osobom koju on za to ovlasti ne postigne sporazum o drugačijem trajanju otkaznog roka.

Uz članak 151.

Državnom službeniku može se otkazati državna služba izvanrednim otkazom ako čelnik tijela utvrdi da postupanje državnog službenika tijekom obavljanja poslova:

- a) ima obilježja korupcije
- b) ima za posljedicu znatnu materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, pravne osobe ili građane ili zaštitu javnog interesa ili
- c) dovodi u pitanje život i fizički integritet građana.

Službenika će se udaljiti iz službe danom dostave rješenja o izvanrednom otkazu.

Na udaljenje iz službe zbog izvanrednog otkaza odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 125. stavka 6. (odlučivanje o udaljenju iz službe upravna je stvar), članka 126. (kome se izjavljuje žalba) i članka 127. ovoga Zakona (naknada plaće za vrijeme udaljenja i vraćanje obustavljenog dijela plaće u propisanim slučajevima).

Protiv rješenja o izvanrednom otkazu može se izjaviti žalba Odboru za državnu službu. Postupak po žalbi je hitan. Odbor za državnu službu dužan je odlučiti o žalbi u roku od 30 dana od dana primitka žalbe. Državna služba prestaje danom izvršnosti rješenja o izvanrednom otkazu.

Uz članak 152.

Propisani su slučajevi prestanka državne službe po sili zakona danom propisanim u Zakonu.

Uz članak 153.

Propisuje se odgovarajuća primjena odredba ovoga Zakona o prijmu i prestanku državne službe te pravima, obvezama i odgovornostima državnih službenika na prijam i prestanak službe te prava, obveze i odgovornosti namještenika, osim odredaba o vježbeničkom stažu i obvezi polaganja državnoga ispita.

Namještenik se ne može rasporediti odnosno premjestiti na radno mjesto državnog službenika bez provedbe javnog natječaja za prijam državnih službenika.

Uz članak 154.

Utvrđuje se da tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose provodi upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona kao i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona, a inspekcijski nadzor provodi upravna inspekcija u skladu s posebnim zakonom.

Uz članak 155.

Utvrđuje se koji propisi prestaju važiti danom stupanja na snagu ovoga Zakona.

Danom stupanja na snagu ovoga Zakona prestaje važiti Zakon o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.).

Također, utvrđuje se koji propisi koji ostaju na snazi do stupanja na snagu provedbenih propisa donesenih temeljem ovoga Zakona, kako ne bi došlo do pravne praznine vezano za pojedina pitanja.

Uz članak 156.

Utvrđuje se rok za donošenje uredbi i Etičkog kodeksa na temelju ovoga Zakona.

Uz članak 157.

Utvrđuje se rok u kojem su čelnici državnih tijela dužni donijeti nove pravilnike o unutarnjem redu, u skladu s odredbama ovoga Zakona.

Uz članak 158.

Utvrđuje se da se položen državni stručni ispit za srednju stručnu spremu smatra položenim državnim ispitom I. razine, a položen državni stručni ispit za visoku i višu stručnu spremu smatra se položenim državnim ispitom II. razine.

Službenik koji je sukladno ranijim propisima oslobođen obveze polaganja državnog stručnog ispita za poslove radnog mjesta određenog stupnja obrazovanja nije dužan polagati državni ispit odgovarajuće razine u smislu odredaba ovoga Zakona. Radi se o slučajevima kada je službenik oslobođen obveze polaganja državnog ispita, a ne o slučajevima kada prema ranijim propisima nije imao obvezu polaganja državnog ispita. Stoga se ova odredba ne odnosi na državne službenike koji su izvanredno napredovali na radno mjesto višeg stupnja obrazovanja kojeg su stekli tijekom službe.

Službenik koji nema položen ispit propisane razine, dužan je ispit položiti najkasnije u roku od šest mjeseci od stupanja na snagu ovoga Zakona.

Službenika koji ne položi državni ispit u propisanom roku rasporedit će se na radno mjesto za koje ispunjava uvjete i ima položen državni ispit propisane razine, a ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se službenik može rasporediti, odgovarajuće će se primijeniti odredbe ovoga Zakona o stavljanju na raspolaganje.

Uz članak 159.

Službenički sud i Viši službenički sud, ustrojeni prema dosadašnjim propisima, nastavljaju s radom kao Službenički sud i Viši službenički sud ustrojeni ovim Zakonom, a zatečeni predsjednici i članovi Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda, imenovani na temelju dotadašnjih propisa, nastavljaju s radom kao predsjednici i članovi Službeničkog suda i Višeg službeničkog suda ustrojenih ovim Zakonom, do imenovanja novih predsjednika i članova sukladno ovom Zakonu. Stoga nije potrebno donositi novu odluku o ustrojavanju Službeničkog i Višeg službeničkog suda te ponovno imenovati njihove članove.

Uz članak 160.

Odbor za državnu službu ustrojen prema dotadašnjim propisima nastavlja s radom kao Odbor za državnu službu ustrojen ovim Zakonom, a predsjednik i članovi Odbora za državnu službu zatečeni na dužnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju s radom do isteka vremena na koje su imenovani.

Uz članke 161. i 162.

Ovim člancima propisuje se da će se započeti postupci prijma u državnu službu i postupci u kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika i namještenika, koji ne budu dovršeni do stupanja na snagu ovoga Zakona, nastaviti i dovršiti prema propisima koji su bili na snazi u vrijeme pokretanja postupka.

Postupak ocjenjivanja i učinkovitosti državnih službenika za 2023. provest će se sukladno odredbama članka 82. - 86. Zakona o državnim službenicima („Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.) i Uredbe o postupku i kriterijima ocjenjivanja državnih službenika („Narodne novine“, br. 133/11.).

Rukovodeći državni službenici koje je imenovala Vlada na temelju javnog natječaja, zatečeni na dužnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na dužnosti do isteka vremena na koje su imenovani.

Državni službenici i namještenici zatečeni u državnoj službi na dan stupanja na snagu ovoga Zakona nastavljaju raditi na svojim dotadašnjim radnim mjestima te zadržavaju plaće i druga prava prema dotadašnjim rješenjima, do donošenja rješenja o rasporedu na radna mjesta u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu državnog tijela usklađenim s odredbama ovoga Zakona.

Državni službenici i namještenici primljeni u državnu službu nakon stupanja na snagu ovoga Zakona, a prije donošenja pravilnika o unutarnjem redu u skladu s odredbama ovoga Zakona, raspoređuju se na radna mjesta u skladu s pravilnikom o unutarnjem redu donesenom temeljem dosadašnjih propisa.

Uz članak 163.

Utvrđuje se način prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta državnih službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta i pripadajući koeficijent u prijelaznom razdoblju od dana stupanju na snagu uredbe iz članka 47. ovoga Zakona do rasporeda službenika i namještenika prema novom pravilniku o unutarnjem redu.

Svrha navedenog prevođenja je mogućnost primjene novog Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama i uredbe iz članka 47. odmah po stupanju na snagu te Uredbe, prije rasporeda državnih službenika i namještenika u skladu s novim propisima.

Prevođenjem dotadašnjih naziva radnih mjesta državnih službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta, uz utvrđivanje pripadajućeg koeficijenta u skladu s novim propisima, otklonit će se razlozi za odgodu primjene nove Uredbe do rasporeda odnosno izvršnosti rješavanja o rasporedu na radno mjesto prema novim pravilnicima o unutarnjem redu usklađenim s tom Uredbom.

U navedenoj Uredbi izrijekom će se propisati način prevođenja svih dotadašnjih naziva radnih mjesta državnih službenika i namještenika u nove nazive radnih mjesta i utvrditi pripadajući platni razred i koeficijent za obračun plaće sukladno novim propisima.

Radi izbjegavanja dvostrukog administrativnog opterećenja jedinica za ljudske potencijale (u postupku prevođenja dotadašnjih naziva radnih mjesta u nove nazive radnih mjesta i naknadno, u postupku raspoređivanja na radna mjesta prema novim pravilnicima o unutarnjem redu usklađenim s novom uredbom) propisano je da u nespornim slučajevima u državnim tijelima nije potrebno u upravnom postupku donositi rješenja o načinu prevođenja naziva radnih mjesta i pripadajućim koeficijentima. Stoga je propisano da će se stupanjem na snagu Uredbe iz članka 47. ovoga Zakona smatrati da su dotadašnji nazivi radnih mjesta u pravilnicima o unutarnjem redu izmijenjeni u nove nazive radnih mjesta u skladu s načinom prevođenja utvrđenim u uredbi, a čelnik tijela će u roku od 30 dana od stupanja na snagu navedene Uredbe pisanim putem obavijestiti državne službenike i namještenike o načinu prevođenja dotadašnjeg naziva radnog mjesta u novi naziv radnog mjesta te o novom koeficijentu za obračun plaće.

Državni službenik i namještenik koji smatra da mu je pogrešno utvrđen način prevođenja naziva radnog mjesta i koeficijent za obračun plaće, ima pravo zatražiti ispravak. Ako čelnik tijela utvrdi da je zahtjev osnovan, obavijestit će službenika i namještenika pisanim putem o

prihvaćanju njegovog zahtjeva, a u protivnom, dužan je u upravnom postupku donijeti rješenje o utvrđivanju naziva radnog mjesta i koeficijenta za obračun plaće u skladu s ovim Zakonom.

Uz članak 164.

Propisuje se rok za potpisivanje izjave o nepostojanju sukoba interesa iz članka 38. ovoga Zakona.

Uz članak 165.

Propisuje se dan stupanja na snagu ovoga Zakona i to osmoga dana od dana objave u „Narodnim novinama“, osim članaka 54. – 55. (plan prijma u državnu službu), koji stupaju na snagu 1. lipnja 2024. i članaka 62. – 70. (postupak javnog natječaja za prijam u državnu službu), koji stupaju na snagu 1. srpnja 2024.

PRILOG - Izvješće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću

OBRAZAC IZVJEŠĆA O PROVEDENOM SAVJETOVANJU SA ZAINTERESIRANOM JAVNOŠĆU	
Naslov dokumenta	Izvešće o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o Nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima.
Stvaratelj dokumenta, tijelo koje provodi savjetovanje	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Svrha dokumenta	Izveščivanje o provedenom savjetovanju sa zainteresiranom javnošću o o Nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima.
Datum dokumenta	25. lipnja 2023.
Verzija dokumenta	1.
Vrsta dokumenta	Izvešće
Naziv nacrt zakona, drugog propisa ili akta	Nacrt prijedloga Zakona o državnim službenicima.
Jedinstvena oznaka iz Plana donošenja zakona, drugih propisa i akata objavljenog na internetskim stranicama Vlade	Broj 68. Plana zakonodavnih aktivnosti.
Naziv tijela nadležnog za izradu nacrt	Ministarstvo pravosuđa i uprave
Koji su predstavnici zainteresirane javnosti bili uključeni u postupak izrade odnosno u rad stručne radne skupine za izradu nacrt	/
Je li nacrt bio objavljen na internetskim stranicama ili na drugi odgovarajući način? Ako jest, kada je nacrt objavljen, na kojoj internetskoj stranici i koliko je vremena ostavljeno za savjetovanje? Ako nije, zašto?	Da. Nacrt prijedloga zakona objavljen je na web-stranici https://esavjetovanja.gov.hr dana 9. lipnja 2023. godine. Savjetovanje sa zainteresiranom javnošću trajalo je 15 dana (od 9. lipnja do 24. lipnja 2023.)

<p>Koji su predstavnici zainteresirane javnosti dostavili svoja očitovanja?</p>	<p>Milena Beus, Vitomir Begović, Šime Validžić, Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova, Ured pučke pravobraniteljice, Državni ured za reviziju, Joso Milovac, Marijan Milovac, Antonio, Veronika, Marko, Željko, Katarina, Karol Jurišić, Ivka Zaninović, Tena Dundović, Tonći Boko, Marija Mihaljević, Republički sindikat radnika , Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH, Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama, Sonja Juričić Cvitan, Darko Perhat, Dalibor Šemper, Nada Valačić, Tajana Novosel Matošević, Dijana Klarić Rebac , Marinko Petrović, Karlo Kožina, Tajana Cvrtnjak, Vlatka Župančić, Sandra Perčić i Matea Ercegovac.</p>
<p>ANALIZA DOSTAVLJENIH PRIMJEDBI</p> <p>Primjedbe koje su prihvaćene</p> <p>Primjedbe koje nisu prihvaćene i obrazloženje razloga za neprihvatanje</p>	<p>Vidjeti dokument "Analiza dostavljenih primjedbi".</p>
<p>Troškovi provedenog savjetovanja</p>	<p>Provedba javnog savjetovanja nije iziskivala dodatne financijske troškove.</p>

Izvešće o provedenom savjetovanju - Savjetovanje o Nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima

Redni broj	Korisnik/Sekcija/Komentar	Odgovor
------------	---------------------------	---------

1 **Vitimir Begović**
PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA
Ovaj Zakon (nakon dorade) i prateći prateći akti (koji će slijediti) , a zatim i praktično postupanje u svim organizacijskim dijelovima , moraju: - Isključiti organizacijsku neusklađenost i disfunkcionalnost, a uključiti organizacijsku usklađenost, istovjetne uvjete za određene poslove, racionalnost, funkcionalnost i učinkovitost između i unutar pojedinih tijela državne uprave - Isključiti općenitost, izostanak definiranja individualnih ciljeva i subjektivnost, a uključiti određivanje pojedinačnih ciljeva, delegiranje, razgovor, pružanje potpore, mjerljivost i objektivnost u ocjeni učinkovitosti rada - Isključiti neprofesionalnost a uključiti profesionalnost i etičnost u međusobnim odnosima i odnosima s korisnicima - Isključiti politički utjecaj a uključiti depolitizaciju u sve segmente državne uprave (polazeći od određenja da su političke osobe samo ministri i državni tajnici). Obilježavajući ove godine 10-tu obljetnicu članstva RH u EU, prisjetimo se da se u procesu pregovora o članstvu naše zemlje u EU krenulo u tom pravcu, pa tim putem treba dalje graditi državnu upravu . - Isključiti nestimulativnost a uključiti stimulativnost u vrednovanju, nagrađivanju i promicanju službenika na osnovu ocjene ostvarenih rezultata rada - Isključiti netransparentnost, a uključiti jasne kriterije, postupnost i transparentnost u razvoju karijera, posebno za voditeljske i rukovoditeljske pozicije ,za koje su uz uže obrazovanje i vrsno znanje iz područja kojim se upravlja, te dugogodišnje radno iskustvo , potrebna i dodatna znanja iz područja prava i upravljanja ljudskim resursima , kao i dodatne vještine i smisao timskog rada . - Isključiti svaki netransparentni raspored na rukovodeće poslove, a uključiti interni oglas (ukoliko nije potreban javni natječaj) kako bi svatko tko svojim rezultatima to zaslužuje imao jednaku šansu za konkuriranje, natjecanje i napredovanje (za mjesta za koja se nije tako postupilo ranije propisati obvezu i rok provedbe takvog postupka).Na taj dio službenici u sustavu kao i oni koji su otišli imaju najviše primjedbi i očekuju s pravom nužnu promjenu. Nema logike da vrsni službenici s radnim iskustvom dužim od 20 godina i potvrđenim rezultatima, a koji su samozatajni predani u potpunosti svom pozivu , nemaju poticaj i priliku kandidirati za čelna mjesta službi ,sektora i uprava. - Umjesto percepcije o državnoj službi koja ne privlači mlade i talente, i u koju se ne dolazi i brzo odlazi, navedenim konkretnim pozitivnim promjenama potrebno je učiniti da tijela državne uprave postanu poželjan poslodavac, jer će svatko znati da će biti cijenjen njegov rad i trud, a njegov razvoj ovisiti isključivo o pokazanom znanju, vještinama, kreativnosti, poduzetnosti ,inicijativnosti i postignutim rezultatima. - Hrvatska to zaslužuje, sadašnje i buduće generacije to zaslužuju ! - Zato je potrebno donijeti i operativni plan o provedbi navedenih zadaća , s nositeljima ,rokovima, odgovornim osobama, potrebnim ljudskim i materijalnim resursima, te uz kontinuiranu koordinaciju i nadzor Ministarstva uprave.

Nije prihvaćen
Komentari su općenite naravi i odnose se na profesionalizaciju i depolitizaciju državne uprave te transparentnost, stimulativnost u vrednovanju, nagrađivanju i promicanju službenika na osnovu ocjene ostvarenih rezultata rada te jasne kriterije u razvoju karijera, a što se osigurava ovim Zakonom. Operativni planovi za provedbu aktivnosti nisu predmet ovoga Zakona.

2 Milena Beus

PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Poštovani, Izražavam svoje mišljenje u odnosu na Nacrt prijedloga Zakona o državnim službenicima (dalje u tekstu: Zakon) koji se nalazi u postupku javnog savjetovanja. Primjedbe na Zakon odnose se na: - čl. 11. st. 2. „Državnom službeniku moraju biti osigurani zdravi uvjeti rada, bez izlaganja okolnostima koje bi mogle ugroziti njegovo zdravlje ili sigurnost.“ Ova odredba je u suprotnosti sa Zakonskom regulativom (Pravilnik o sigurnosti i zaštiti zdravlja pri radu s računalom i Smjernicama Vijeća Europe 90/270/EEC o minimalnim zdravstvenim i sigurnosnim zahtjevima za rad s ekranskom opremom) jer je potrebno izraditi procjenu opasnosti za sva radna mjesta s računalom i provesti mjere za otklanjanje nedostataka, osigurati osposobljavanje radnika, planirati aktivnosti radnika da se rad sa zaslonom periodički izmjenjuje s drugim aktivnostima, ako NE, onda svakog radnog sata, 5 minuta vježbe rasterećenja (što je u praksi u sudnici neizvedivo, kada rasprave traju satima, osim da navijemo alarm – pa sudac, zapisničar, stranke i punomoćnici svakog sata, kao plesna skupina Tihane Škrinjarić odradimo 5 minuta rasterećenja, a trebalo bi posjetiti i WC!). Temeljem Zakona o zaštiti na radu čl. 23. potrebno je imenovati i Ovlaštenika za provođenje zaštite na radu! Potom je potrebno osigurati pregled vida radnika, najmanje svake 2 (dvije) godine, za one koji upotrebljavaju korekcijska pomagala, te na zahtjev radnika zbog tegoba koje bi mogle biti posljedica rada sa računalom. Također je bitno istaknuti i sistematske preglede koji bi trebali biti svake 2 godine (a u proteklih 17 godina, bili smo samo 1 put!). Suviše gore iznijetog, potrebno je napraviti i mjerenja štetnih zračenja od elektromagnetskih valova trafostanice, koja je međašnik sa zgradom suda, te od fenkojlera koji pokreće klima uređaj. (Znači, vibrirate skoro cijelo radno vrijeme!!!), a vibracije se prenose na tijelo, te time nanose štetu cijelom organizmu. Nadalje u odnosu na ostale primjedbe na Zakon odnose se na: - čl. 13. st. 1. „Čelnik državnog tijela i nadređeni službenici dužni su pravedno i jednako postupati prema svim državnim službenicima, bez obzira na njihovu rasnu pripadnost, političko uvjerenje, spol, bračni ili obiteljski status, spolnu orijentaciju, osobne uvjete, dob ili etničko podrijetlo, te im omogućiti jednake uvjete za napredovanje, nagrađivanje i pravnu zaštitu. Dakle, lijepo izgleda na papiru i još bolje zvuči, ali ima već nekoliko godina da nam je priopćeno „da nitko ne može biti ocijenjen - ocjenom „izvrstan“ što je u suprotnosti sa čl. 88. st. 1. itd.... Svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi. Kaaako to, kako to???? Žali Bože potrošenog vremena i papira! Veza: uz čl. 88. i 89. „Predviđa se“ mogućnost napredovanja u državnoj službi rasporedom državnog službenika na više radno mjesto. Meteorolog predviđa prognozu, temeljem satelitskih snimki, a državni službenici nikako da napreduju ni

Nije prihvaćen

Odredba članka 11. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona spada u poglavlje Temeljna prava državnih službenika. Stoga je odredba načelne naravi i propisuje da državnom službeniku moraju biti osigurani zdravi uvjeti rada, bez izlaganja okolnostima koje bi mogle ugroziti njegovo zdravlje ili sigurnost, a isto mora biti osigurano u skladu s propisima o zaštiti na radu. Procjena opasnosti za radna mjesta i zaštita zdravlja na radu nisu predmet ovoga Zakona, nego općeg propisa o zaštiti na radu. Također, imenovanje ovlaštenika za provođenje zaštite na radu uređeno je općim propisom o zaštiti na radu. Pitanje sistematskih pregleda uređeno je Kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike. Vezano za članak 13. stavka 1. Nacrta prijedloga zakona i ocjenjivanje državnih službenika upućujemo da će se pitanje kriterija za ocjenjivanje i postupak ocjenjivanja urediti uredbom, pri čemu se planira otkloniti nedostatke uočene u dosadašnjem sustavu ocjenjivanja, a ocjena će biti temelj za promicanje u plaći i nagrađivanje u skladu s novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama te uvjet za napredovanje na više radno mjesto u skladu s novim Zakonom o državnim službenicima. Vezano za članak 20. stavak 1. i „kružni raspored djelatnika, kako bi svi ravnomjerno bili opterećeni“, kako se predlaže u komentaru, ističe se da navedeno pitanje nije predmet ovoga Zakona, jer se radi o organizaciji rada u državnom tijelu, o kojoj odlučuje čelnik tijela i rukovodeći službenici, vodeći računa o potrebama službe i kompetencijama službenika, kako bi se osiguralo pravodobno i kvalitetno obavljanje poslova državnog tijela. Vezano za članak 31. i komentar koji se odnosi na konkretni slučaj i način rada u sudu, ističe se da isti nisu u nesuglasju, jer službenik koji se spominje u komentaru dužan je bez posebnog naloga obavljati poslove radnog mjesta na koje je raspoređen, dok je način rada u e-spisu pitanje same aplikacije i posebnih propisa. Pitanje organizacije rada i norme za administrativne referente - sudske zapisničare nisu predmet ovoga Zakona. Vezano za članak 41., napominje se da je propisana obveza državnih tijela s više od 50 zaposlenih službenika i namještenika ustrojiti unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala. U odnosu na komentar vezan za članak 81. (Trajni i privremeni premještaj) i članak 86. (Upućivanje na rad izvan državne službe), ističe se da zakonske odredbe daju mogućnost za premještaj službenika po potrebi službe i upućivanje na rad izvan državne službe, o čemu odlučuje čelnik tijela, a temeljem sporazuma s čelnikom drugog tijela u koje se službenik premješta ili upućuje na rad. O napredovanju službenika iz članka 88. odlučuje čelnik tijela u skladu s člankom 42. stavkom 1. Nacrta prijedloga zakona te je jasno da se službenik „ne može samoinicijativno prerasporediti po svojoj želji i uvjetima“. U članku 96. je jasno navedeno u kojim se slučajevima ocjena državnog službenika uzima u obzir (kod utvrđivanja potrebe izobrazbe državnih službenika, uvjeta za napredovanje, uvjeta za uvećanje plaće na temelju učinkovitosti rada i nagrađivanje, uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe). Dodatak na plaću temeljem ocjene učinkovitosti rada i

da dobiju povećanje plaće!!!! Nastavno, u svezi ocjenjivanja i napredovanja (a jedno se kosi s drugim), lijepo se sjetite da državni službenici i to administrativni referenti - sudski zapisničari, rade u više programa i to: Word, Excell, Outlook, Explorer, e -spis, ZIS + oglasna ploča, supra nova i anonimizacija odluka), pa tom prilikom uzmete u obzir i izvucite statistiku za svakog pojedinačno u skladu s tim nagradite, ili, dapače, sankcionirajte (ako nije ispunjeno - oduzmite određeni % od plaće). Jer, nije životno ni logično, da neki službenici rade u svim programima i zamjenjuju sve. - čl. 20. st. 1. „Od državnog službenika može se zatražiti da u iznimnim ili hitnim slučajevima, a najduže 30 dana neprekidno, sukladno svojim stručnim sposobnostima i vještinama, obavlja poslove koji nisu u opisu poslova radnog mjesta na koje je raspoređen te st. 2. Državnom službeniku iz stavka 1. ovog članka ne može se dati nalog za obavljanje poslova radnog mjesta ako ne ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.“ Predlaže se raditi kružne rasporede djelatnika, kako bi svi ravnomjerno bili opterećeni. - čl. 31. „Državni službenik dužan je poslove obavljati u skladu sa zakonom, drugim propisima i pravilima struke te izvršavati naloge čelnika tijela i nadređenoga državnog službenika koji se odnose na državnu službu, te bez posebnog naloga obavljati zadatke radnog mjesta na koje je raspoređen. „ Ističe se da je za svaku radnju u predmetu - potrebno izdati pisanu naredbu kroz e- spis – kako bi se radnja mogla izvršiti sukladno Zakonu i Sudskom poslovniku, te bi radi bolje organizacije trebalo uvesti i normu za administrativne referente - sudske zapisničare, kako bi se i njihov posao cijenio. - čl. 41. u odnosu na Ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskim potencijalima st. 1. „ Državna tijela u kojima je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika, ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala (u daljnjem tekstu: jedinica za ljudske potencijale)“ Dakle, iste je potrebno i ustrojiti!...da nisu samo mrtvo slovo na papiru i eventualno u Pravilniku, jer imaju svoju svrhu! - čl. 81. u odnosu na „Trajni i privremeni premještaj: st. 1 .Službenika se premješta po potrebi službe u pravilu na neodređeno vrijeme. st. 2. iznimno od stavka 1. ovoga članka, službenika se može po potrebi službe premjestiti na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika. st. 3. Privremeni premještaj traje najduže godinu dana, odnosno do povratka odsutnog službenika kojeg premještani službenik zamjenjuje. st. 4. Kod privremenog premještaja službenik ima pravo na plaću koja je za njega povoljnija“. Budući da smo u EU, a svi osim nas imaju bolja primanja, bilo bi lijepo da se službenicima pruži mogućnost rada u bilo kojoj članici EU, kako bi si podigli standard i sutra imali povoljniju mirovinu. Sve je sukladno čl. 86. „Upućivanje na rad izvan državne službe“ st. 1. – st. 3. - čl. 88. uz „redovito napredovanje“: st. 1. b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu, na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti“ Izvršna kombinacija, samo u životu se ne

nagrađivanje uredit će se novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se istovremeno s ovim Nacrtom prijedloga zakona upućuje u proceduru donošenja. Laka povreda službene dužnosti iz članka 110. točke 2. Nacrta prijedloga zakona - neopravdano zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno, ne znači da se tolerira zakašnjenje od ¾ sata, nego je laka povreda službene dužnosti (za koju se pokreće postupak) neopravdano zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno. Međutim, postoje i druge lake povrede službene dužnosti, kao npr. laka povreda iz točke 1. - učestalo kašnjenje na posao ili raniji odlasci s posla. Vežano za prijedlog da se osobama s invaliditetom omogući fleksibilno radno vrijeme i rad na izdvojenom mjestu rada ili rad na daljinu, upućujemo da će se fleksibilno radno vrijeme kao i rad na izdvojenom mjestu rada i rad na daljinu detaljnije urediti uredbom Vlade. Rokovi za donošenje pravilnika o unutarnjem redu i rješenja o rasporedu iz ovoga Nacrta prijedloga zakona i Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama su usklađeni (pravilnik će se donijeti u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu Uredbe, a rješenja o rasporedu u roku od tri mjeseca od stupanja na snagu novog pravilnika o unutarnjem redu). Vežano za mogućnost korištenja određenih dana izostanka s posla zbog skrbi za bolesne roditelje, upućujemo da plaćeni i neplaćeni dopust te godišnji odmor nisu predmet ovoga Zakona, nego se ta pitanja uređuju kolektivnim ugovorom.

provodi, (naglasak na „može se rasporediti“) a službenik se ne može samoinicijativno prerasporediti po svojoj želji i uvjetima, već je to posao koji treba odraditi Čelnik tijela! - čl. 96. PONAVLJANJE JE MAJKA ZNANJA (1) Ocjena državnog službenika se uzima u obzir kod utvrđivanja: a) potrebe izobrazbe državnih službenika b) uvjeta za napredovanje c) uvjeta za uvećanje plaće na temelju učinkovitosti rada i nagrađivanje d) uvjeta za upućivanje državnog službenika na rad izvan državne službe U radu i životu, te na platnoj listi – neviđeno! Kako će se napredovati, ako je rečeno jedno, a piše drugo??? „Impossibilis conditio pro non scripta habetur!“ (Nemoguć uvjet smatra se kao da nije ni napisan!) npr. Za projekt implementacije (ILAS) koji je završen 16.01.2023. godine odobren je zajam od 19.700.000 Eura (a još je nelogičnosti i nepovezanosti između ZIS-a i DGU te e - spisa, te komunikacije sa help deskom, ranije Igeom a sada Apisom itd.) Tako se nameće pitanje: Gdje spava Newton dictate 5.0 od 2018. godine i ne koristi se u praksi, kada bi uvelike olakšao posao i pojednostavnio život. - čl. 110. u odnosu na „lake povrede službene dužnosti st. 2. neopravdano zakašnjenje na posao preko sat vremena dnevno“ ....znači, do ¼ sata se tolerira i smatra u redu, ako je radno vrijeme od 07-15???? U odnosu na čl. 18. - 33. U skladu s Direktivom (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i pružatelja skrbi, za zaposlene roditelje djeteta do osam godina starosti ili djeteta s poteškoćama u razvoju ili su pružatelji skrbi predviđa se mogućnost fleksibilnog radnog vremena kako bi se osigurala ravnoteža između njihovog poslovnog i privatnog života i omogućilo da se lakše nose sa svojim odgovornostima. Zakonom se predviđa mogućnost rada na izdvojenom mjestu rada i rada na daljinu. Rad na izdvojenom mjestu rada je rad kod kojeg službenik posao obavlja od kuće ili u drugom prostoru slične namjene koji je određen na temelju dogovora službenika i čelnika tijela, a koji nije prostor državnog tijela. Rad na daljinu je rad koji se uvijek obavlja putem informacijsko-komunikacijske tehnologije, pri čemu čelnik tijela i službenik utvrđuju pravo službenika da samostalno određuje gdje će taj rad obavljati, što može biti promjenjivo i ovisiti o volji službenika, zbog čega se takav rad ne smatra radom na mjestu rada odnosno na izdvojenom mjestu rada u smislu propisa o zaštiti na radu. Poslovi koji su ovim ili drugim zakonom utvrđeni kao poslovi s posebnim uvjetima rada odnosno poslovi na kojima, ni uz primjenu mjera zaštite zdravlja i sigurnosti na radu, nije moguće zaštititi službenika od štetnih utjecaja ne smiju se obavljati radom na izdvojenom mjestu rada ni radom na daljinu. U slučaju nastanka izvanrednih okolnosti nastalih uslijed epidemije bolesti, potresa, poplave, ekološkog incidenta i sličnih pojava, čelnik tijela može, radi osiguranja kontinuiranog obavljanja poslova državnog tijela te zaštite zdravlja i sigurnosti službenika i drugih osoba, odrediti rad na izdvojenom mjestu rada. Rad na izdvojenom mjestu rada i rad na daljinu detaljnije uređuje Vlada uredbom. U odnosu na iste, posebno se ističe da je neophodno dodati i osobe s invaliditetom te je prijeko potrebno osigurati im

mogućnost rada na daljinu kao i duže vrijeme koje je potrebno radi izvršavanja zadataka. Odredbe čl.157.st.2. Zakona o državnim službenicima i odredbe čl. 39.st.1. Nacrta Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (koji je trenutno u postupku javnog savjetovanja) u međusobnoj koliziji te ih treba uskladiti, budući da je Ustavom RH i to čl. 56. Propisano da svaki zaposleni ima pravo na zaradu kojom može osigurati sebi i obitelji slobodan i dostojanstven život. Također je za istaknuti, da je potrebno sukladno Ustavu RH čl. 64. budući da su djeca se dužna brinuti za stare i nemoćne roditelje, službenicima omogućiti dodatne dane (bilo neplaćenog, godišnjeg ili bilo kakve kombinacije bolovanja a za koju ne postoji oznaka po MKB) radi skrbi o bolesnim roditeljima. Inače, svjedoci smo situacija gdje bi i roditelje u trećoj životnoj dobi trebalo oduzimati djeci, jer ih zlorabe i iskorištavaju za sve moguće, a ne pružaju im ni minimum dostojanstva. Izgleda da su svi zaboravili da su nekad bili nečija djeca i da će se ako ostare netko i o njima trebati brinuti, a prvom redu – svi su izgubili kompas u ovom svijetu. S poštovanjem, Milena Beus

3 **Šime Validžić**

PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Ne treba uvesti mogućnost da zaposlenik, na temelju rezultata rada, ostvari veću odnosno manju plaću jer je to podložno zloruporabi protiv nekog zaposlenika koji nije dobro prihvaćen od strane kolega, instruktora i/ili nadređenih. To se uglavnom događa nekom zaposleniku koji je po nekoj osnovi 'drugačiji'. Ocjenjivati učinkovitost ima smisla u poljoprivredi i proizvodnji gdje se plaća zarađuje po učinku ali je puno teže ocjenjivati učinkovitost u nekom uredskom poslu. Činjenica je da će instruktor za neke 'odabrane' zaposlenike uvijek naći vremena kad treba nešto objasniti i biti će ljubazan i susretljiv dok će 'nepoželjnom' zaposleniku reći da "nema sad vremena" ili će biti neljubazan. Također, nadređeni će često nekim zaposlenicima povjeriti određeni posao a drugima neće, pa će jedni imati više mogućnosti da dobro savladaju posao. Osoba o kojoj kolege i nadređeni imaju loše mišljenje je ionako već kažnjena time što joj se uskrati napredovanje pa ne treba biti dodatno kažnjena smanjenjem plaće. Ako zaposlenik ne prođe na ispitu, treba imati pravo na neovisnu provjeru a isto vrijedi i ako dobije nepovoljnu preporuku nakon razgovora kod psihologa. Iako već dugo nisam državni službenik niti namještenik nego je moj poslodavac 2000. godine postao trgovačko društvo u vlasništvu Republike Hrvatske, ipak ne želim da se događa da državni službenici i namještenici bivaju neopravdano obespravljani ili kažnjeni. Nakon 28 godina rada, moje je radno mjesto za koje je bila potrebna srednja stručna sprema (SSS) ukinuto zbog reorganizacije. Nakon toga sam stavljen na radno mjesto za koje treba viša školska sprema (VŠS). Studirao sam fiziku 2,5 godine u Australiji ali nisam završio fakultet. Jednoj kolegici je jako smetalo što su me primili na to radno mjesto iako nemam završen fakultet, a pokazivala je netrpeljivost prema meni i na prijašnjem radnom mjestu gdje smo radili od 1994.

Nije prihvaćen

Nagrađivanje prema rezultatima rada odnosno radnom učinku je motivirajuće za službenike da bolje rade i ostvaruju veću učinkovitost na radu, što potvrđuju i znanost i međunarodna praksa. Novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se priprema istovremeno s ovim Zakonom, predviđa se dodatak na plaću za učinkovitost rada i nagrađivanje službenika, ali nije predviđeno smanjenje plaće zbog dobivanja određenih ocjena. Službeniku koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom, osigurana je pravna zaštita (prigovor Povjerenstvu i sudska zaštita).

do 2014. Jednom sam u 1995. dobio ocjenu "Ne zadovoljava" iako sam bilo mobiliziran 6 mjeseci u pričuvi Hrvatske vojske ali je tada moj poslodavac još bio u sklopu jednom ministarstva i moja žalba je uvažena. Moje kolege koje su raspoređena na druga radna mjesta su dobili 'banku putanja' i na ispitu nije bilo pitanja koja nisu na tom popisu. Prolazna ocjena je bila 80% a ja sam dobio 74% na prvom, neslužbenom pokušaju polaganja ispita, pa 75% na drugom pokušaju, pa 76% na polaganje pred komisijom. Na tom posljednjem ispitu je bilo pitanja koja nisu bila iz gradiva kojeg sam prošao s instruktorima i koja su bila na nekoj neslužbenoj 'banci pitanje' koju su mi dale kolege. Žalba mi nije uvažena nego mi je rečeno da sam imao iste uvjete kao i 'svi ostali' iako to nije istina. Psihologinja je preporučila da me se nikad više ne stavi na radno mjesto koje uključuje smjenski rad ali mi nije htjela dati nikakav konkretan razlog za to. Razgovor je krenuo na vrlo neugodan način s pitanjima kao što su: "Jesi li ti gluhi, zašto okrećeš glavu?", "Smatraš li Australiju drugom domovinom?" i slično. Nakon toga su me stavili na radno mjesto s plaćom koja je oko 30% niža od one na mojem dugogodišnjem radnom mjestu (10.000 kuna umjesto 14.000 kuna). U posljednje dvije godine, bilo je novih zapošljavanja na radna mjesta s plaćom od oko 12.500 kuna za koje ispunjavam uvjete ali meni nisu nuđena. Tražio sam tri neovisna pravna mišljenja. Pravnice iz dva sindikata i pravnik iz udruge "Mobbing" su mi rekli da poslodavac može i bez ikakvog razloga zaposlenika rasporediti na niže plaćeno radno mjesto i da ne mogu protiv toga učiniti ništa. Treba postojati mogućnost da se zaposlenik zaštiti od ovakvih pojava na sudu. To što se u drugim državama lakše dobiva otkaz ili degradacija nije nikakav izgovor da se olakšava dobivanje otkaza ili degradacije u Hrvatskoj jer je u tim državama lakše naći drugi posao. Treba povećati najniže plaće jer, na primjer, čistačice svojim radom omogućavaju da funkcionira cijela služba. Već preko 20 godina se kod mog poslodavca događa da se povećava razlika plaća između onih najnižih i onih najviši. Po čemu je koeficijent izvršnog direktora 5 puta veći od koeficijenta administrativnog tajnika ili 9 puta veći od koeficijenta čistačice?

4 **Vitimir Begović**
PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM
SLUŽBENICIMA

Nije dovoljno samo promijeniti pojedini Zakon i donijeti uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijenata složenosti poslova u državnim službama. Uz kvalitetan Zakon o državnim službenicima, i Zakon o plaćama u državnim i javnim službama nužna je i optimalna unutrašnja organizacija tijela državne uprave, tj. sveobuhvatna reforma. Za efikasan rad državnih službenika važan je i funkcionalan i povezan ustroj državnih tijela, bez preklapanja nadležnosti i ulaženja u područje kojeg je nositelj drugo tijelo kao središnje mjesto obavljanja određenih poslova. Primjera radi u pojedinim ministarstvima prije su sadašnje razdvojene dvije Uprave bile jedna, što znači da je to bilo logično, da bi se zatim, to razvodnilo i razdvojilo što je

Primljeno na znanje

Komentar se ne odnosi na Zakon o državnim službenicima.

automatski povećalo ustroj svega ostaloga. Znači potrebno je krenuti od reorganizacije. Tek u takvim okolnostima moguće je ostvariti učinkovitost i razvoj državne službe, i biti u službi interesa građana i poduzetnika. Nije dovoljno donositi zakone a ne sagledavati cjelovito i analitički određena pitanja ,težeći pri tome racionalizaciji. Vlada je 2018.g. naglasila da su ciljevi novog Zakona o Državnom inspektoratu poboljšanje rada inspekcija kroz bolju koordinaciju, planiranje aktivnosti i usklađivanje njihova djelovanja, smanjenje represije prema subjektima inspekcijskog nadzora, uvođenje savjetodavnog načina rada državnih inspekcija odnosno proaktivnog pristupa u kontroli poslovanja subjekata. Ocjenjeno je da rascjepkanost nadzora rezultira lošom koordinacijom na terenu te različitim postupanjima inspekcija prema subjektima inspekcijskog nadzora. Dakle, Vlada je krajem 2018.godine zaključila da se do 1.travnja 2019.godine objedine svi nadzorni poslovi 17 područja iz djelokruga osam ministarstava , u okviru Državnog inspektorata. To znači da je sve poslove nadzora koji su do tada bili ustrojeni kroz posebne inspekcije u okviru pojedinih ministarstava ili su pored toga ostali u nadležnosti pojedinih uprava ministarstava , trebalo objediniti u novi Državni inspektorat. Međutim, to nije u potpunosti provedeno ,već i dalje egzistira dvojni/paralelni sustav, tj. nisu razdvojeni upravni poslovi koji su u djelokrugu ministarstava i nadzorni poslovi koji trebaju biti integrirani u određeno područje tj. sektor u okviru Državnog inspektorata. Kako se očito radilo na brzinu i bez cjelovitog uvida u ustrojstvo pojedinih tijela državne uprave, samo su „mehanički“ prenijeti određeni inspekcijski poslovi na novu organizaciju. Zadnjim izmjenama Zakona o Državnom inspektoratu u lipnju 2023. rečeno je da je u cilju unaprijeđena postupanja inspekcija Državnog inspektorata uočena potreba za uređenjem i usklađivanjem nekih odredbi Zakona o Državnom inspektoratu, osobito vezano uz djelokrug rada pojedinih inspekcija. Tako su poslovi inspekcije gospodarenja otrovnim kemikalijama pripojeni poslovima sanitarne inspekcije, poslovi energetske inspekcije u području naftnog rudarstva pripojeni su poslovima rudarske inspekcije, a poslovi energetske inspekcije u području toplinarstva i plinarstva, pripojeni su inspekciji opreme pod tlakom. Međutim, opet je izostalo pripajanje poslovima inspekcije rada , poslova nadzora rada fizičkih i pravnih osoba pružatelja usluga zaštite na radu, na način da ministarstvo logično provodi upravni postupak vezano za izdavanje i oduzimanje ovlaštenja a inspektorat stručno nadzire rad ovlaštenih osoba, umjesto da to čine jednim dijelom i ministarstvo i inspekcija. Kao što je grupa stručnih autora na osnovu analize modela procesa upravljanja zaštitom na radu u Republici Hrvatskoj, zaključila i predložila „Nadzor nad provedbom zaštite na radu i radom ovlaštenih pravnih i fizičkih osoba isključiva je ovlast Državnog inspektorata“. (više: <https://hrcak.srce.hr/file/349443>) Zato je nužno „reformu“ inspekcijskih poslova završiti, čime će se odista objediniti svi nadzori u okviru jednog tijela a što je isto tako značajno pojačati će se na taj način

kadrovski resursi inspekcije (jer će dosadašnji kadrovi iz ministarstava biti preuzeti sa srodnim poslovima u Državni inspektorat). Inspekcija zaštite na radu sada je popunjena u odnosu na sistematizaciju svega 66 posto, a u odnosu na kriterije ILO nedostaje više nego dvostruko inspektora u tom području. Djelovanje inspekcije je važno upravo na tragu ciljeva koji su najavljeni osnivanjem tog tijela 2019.godine. Dakle, na potezu je Državni inspektorat kao središnje tijelo državne uprave nadležno za inspekcijske poslove da konačno objedini sve poslove nadzora i kadrovski ekipira inspekcijske službe preraspodjelom raspoloživih ljudskih resursa iz drugih tijela. Nadajmo se da neće morati proći opet 4 godine da bi se ispravio propust, koji očito postoji! Istovremeno drugim državnim tijelima će se omogućiti da se efikasnije, osmišljenije i konkretnije bave drugim poslovima iz svojeg djelokruga, cjelovita normativna regulativa, kampanje, osvježavanje, razvoj zajedničkog informacijskog sustava sigurnosti i zdravlja na radu Data Collector, analize, istraživanja i sl. Određene prijedloge potrebno je ne samo, kao što je već uobičajena formulacije primiti na znanje, već odmah djelovati i postupiti. Previše se vremena gubi neproduktivno a vrijeme je uz ljude najvažniji resurs u ostvarivanju pozivnih učinaka.

5 Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA

Poštovani/e, Pravobranitelj/ica za ravnopravnost spolova dostavlja svoje mišljenje vezano uz Nacrt prijedloga Zakona o državnim službenicima (dalje u tekstu: Zakon) koji se nalazi u postupku javnog savjetovanja. I./ Glavna primjedba na Zakon odnosi se na čl.90.st.2. Zakona, koji govori o ocjenjivanju državnih službenika i prema kojem je propisano da se ne ocjenjuju državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, neovisno o razlozima, pri čemu je u st.3. propisano kako se razdoblje probnog rada i korištenja godišnjeg odmora ne uračunava u razdoblje ocjenjivanja. Ova odredba je u neposrednoj vezi sa Prijedlogom Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (koji se također nalazi u postupku javnog savjetovanja), čiji čl.20. govori o dodatku za učinkovitost rada i predviđa da se dodatak na plaću za učinkovitost rada isplaćuje službeniku i namješteniku na temelju ocjena njegove učinkovitosti rada te da svaka ocjena nosi određen broj bodova temeljem kojih onda službenik može ostvariti dodatak na plaću u određenom postotku. Dakle proizlazi kako je preduvjet za ostvarivanje navedenog dodatka taj da je službenik prethodno bio ocijenjen za kalendarsku godinu, a što u praksi neće biti moguće kod osoba koje koriste roditeljni, roditeljski dopust ili bolovanje u trudnoći u trajanju duljem od šest mjeseci tijekom kalendarske godine obzirom na odredbu čl.90.st.2. Prijedloga Zakona o državnim službenicima. Identičnu odredbu sadrži i važeći Zakon o državnim službenicima (čl.82.) pri čemu navedena ocjena nema utjecaj na visinu plaće. Pravobranitelj/ica ukazuje kako će navedeno u praksi dovesti u nepovoljniji položaj trudnice i osobe koje

Djelomično prihvaćen

I. Ocjenjivanje učinkovitosti rada državnog službenika, po prirodi stvari, moguće je samo ukoliko je službenik radio, jer ako nije radio nije bilo ni radnog učinka. Stoga se ne može prihvatiti prijedlog dopune odredbe članka 90. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona na način da se izrijekom propiše da se razdoblja roditeljnog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama smatraju vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu. Odredba članka 90. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona nije usporediva s Uredbom o policijskim zvanjima (koja se u komentaru ističe kao primjer dobre prakse), u kojoj je navedeno da se za redovno promicanje policijskog službenika u neposredno više policijsko zvanje ne računa godina u kojoj je, između ostaloga, bio odsutan te nije obavljao poslove svog radnog mjesta šest i više mjeseci, osim ako je odsutnost posljedica upućivanja na stručno usavršavanje, obavljanje drugih poslova u službene svrhe ili na temelju posebnih propisa te ako je odsutnost posljedica korištenja roditeljnog ili roditeljskog dopusta odnosno bolovanja zbog komplikacija u trudnoći i u vezi s trudnoćom ili bolovanja kao posljedice nezgode u obavljanju službenih zadaća. Međutim, diskriminaciju je moguće otkloniti kod primjene pojedinih instituta, kod kojih je ocjena uvjet za ostvarivanje određenih prava ili pogodnosti. Stoga se sporno pitanje posljedica neocjenjivanja trudnica i

koriste prava iz sustava roditeljskih i roditeljskih potpora u trajanju duljem od šest mjeseci u kalendarskoj godini, obzirom da iste neće moći biti ocijenjene, a čime im posljedično neće biti omogućeno niti ostvarivanje dodatka za učinkovitost rada. S tim u vezi, Pravobraniteljica ukazuje na slijedeće propise, stajališta i relevantnu praksu. Članak 6.st.2. Zakona o ravnopravnosti spolova (Narodne novine, broj 82/98, 69/17) propisuje: „Zabranjuje se diskriminacija na temelju bračnog i obiteljskog statusa. Nepovoljnije postupanje prema ženama na osnovi trudnoće i materinstva smatra se diskriminacijom.“ Članak 11. st.1. i st.2. Zakona o ravnopravnosti spolova propisuje: „(1) Tijela državne uprave i pravne osobe u pretežitom vlasništvu države obvezna su primjenjivati posebne mjere i donijeti planove djelovanja za promicanje i uspostavljanje ravnopravnosti spolova. (2) Tijela iz stavka 1. ovoga članka svake četiri godine donose planove djelovanja iz djelokruga svoje nadležnosti na osnovi analize položaja žena i muškaraca, utvrđuju razloge za uvođenje posebnih mjera, ciljeve koje treba postići, način provedbe i metode nadziranja provedbe.“ Članak 13. st.1. Zakona o ravnopravnosti spolova propisuje: „(1) Diskriminacija na području zapošljavanja i rada zabranjena je u javnom i privatnom sektoru, uključujući državna tijela, u odnosu na: 1. uvjete za zapošljavanje, samozapošljavanje ili obavljanje zanimanja, uključujući kriterije i uvjete za izbor kandidata/tkinja za radna mjesta, u bilo kojoj grani djelatnosti i na svim razinama profesionalne hijerarhije, 2. napredovanje na poslu, 3. pristup svim vrstama i stupnjevima školovanja, profesionalne orijentacije, stručnog usavršavanja i osposobljavanja, dokvalifikacije i prekvalifikacije, 4. uvjete zaposlenja i rada, sva prava iz rada i na temelju rada, uključujući jednakost plaća za jednaki rad i rad jednake vrijednosti, 5. članstvo i djelovanje u udrugama radnika ili poslodavaca ili u bilo kojoj drugoj profesionalnoj organizaciji, uključujući povlastice koje proizlaze iz tog članstva, 6. usklađivanje profesionalnog i privatnog života, 7. trudnoću, porod, roditeljstvo i sve oblike skrbnništva.“ Pravobraniteljica posebno ističe kako pozitivni radno-pravni zakonski korpus u Republici Hrvatskoj sadrži poseban skup mjera kojima je cilj zaštititi trudnice, materinstvo i majčinstvo te u potpunosti ukloniti diskriminaciju na temelju trudnoće i materinstva, a kako je majčinstvo imanentno samo ženama, nesporno je da se u tom smislu posebno štiti žene. Naime, europski propisi, kao i propisi Republike Hrvatske polaze od činjenice da formalna ravnopravnost spolova na razini propisane jednakosti nije dovoljna da se riješi stvarna nejednakost žena u praksi, pa se posebnom zaštitom žena i pogotovo trudnica i majki određuju situacije u kojima treba dati posebna prava ženama u odnosu na muškarce. Osim organskih zakona – Zakona o ravnopravnosti spolova i Zakona o suzbijanju diskriminacije, Zakon o radu (Narodne novine, broj 93/14, 127/17, 98/19, 151/22) u glavi 4. članku 30. Zakon propisuje zaštitu trudnica, roditelja i posvojitelja te zabranjuje nejednako postupanje prema trudnicama. Nadalje, isti članak u svom stavku 1. propisuje da poslodavac ne smije odbiti

osoba koje koriste prava iz sustava roditeljskih i roditeljskih potpora u trajanju duljem od šest mjeseci u kalendarskoj godini, vezanih za skupljanje bodova temeljem ocjene učinkovitosti rada, radi promicanja u plaći odnosno dobivanja dodataka na plaću temeljem učinkovitosti rada, treba razmotriti u okviru pripreme Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama. II. U Nacrtu prijedloga zakona nastojalo se izbjeći taksativno navođenje pojedinih grupa kaznenih djela odnosno naziva pojedinih kaznenih djela koja predstavljaju zapreke za prijam u državnu službu, jer su česte izmjene Kaznenog zakona, uključujući izmjene naziva grupa kaznenih djela i izmjene svrstavanja pojedinih kaznenih djela u određene grupe, te propisivanje novih kaznenih djela. Stoga se koristi uopćena formulacija (kaznena djela za koja se kazneni postupak vodi po službenoj dužnosti) koja pokriva najveći broj kaznenih djela koja trebaju biti zapreka za prijam u državnu službu. Iako su prekršaji nezakoniti i društveno neprihvatljiva djela, isti predstavljaju manju društvenu opasnost od kaznenih djela te ne bi trebali biti zapreka za prijam u državnu službu, neovisno o kojim se prekršajima radi. Iz istih razloga nisu navedena kao zapreka za prijam u državnu službu ni kaznena djela za koja se progon ne vrši po službenoj dužnosti (već po prijedlogu). III. Pravilnikom o unutarnjem redu utvrđuju se radna mjesta u državnom tijelu (nazivi radnih mjesta, opisi poslova, uvjeti za raspored, broj izvršitelja) te stoga nebi imalo smisla obvezati čelnika tijela da pri izradi pravilnika o unutarnjem redu "uvažava postojeću obvezu uravnoteženosti među spolovima izraženu kroz minimalni udio od 40% podzastupljenog spola u ukupnom broju osoba unutar određene razine", kako se u komentaru predlaže. IV. Prihvaća se prijedlog te će se u navedenim odredbama prošiti krug povezanih osoba (članova obitelji) navođenjem životnog partnera odnosno neformalnog životnog partnera. V. Prihvaća se prijedlog te će se u navedenim odredbama diskriminatorne osnove uskladiti s osnovama iz Zakona o suzbijanju diskriminacije. VI. Prihvaća se te će se razmotriti način na koji riješiti ukazani problem kod tijela koja imaju manji broj službenika, a da nitko od službenika/ica nije član/ica niti jednog sindikata odnosno da u državnom tijelu ne djeluje sindikat. U Zakonu o državnim službenicima, koji je temeljni propis kojim se uređuju prava i obveze državnih službenika, uređuje se ocjenjivanje učinkovitosti rada državnih službenika i postupak ocjenjivanja. VII. U članku 41. Nacrta prijedloga zakona propisano je da državna tijela u kojima je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika, ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala (jedinica za ljudske potencijale). Jedinica za ljudske potencijale, između ostaloga, priprema kompetencijski model u državnom tijelu. U državnim tijelima u kojima je zaposleno manje od 50 službenika i namještenika, ne mora se ustrojiti jedinica za ljudske potencijale, nego će poslove vezane za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala obavljati službenik kojem je to u opisu poslova radnoga mjesta ili državno tijelo utvrđeno posebnim propisima (npr. Ured za opće poslove Hrvatskoga sabora i Vlade Republike Hrvatske). VIII. Formulacija: "stručna služba pravobranitelja za ravnopravnost spolova" je

zaposliti ženu zbog njezine trudnoće, niti joj zbog trudnoće, rođenja ili dojenja djeteta u smislu posebnog propisa smije ponuditi sklapanje izmijenjenog ugovora o radu pod nepovoljnijim uvjetima. U članku 32. istog Zakona propisana je posebna zaštita od ove vrste diskriminacije, tzv. „Pretpostavka rada u punom radnom vremenu“ u kojem se propisuje: „Ako je za stjecanje određenih prava iz radnog odnosa ili u vezi s radnim odnosom važno prethodno trajanje radnog odnosa, razdoblja roditeljskog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o roditeljskim i roditeljskim potporama smatrat će se vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu.“ Zakon o roditeljskim i roditeljskim potporama (Narodne novine, broj 152/22). Navedenim se Zakonom radi zaštite materinstva, njege novorođenog djeteta i njegovog podizanja, ravnopravne podjele prava i obveza skrbi o djetetu između oba roditelja te usklađenosti obiteljskog i poslovnog života propisuje pravo roditelja i njemu izjednačene osobe na vremenske i novčane potpore, uvjeti i način njihova ostvarivanja i financiranja te tijela nadležna za provedbu toga Zakona. Navedeni Zakon sadrži odredbe koje su u skladu sa sljedećim aktima Europske unije: 1. Direktiva Vijeća 92/85/EEZ od 19. listopada 1992. o uvođenju mjera za poticanje poboljšanja sigurnosti i zdravlja na radu trudnih radnica te radnica koje su nedavno rodile ili doje (deseta pojedinačna direktiva u smislu članka 16. stavka 1. Direktive 89/391/EEZ) (SL L 348, 28. 11. 1992.) 2. Direktiva 2010/41/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 7. srpnja 2010. o primjeni načela jednakog postupanja prema muškarcima i ženama koji su samozaposleni i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 86/613/EEZ (SL L 180, 15. 7. 2010.) 3. Direktiva (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2019. o ravnoteži između poslovnog i privatnog života roditelja i pružatelja skrbi i o stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 2010/18/EU (SL L 188, 12. 7. 2019.). Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 56/90, 135/97, 8/98, 113/00, 124/00, 28/01, 41/01, 55/01, 76/10, 85/10, 05/14). Članak 3. Ustava propisuje kako su sloboda, jednakost, nacionalna ravnopravnost i ravnopravnost spolova, mirotvorstvo, socijalna pravda, poštivanje prava čovjeka, nepovredivost vlasništva, očuvanje prirode i čovjekova okoliša, vladavina prava i demokratski višestranački sustav najviše vrednote ustavnog poretka Republike Hrvatske i temelj za tumačenje Ustava. U svom članku 63. Ustav propisuje da država štiti materinstvo, djecu i mladež te stvara socijalne, kulturne, odgojne, materijalne i druge uvjete kojima se promiče ostvarivanje prava na dostojan život. Europski sud pravde je još prije dva desetljeća u odluci u predmetu Dekker (Predmet C-177/88 Elisabeth Johanna Pacifica Dekker v

generički pojam, a ne puni naziv državnog tijela i jasno je što obuhvaća, neovisno o promjeni naziva toga tijela (sada: Ured pravobranitelja za ravnopravnost spolova). Stoga kod promjene naziva toga tijela, nije nužno mijenjati Zakon o državnim službenicima. IX. Zahvaljujemo na ukazanoj neusklađenosti odredaba navedenih zakona. Nakon e-savjetovanja uskladit će se odgovarajući rokovi iz ovog Nacrta prijedloga zakona i Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama.

Stichting Vormingscentrum voor Jong Volwassenen (VJV-Centrum) Plus (1990) I-03941) zauzeo jasno stajalište kako je nepovoljno postupanje temeljem trudnoće oblik spolne diskriminacije zato jer takvo postupanje proizvodi nepovoljne učinke isključivo za žene. Stoga svaka odluka kojom je osobi uskraćena neka korist kojoj bi ta osoba imala pristup da nije trudna predstavlja diskriminaciju temeljem njenog spola. Presuda Europskog suda pravde od 6.3.2014. godine u predmetu Napoli (C-595/12 Loredana Napoli v Ministero della Giustizia - Dipartimento dell'Amministrazione penitenziaria) izravno je primjenjiva na konkretnu situaciju. Sud je u predmetnom slučaju ponovo jasno naglasio da žena nakon završetka rodiljnog dopusta ima pravo vratiti se na isti ili ekvivalentan posao onome koji je obavljala prije trudnoće i to po istim uvjetima, odnosno po uvjetima koji ne smiju biti nepovoljniji za nju. U konkretnom slučaju, Sud je istaknuo kako činjenica da je gospođi Napoli bio onemogućen pristup stručnom usavršavanju zbog njenog odsustva temeljem trudnoće, što joj je posljedično onemogućilo da iskoristi poboljšanja u uvjetima rada na isti način kao i njezine kolege/ice koje su prošle stručno usavršavanje, predstavlja nepovoljno postupanje uvjetovano njenom trudnoćom te kao takvo predstavlja spolnu diskriminaciju. Pravobraniteljica je ovlaštena i dužna postupati prema Zakonu o ravnopravnosti spolova sukladno zahtjevima koji proizlaze iz anti-diskriminacijskih jamstava propisanih navedenim Zakonom. Temeljem svojih ovlasti, citiranih zakona, Ustava RH, europske pravne stečevine, te dosadašnje prakse, Pravobraniteljica je zauzela stav da se vrijeme koje žene provode na rodiljnom ili roditeljskom dopustu, odnosno na bolovanju zbog komplikacija u trudnoći i u vezi s trudnoćom, ima priznavati kao vrijeme provedeno u službi, kada se to vrijeme koristi kao kriterij za napredovanje na poslu. Svako suprotno postupanje predstavljalo bi diskriminaciju temeljem spola. Ovakvim tumačenjem zabrane diskriminacije iz članka 6. Zakona o ravnopravnosti spolova promiču se ciljevi navedeni u članku 5. Zakona o ravnopravnosti spolova prema kojem ravnopravnost spolova znači da su žene i muškarci jednako prisutni u svim područjima javnog i privatnog života, da imaju jednak status, jednake mogućnosti za ostvarivanje svih prava, kao i jednaku korist od ostvarenih rezultata. Shodno navedenom Pravobraniteljica je stava kako čl.90.st.2. Prijedloga Zakona o državnim službenicima predstavlja normativnu diskriminaciju zabranjenu navedenim međunarodnim i domaćim zakonodavnim okvirom i posebno člankom 6. stavkom 2. Zakona o ravnopravnosti spolova te predlaže da se isti promijeni na način da se razdoblja rodiljnog, roditeljskog, posvojiteljskog, očinskog dopusta ili dopusta koji je po sadržaju i načinu korištenja istovjetan pravu na očinski dopust, rada s polovicom punog radnog vremena, rada s polovicom punog radnog vremena radi pojačane njege djeteta, dopusta trudne radnice, dopusta radnice koja je rodila ili radnice koja doji dijete te dopusta ili rada s polovicom punog radnog vremena radi skrbi i njege djeteta s težim smetnjama u razvoju u skladu s propisom o rodiljnim i roditeljskim potporama

smatraju vremenom provedenim na radu u punom radnom vremenu. Pravobraniteljica ovim putem skreće pozornost na sličnu praksu u MUP-u koja je temeljem pritužbi, odnosno utvrđenja diskriminacije temeljem trudnoće i materinstva te izdanih upozorenja i preporuka Pravobraniteljice u potpunosti usklađena s antidiskriminacijskim zakonodavnim okvirom RH. Naime, nakon što je Pravobraniteljica utvrdila normativnu i direktnu diskriminaciju temeljem trudnoće i materinstva u MUP-u iz potpuno identičnih razloga, te istima uputila upozorenja i preporuke, MUP je izmijenio relevantne propise s diskriminatornim odredbama na temelju trudnoće i materinstva, a koje su uglavnom pogađale policijske službenice kojima je na taj način onemogućeno napredovanje u službi, a samim tim i produbljivao jaz u plaćama na štetu žena (prije MUP-a, a također temeljem intervencija Pravobraniteljice, opisanu diskriminatornu praksu prekinuo je i MORH). Sukladno istaknutom, 2022. godine na snagu je stupila nova Uredba o policijskim zvanjima (NN 7/2022, 149/2022), u kojoj su u članku 4. stavku 1. jasno navedeni svi razlozi odsustva službenika/ca s rada, a koji ne utječu na njegovo/njeno napredovanje: „(1) Za redovno promicanje policijskog službenika u neposredno više policijsko zvanje sukladno članku 3. stavku 1. točki 3. ove Uredbe, ne računa se godina u kojoj: – je ocijenjen ocjenom zadovoljava ili nezadovoljava – mu je izrečena kazna za težu povredu radne discipline – je bio odsutan te nije obavljao poslove svog radnog mjesta šest i više mjeseci, osim ako je odsutnost posljedica upućivanja na stručno usavršavanje, obavljanje drugih poslova u službene svrhe ili na temelju posebnih propisa te ako je odsutnost posljedica korištenja roditeljskog ili roditeljskog dopusta odnosno bolovanja zbog komplikacija u trudnoći i u vezi s trudnoćom ili bolovanja kao posljedice nezgode u obavljanju službenih zadaća. (2) Za redovno promicanje u neposredno više policijsko zvanje sukladno članku 3. stavku 1. točki 3. ove Uredbe, policijskom službeniku koji nije obavljao poslove svog radnog mjesta šest i više mjeseci radi udaljenja iz službe, a u disciplinskom postupku mu nije izrečena disciplinska kazna radi teže povrede radne dužnosti, računa se godina u kojoj je udaljen iz službe.“ II./ Nadalje, Pravobraniteljica iznosi i primjedbe vezane uz zakonske odredbe koje reguliraju zapreke za prijam u državnu službu (čl.58.toč.a Nacrta koji je identičan odredbi čl.49.toč.a važećeg Zakona o državnim službenicima) te prestanak državne službe po sili zakona (čl.152. st.1.toč.4. Nacrta koji je identičan odredbi čl.137.st.1.toč.4. važećeg Zakona o državnim službenicima). Iako je navedene primjedbe Pravobraniteljica iznosila još tijekom ranijih izmjena važećeg Zakona o državnim službenicima (2018. godine), iste nisu bile uvažene te ih Pravobraniteljica ponovno iznosi i obrazlaže. Vezano uz čl. 58.toč.a Nacrta (koji je identičan odredbi čl.49.toč.a važećeg Zakona o državnim službenicima) koji govori o zaprekama za prijam u državnu službu, propisano je kako u državnu službu ne može biti primljena osoba protiv koje se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti ili koja je proglašena krivom za kazneno djelo za koje se kazneni postupak vodi po službenoj

dužnosti. Iako navedeni uvjet svakako isključuje mogućnost da u državnu službu budu primljene osobe protiv kojih se vodi kazneni postupak radi kaznenog djela nasilja u obitelji (čl.179.a Kaznenog zakona) ili koje su osuđene za to kazneno djelo obzirom da se za navedeno kazneno djelo progon vrši po službenoj dužnosti, Pravobraniteljica ukazuje kako postoje pojedina druga kaznena djela za koje se progon ne vrši po službenoj dužnosti, a koja kaznena djela bi svakako trebala biti zapreka za prijam u državnu službu. Tako se npr. kazneno djelo zloporabe snimke spolno eksplicitnog sadržaja (čl.144a Kaznenog zakona, tzv. osvetnička pornografija) progoni po prijedlogu, što znači da će osobe protiv kojih se vodi kazneni postupak radi navedenog ili su osuđene za to kazneno djelo moći biti primljene u državnu službu, a što je po mišljenju Pravobraniteljice neprihvatljivo i ne bi svakako predstavljalo primjer dobre prakse u području zaštite od diskriminacije, posebice kada je navedeno djelo počinjeno na štetu bliske osobe (u slučajevima partnerskog i obiteljskog nasilja). Isto se odnosi i na kazneno djelo prijetnje iz čl.139. Kaznenog zakona čiji temeljni oblik se progoni po privatnoj, tužbi, a kvalificirani oblik po prijedlogu. Vezano uz navedeno, Pravobraniteljica ukazuje i kako (po važećem Zakonu o državnim službenicima, kao i po Nacrtu koji je u postupku javnog savjetovanja) činjenica da je osoba pravomoćno kažnjavana za prekršajna djela iz područja nasilja u obitelji (koja su pravno regulirana Zakonom o zaštiti od nasilja u obitelji, Narodne novine, br. 70/17, 126/19, 84/21, 114/22) niti na koji način nije zapreka za prijam u državnu službu, a što Pravobraniteljica smatra spornim i dvojbenim. Pritom posebno treba imati u vidu činjenicu kako se kod prekršaja iz područja nasilja u obitelji u određenom broju slučajeva radi i o osobama koje su već ranije bile osuđivane (recidivisti). Tako su prema dostavljenim podacima MUP-a za 2022. godinu evidentirana ukupno 1.402 recidivista prekršajnih djela nasilja u obitelji, što čini udio od 17,6% od svih počinitelja prekršaja. Recidivista je za 13,5 % manje nego u 2021., kada je bilo evidentirano 1.620 recidivista. Dakle prema navedenoj odredbi Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima (kao i važećeg Zakona o državnim službenicima), moguće je da u državnu službu bude primljena osoba koja je višestruko prekršajno osuđivana radi nasilja u obitelji, a što svakako ne predstavlja primjer dobre prakse, posebice imajući u vidu kako nasilje u obitelji predstavlja rodno uvjetovano nasilje i oblik diskriminacije žena. Stoga Pravobraniteljica smatra da bi svaka osuđivanost (kako kaznena tako i prekršajna) za nasilje u obitelji automatski i uvijek trebala biti apsolutna zapreka za prijam u državnu službu te kao takva i izrijekom propisana. III./ Nadalje, vezano uz prestanak državne službe po sili zakona iz čl.152.st.1.toč.4. Nacrta, a koja je istovjetna odredbi čl.137.st.1.toč.4. važećeg Zakona o državnim službenicima, proizlazi kako državnom službeniku prestaje državna služba po sili zakona kada je osuđen na kaznu zatvora ili kaznu dugotrajnog zatvora ili djelomičnu uvjetnu osudu za kazneno djelo - danom saznanja za pravomoćnost

presude, osim ako mu je pravomoćnom presudom izrečena uvjetna osuda ili mu je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro. Analizirajući navedene odredbe, Pravobraniteljica prije svega uočava kako činjenica da je državni službenik/ica prekršajno osuđen/a za nasilje u obitelji niti na koji način ne utječe na prestanak njegove/njezine državne službe (kao što ne predstavlja niti zapreku za prijam u državnu službu). U odnosu na kaznena djela i presude, Pravobraniteljica uočava kako niti navedeno nije apsolutan razlog za prestanak državne službe. Naime ukoliko je službenik osuđen za kazneno djelo, ali mu je pravomoćnom odlukom izrečena uvjetna osuda ili mu kazna zatvora bude zamijenjena radom za opće dobro, također neće doći do prestanka službe. Pravobraniteljica ukazuje kako se u ovu iznimku mogu u značajnijem broju svrstati i slučajevi koji se odnose na kazneno djelo nasilja u obitelji iz čl. 179a KZ-a za koje je propisana kazna zatvora do tri godine. Naime, za razliku od prekršaja, u kojima je za nasilje u obitelji novčana kazna najčešće izricana sankcija, u kaznenom postupku to je upravo uvjetna osuda. Pravobraniteljica upozorava kako već godinama pravosuđe na bezuvjetne zatvorske kazne osuđuje ispod 10% ukupne brojke svih počinitelja nasilja, svi ostali osuđeni su relativno blagim novčanim kaznama, odnosno uvjetnim zatvorskim kaznama. Sukladno čl.152.st.1.toč.9. Nacrta prijedloga, državna služba prestaje po sili zakona i u slučaju da je u vrijeme prijema postojala zapreka za prijam u službu, koja je regulirana u čl.58. Nacrta prijedloga. Navedene odredbe su identične kao i u važećem Zakonu o državnim službenicima. Iz navedenog se može zaključiti da osoba protiv koje se vodi kazneni postupak radi nasilja u obitelji ili je proglašena krivom za to kazneno djelo (bez obzira na vrstu i visinu sankcije) ne može biti primljena u državnu službu. Isto tako, ukoliko se naknadno sazna da je takva osoba primljena u državnu službu (odnosno da je u vrijeme prijema u službu postojala takva zapreka), navedeno će biti razlog za prestanak državne službe po sili zakona. Međutim ukoliko se protiv državnog službenika - dakle nakon što je već primljen u službu - pokrene i vodi takav postupak, pa čak i ako isti bude osuđen uvjetno u kaznenom postupku radi nasilja u obitelji, navedeno neće biti razlog za prestanak njegove službe. Takvo zakonsko rješenje Pravobraniteljica smatra dvojbenim, posebice imajući u vidu kako politika nulte stope tolerancije na nasilje prema ženama i u obitelji znači da, osim što počinitelje obiteljskog nasilja treba izložiti najstrožim sudskim sankcijama, istodobno treba poslati i jasnu društvenu poruku o apsolutnoj neprihvatljivosti bilo kojeg oblika nasilja u obitelji. Stoga bi sama činjenica da je državni službenik/ica pravomoćno osuđen/a (kazneno ili prekršajno) radi nasilja u obitelji (bez obzira na vrstu kaznenopravne sankcije i visinu izrečene kazne) svakako trebala biti zapreka za daljnje obavljanje državne službe odnosno razlog za prestanak iste po sili zakona. IV./ Nadalje, Pravobraniteljica je još prilikom izmjena i dopuna Zakona o državnim službenicima tijekom 2014., kao i 2018. godine, posebno skrenula pozornost na čl.9. – čl. 12. Zakona o ravnopravnosti spolova koji

propisuju obvezu postizanja uravnotežene zastupljenosti žena i muškaraca na svim razinama tijela državne uprave, stručnih službi i ureda Vlade. Stoga je Pravobraniteljica preporučila da se razmotri mogućnost uključivanja u Zakon odredbi kojima bi se na jasan način ukazalo na postojeću obavezu uravnotežene zastupljenosti žena i muškaraca na svim razinama unutar tijela državne uprave i lokalne, regionalne (područne) samouprave kao i kod pravnih osoba s javnim ovlastima. Ova obaveza već je propisana u čl.12. Zakona o ravnopravnosti spolova. Pravobraniteljica je uputila preporuku vezano i uz tumačenje istoga ističući kako je sukladno Ustavu Republike Hrvatske Zakon o državnim službenicima potrebno tumačiti i primjenjivati u skladu s odredbama Zakona o ravnopravnosti spolova koji ima snagu organskog zakona. Naime, Pravobraniteljica je predložila da se čelnike i čelnice tijela uprave obveže zakonskim odredbama da pri izradi Pravilnika o unutarnjem redu, odnosno pri raspoređivanju ili zapošljavanju državnih službenika, uvažavaju postojeću obvezu uravnoteženosti među spolovima izraženu kroz minimalni udio od 40% podzastupljenog spola u ukupnom broju osoba unutar određene razine ili kategorije. U slučaju da se propisana obaveza ne može zadovoljiti zbog objektivnog razloga (npr. nedovoljan broj kvalificiranih osoba) odgovorna osoba imala bi obvezu u rješenju o prijmu u državnu službu ili rješenju o rasporedu na radno mjesto (čl. 52. važećeg Zakona o državnim službenicima odnosno čl.72. i čl.73. Nacrta Prijedloga Zakona o državnim službenicima) ili rješenju o premještanju (čl.76. važećeg Zakona o državnim službenicima odnosno čl.80. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima) na jasan način obrazložiti objektivne razloge za takvu nemogućnost. Za one kategorije u kojima postoji značajna podzastupljenost (ispod 40%) odgovorna osoba imala bi obvezu kroz planove prijma u službu (iz čl.42. važećeg Zakona o državnim službenicima odnosno čl. 53. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima) ukazati na mjere kojima smjera ukloniti značajnu podzastupljenost. Pravobraniteljica je bila predložila da se slična mjera poštivanja uravnotežene zastupljenosti uvede i za slučaj imenovanja članova/ica Odbora za državnu službu iz čl.66. važećeg Zakona o državnim službenicima (odnosno čl.44. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima). S tim u vezi, Pravobraniteljica uočava kako je u čl.53.st.3. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima predviđeno slijedeće: „Planom prijma u državnu službu utvrđuje se i popunjenost radnih mjesta u državnom tijelu osoba s invaliditetom i planira zapošljavanje potrebnog broja državnih službenika s invaliditetom radi ostvarivanja njihove zastupljenosti sukladno posebnom zakonu.“ Pravobraniteljica pozdravlja i podupire navedenu novinu u zakonu, te smatra kako bi se analogno trebalo voditi računa i o spolnoj uravnoteženosti u državnoj službi, sukladno gore navedenim argumentima i pravnim stajalištima. V./ Pravobraniteljica ukazuje na još jednu neusklađenost važećeg Zakona o državnim službenicima, kao i Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima. Naime Zakonom o životnom

partnerstvu osoba istog spola („Narodne novine“, br. 94/2014, 98/19) uređeno je životno partnerstvo osoba istog spola kao i neformalno životno partnerstvo, zatim načela, sklapanje i prestanak životnog partnerstva, postupci nadležnih tijela u svezi sa sklapanjem i prestankom životnog partnerstva, vođenje registra o životnom partnerstvu te pravni učinci životnog partnerstva (čl.1.). Čl.6.st.3. Zakona o životnom partnerstvu osoba istog spola glasi: „Zabranjen je svaki oblik diskriminacije, izravne i neizravne, temeljem sklopljenog životnog partnerstva, seksualne orijentacije i rodnog identiteta.“ Međutim analizirajući važeći tekst Zakona o državnim službenicima, kao i Nacrt prijedloga Zakon o državnim službenicima koji je u postupku javnog savjetovanja, Pravobraniteljica uočava kako se u pojedinim odredbama Zakona (kao i Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima) u kojima se taksativno navodi krug srodnika odnosno bračni i izvanbračni drug istodobno ne navodi i životni partner odnosno neformalni životni partner. Radi se o odredbama čl.25., 36. i 39. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima koji glase: Zabrana neopravdanog nagrađivanja drugih državnih službenika (Članak 25.) „Državni službenik ne smije nuditi ni davati darove ili druge koristi drugom državnom službeniku, njegovom srodniku ili bračnom, odnosno izvanbračnom drugu, radi ostvarivanja vlastite koristi.“ Dužnost prijavljivanja mogućeg sukoba interesa (Članak 36.) „(1) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenog državnog službenika o financijskom ili drugom interesu koji on, njegov bračni ili izvanbračni drug, dijete ili roditelj može imati u odlukama tijela u kojem radi. ... (4) Na dan početka rada u državnom tijelu državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenoga državnog službenika je li njegov bračni ili izvanbračni drug, dijete ili roditelj obavlja najviše dužnosti u strukovnom udruženju, trgovačkom društvu ili drugoj pravnoj osobi koja je u poslovnom odnosu sa tijelom u kojem državni službenik preuzima dužnost ili ono nad njima obavlja nadzor.“ Zabrana donošenja pojedinih odluka (Članak 39.) „(1) Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno sudjelovati u donošenju odluka koje utječu na njegov financijski ili drugi interes. (2) Državni službenik ne smije donositi odluke, odnosno sudjelovati u donošenju odluka koje utječu na financijski ili drugi interes: a) njegovoga bračnog ili izvanbračnog druga, djeteta ili roditelja ... g) fizičke ili pravne osobe odnosno obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva s kojima je državni službenik, njegov bračni drug, dijete ili roditelj u sporu ili je njihov dužnik.“ Stoga Pravobraniteljica predlaže da se u navedenim člancima na svim mjestima gdje se kao krug srodnika navodi bračni te izvanbračni drug uvrsti i životni partner te neformalni životni partner. VI./ Vezano uz čl.8. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima, a koji se odnosi na načelo zabrane diskriminacije i povlašćivanja, Pravobraniteljica smatra kako bi svakako diskriminatorne osnove koje se navode u čl.8. Nacrta trebalo uskladiti sa diskriminatornim osnovama iz čl.1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine, broj 85/08, 112/12) kojim se „uređuje zaštita

od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije“, kao što je to učinjeno u Zakonu o plaćama u državnoj službi i javnim službama. VII./ Vežano uz čl.13.st.1. Nacrta prijedloga Zakona o državnim službenicima, koji govori o pravu na jednako postupanje i jednake mogućnosti napredovanja, Pravobraniteljica također smatra kako bi diskriminatorne osnove koje se navode u čl.13.st.1. Nacrta trebalo uskladiti sa diskriminatornim osnovama iz čl.1. Zakona o suzbijanju diskriminacije (Narodne novine, broj 85/08, 112/12) kojim se „uređuje zaštita od diskriminacije na osnovi rase ili etničke pripadnosti ili boje kože, spola, jezika, vjere, političkog ili drugog uvjerenja, nacionalnog ili socijalnog podrijetla, imovnog stanja, članstva u sindikatu, obrazovanja, društvenog položaja, bračnog ili obiteljskog statusa, dobi, zdravstvenog stanja, invaliditeta, genetskog naslijeđa, rodnog identiteta, izražavanja ili spolne orijentacije“. VIII./ U čl. 95.st.3. Nacrta Zakona, koji se odnosi na Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene, propisano je kako navedeno Povjerenstvo mora imati neparan broj članova, od kojih je jedan član predstavnik sindikata koji djeluje u državnom tijelu. S tim u vezi, Pravobraniteljica ukazuje kako bi navedena odredba mogla u praksi biti sporna, i to posebice kod manjih tijela državne uprave odnosno tijela koja imaju manji broj službenika. Naime u takvim tijelima je moguća situacija da nitko od službenika/ica nije član/ica niti jednog sindikata odnosno da u državnom tijelu ne djeluje sindikat pa se postavlja pitanje provedbe ove odredbe. Stoga bi detaljnije trebalo razraditi i precizirati navedenu odredbu, posebice u situacijama kada u državnom tijelu niti jedan od službenika/ica nije član/ica sindikata, odnosno što točno znači „djelovanje sindikata u državnom tijelu.“ Ukazuje se i kako je Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjenu na gotovo identičan način regulirano i u čl.11. Nacrta Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama odnosno da se u dva različita propisa regulira ista materija. IX./ Čl.48.st.2. govori o kompetencijskom modelu te propisuje da isti priprema jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu. Sukladno čl.41.st.1. Nacrta, državna tijela u kojima je zaposleno 50 ili više službenika i namještenika ustrojavaju unutarnje ustrojstvene jedinice nadležne za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala. Stoga je potrebno precizirati tko je ovlašten za pripremu kompetencijskih modela u tijelima koja imaju zaposleno manje od 50 službenika i namještenika odnosno koja nemaju jedinicu za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala. X./ U čl.2.Nacrta propisano je da se odredbe toga Zakona primjenjuju na državne službenike, između ostaloga, i u „stručnoj službi pravobranitelja za ravnopravnost spolova“. S tim u vezi, Pravobraniteljica ukazuje kako je njezin ured ustrojen na način da ima dvije službe i to službu za stručne poslove i službu za opće

poslove. Stoga bi, umjesto termina „stručna služba pravobranitelja za ravnopravnost spolova“ trebalo navesti „Ured pravobranitelja za ravnopravnost spolova“, kao što je to navedeno u čl.49.st.5. Nacrta XI./ Pravobraniteljica ukazuje kako su odredbe čl.157.st.2. Zakona o državnim službenicima i odredbe čl. 39.st.1. Nacrta Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama (koji je trenutno u postupku javnog savjetovanja) u međusobnoj koliziji te da bi ih trebalo uskladiti. S poštovanjem,
PRAVOBRANITELJICA ZA RAVNOPRAVNOST
SPOLOVA Višnja Ljubičić, dipl. iur.

6 **Vitomir Begović**
PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM
SLUŽBENICIMA

Ovom prilikom potrebno je podsjetiti na dokumente i izjave državnih dužnosnika vezano za „reformu“ državne uprave kako bi se ocijenilo što je odnosno nije ostvareno protekom nekoliko godina, a da se ne bi ponavljalo. Dakle, bilo bi korisno predočiti realnu kritičku analizu, što je to novo i bolje ? 149. sjednica Vlade 28.3.2019. Ministar uprave Lovro Kušćević je obrazlažući Prijedlog zakona o sustavu državne uprave naglasio da se ovim prijedlogom zakona omogućava provedba nekoliko reformskih mjera. <https://vlada.gov.hr/vijesti/decentralizacija-profesionalizacija-i-digitalizacija-drzavne-uprave/25611> "U prvom redu, to je depolitizacija državne uprave, decentralizacija i digitalizacija", istaknuo je. Kazao je da se, također, ispunjava Program Vlade za mandat 2016. – 2020. u dijelu koji se odnosi na depolitizaciju i profesionalizaciju državne uprave. Predviđa se, pojasnio je, da će u upravnim organizacijama unutar ministarstava umjesto pomoćnika ministara upravljati državni službenici - ravnatelji uprava."Na taj će se načini smanjiti broj državnih dužnosnika za 96, što uz profesionalizaciju državne uprave predstavlja značajnu uštedu sredstava u državnom proračunu. Time se provodi i depolitizacija državne uprave, jer će se osobe na navedena radna mjesta imenovati na temelju javnog natječaja", napomenuo je i dodao da će se ostvariti transparentnost zapošljavanja te jednaka dostupnost radnih mjesta svim građanima, po jednakim uvjetima. Predlaže se, također, novi način polaganja državnog ispita elektroničkim putem na regionalnoj razini suvremenim metodama ispitivanja, kako bi se postigla transparentnost, stručnost i objektivnost ispitivanja svih kandidata pod jednakim uvjetima. "Pritom će se značajno smanjiti ukupni troškovi polaganja državnog ispita, koji su dosad uključivali troškovi dolazaka kandidata u Zagreb, troškove noćenja te naknade za rad članovima i tajnicima ispitne komisije", kazao je ministar Kušćević. Martina Dalić, porpredsjednica Vlade, 26.8.2017.: Ključna promjena je depolitizacija i vezivanje mogućnosti napredovanja i visine plaće uz rezultate rada. Još na početku mandata smo zacrtali da treba ukinuti jednu političku razinu imenovanja u državnim službama kako bi umjesto nje stvorili visokoprofesionalni upravljački kadar unutar državnih službi. Druga bitna promjena jest izgradnja mehanizama za utvrđivanje rezultata rada u državnim službama. U Nacionalnom planu razvoja

Primljeno na znanje

Određena pitanja koja se iznose u komentaru uređena su važećom propisima (depolitizacija i profesionalizacija najviših pozicija u državnoj službi te umjesto politički imenovanih pomoćnika ministara utvrđena su radna mjesta ravnatelja kao rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske na temelju javnog natječaja; polaganje državnog ispita provodi se elektroničkim putem). Horizontalno i vertikalno napredovanje državnih službenika vezat će se za rezultate rada odnosno ocjene učinkovitosti rada službenika u skladu s ovim Nacrtom prijedloga zakona i Nacrtom prijedloga zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji su istovremeno u proceduri donošenja. Novim Zakonom o plaćama utvrdit će se standardna mjerila za klasifikaciju i vrednovanje radnih mjesta, a u novoj uredbi o ocjenjivanju propisat će se objektivni i mjerljivi kriteriji za ocjenjivanje. Novim Zakonom o državnim službenicima propisuje se obveza utvrđivanja kompetencijskog modela u državnim tijelima, a ključne kompetencije testirat će se pri zapošljavanju putem centraliziranog sustava za zapošljavanje. U postupku zapošljavanja putem centraliziranog sustava za zapošljavanje korist će se suvremene metode testiranja i izbora kandidata. Postupak provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu, te postupak provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećih službenika koje imenuje Vlada, uredit će se uredbom.

javne uprave za razdoblje od 2022. do 2027. godine, između ostalog je navedeno: Međutim, još uvijek nisu u cijelosti provedene mjere za uspostavu sustava razvoja karijere za zaposlene u javnoj upravi i javnim službama (utvrđivanje jedinstvenih kriterija za novu klasifikaciju radnih mjesta i sustava ocjenjivanja na temelju mjerljivih kriterija radne učinkovitosti, te uspostava sustava napredovanja prema načelu mjerenja radne učinkovitosti u tijelima državne uprave). Postupci planiranja i provedbe zapošljavanja su često dugotrajni i složeni, a temelje se na provjeri stručnog znanja uz razgovor s kandidatima, za čiju provedbu zaposlenici jedinica za ljudske potencijale, kao ni rukovoditelji, često nisu dovoljno educirani. Rezultate intervjua nije moguće propitivati u žalbenom postupku, iako je njihov ishod često odlučan za odabir kandidata. Čitavi postupak počiva na zastarjelim metodama od oglašavanja pa do selekcije, a s obzirom na to da nije uspostavljen kompetencijski okvir, u postupku se u pravilu utvrđuje jesu li ispunjeni formalni uvjeti te razina poznavanja relevantnog zakonodavnog okvira što ne predstavlja svrsishodnu i kvalitetnu razinu provjere za odabir najboljih kandidata. Nadalje, uvjeti horizontalne i vertikalne mobilnosti te napredovanja nisu utemeljeni na objektivnim kriterijima i ocjeni rada i postignutim rezultatima, te ih je potrebno unaprijediti. Profesionalizacija službenika, iako deklarativno prisutna, nije realizirana u očekivanoj mjeri, u smislu promoviranja kompetentnih kadrova, osobito na rukovodeće pozicije. Također, prema podacima Odbora za državnu službu u 2020. godini bilježi se porast broja zaprimljenih upravnih predmeta, od kojih je najveći broj povezan sa žalbama vezano za raspored na radno mjesto i ocjenjivanje. Stupanjem na snagu novoga Zakona o sustavu državne uprave 2019. godine stvoreni su uvjeti da upravnim organizacijama u sastavu ministarstava rukovodeći državni službenici koje imenuje Vlada Republike Hrvatske temeljem javnog natječaja umjesto pomoćnika ministara koji su bili državni dužnosnici. Ovom reformskom mjerom nastavljeni su procesi depolitizacije i profesionalizacije sustava državne uprave, uz istovremeno jačanje mehanizama odgovornosti i transparentnosti u državnoj upravi. 11.4.2019. Depolitizacija i profesionalizacija državne uprave Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika Hrvatske uoči rasprave u Hrvatskom saboru o novom Zakonu o sustavu državne uprave upozorava da to što će upravnim organizacijama unutar ministarstava umjesto dosadašnjih pomoćnika ministara upravljati ravnatelji kao najviši rukovodeći državni službenici neće dovesti do depolitizacije državne uprave, budući da se prijam najviših rukovodećih službenika u državnu službu obavlja putem krnjih javnih natječaja. Stoga, ako Vlada premijera Andreja Plenkovića doista želi depolitizirati i profesionalizirati državnu upravu, neophodno je promijeniti uvjete javnog natječaja za najviše rukovodeće službenike tako da se ne podvrgavaju "torturi" čavrljanja s ministrom ili osobom koju on odredi, već da se njihova znanja i sposobnosti podvrgnu provjeri koja će garantirati zapošljavanje najkompetentnijih stručnjaka na najvišim službeničkim pozicijama

	<p>ravnatelja, kao i predvidjeti moguće neovisno vanjsko vrednovanje takvih natječaja, poručuje sindikat. https://www.tportal.hr/vijesti/clanak/sindikatzamjena-pomocnika-ministara-ravnateljima-ne-znaci-depolitizaciju-drzavne-uprave-20190411/print</p>	
7	<p>Jasmina Šižgorić PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA U članku 52. potrebno je dodati da se natječaj ne raspisuje za ono ispražnjeno radno mjesto višeg ranga glede kojeg u tijelu već postoji službenik koji po svemu udovoljava raspoređivanju na to radno mjesto. U praksi čelnici nerijetko raspisuju natječaje iako nisu po zakonu obvezni i iako mogu popuniti radno mjesto službenikom koji već radi u tom tijelu i tako mu omogućiti napredovanje. To se zove mobing a vi ga ovakvim propisom, na žalost, dodatno osnažujete. Prisiljavanje na natječaj službenika koji udovoljava svim kriterijima za redovno napredovanje predstavlja stavljanje istog u nepovoljniji položaj. Nekako sam se nadala da će novim zakonom biti omogućeno napredovanje automatizmom, nakon određenog broja godina staža i temeljem ostvarenih rezultata, ali sve i dalje ostaje na famoznoj pristranoj diskrecijskoj ocjeni koja je drugi naziv za uhljebljenje u većini slučajeva.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 52. Nacrta prijedloga zakona propisuju se uvjeti za provedbu novog zapošljavanja, a ne načini popunjavanja radnih mjesta (putem javnog natječaja, napredovanja, i slično).</p>
8	<p>Antonio PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA Poštovani, Treba uvesti zapošljavanja invaliditetom na radno mjestom u državnu službu. Do sada nitko nisu primili gluha osoba koji zna raditi za državnu službu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen U državnu službu mogu se primiti osobe s invaliditetom, a pravo prednosti ostvaruju u skladu s posebnim zakonom. U Nacrtu prijedloga Zakona dodat će se odredba o tome da kandidati koji imaju prednost pri zapošljavanju prema posebnom zakonu dužni su se u prijavi na javni natječaj pozvati na to pravo i imaju prednost u odnosu na ostale kandidate samo pod jednakim uvjetima.</p>
9	<p>Karol Jurišić PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA Poštovani Članak 56. je skandalozan i pogrešno je uvoziti stranu radnu snagu za državne službe u Republici Hrvatskoj - u državnim službama treba raditi samo domaća radna snaga</p>	<p>Nije prihvaćen U većini država članica Europske unije predviđena je mogućnost zapošljavanja u javnoj službi za državljane drugih država članica Europske unije, uz određena ograničenja (npr. poslovi s javnim ovlastima) i određene uvjete (znanje službenog jezika države u kojoj se provodi zapošljavanje). Stoga se naše zakonodavstvo usklađuje s praksom drugih država članica Europske unije.</p>
10	<p>Ivka Zaninović PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI Članka 94. Zakona o državnim službenicima i članak 11. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama Nacrtom prijedloga navedenih Zakona propisano je da o prigovorima na ocjenu odlučuje Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjenu. Ovom odredbom o ocjeni, zapravo odlučuje, Povjerenstvo koje sastavlja donositelj ocjene, što uvelike dovodi u pitanje nepristranost u odlučivanju. Postavlja se pitanje od kojih službenika javnopravnog tijela bi Povjerenstvo trebalo biti sastavljeno. U ocjenjivanju sudjeluju neposredno nadređeni službenici i hijerarhijski viši službenici zaključno s čelnikom tijela ili osobom koju on ovlasti.</p>	<p>Prihvaćen Vezano za primjedbu koja se odnosi na sastav Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjenu iz članka 94. Nacrta prijedloga Zakona, upućujemo da se ovom odredbom daje ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za njegov rad. Stoga se očekuje da će čelnik tijela za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstva bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost u ocjenjivanju i transparentnost postupka. Ako niti jedan zaposlenik nije član sindikata, neće</p>

Navedeno dovodi do situacije da o osporavanoj ocjeni sudjeluju oni koji su je predložili ili su na neki način utjecali na ocjenu službenika. Ukoliko isti nisu uključeni u rad Povjerenstva onda po prigovoru odlučuju službenici koji su ocjenjivani, dakle kolege službenika koji ocjenu osporava (u većoj ili manjoj mjeri zadovoljni svojom ocjenom), a kojima su predlagatelji ocjene nadređeni službenici. Pored toga u kojem sastavu djeluje Povjerenstvo kada ocjeni prigovara rukovodeći službenik koji je predlagatelj ocjene niže rangiranih službenika. U kojoj mjeri se u takvim slučajevima može osigurati nepristranost i objektivnost u odlučivanju po prigovoru. Nadalje se postavlja pitanje, da li članovi Povjerenstva imaju pravo na naknadu za rad kao i na koji način će članstvo u Povjerenstvu utjecati na njihovu ocjenu. Imaju li samom činjenicom rada u Povjerenstvu pravo na veću ocjenu budući se isto može tumačiti kao jedan od elementa opisa ocjene izuzetan. Obzirom da ocjena utječe na plaću službenika, o pravnom lijeku treba odlučivati neovisno tijelo. Prema nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima, rješavanje o žalbama na plaću je u nadležnosti Odbora za državnu službu pa stoga nije jasno na koji će način biti provediv postupak rješavanja o plaći, ako je službenik na odluku o ocjeni pokrenuo odgovarajući postupak. Budući je jedan od elemenata određivanja plaće i ocjena službenika, u takvim bi se stvarima, prema trenutnim odredbama ZUP-a, postupak rješavanja po žalbi na rješenje o plaći trebao prekinuti sve do pravomoćne sudske odluke u postupku čiji je predmet ocjena. Pri tome ne treba zanemariti niti dodatne troškove koji mogu nastati (sudske pristojbe, odvjetnički troškovi, zakonske zatezne kamate i sl.) Iako je navedenim člankom predviđena mogućnost zaštite prava službenika pred nadležnim sudom prema općim propisima o radu, uzimajući u obzir, veliki broj i dugotrajnost sudskih postupaka te prioritete u rješavanju sporova pred sudovima prvog stupnja, postavlja se pitanje vremena (koje vrijeme se može računati u godina) u kojem će biti odlučeno o ocjeni službenika, čime se dovodi u pitanje i prava službenika na koja utječe ocjena, posebice plaća službenika. Prema važećem Zakonu o državnim službenicima o žalbama na ocjenu rješava Odbor za državnu službu, a koji je u znatnoj mjeri riješio zaostatke iz prethodnih godina, stoga je za očekivati da će se žalbeni postupci pred Odborom rješavati u zakonom propisanom roku. Ovim prijedlogom Zakona o državnim službenicima Odbor za državnu službu i dalje odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rješenja o plaćam, stoga je svrhovito da odlučuje i o svim elementima koji čine plaću službenika, posebice jer se radi o tijelu koje je neovisno u svom radu, koje nije imenovalo tijelo koje je ocijenilo službenika te je stoga neovisno od mogućeg utjecaja. Pri tome je važno za istaknuti da u slučaju kada Odbor za državnu službu ne riješi po žalbi u zakonskom roku, žalitelj ima mogućnost podnošenja tužbe upravnom sudu radi šutnje uprave (u kojem slučaju upravni sud nalaže rješavanje u roku od 15-30 dana), a koji institut nije primjenjiv kada se vodi postupak pred redovnim prvostupanjskim sudovima. Iz prijedloga nacrtu Zakona o državnim službenicima

postojati obveza imenovanja predstavnika, pri čemu će čelnik morati voditi računa da imenovano Povjerenstvo ima neparan broj članova. Poslovníkom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Nije predviđena naknada ta rad članova Povjerenstva, jer će zadaću člana Povjerenstva obavljati u okviru radnog vremena. Nije sporno što je odluka o ocjeni nepravni akt, a o plaći se odlučuje rješenjem kao upravnim aktom, jer se radi o dvije različite stvari i dva posebna, odvojena postupka. Ocjena kao temelj za dobivanje dodatka na plaću za učinkovitost rada nema utjecaja na plaću sve dok odluka o ocjeni nije konačna (izvršna), odnosno nije završen postupak ocjenjivanja u državnom tijelu. Službeniku je osigurana pravna zaštita (prigovor na ocjenu i sudska zaštita u skladu s općim propisom o radu). Prema važećem Zakonu o državnim službenicima, Odbor za državnu službu kao neovisno tijelo odlučuje o žalbama na određena rješenja iz područja službeničkih odnosa, između ostalog, o žalbama na rješenja o ocjenjivanju, ali se ti predmeti ne rješavaju dovoljno ažurno te postoji višegodišnji zaostatak. Dosadašnja praksa u radu Odbora za državnu službu ukazuje na dugotrajnost i neučinkovitost postupka, kako zbog spornosti u postupanju, tako i zbog činjenice da Odbor za državnu službu ne odlučuje o meritumu, nego u slučaju kada utvrdi osnovanost žalbe (u pravilu zbog nedostatnog obrazloženja), poništava rješenje i predmet vraća na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu. Međutim, postupak ocjenjivanja mora biti jednostavan i brz kako bi se mogla ostvariti svrha ocjenjivanja. S obzirom da rezultat ocjenjivanja utječe na druga prava, zaštita prava koja nije pravodobna, kao i samo ocjenjivanje gubi smisao. Očekuju se da će uz objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje i mogućnost prigovora na ocjenu većina službenika ostvariti pravnu zaštitu unutar državnog tijela (Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene).

	<p>ostaju nejasni razlozi osnivanja Povjerenstava za odlučivanje o prigovorima na ocjenu, ali ono što se može pretpostaviti je mogući sukob interesa, nepristranost, neobjektivnost i narušeni međuljudski odnosi. Znakovita je i činjenica da se donosi odluka, dakle neupravni akt, koji po svojoj prirodi rezultira slabijom oblicima pravne zaštite. Stranica 1 od 1</p>	
11	<p>Šime Validžić PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA, II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI (Ponavljam ono što sam napisao na samom početku ovog savjetovanja pod naslovom "PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA" ali sam izostavio objašnjenje osobne situacije). Ne treba uvesti mogućnost da zaposlenik, na temelju rezultata rada, ostvari veću odnosno manju plaću jer je to podložno zlouporabi protiv nekog zaposlenika koji nije dobro prihvaćen od strane kolega, instruktora i/ili nadređenih. To se uglavnom događa nekom zaposleniku koji je po nekoj osnovi 'drugačiji'. Ocjenjivati učinkovitost ima smisla u poljoprivredi i proizvodnji gdje se plaća zarađuje po učinku ali je puno teže ocjenjivati učinkovitost u nekom uredskom poslu. Činjenica je da će instruktor za neke 'odabrane' zaposlenike uvijek naći vremena kad treba nešto objasniti i biti će ljubazan i susretljiv dok će 'nepoželjnom' zaposleniku reći da "nema sad vremena" ili će biti neljubazan. Također, nadređeni će često nekim zaposlenicima povjeriti određeni posao a drugima neće, pa će jedni imati više mogućnosti da dobro savladaju posao. Osoba o kojoj kolege i nadređeni imaju loše mišljenje je ionako već kažnjena time što joj se uskrati napredovanje pa ne treba biti dodatno kažnjena smanjenjem plaće. Ako zaposlenik ne prođe na ispitu, treba imati pravo na neovisnu provjeru a isto vrijedi i ako dobije nepovoljnu preporuku nakon razgovora kod psihologa. Ovo pišem iz osobnog iskustva jer sam degradiran nakon 28 godina rada na radno mjesto s 30% nižom plaćom. Zatražio sam tri neovisna pravna savjeta i rečeno mi je da poslodavac može i bez nekog posebnog razloga premjestiti zaposlenika na lošije plaćeno radno mjesto. Treba postojati mogućnost da se zaposlenik zaštiti od ovakvih pojava na sudu. To što se u drugim državama lakše dobiva otkaz ili degradacija nije nikakav izgovor da se olakšava dobivanje otkaza ili degradacije u Hrvatskoj jer je u tim državama lakše naći drugi posao.</p>	<p>Nije prihvaćen Nagrađivanje prema rezultatima rada odnosno radnom učinku je motivirajuće za službenike da bolje rade i ostvaruju veću učinkovitost na radu, što potvrđuju i znanost i međunarodna praksa. Novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se priprema istovremeno s ovim Zakonom, predviđa se dodatak na plaću za učinkovitost rada i nagrađivanje službenika, ali nije predviđeno smanjenje plaće zbog dobivanja određenih ocjena. Službeniku koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom, osigurana je pravna zaštita (prigovor Povjerenstvu i sudska zaštita).</p>

12 **Ured pučke pravobraniteljice
PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM
SLUŽBENICIMA, II. OCJENA STANJA I
OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU
UREDITI ZAKONOM, TE POSLJEDICE KOJE ĆE
DONOŠENJEM ZAKONA PROISTEĆI**

Prvenstveno ukazujemo da je u gotovo istom periodu i u jednako kratkom vremenskom roku od svega 15 dana otvoreno savjetovanje sa zainteresiranom javnošću za dva iznimno bitna zakona za državne službenike – Nacrt prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji je u savjetovanje s javnošću upućen dana 7. lipnja 2023. godine i Nacrt prijedloga Zakona o državnim službenicima. U tome smislu ukazujemo na važnost vremenskog trajanja savjetovanja sa zainteresiranom javnošću i razdoblja u kojem je objavljen Prijedlog Zakona, budući da se radi o zakonu koji regulira specifična prava i obveze iz radnog odnosa te odgovornosti svih državnih službenika i namještenika, pri čemu je riječ o velikom broju osoba, o čijem radu ovisi uredno funkcioniranje cjelokupnog državnog aparata. Rok od 15 dana, odnosno svega 10 radnih dana, ne pruža dovoljno vremena za sveobuhvatno razmatranje mogućih učinaka Prijedloga Zakona i iznalaženje najboljih zakonskih rješenja. Ukazujemo da je odredbama Kodeksa savjetovanja sa zainteresiranom javnošću u postupcima donošenja zakona, drugih propisa i akata (Narodne novine, br. 140/09) propisano kako je savjetovanje dvosmjerni proces tijekom kojeg državna tijela traže i primaju povratne informacije od građana, odnosno zainteresirane javnosti u postupku donošenja zakona, a istim je dokumentom navedeno kako ono treba biti djelotvorno. Određivanje kraćeg roka za dostavu komentara na tako opsežan zakon, može negativno utjecati na povjerenje građana, osobito sindikata kao socijalnih partnera te državnih službenika i namještenika koji žele dati doprinos u kreiranju kvalitetnog zakonodavnog prijedloga koji izravno utječe na njihov radno pravni status. Imajući na umu navedeno, ističemo kako ćemo u daljnjem zakonodavnom postupku donošenja ovog Zakona po potrebi dati dodatne primjedbe i prijedloge. Također ukazujemo na potrebu revidiranja Prijedloga Zakona prije slanja u daljnju proceduru, radi otklanjanja omaški u pisanju, ujednačavanja teksta te radi nepotpune ocjene stanja.

Primljeno na znanje

Provođenje skraćenog trajanja postupka e-savjetovanja nužno je s obzirom na kratke rokove iz Nacionalnog plana oporavka i otpornosti 2021.-2026. (NPOO) - reformska mjera Centralizirani sustav selekcije, jer je ispunjenje utvrđenih pokazatelja uvjet za povlačenje EU sredstava. Prvi pokazatelj uspješnosti investicije je stupanje na snagu Zakona o državnim službenicima, dok je ciljana vrijednost investicije 100% novih, stalno zaposlenih državnih službenika zapošljava se isključivo kroz novi, centralizirani, digitalizirani i standardizirani sustav odabira i zapošljavanja, dostupan putem novo razvijene IT platforme (4. kvartal 2024), a do tada treba pripremiti odgovarajuće propise o zapošljavanju i osigurati tehničke i druge pretpostavke za provedbu centraliziranog sustava za zapošljavanje, između ostaloga, izraditi i testirati odgovarajuću IT-platfomu i osigurati uvjete za rad testnih centara u kojima će se provoditi testiranje u novom, centraliziranom sustavu za zapošljavanje. Također, treba propisati odgovarajući sustav ocjenjivanja državnih službenika i namještenika usuglašen s Nacrtom prijedloga zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se priprema istovremeno s ovim Zakonom i čije je donošenje također pokazatelj ispunjenja mjere iz NPOO-a (reformska mjera Novi modeli plaća i rada u državnoj službi i javnim službama) i uvjet za povlačenje sredstava iz NPOO-a. U skladu s potonjom mjerom treba izraditi pravedniji, transparentniji, motivirajući i financijski održiv sustav plaća državnih službenika i zaposlenih u javnim službama, a plaću vezati za ocjenu radne učinkovitosti službenika te propisati objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje. Stoga je potrebno novim Zakonom o državnim službenicima i provedbenim propisom urediti postupak ocjenjivanja i kriterije za ocjenjivanje. Napominje da je izrada Nacrta prijedloga zakona iziskivanja dosta vremena, kako zbog kompleksnosti materije koja se tim Zakonom uređuje, tako i zbog specifičnih okolnosti odnosno sudjelovanja u izradi Nacrta prijedloga zakona većeg broja dionika u različitim fazama. Tko npr. centralizirani sustav selekcije temelji se na prijedlogu projektnog tima i isporukama/rezultatima provedbe investicije/projekta iz NPOO-a, a tekst samog zakona je pripremila i usuglasila stručna radna skupina u čijem su sastavu predstavnici različitih tijela državne uprave i predstavnici sindikalnih središnjica. S obzirom na navedene promjene u službeničkom sustavu, a uzimajući u obzir brojne izmjene i dopune Zakona o državnim službenicima, predlaže se, umjesto izmjena važećeg Zakona, donošenje novog zakona, koji će cjelovito urediti službenički sustav u državnoj službi.

13	<p>Joso Milovac GLAVA I. UVODNE ODREDBE, Članak 1. Ovim se Zakonom uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i službenika u javnim službama s jedne strane i države kao poslodavca s druge strane, jedinstvena pravila za prijam u državnu i javnu službu, napredovanje u službi, ocjenjivanje, odgovornost za povrede službene dužnosti i štetu, stručno osposobljavanje i usavršavanje državnih i javnih službenika službenika kao i druga pitanja od značaja za ostvarivanje prava i obveza državnih i javnih službenika te pitanja od značaja za uređivanje i ostvarivanje prava, obveza i odgovornosti namještenika.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom o državnim službenicima se uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca. Sukladno Zakonu o ustanovama, na zaposlene u ustanovama primjenjuju se opći propisi o radu.</p>
14	<p>Joso Milovac GLAVA I. UVODNE ODREDBE, Članak 1. Uređuje li se ovim Zakonom radnopravni odnos službenika u javnim ustanovama/javnoj službi i njihovih poslodavaca? Ako nije država, tko je poslodavac za službenike i namještenike u javnoj službi/javnim ustanovama? Prošlih godina bilo je slučajeva u javnim ustanovama da ravnatelj ustanove, to jest poslodavac tumači da se odredbe važećeg Zakona o državnim službenicima uopće ne primjenjuju na službenike javne ustanove. Ako je tako, odredbe kojeg Zakona se primjenjuju na pravila za prijam u radni odnos u javnoj ustanovi, za napredovanje, stručno osposobljavanje, itd...? Ako je u javnoj ustanovi na službeničkom radnom mjestu već dvije godine zaposlen stručni suradnik VSS koji ima mogućnost napredovanja na osnovu stečenog radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, odredbe kojeg Zakona je poslodavac obvezan primjeniti ako treba, na primjer, tog stručnog suradnika unaprijediti na novo radno mjesto viši stručni savjetnik? To bi trebalo biti propisano novim zakonom ili novom uredbom koju predviđa ovaj zakon, na način da bude jasno razumljivo i bez dvojbi oko tumačenja.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 1. Nacrta prijedloga zakona izrijekom je propisano da se ovim Zakonom uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca. Također, u članku 2. Nacrta prijedloga zakona propisano je da se ovaj Zakon primjenjuje na državne službenike i namještenike, koji rade u tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima, dok je u članku 4. definirano tko su državni službenici i namještenici. Stoga se ovaj Zakon ne odnosi se na zaposlene u javnim ustanovama. Sukladno Zakonu o ustanovama, na zaposlene u ustanovama primjenjuju se opći propisi o radu.</p>

15	<p>Tena Dundović GLAVA I. UVODNE ODREDBE, Članak 2. Predlaže se pravosudna tijela brisati iz čl. 2. Obrazloženje: Na temelju čl. 4. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.), u Republici Hrvatskoj državna je vlast ustrojena na načelu diobe vlasti na zakonodavnu, izvršnu i sudbenu a ograničena je Ustavom zajamčenim pravom na lokalnu i područnu (regionalnu) samoupravu. Načelo diobe vlasti uključuje oblike međusobne suradnje i uzajamne provjere nositelja vlasti propisane Ustavom i zakonom. Čl. 116. Ustava propisuje: "Sudbenu vlast obavljaju sudovi. Sudbena vlast je samostalna i neovisna." Čl. 118. Ustava određuje: "Sudačka dužnost povjerava se osobno sucima. U suđenju sudjeluju suci porotnici i sudski savjetnici, u skladu sa zakonom." Kako je vidljivo iz navedenih odredbi Ustava, sudbenu vlast ne čine samo suci, već i svi službenici zaposleni u sudovima (zapisničari, upisničari, zemljišnoknjižni referenti) te sudski savjetnici koji su, sukladno gore navedenoj odredbi Ustava Republike Hrvatske, posebna kategorija službenika u pravosuđu, stoga je položaj sudskih savjetnika i ostalih pravosudnih službenika potrebno izdvojiti iz kategorije državnih službenika te posebnim zakonom urediti njihov položaj kao pravosudnih službenika. Jedino je na taj način moguće cjelovito ostvariti podjelu državne vlasti na zakonodavnu (koju obavlja Hrvatski sabor), izvršnu (koju obavljaju Vlada i predsjednik) te sudbenu (koju obavljaju sudovi). Izdvajanjem sudbene vlasti (sudaca kao dužnosnika i ostalih zaposlenika u pravosuđu kao pravosudnih službenika) od ostalih državnih tijela koji predstavljaju dio izvršne vlasti, zajamčila bi se ravnoteža sve tri grane vlasti na način da ni jedna grana vlasti ne bude nadređena drugoj, a kako je određeno čl. 4. Ustava RH. Nadalje, da bi se očuvala samostalnost i neovisnost sudbene vlasti, potrebno je da se, osim sudaca, i svim drugim dionicima te vlasti osigura samostalnost i neovisnost. Zapisničar ili službenik u računovodstvu u tijelima sudbene vlasti, bez obzira na sličnost tehničkih poslova koje obavlja, u kontekstu neovisnosti sudbene vlasti ne može imati istu poziciju kao osoba s istim opisom radnog mjesta koja je zaposlena u tijelima izvršne vlasti. Prema tome, bez obzira hoće li službenici zaposleni u sudbenim tijelima i oni zaposleni u tijelima izvršne vlasti imati iste koeficijente u smislu istog vrednovanja, potrebno je prava i obveze svih sudionika sudbene vlasti vrednovati posebnim propisom i u skladu s načelom podjele vlasti.</p>	<p>Nije prihvaćen Sudski savjetnici nisu suci i ne obavljaju sudačku dužnost, već su državni službenici koji sudjeluju u suđenju te se na njih primjenjuju odredbe ovog Zakona. Ovim Zakonom ne može se propisivati specifičnost sudskih savjetnika. Komentar koji se odnosi na potrebu propisivanja prava i obveza pravosudnih službenika posebnim propisom nije predmet ovoga Zakona.</p>
16	<p>DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU GLAVA I. UVODNE ODREDBE, Članak 2. U članku 2. Nacrta Prijedloga ovog Zakona, naveden je DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU te ga iz ovog članka treba izuzeti odnosno brisati, jer se pitanje statusa, prava i obveza zaposlenika Državnog ureda za reviziju, uređuje Zakonom o Državnom uredu za reviziju, a samo podredno se primjenjuju propisi o radu državnih službenika. Intencija je radi osiguranja neovisnosti Državnog ureda za reviziju, novim</p>	<p>Nije prihvaćen Ovlašteni državni revizori imaju posebna status. Sukladno odredbama Zakona o Državnom uredu za reviziju ovlašteni državni revizor je neovisna stručna osoba koja posjeduje certifikat ovlaštenoga državnog revizora. Pravo na plaću ovlašteni državni revizor ostvaruje sukladno posebnom propisu, dok se na druga prava i obveze ovlaštenih državnih revizora, koja nisu propisana odredbama Zakona o Državnom uredu za reviziju, primjenjuju "propisi o radu koji se</p>

Zakonom o Državnom uredu za reviziju, koji je u pripremi, pitanje zaposlenika urediti cjelovito, a u skladu s međunarodnim i europskim zahtjevima i standardima. Stavljanjem Državnog ureda za reviziju u ovaj Nacrt Prijedloga Zakona izravno se dovodi u pitanje neovisnost Državnog ureda za reviziju. Neovisnost vrhovnih revizijskih institucija (VRI) je jedan od postulata Europske unije, što je bio i jedan od uvjeta koji je trebala ispuniti Republika Hrvatska za zatvaranje poglavlja 32., a što je uključivalo i udaljšavanje državnih revizora iz klasičnog sustava državnih službenika radi osiguranja njihove veće neovisnosti. U skladu s tim uvjetima neovisnost Državnog ureda za reviziju kako financijska tako i operativna i funkcionalna, osigurana je u skladu s pravnom stečevinom Europske unije i Međunarodnim standardima vrhovnih revizijskih institucija: - Ustavom Republike Hrvatske - Zakonom o Državnom uredu za reviziju te - Zakonom o plaćama ovlaštenih državnih revizora. Prema Zakonu o Državnom uredu za reviziju, Državni ured za reviziju je u svom radu obvezan primjenjivati Međunarodne standarde vrhovnih revizijskih institucija (INTOSAI), kojima se utvrđuje da vrhovne revizijske institucije mogu objektivno i učinkovito izvršavati svoje zadatke samo ako su neovisne od subjekata revizije i zaštićene od vanjskih utjecaja. Vrhovne revizijske institucije trebaju imati organizacijsku, funkcionalnu i financijsku neovisnost. Financijska i funkcionalna neovisnost podrazumijeva dostupnost odgovarajućih ljudskih, materijalnih i novčanih resursa. Prema INTOSAI GUID 9030, NAČELO 8, utvrđeno je između ostalog: VRI trebaju imati na raspolaganju potrebne i razumne ljudske, materijalne i novčane resurse—izvršna vlast ne bi trebala kontrolirati niti usmjeravati pristup tim resursima. VRI upravljaju vlastitim proračunom i raspoređuju ga na odgovarajući način. Zakonodavno tijelo ili jedno od njegovih povjerenstava odgovorno je osigurati da VRI imaju odgovarajuće resurse za ispunjšavanje svog mandata. VRI imaju pravo izravne žalbe zakonodavnom tijelu ako su osigurana sredstva nedovoljna da im omoguće ispunjšavanje njihovog mandata. Vrhovne revizijske institucije trebaju imati ovlasti za razvoj vlastite politike ljudskih resursa i prakse odvojene od izvršnih i drugih sličnih državnih tijela. Osim navedenih načela, neovisnost vrhovnih revizijskih institucija je utvrđena INTOSAI – P 1 Limska deklaracija i INTOSAI-10 Meksička deklaracija o neovisnosti vrhovnih revizijskih institucija te rezolucijom UN. Ujedinjeni narodi (UN) su u svojoj posljednjoj rezoluciji (br. 69 iz 2014.) pozvali države članice da ojačaju vrhovne revizijske institucije i zadrže njihovu potpunu neovisnost. Na taj način UN ima za cilj promovirati učinkovitost, odgovornost, djelotvornost i transparentnost u javnoj upravi. Slijedom navedenog, potrebno je da se iz navedenog Nacrta Prijedloga Zakona izuzme Državni ured za reviziju.

odnose na državne službenike". Također, zaposlenici u stručnim službama i pomoćni revizori Državnog ureda za reviziju su državni službenici i namještenici pa se na iste primjenjuju odredbe ovoga Zakona. Predlagatelj smatra da nema opravdanog razloga za izuzimanje od primjene ovoga Zakona ovlaštenih državnih revizora, pomoćnih državnih revizora i zaposlenika u stručnim službama Državnog ureda za reviziju.

17 **Ured pučke pravobraniteljice**
GLAVA I. UVODNE ODREDBE, Članak 5.
 Predlažemo dodati stavak 5. koji glasi: "(5) Ugovor o djelu iz stavka 1. ovoga članka ne može se sklopiti za poslove koji imaju obilježje radnog odnosa."

Nije prihvaćen
 Odredba koja se predlaže u komentaru nije jasna, jer nema poslova koji imaju obilježje radnog odnosa.

<p>18 Ured pučke pravobraniteljice 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 8. Člankom 8. Prijedloga Zakona propisuje se načelo zabrane diskriminacije i povlašćivanja te se navodi da državni službenici ne smiju diskriminirati ili povlašćivati građane po osnovama nabrojanim u nastavku ovog članka. Vezano za navedenu odredbu prvenstveno ukazujemo da je Zakon o suzbijanju diskriminacije (NN, br. 85/08 i 112/12, dalje: ZSD) središnji zakon kojim je u Republici Hrvatskoj regulirana zabrana diskriminacije te isti u članku 1. propisuje 17 diskriminacijskih osnova zbog kojih može doći do nejednakog postupanja i to su rasa ili etnička pripadnost ili boja kože, spol, jezik, vjera, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovno stanje, članstvo u sindikatu, obrazovanje, društveni položaj, bračni ili obiteljski status, dob, zdravstveno stanje, invaliditet, genetsko nasljeđe, rodni identitet i izražavanje te spolna orijentacija. ZSD-om su također definirani različiti oblici diskriminacije pri čemu se ne koristi termin „povlašćivanje“ niti je takvo postupanje predmetom ZSD-a. Stoga predlažemo članak 8. izmijeniti na način da se isti podijeli u dva stavka pri čemu će se u prvome stavku propisati načelo zabrane diskriminacije na način kako slijedi: “(1) U postupanju državnih službenika prema građanima zabranjena je diskriminacija u skladu s posebnim zakonom koji uređuje zabranu diskriminacije.” dok će se drugim stavkom propisati načelo zabrane povlašćivanja.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odredba će se uskladiti s posebnim zakonom na način da će se navesti osnove diskriminacije iz Zakona o suzbijanju diskriminacije.</p>
--	---

19	<p>Tena Dundović 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 9. U odnosu na sudske savjetnike, više sudske savjetnike, više sudske savjetnike – specijaliste ističe se kako je Zakonom o sudovima (Narodne novine br. 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22., 16/23.), čl. 110. st. propisano: „Sudski savjetnici, viši sudski savjetnici i viši sudski savjetnici – specijalisti sudjeluju u suđenju i ovlaštene su samostalno provoditi određene sudske postupke, ocjenjivati dokaze i utvrđivati činjenice (st. 1.). Na temelju tako provedenog postupka sudski savjetnik, viši sudski savjetnik i viši sudski savjetnik – specijalist podnosi sucu, kojeg na to ovlasti predsjednik suda, nacrt na temelju kojeg sudac donosi odluku (st. 2.). Po ovlaštenju suca sudski savjetnik, viši sudski savjetnik odnosno viši sudski savjetnik – specijalist objavljuje tako donesenu odluku (st. 3.). Sudski savjetnici, viši sudski savjetnici odnosno viši sudski savjetnici – specijalisti ovlaštene su na postupanje i donošenje odluka u pojedinim postupcima kada je to propisano posebnim zakonima (st. 5.). Iz navedene odredbe proizlazi da se načelo hijerarhijske podređenosti ne može primijeniti na sudske savjetnike, budući da u odnosu na iste ne postoji hijerarhijska struktura, naime, savjetnici ne rade na temelju naloga nadređenog službenika. Savjetnici u pravosudnim tijelima samostalni su u radu i mogu raditi jedino na temelju naputaka svojih mentora koji su suci, a ne nadređeni državni službenici. Imajući u vidu navedeno, kategoriju sudskih savjetnika te drugih sudskih službenika potrebno je izdvojiti iz kategorije državnih službenika te posebno urediti njihov položaj i status donošenjem novog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Sudski savjetnici nisu suci, već državni službenici koji sudjeluju u suđenju te se na njih primjenjuju odredbe ovog Zakona. Ovim se Zakonom ne može propisivati specifičnost sudskih savjetnika.</p>
20	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 9. S obzirom na hijerarhijsku strukturu pojedinih državnih tijela predlažemo da se u stavku 1., pored obveze izvršavanja naloga čelnika tijela i nadređenih državnih službenika, izrijeком propiše i dužnost izvršavanja naloga nadređenih državnih dužnosnika u tom tijelu, tako da isti glasi: „1) Državni službenici dužni su izvršavati naloge čelnika tijela, nadređenih državnih dužnosnika u tom tijelu i nadređenih državnih službenika, osim ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije propisano.“</p>	<p>Prihvaćen Navedena odredba će biti dopunjena na predloženi način.</p>
21	<p>TONČI BOKO 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 9. Treba dodati podatak da je državni službenik dužan odbiti nezakoniti nalog, i sve to malo precizirati.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje odbijanja izvršenja nezakonitih naloga uređeno je člankom 32. Nacrta prijedloga zakona.</p>
22	<p>Marija Mihaljević 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 10. Slažem se kao u prethodnom komentaru da je navedena odredba preopćenita. Koje ciljeve?tko ih postavlja?Kako se vrednuju rezultati rada?</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o načelu koje je propisano u Zakonu i isto je općenite naravi. Prema važećim propisima svako državno tijelo donosi strateški plan za određeno razdoblje i godišnji plan te isti moraju biti objavljeni na web stranici državnog tijela. U skladu s navedenim planovima, rukovodeći državni službenik postavlja ciljeve koje moraju ispuniti službenici na pojedinim radnim mjestima u ustrojstvenoj jedinici kojom upravlja. Rukovodeći državni službenik koji nadzire rad službenika vrednuje njegov rad u postupku ocjenjivanja.</p>

23	<p>TONČI BOKO 1. NAČELA POSTUPANJA, Članak 10. To je općenito. Ciljevi su često neostvarivi, jer sami ciljevi odnosno njihovo razjašnjenje nije poznato nižerangiranim službenicima, pa su često ostavljeni na milost i nemilost višerangiranim službenicima.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi se o načelu koje je propisano u zakonu i isto je općenite naravi. Prema važećim propisima svako državno tijelo donosi strateški plan za određeno razdoblje i godišnji plan te isti moraju biti objavljeni na web stranici državnog tijela. U skladu s navedenim planovima, rukovodeći državni službenik postavlja ciljeve koje moraju ispuniti službenici na pojedinim radnim mjestima u ustrojstvenoj jedinici kojom upravlja i te ciljeve mora priopćiti službenicima, što će se detaljnije urediti uredbom o ocjenjivanju.</p>
24	<p>Vitomir Begović GLAVA II. TEMELJNA NAČELA, PRAVA I OBVEZE , 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA Predlaže se iza čl.11 dodati novi članak „Pravo na isključenje“ Svijet i način rada se mijenjaju ,uz ostalo u fokusu trebaju biti uvjeti rada, zaštita zdravlja radnika, ravnoteža privatnog i poslovnog života, posebno i zbog nepovoljnih demografskih trendova i potrebe što dužeg radnog vijeka uz očuvanje radne sposobnosti,kaoa nacionalnog prioriteta. Aktualna je tema zaštititi temeljno pravo zaposlenika da se isključe s posla i ne budu dostupni izvan radnog vremena. Zaposlenicima se izvan radnog vremena omogućuje isključivanje s posla bez posljedica te utvrđuju minimalni standardi za rad na daljinu.Primjera radi ,godine 2022. u Belgiji je donesen novi zakon koji državnim službenicima omogućuje da isključe radnu e-poštu, poruke i telefonske pozive primljene izvan radnog vremena, bez straha od sankcija.Slijedom toga, sada je prilika novim Zakonom o državnim službenicima regulirati i pravo na isključenje nakon radnog vremena. Petra De Sutter, belgijska ministrica javne uprave, rekla je da će pravo na prekid veze biti kodificirano u zakonu kao sredstvo za borbu protiv "pretjeranog stresa na poslu i izgaranja" među saveznim državnim službenicima. Prema novom pravilu, savezni državni službenici ne mogu se kontaktirati izvan uobičajenog radnog vremena osim ako postoje "iznimne i nepredviđene okolnosti koje zahtijevaju radnje koje ne mogu čekati do sljedećeg radnog razdoblja." Propisano je da službenici "ne bi smjeli biti u nepovoljnom položaju ako se ne javljaju na telefon ili čitaju poruke vezane uz posao izvan uobičajenog radnog vremena".</p>	<p>Nije prihvaćen Mišljenja smo da se pravo na isključenje treba urediti općim propisom o radu.</p>
25	<p>Republički sindikat radnika 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 11. (3) Državni službenik ima pravo na zaštitu od mobinga, te fizičkog, psihičkog i moralnog integriteta tijekom obavljanja službenih dužnosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Nepotrebno je posebno navoditi zaštitu od mobinga, jer zaštita fizičkog i moralnog integriteta tijekom obavljanja službenih dužnosti obuhvaća i zaštitu od mobinga.</p>

26	<p>Sonja Juričić Cvitan 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 11. U članku 11. predlaže se dodati novi stavak 2. koji glasi "Državnom službeniku s invaliditetom mora biti osigurana razumna prilagodba radnog mjesta, uvjeta i organizacije rada." Ostali stavci se sukcesivno mijenjaju. Ova obveza postoji sukladno Zakonu o suzbijanju diskriminacije i Zakonu o profesionalnoj rehabilitaciji i zapošljavanju osoba s invaliditetom, ali je pitanje koliko se primijenjuje jer tijela državne uprave ne mogu ostvariti poticaje pri zapošljavanju osoba s invaliditetom, osim prava na sufinanciranje troškova prilagodbe uvjeta rada za osobu s invaliditetom i prava na sufinanciranje troškova stručne podrške. Međutim, nemogućnost ostvarenja poticaja ne isključuje obvezu tijela državne uprave da osigura razumnu prilagodbu. Kako ne bi bilo zabune predlaže se jasno propisati obvezu u Zakonu o državnim službenicima, kao što i obveza osiguranje odgovarajućih uvjeta rada i zdravlja (st. 1. i 2 sadašnji) proizlazi iz Zakona o zaštiti na radu.</p>	<p>Prihvaćen Navedena odredba unijet će se u tekst Zakona.</p>
27	<p>Vitomir Begović 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 11. Osiguranje primjerenih uvjeta rada službenika u državnoj upravi dužnost je poslodavca, kao i u svakoj drugoj djelatnosti. Polazeći od norme iz čl.11 st.1. da se državnom službeniku moraju „osigurati potrebni organizacijski i tehnički uvjeti u kojima će moći obavljati zadatke“ to treba i učiniti. Primjera radi, nema opravdanja i logike da je već nekoliko godina u jednoj Upravi sa dva sektora, jedan od sektora s dvije službe sa po 5-6 službenika , razmješten na dvije lokacije udaljene cca.5 km. Organizacijska ustrojstvena cjelina treba biti na istom mjestu, kako bi se olakšalo izvršavanje radnih zadataka, otklonila „izolacija“ jednog u odnosu na drugi dio unutarnje organizacije, nesmetano usklađivali i koordinirali poslovi, vršio nadzor nad obavljanjem poslova i ostvarivala međusobna suradnja. Dakle, ne radi se o prostornom problemu koji nije rješiv već izostanku poduzimanja organizacijskih i tehničkih mjera od strane nadležnih. Prisutni su problemi i s neodgovarajućom radnom opremom , radnim okolišem i dr. Zato je potrebno izvršiti uvid u tijelima državne uprave u stanje, te poduzeti mjere na stvaranju odgovarajućih radnih, prostornih, organizacijskih i tehničkih uvjeta.</p>	<p>Primljeno na znanje Problemi koji se iznose ne odnose se na predmet ovoga Zakona.</p>
28	<p>TONČI BOKO 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 11. Lijepo napisano. (stavak 4). Međutim u državnoj službi, primjerice u MUP-u, čelnik tijela procijeni da je službenik postupio sukladno Zakonu, a naknadno protustranka privatnom tužbom, ishodi drugačiji rasplet situacije. Službenik u tom slučaju je prisiljen na plaćanje odvjetničkih usluga, odštete, što često rezultira ovrhama na cjelokupnu imovinu, pa ga od propasti spašavaju kolege, dragovoljnim uplatama, a poslodavac i čelnik tijela nemaju nikakve odgovornosti.</p>	<p>Primljeno na znanje Svrha odredbe je pružanje pravne pomoći državnom službeniku u prethodnom, sudskom postupku ili postupku naknade štete za nužne troškove postupka.</p>
29	<p>DARKO PERHAT 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA,</p>	<p>Primljeno na znanje Komentar se ne odnosi na predmet ovoga Zakona, jer</p>

Pravo na plaću i druga materijalna prava

Smatramo da bi državne službenike zaposlene u državnim odvjetništvima trebalo izdvojiti iz dosadašnjeg u zaseban sustav jer je njihov posao toliko specifičan, kompleksan, vezan za jako kratke zakonske rokove kao i specifične stranke i situacije, da se teško može uspoređivati s radom ostalih državnih službenika. To proizlazi i iz same zakonske definicije da je Državno odvjetništvo Republike Hrvatske samostalno i neovisno pravosudno tijelo, a mnoštvo je specifičnosti koje razdvajaju ovo pravosudno tijelo ne samo od sudova već i od svih ostalih državnih službi. Primjerice prilikom samog postupka prijema, osim općih uvjeta, potrebna je temeljna sigurnosna provjera službenika i namještenika, službenici u državnim odvjetništvima su osobe od posebnog povjerenja na koje se odnosi dužnost čuvanja tajnosti klasificiranih podataka, o njihovoj stručnosti, brzini, preciznosti i profesionalnosti uvelike ovisi nesmetan i pravilan rad na spisima, osim državnog ispita oni su dužni položiti i poseban pravosudni ispit za službenike u pravosudnim tijelima. Specifičnost njihovog posla očituje se i u nužnosti konstantne koncentracije u radu, kontinuiranog učenja, svakodnevnog stresa i pritiska zbog kratkih rokova, komunikacija s mnogim državnim i javnim službama kao i sa strankama i odvjetnicima, od čega posebno izdvajamo izloženost neprimjerenoj komunikaciji od strane počinitelja kaznenih djela, stoga je nužno razlikovati državnoodvjetničke službenike od ostalih državnih službenika, te je potpuno pogrešno preslikati Pravilnik o sudskim službenicima i namještenicima na službenike u državnim odvjetništvima. Prilikom određivanja koeficijenata, treba se poštovati zakonska odredba da su općinska državna odvjetništva podređena županijskim državnim odvjetništvima, te da službenici u županijskim državnim odvjetništvima koji nadziru rad službenika općinskih državnih odvjetništava, ne mogu imati iste ili čak niže koeficijente od njih (ovo se odnosi na rukovodeće službenike s obzirom na broj dužnosnika u pojedinom tijelu, konkretno – voditelj državnoodvjetničke pisarnice i/ili voditelj pisarnice državnoodvjetničke uprave u ŽDO do 10 dužnosnika ima manji koeficijent od voditelja državnoodvjetničke pisarnice i/ili voditelja pisarnice državnoodvjetničke uprave u ODO s većim brojem dužnosnika). Ako nije moguće predmetno riješiti kroz koeficijente, tada se sustav nadređenosti svakako treba vrednovati kroz određene dodatke. Na terenu postoje situacije gdje je osoba voditelj zajedničke kaznene i građanske pisarnice, a ima isti koeficijent kao osoba koja je voditelj ili samo kaznene pisarnice ili samo građanske pisarnice, jer Uredba o koeficijentima ne predviđa takve situacije, pa se i to pitanje treba riješiti ili novim koeficijentima ili kroz dodatke na plaću. Nadalje, postoji i situacija gdje je voditelj državnoodvjetničke pisarnice prema Pravilniku o unutarnjem redu, nadređen administrativnom referentu-državnoodvjetničkom zapisničaru, a zadnjom Izmjenom Uredbe o nazivima radnih mjesta i koeficijentima složenosti poslova u državnoj službi, voditelj ima manji koeficijent od službenika kojemu je nadređen. S obzirom na brojnost kaznenih djela koja

se traži izdvajanje iz zakona o plaćama državnih službenika zaposlenih u državnom odvjetništvu zbog specifičnosti njihove službe.

se na općinskoj ili županijskoj razini rješavaju, količinu i opseg posla koji je svakim danom sve veći i zahtjevniji i povezan je sa velikim stresom zbog izuzetno kratkih zakonskih rokova, dužnost poznavanja i besprijekorna primjena svih pravila i akata kojima se uređuje široka materija radnih zadataka službenika, vođenje brojnih upisnika i u fizičkom obliku i u elektroničkom programu, obnašanje brojnih funkcija sukladno posebnim zakonima što uključuje dodatne radne zadatke, nedostatak zamjena u slučaju dugotrajnog bolovanja, jasno je da se rad državnoodvjetničkih službenika ne može usporediti s radom ostalih državnih službenika. Isto tako potrebno je naglasiti da svi službenici u ŽDO (administrativni referenti – upisničari, administrativni referenti – državnoodvjetnički zapisničari te voditelji državnoodvjetničkih pisarnica te informatički referent) svakodnevno u komunikaciji i neposrednom kontaktu sa počiniteljima najtežih kaznenih djela i kojima je dostupno ime i prezime službenika jer se nalazi na svakom zapisniku, a poznat mu je i fizički izgled službenika jer sudjeluju na snimanjima ispitivanja okrivljenika, nikome od službenika nije svejedno raditi s počiniteljima najtežih kaznenih djela i znati da uvijek može biti izložen kakvoj odmazdi, a za svoj rad i strah nema baš nikakav dodatak ili uvećan koeficijent, što je svakako potrebno urediti, a poglavito zato što su dužnosnici osigurani s tog aspekta beneficiranim radnim stažem. Posebna stavka je pasivno dežurstvo koje se službenicima plaća temeljem službene evidencije o satima provedenim na pasivnom dežurstvu u visini bruto 10 % od iznosa sata rada osnovne plaće za svaki sat pasivnog dežurstva, što iznosi cca 0,50 eura ili 50 centi bruto po svakom satu pasivnog dežurstva. Dakle, u vrijeme pasivnog dežurstva službenici su na raspolaganju poslodavcu tijekom 16 ili 24 sata, te im je onemogućena bilo kakva organizacija privatnog života koja bi uključivala izbivanje ili aktivnost izvan mjesta prebivališta za 50 centi bruto, ili cca 20 centi neto, što smatramo degradirajućim i sramotnim. Dakle, službenici u državnom odvjetništvu nakon redovnog 8-satnog radnog dana i dalje su na raspolaganju poslodavcu i to 16 sati za iznos od 3,20 eura neto preko tjedna, odnosno 24 sata za iznos od 4,80 eura neto vikendom ili blagdanom. Treba spomenuti da zbog sve većeg opsega posla, ali i sve manjeg broja službenika, službenici često ostaju raditi i nakon 8 satnog radnog dana, kako bi odradili sve zadatke i poslove da bi se posao odvijao bez zastoja i uredno, te od takvog tempa budu zaista iscrpljeni. Niti s plaćanjem aktivnog dežurstva nismo zadovoljni, jer je i taj iznos minoran i neprimjeren odgovornosti i uvjetima posla koji se odrađuje u dežurstvu. Napominjemo i to da u službene svrhe svakodnevno koristimo privatni mobitel za što ne dobivamo nikakvu naknadu. Valja napomenuti da vozači-dostavljači u državnom odvjetništvu gotovo svakodnevno susreću se sa osobama iz kriminalnog miljea prilikom dostavljanja razno-raznih pismena bez ikakve adekvatne zaštite i izloženi su mogućim neugodnim i agresivnim situacijama, za što nije adekvatno plaćen, pa je potrebno to urediti kroz eventualni dodatak na plaću ili stimulaciju. Osvrćući

	<p>se i na posao čistača/ice nedopustivo je da državna plaća bude manja od zakonom utvrđene minimalne plaće u Republici Hrvatskoj. Za takvu plaću potrebno je svakomjesečno vršiti korekciju bruto plaće (pozitivan plus) radi uvećanja za iznos koji je dopuna do zakonom utvrđene minimalne plaće koja iznosi 700 eura bruto. Isto tako, a ne manje bitno, službenici u odjeljcima materijalno-financijskog poslovanja degradirajuće su potplaćeni za poslove koji su im propisani zakonima i pravilnicima o unutarnjem redu. Ti službenici svakodnevno uz kratke rokove vrše uplate, isplate, korekcije platnog prometa prema trećim osobama, vrše isplate plaća i drugih materijalnih prava svih zaposlenika ne samo tijela čije su zaposlenice već i drugih državnih odvjetništava (dva i više). Osim navedenog iste vrše godišnja, polugodišnja i tromjesečna izvješća, projekcije financijskih planova za buduća razdoblja i sve druge materijalno-financijske poslove. Sve to ne za jedno državno odvjetništvo nego za tri. Stoga je potrebno urediti plaću službenika i voditelja odjeljaka materijalno-financijskog poslovanja barem kroz dodatke ovisno o broju državnih tijela za koje obavljaju navedeno poslovanje.</p>
<p>30 Nada Valačić 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Pravo na plaću i druga materijalna prava Iz samog obrazloženja Zakona o plaćama razvidno je da je zakonodavac uvidio da osnovno načelo kojim se rukovodi, a koje jamči jednaku plaću za jednak rad, važećim Zakonom se zapravo krši. Budući da je isto načelo postojalo i u važećem zakonu, a očigledno je da isto nije zaživjelo, ostaje nejasno na koji način će se prema predloženom Zakonu isto poštovati s obzirom da će plaća ovisiti o subjektivnoj ocijeni čelnika tijela.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje plaće i drugih materijalnih prava državnih službenika bit će uređeno posebnim zakonom. Ovim se zakonom samo utvrđuje pravo na jednaku plaću za jednak rad.</p>
<p>31 Ured pučke pravobraniteljice 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 12. Ukazujemo da je odredbom članka 5. Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama propisano kako službenik i namještenik ima pravo na plaću i nagrade pod uvjetima utvrđenim Zakonom. Isto tako, u članku 26. navedenog prijedloga Zakona određuje se kako se druga materijalna prava mogu urediti kolektivnim ugovorom. Slijedom navedenoga predlažemo usklađivanje odredbe članka 12. stavka 3. Prijedloga Zakona s odredbama Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama na sljedeći način: "(3) Plaće i nagrade državnih službenika uređuju se posebnim zakonom."</p>	<p>Nije prihvaćen Nema potrebe izrijekom navoditi da se, pored plaća, i nagrade uređuju posebnim zakonom. Plaće su naglašene jer se radi o važnom pravu iz službe, koje nije uređeno ovim, nego posebnim zakonom.</p>
<p>32 Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 12. Nastavno na ovaj članak predlažemo novu odredbu kojom bi se osigurala mogućnost kolektivnog pregovaranja sindikatima koji djeluju u pojedinim skupinama državnih tijela s obzirom da važeći propis Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata to omogućava samo dvama policijskim sindikatima što je rezultat najvećeg broja zaposlenih u državnoj službi u sustavu MUP-a i policije. Tražimo</p>	<p>Nije prihvaćen Kolektivno pregovaranje i reprezentativnost sindikata nije predmet ovoga Zakona, nego se isto uređuje posebnim zakonom.</p>

da se posebno regulira reprezentativnost sindikata u sudskim tijelima i državnom odvjetništvu, u zatvorskom sustavu, carinskoj upravi i drugdje. U skladu s navedenim predlažemo dodati odredbu kojom bi se izmijenio članak 14. stavak 3. Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata u odnosu na reprezentativnost u državnim tijelima i dopunio s novim stavcima ili bi se za državna tijela regulirala iznimka od općeg propisa. Prijedlog članka 14. stavka 3. Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavac: Pregovarački odbori sindikata za kolektivne pregovore u državnoj i javnoj službi (3) Ako se pregovara o sklapanju kolektivnog ugovora iz članka 13. stavka 1. ovoga Zakona koji će se primjenjivati u svim državnim tijelima (alt: na sve državne službenike i namještenike), može se kolektivno pregovarati samo s pregovaračkim odborom sindikata čiji broj i sastav utvrđuje Povjerenstvo. Iza stavka 3. predlažemo dodati stavke 4., 5. i 6. koji glase: (4) Sastav pregovaračkog odbora sindikata za sklapanje kolektivnog ugovora iz stavka 3. ovoga članka utvrđuje se tako da svako od specifičnih područja državne službe, odnosno državnih tijela ili skupina tijela koja obavljaju specifičnu djelatnost (ministarstva i državne upravne organizacije; policija; porezna uprava; carinska uprava; tijela sudbene vlasti i državna odvjetništva; zatvorski sustav i probacija; sabor, vlada, ustavni sud) bude zastupljeno s jednim članom, predstavnikom sindikata koji u tom području, odnosno tijelu ili skupini tijela ima najveći broj radnika članova, a preostali članovi pregovaračkog odbora utvrdit će se razmjerno broju radnika članova ostalih sindikata koji sudjeluju u postupku utvrđivanja pregovaračkog odbora u odnosu na broj ukupno sindikalno organiziranih radnika na području za koje se pregovara. (OBRAZLOŽENJE: traži se odredba koja omogućava sveobuhvatnost što je omogućeno javnim službama, čak i liječnicima, te im je tako omogućeno čak i 12 članova pregovaračkog odbora) (5) Ako se pregovara o sklapanju kolektivnog ugovora koji će se primjenjivati na pojedinom području, odjeljku ili skupini javnih službi prema Nacionalnoj klasifikaciji djelatnosti ili o kolektivnom ugovoru koji će se primjenjivati u pojedinom području državne službe, odnosno pojedinom državnom tijelu ili skupini tijela koja obavljaju specifičnu djelatnost, može se pregovarati samo s pregovaračkim odborom sindikata koji su reprezentativni u skladu s člancima 7. i 8. ovoga Zakona. (OBRAZLOŽENJE : ovo je omogućeno policiji posebnim Zakonom, pa treba i ostalima, tim više što će sukladno prijedlogu Zakona o plaćama sindikati moći pregovarati o dodacima na plaću za uvjete rada, te to mogu biti samo sindikati koji djeluju u pojedinom području državne službe, odnosno specifičnom tijelu, odnosno skupini tijela.) (6) U slučaju pregovaranja o sklapanju kolektivnog ugovora kojim se ugovaraju prava zaposlenih u pojedinom području državne službe, odnosno pojedinom državnom tijelu ili skupini tijela koja obavljaju specifičnu djelatnost, reprezentativni sindikati mogu pregovarati o sklapanju kolektivnog ugovora samo s pregovaračkim odborom koji imenuje ili za to ovlasti čelnik tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Dosadašnji stavci

4. i 5. postaju stavci 7. i 8. DODATNO
OBRAZLOŽENJE: Polazeći od toga da je važećom odredbom čl. 14. Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata u javnim službama i državnoj službi omogućeno formiranje pregovaračkog odbora sindikata koji broji 11 članova iz 11 različitih sindikata, da je samo javnim službama reprezentativnost omogućena po područjima djelatnosti, te sindikati u javnim službama pregovaraju o svojim pravima i na nižoj, granskoj, odnosno kućnoj razini, dok se državna služba, unatoč brojnim tijelima i specifičnostima, te brojnim sindikatima koji djeluju u državnoj službi, tretira kao jedno područje. Ovo pravilo, odnosno visoki postotak potreban za utvrđivanje reprezentativnosti (20%), uz činjenicu najvećeg broja zaposlenih državnih službenika u policiji, dovelo je do toga da su u državnoj službi samo dva sindikata iz policije reprezentativna. K tome, čl. 40. st. 3. Zakona o policiji za policiju predviđa i mogućnost sklapanja granskog kolektivnog ugovora. Za razliku od toga Zakonom o reprezentativnosti javnim službenicima omogućeno je formiranje pregovaračkog odbora koji nužno obuhvaća sva područja djelatnosti i koji se popunjava tako da ima 11 članova iz različitih sindikata, a s liječnicima 12 članova. Traži se jednaka mogućnost, odnosno uvažavanje širine područja državne službe, te njenih specifičnosti za zaposlene u svim tijelima državne službe, a što sadašnjim zakonom nije uvaženo. Nacrtom Zakona o plaćama u državnoj i javnim službama predviđa se mogućnost ugovaranja dodataka na plaću vezanih za uvjete rada, pa stoga smatramo nužnim omogućiti pregovaranje i sindikatima koji djeluju i brojčano su reprezentativni u pojedinom specifičnom dijelu državne službe, a s obzirom da je to moguće u javnim službama, dok se u državnoj službi i to priznaje samo policiji. Iz svega navedenog, vidljivo je da nema zapreke da se u državnoj službi reprezentativnost utvrđuje kao u javnim službama, štoviše nema zapreke za sklapanje kolektivnih ugovora na razini specifičnog dijela državne službe. Da bi se omogućilo sindikalno djelovanje na području cjelokupne državne službe, odnosno državnim službenicima i namještenicima i u drugim državnim tijelima, koji obavljaju druge vrste službe, a koji su malobrojniji po broju zaposlenih od policije, te su većinom udruženi i sindikalno aktivni u drugim sindikatima, predlaže se Zakonom o državnim službenicima utvrditi reprezentativnost sindikata za kolektivno pregovaranje u državnoj službi. Jasno je da sadašnja odredba o reprezentativnosti nosi rizik da djeluje na način koji bi kršio slobodu udruživanja i načela kolektivnog pregovaranja MOR-a kako je navedeno u Ustavu MOR-a, kao i u Konvencijama MOR-a broj 87 i 98, koje je Hrvatska ratificirala, o čemu je u svezi ugovorenog čl. 94. Kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike Međunarodna konfederacija sindikata ITUC već upozorila Vladu RH da ta odredba djeluje na način da diskriminira sindikate koji imaju članove među državnim službenicima na koje se odnosi Kolektivni ugovor, te osobitu zabrinutost iskazuju da bi se takvo ograničenje primjenjivalo čak i u slučaju kada je sindikat koji nije potpisnik Kolektivnog ugovora

<p>većinski sindikat u određenom državnom tijelu. Slijedom navedenog Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH s ciljem omogućavanja socijalnog dijaloga za svoje članove zaposlene u državnim tijelima izvan policije, kao i za članove drugih sindikata u državnim tijelima kojima to unatoč velikom broju članova nije uvaženo, traži izmjenu odredbe o reprezentativnosti, i to Zakonom o državnim službenicima. Do tada, odnosno do nove odredbe o reprezentativnosti – s obzirom na ovu disproporciju u državnoj službi i rizik kršenja slobode udruživanja i načela kolektivnog pregovaranja, odnosno Konvencija MOR-a broj 87 i 98, ako bi se ugovarala uvećana prava, smatramo da je to zasad opravdano ugovoriti za članove svih sindikata, barem za razdoblje dok se ne utvrdi reprezentativnost sukladno odredbi koja se predlaže utvrditi novim Zakonom o državnim službenicima. To je najprikladnije u ovom Zakonu s obzirom da je posljednji put reprezentativnost mijenjana Zakonom o izmjenama i dopunama Zakona o zdravstvenom osiguranju – čl. 197. a (NN 119/2022) kojim je liječnicima je posebnim zakonom omogućena reprezentativnost.</p>	
<p>33 Republički sindikat radnika 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 12. (5) Državnom službeniku kod prelaska iz državne institucije u bilo koju drugu državnu instituciju (ministarstvo, javnu ustanovu... itd) uslijed reorganizacije državnih ustanova, ukidanja državnih ustanova ...itd, ne može doći do pada materijalnih prava, osim u slučaju da on prihvati ponuđena.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje preuzimanja državnih službenika i njihove plaće u slučaju ukidanja državnog tijela i pojedinih ili svih poslova tog tijela te promjene djelokruga državnog tijela uređuje se člancima 136.-138. ovoga Zakona. Nema opravdanog razloga za zaštitu službenika od mogućnosti smanjenja plaće i drugih materijalnih prava u slučaju ukidanja državnog tijela u kojem je do tada radio ili ukidanja radnog mjesta na koje je bio raspoređen.</p>
<p>34 Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 12. predlažemo dodati stavak 5 koji bi glasio: "(5) Kolektivnim ugovorom za državne službe nije moguće ugovoriti povoljnija materijalna prava za članove reprezentativnih sindikata u odnosu na članove nereprezentativnih sindikata."</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje kolektivnog pregovaranja nije materija ovog Zakona.</p>

35

Šime Validžić

**2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA,
Pravo na jednako postupanje i jednake
mogućnosti napredovanja**

(Ponavljam ono što sam napisao na samom početku ovog savjetovanja pod naslovom "PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA" ali sam izostavio objašnjenje osobne situacije). Ne treba uvesti mogućnost da zaposlenik, na temelju rezultata rada, ostvari veću odnosno manju plaću jer je to podložno zlouporabi protiv nekog zaposlenika koji nije dobro prihvaćen od strane kolega, instruktora i/ili nadređenih. To se uglavnom događa nekom zaposleniku koji je po nekoj osnovi 'drugačiji'. Ocjenjivati učinkovitost ima smisla u poljoprivredi i proizvodnji gdje se plaća zarađuje po učinku ali je puno teže ocjenjivati učinkovitost u nekom uredskom poslu. Činjenica je da će instruktor za neke 'odabrane' zaposlenike uvijek naći vremena kad treba nešto objasniti i biti će ljubazan i susretljiv dok će 'nepoželjnom' zaposleniku reći da "nema sad vremena" ili će biti neljubazan. Također, nadređeni će često nekim zaposlenicima povjeriti određeni posao a drugima neće, pa će jedni imati više mogućnosti da dobro savladaju posao. Osoba o kojoj kolege i nadređeni imaju loše mišljenje je ionako već kažnjena time što joj se uskrati napredovanje pa ne treba biti dodatno kažnjena smanjenjem plaće. Ako zaposlenik ne prođe na ispitu, treba imati pravo na neovisnu provjeru a isto vrijedi i ako dobije nepovoljnu preporuku nakon razgovora kod psihologa. Ovo pišem iz osobnog iskustva jer sam degradiran nakon 28 godina rada na radno mjesto s 30% nižom plaćom. Zatražio sam tri neovisna pravna savjeta i rečeno mi je da poslodavac može i bez nekog posebnog razloga premjestiti zaposlenika na lošije plaćeno radno mjesto. Treba postojati mogućnost da se zaposlenik zaštititi od ovakvih pojava na sudu. To što se u drugim državama lakše dobiva otkaz ili degradacija nije nikakav izgovor da se olakšava dobivanje otkaza ili degradacije u Hrvatskoj jer je u tim državama lakše naći drugi posao.

Nije prihvaćen

Kao što je navedeno u prethodnom očitovanju, nagrađivanje prema rezultatima rada odnosno radnom učinku je motivirajuće za službenike da bolje rade i ostvaruju veću učinkovitost na radu, što potvrđuju i znanost i međunarodna praksa. Novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se priprema istovremeno s ovim Zakonom, predviđa se dodatak na plaću za učinkovitost rada i nagrađivanje službenika, ali nije predviđeno smanjenje plaće zbog dobivanja određenih ocjena. Službeniku koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom, osigurana je pravna zaštita (prigovor Povjerenstvu i sudska zaštita).

36

Šime Validžić**2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 13.**

(Ponavljam ono što sam napisao na samom početku ovog savjetovanja pod naslovom "PRIJEDLOGZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA" ali sam izostavio objašnjenje osobne situacije). Ne treba uvesti mogućnost da zaposlenik, na temelju rezultata rada, ostvari veću odnosno manju plaću jer je to podložno zlouporabi protiv nekog zaposlenika koji nije dobro prihvaćen od strane kolega, instruktora i/ili nadređenih. To se uglavnom događa nekom zaposleniku koji je po nekoj osnovi 'drugačiji'. Ocjenjivati učinkovitost ima smisla u poljoprivredi i proizvodnji gdje se plaća zarađuje po učinku ali je puno teže ocjenjivati učinkovitost u nekom uredskom poslu. Činjenica je da će instruktor za neke 'odabrane' zaposlenike uvijek naći vremena kad treba nešto objasniti i biti će ljubazan i susretljiv dok će 'nepoželjnom' zaposleniku reći da "nema sad vremena" ili će biti neljubazan. Također, nadređeni će često nekim zaposlenicima povjeriti određeni posao a drugima neće, pa će jedni imati više mogućnosti da dobro savladaju posao. Osoba o kojoj kolege i nadređeni imaju loše mišljenje je ionako već kažnjena time što joj se uskrati napredovanje pa ne treba biti dodatno kažnjena smanjenjem plaće. Ako zaposlenik ne prođe na ispitu, treba imati pravo na neovisnu provjeru a isto vrijedi i ako dobije nepovoljnu preporuku nakon razgovora kod psihologa. Ovo pišem iz osobnog iskustva jer sam degradiran nakon 28 godina rada na radno mjesto s 30% nižom plaćom. Zatražio sam tri neovisna pravna savjeta i rečeno mi je da poslodavac može i bez nekog posebnog razloga premjestiti zaposlenika na lošije plaćeno radno mjesto. Treba postojati mogućnost da se zaposlenik zaštititi od ovakvih pojava na sudu. To što se u drugim državama lakše dobiva otkaz ili degradacija nije nikakav izgovor da se olakšava dobivanje otkaza ili degradacije u Hrvatskoj jer je u tim državama lakše naći drugi posao.

Nije prihvaćen

Razlozi ne prihvaćanja su navedeni ranije. Nagrađivanje prema rezultatima rada je motivirajuće za službenike da bolje rade i ostvaruju veću učinkovitost na radu, što potvrđuju i znanost i međunarodna praksa. Novim Zakonom o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji se priprema istovremeno s ovim Zakonom, predviđa se dodatak na plaću za učinkovitost rada i nagrađivanje službenika, ali nije predviđeno smanjenje plaće zbog dobivanja određenih ocjena. Službeniku koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom, osigurana je pravna zaštita (prijegovor Povjerenstvu i sudska zaštita).

37	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 13.</p> <p>Nastavno na komentar u članku 8., ovdje također predlažemo da se stavak 1. članka 13. izmijeni na način da se kod prava na jednako postupanje uputi na poseban zakon, odnosno Zakon o suzbijanju diskriminacije. Također, uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo dopuniti stavak 1. i 2. te da isti glase: „(1) Čelnik državnog tijela i nadređeni dužnosnici i službenici dužni su pravedno i jednako postupati prema svim državnim službenicima, bez obzira na njihovu rasu ili etničku pripadnost ili boju kože, spol, jezik, vjeru, političko ili drugo uvjerenje, nacionalno ili socijalno podrijetlo, imovno stanje, članstvo u sindikatu, obrazovanje, društveni položaj, bračni ili obiteljski status, dob, zdravstveno stanje, invaliditet, genetsko nasljeđe, rodni identitet i izražavanje ili spolnu orijentaciju te im omogućiti jednake uvjete za napredovanje, nagrađivanje i pravnu zaštitu. (2) Čelnik državnog tijela i nadređeni dužnosnici i službenici moraju poštivati dostojanstvo državnog službenika.“</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odredba će se uskladiti s posebnim zakonom na način da će se navesti osnove diskriminacije iz Zakona o suzbijanju diskriminacije.</p>
38	<p>Nada Valačić 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Pravo na zaštitu od neopravdanog premještaja ili udaljenja s radnog mjesta</p> <p>Nije utvrđeno na koji način se jamči zaštita od neopravdanog premještaja. Naime, službenik ima pravo žalbe, ali ista ne odgađa izvršenje rješenje. Stoga čelnik tijela može neopravdano premjestiti službenika i dok se upravni postupak ne završi službenik je i dalje na radnom mjestu na koje je premješten. U međuvremenu se donese novi Pravilnik o unutarnjem ustrojstvu i službenik se rasporedi upravo na mjesto na koje je prije toga bio premješten pa opet mora voditi postupak koji traje nekoliko godina. Institut premještaja se ne smije zloupotrebljavati. Stoga bi bilo korisno da se zaista jamči pravo od neopravdanog premještaja na način da žalba odgađa izvršenje rješenja. Efikasnost i učinkovitost u državnoj službi ne može se postići prisiljavanjem službenika da radi na radnom mjestu na koje je neopravdano premješten.</p>	<p>Nije prihvaćen Službenik ima pravo na pravnu zaštitu u slučaju neopravdanog premještaja. Ukoliko bi se propisao odgovorni učinak žalbe protiv rješenja o premještaju došlo bi u pitanje ostvarivanje premještaja i potreba službe koje zahtijeva žurno postupanje (npr. popunjavanje upražnjenog radnog mjesta čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida).</p>
39	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 14.</p> <p>U odnosu na stavak 2. predlažemo dodatno definirati što se smatra drugim odgovarajućim poslovima ili, na način na koji to uređuje Zakon o radu (Narodne novine, br. 93/14, 127/17, 98/19 i 151/22), navesti da se državni službenik ima pravo vratiti na iste ili druge odgovarajuće poslove, a da ti odgovarajući poslovi moraju što više odgovarati poslovima na kojima je službenik radio prije korištenja dopusta, odnosno upućivanja na rad u tijela Europske unije ili međunarodnih organizacija, ili da uvjeti rada na tim poslovima ne smiju biti nepovoljniji od uvjeta rada poslova koje je obavljao prije korištenja prava ili upućivanja na rad.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Odredba će biti na odgovarajući način dopunjena.</p>

40 **Tena Dundović**
2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA,
Članak 15.
Odredbe o pravu na kandidiranje na izborima ne smiju se odnositi na savjetnike u pravosudnim tijelima, budući da je to pravo nespojivo sa samostalnošću i neovisnošću sudbene vlasti. Stoga je za savjetnike u pravosudnim tijelima neophodno donijeti poseban propis, kojim će se urediti njihova prava, obveze i odgovornosti. Ustav Republike Hrvatske (Narodne novine br. 56/90., 135/97., 08/98., 113/00., 124/00., 28/01., 41/01., 55/01., 76/10., 85/10., 05/14.) Čl. 115. "Sudbena vlast je samostalna i neovisna." Čl. 118. "U suđenju sudjeluju suci porotnici i sudski savjetnici". Zakon o sudovima (Narodne novine 28/13., 33/15., 82/15., 82/16., 67/18., 126/19., 130/20., 21/22., 60/22., 16/23.) Čl. 7. st. 3. „U suđenju sudjeluju i sudski savjetnici te suci porotnici sukladno zakonu.” Čl. 89. „Sudac se mora ponašati tako da čuva svoj ugled i ugled sudbene vlasti te ne dovede u pitanje svoju nepristranost i neovisnost u suđenju i samostalnost sudbene vlasti.“ Čl. 90. st. 1.: „Sudac ne smije biti član političke stranke niti se baviti političkom djelatnošću.“ Zakon o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91., 91/92., 58/93., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22.) Čl. 71. st. 1. točka 7. „Sudac ne može obavljati sudačku dužnost... ako postoje druge okolnosti koje dovode u sumnju njegovu nepristranost. čl. 76. „Odredbe o izuzeću sudaca primjenjivat će se na odgovarajući način i na sudske savjetnike i zapisničare.“ Dakle, kako je vidljivo iz predmetnih odredbi Ustava i zakona, na sudske savjetnike primjenjive su jednake odredbe koje se odnose i na suce. Stoga je ovakav prijedlog, kojim se dozvoljava aktivno političko djelovanje osobama koje na temelju Ustava i zakona sudjeluju u suđenju i donose nacrte odluka, nespojiv sa temeljnom odrednicom sudbene vlasti, a to su samostalnost i neovisnost te grane vlasti. Prema tome, savjetnike i druge službenike zaposlene u pravosudnim tijelima, potrebno je normirati propisom različitim od propisa o državnim službenicima.

Nije prihvaćen
Sudski savjetnici nisu suci, već državni službenici koji samo sudjeluju u suđenju te se na njih primjenjuju odredbe ovog Zakona, uključuju i odredbe o pravu na kandidiranje na izborima. Stoga se ovim Zakonom ne može propisivati specifičnost sudskih savjetnika.

41	<p>TAJANA NOVOSEL MATOŠEVIĆ 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 15.</p> <p>U odnosu na sudske savjetnike (sve kategorije) Ustavom RH (čl. 118) i Zakonom o sudovima (čl. 7. st. 3.) propisano da sudski savjetnici sudjeluju u suđenju. Zakon o parničnom postupku u čl. 13. propisuje prava i obveze sudskih savjetnika u parničnim postupcima na način da su sudski savjetnici ovlašteni u prvom stupnju provoditi parnični postupak, ocjenjivati dokaze i utvrđivati činjenice u postupcima te da na temelju tako provedenog postupka podnose sucu kojeg na to ovlasti predsjednik suda, pisani prijedlog na temelju kojeg sudac donosi odluku u uvodu koje će se navest da je odluka donesena na temelju prijedloga sudskog savjetnika. U drugostupanjskom postupku i postupku povodom izvanrednih pravnih lijekova sudski savjetnici referiraju o stanju spisa i pripremaju nacрте odluka. Zakon o zemljišnim knjigama sadrži niz odredbi iz kojih proizlazi da sudski savjetnici u zemljišnoknjižnim postupcima, i redovnim i složenim, samostalno provode sudske postupke i samostalno donose odluke. S obzirom na načelo trodiobe vlasti prema kojoj su sudovi tijela državne vlasti koja sudbenu vlast obavljaju samostalno i neovisno u okviru djelokruga i nadležnosti određene zakonom te na zakonsku zabranu obavljanja političke djelatnosti sudaca (čl. 90 Zakona o sudovima) neophodno je isto načelo (zabrane obavljanja političke djelatnosti) primjenjivati i na sudske savjetnike jer oni, kao što je prethodno navedeno, sudjeluju u suđenju, a sve u skladu s temeljenim načelima na kojima se temelji sudbena vlast kao zasebna grana vlasti.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Sudski savjetnici nisu suci, već državni službenici koji samo sudjeluju u suđenju te se na njih primjenjuju odredbe ovog Zakona, uključuju i odredbe o pravu na kandidiranju na izborima. Stoga se ovim Zakonom ne može propisivati specifičnost sudskih savjetnika.</p>
42	<p>Vitomir Begović 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 15.</p> <p>Članak 15.vezano za političko djelovanje, potrebno je naglasiti da je kao jedan od razloga izmjene Zakona o sustavu državne uprave navedena profesionalizacija i depolitizacija poslova rukovodećih državnih službenika. Slijedom toga, preporučljivo bi bilo da danom imenovanja na određene poslove kandidat koji se je svojom voljom javio na natječaj, ukoliko je član neke stranke, prestane s političkim djelovanjem (istupanjem iz članstva ili zamrzavanjem), kako bi se u potpunosti mogao posvetiti stručnom poslu, i kao takva profesionalna osoba neovisno o promjenama Vlade, mogla nastaviti obavljati svoj stručni posao. Istovremeno depolitizacija i na takav način je bitna kako se odnos prema podređenima ne bi doživljavao s pozicije "političke moći" već s pozicije dokazane stručnosti i kompetentnosti. To je bit profesionalne i stručne državne uprave.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Cilj ove odredbe nije ograničavanje političkog djelovanja niti bi to trebalo biti propisano. Depolitizacija državne uprave ne znači zabranu političkog djelovanja nego zapošljavanje i raspored na radno mjesto prema unaprijed utvrđenim kriterijima i u propisanom postupku, a ne na temelju političke odluke.</p>
43	<p>TONČI BOKO 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 15.</p> <p>Uopćeno napisano. Policijski službenik nema takvo pravo. Treba mijenjati stavak 1., tako da se doda tekst "ako drugim propisima nije drugačije određeno".</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Nema potrebe dodati traženi tekst jer nema zapreka da se posebnim zakonom drugačije propiše.</p>

44	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 16.</p> <p>U odredbi ovog članka, u odnosu na postojeću zakonsku formulaciju, dodane su riječi “u primjerenom roku”. Radi pravne sigurnosti, odnosno prevencije različitog tumačenja navedene formulacije, predlažemo definirati rok u kojem državni službenik ima pravo dobiti odgovor na predstavku ili pritužbu te izrijeком navesti od koga službenik treba dobiti odgovor - državnog tijela u kojem je zaposlen i/ili onog koje obavlja nadzor nad tim tijelom. Pritom smatramo kako rok za odgovor ne bi trebao biti duži od 30 dana. Stoga predlažemo da članak 16. glasi: “Državni službenik ima pravo uputiti predstavku i pritužbu u vezi s ostvarivanjem prava iz državne službe te od tijela kojem je podnio predstavku ili pritužbu dobiti odgovor u primjerenom roku, koji ne smije biti duži od 30 dana.”</p>	<p>Djelomično prihvaćen</p> <p>Određba će se dopuniti na način da državni službenik ima pravo uputiti predstavku/pritužbu čelniku tijela. Primjereni rok ne može se unaprijed odrediti u fiksnom trajanju jer ovisi o okolnostima konkretnog slučaja.</p>
45	<p>Nada Valačić 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 16.</p> <p>U praksi se često događa da se ogluše na predstavku i pritužbu, jer nema pravnih posljedica ako se na istu ne odgovori. Općenito i kada u zakonu piše dužno je odgovoriti u roku 30 dana ta dužnost se ne poštuje kao imperativna norma. Došlo je vrijeme kada većina gleda da ako nema restrikcije neće niti postupati po imperativnoj normi.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjereni rok određuje se ovisno o okolnostima pojedinog slučaja i ne može se unaprijed odrediti u fiksnom trajanju.</p>
46	<p>TONČI BOKO 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 16.</p> <p>Što znači primjereni rok? Potrebno precizirati.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Primjereni rok određuje se ovisno o okolnostima pojedinog slučaja i ne može se unaprijed odrediti u fiksnom trajanju.</p>
47	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 17.</p> <p>Iz odredbe stavka 2. predloženog članka kada se navodi o korupciji koju službenik prijavljuje, brisan je termin „težem obliku korupcije“ iz postojeće odredbe članka 14. a Zakona o državnim službenicima (Narodne novine, br. 92/05, 140/05, 142/06, 77/07, 107/07, 27/08, 34/11, 49/11, 150/11, 34/12, 38/13, 37/13, 1/15, 138/15, 102/15, 61/17, 70/19, 98/19 i 41/22), te je ostavljen termin „obliku korupcije“, zbog čega ostaje nejasno jamči li se državnom službeniku propisana zaštita u slučaju kada nadležno državno tijelo ocijeni da se radi o nekom posebnom obliku korupcije ili je dovoljno da utvrdi da se radi o korupciji. Stoga predlažemo u tom smislu urediti odredbu.</p>	<p>Primljeno na znanje</p> <p>Državnom službeniku koji zbog opravdane sumnje na korupciju podnese prijavu o toj sumnji odgovornim osobama ili nadležnim državnim tijelima jamči se zaštita iz članka 17. ovoga Zakona, neovisno o tome da li se radi o lakšem i težem obliku korupcije.</p>
48	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 17.</p> <p>Tko će procjenjivati što je opravdana ili neopravdana prijava sumnje na korupciju. Stavkom 4. ovoga članka državnog službenika se odvraća od prijave korupcije zbog pokretanja postupka teške povrede službene dužnosti iako državni službenik ipak smatra da je riječ o korupciji. Smatramo da državni službenik ne bi lažno prijavljivao korupciju ako prijava nije opravdana. Stoga predlažemo brisanje stavka 4. ovoga članka</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Opravdanost sumnje na korupciju ocjenjuje odgovorna osoba ili nadležno tijelo kojem se prijava podnosi.</p>

49	<p>Veronika 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 17. Zaštita identiteta te zaštita od osвете, državnom se službeniku, kao i bilo kojem drugom prijavitelju nepravilnosti, jamči Zakonom o zaštiti prijavitelja nepravilnosti. Nije na državnom tijelu, na čiji se rad nepravilnost odnosi, da ocjenjuje radi li se o korupciji ili ne. O tome valjda odlučuje Ured za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta. Odredba je nepotrebna, nejasna i neusklađena sa Zakonom koji to područje uređuje.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 17. razlikuje se prijava opravdane sumnje (zaštita prijavitelja) i zlouporaba obveze prijave korupcije (pokretanje postupka zbog teške povrede).</p>
50	<p>TONČI BOKO 2. TEMELJNA PRAVA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 17. Članak kontradiktoran sam sebi. Tko procjenjuje snagu opravdane sumnje? U prvom dijelu branite službenika koji prijavi korupciju, a zadnjem dijelu ostavljate mogućnost pokretanja disciplinskog postupka, ukoliko to prijavi. Precizirati tko procjenjuje.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 17. razlikuje se prijava opravdane sumnje (zaštita prijavitelja) i zlouporaba obveze prijave korupcije (pokretanje postupka zbog teške povrede).</p>
51	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 18. U okviru prava državnih službenika nedostaje njihovo pravo na stručno osposobljavanje i usavršavanje koje osigurava državno tijelo, a koje je pravo po općem propisu o radu nužan dio radnog odnosa.</p>	<p>Nije prihvaćen Izobrazba državnih službenika uređuje se Glavom VIII. ovoga Zakona. Troškovi izobrazbe u državnoj službi (programi izobrazbe na koje su državni službenici upućeni od strane državnog tijela ili im je odobrilo pohađanje pojedinih programa) pokrivaju se iz državnog proračuna. Prema Zakonu, ne radi se o pravu službenika na izobrazbu, nego obvezi i to u slučaju izobrazbe na koju je službenik upućen od strane državnog tijela. U članku 13. Nacrta prijedloga zakona propisano je da državni službenik ima jednake mogućnosti za stručno usavršavanje kroz organiziranu izobrazbu i druge načine usavršavanja.</p>
52	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 19. Uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo dopuniti stavak 3. tako da glasi: „(3) U slučaju nužde državni službenik može biti privremeno ovlašten da djeluje izvan svojih redovitih ovlasti, ali samo uz izričito odobrenje čelnika tijela ili nadređenog dužnosnika, odnosno službenika.“</p>	<p>Prihvaćen Odredba će biti dopunjena na način koji se predlaže u komentaru.</p>
53	<p>Dijana Klarić Rebac 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 20. Članak 2 opisuje samo zadatke više složenosti, ali ne opisuje zadatke niže složenosti koje isto obavljaju službenici zbog loše planiranih poslova, nepostojanja u sistematizaciji radnih mjesta niže složenosti ili zbog nepopunjavanja administrativnih i tehničkih radnih mjesta. Promjeri iz prakse: visoka stručna sprema- inženjer – preuzimanje službene pošte u pošatanskom uredu, odvoz smeća u reciklažna spremišta, čišćenje sanitarnih prostorija Primjeri iz prakse: stručni savjetnik tehničke struke- pisanje ugovora, izdavanje računa, likvidatura Primjer iz prakse: upravni referent- zadaci računovodstvenog referenta, bez poduke i primjera</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 20. stavak 1. ovog Zakona primjenjuje se i na slučajeve obavljanja poslova niže složenosti.</p>

54	<p>Joso Milovac 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 20. Što ako u javnoj ustanovi službenik obavlja druge poslove po nalogu poslodavca redovito tokom pet mjeseci u jednoj godini, a ti drugi poslovi po nalogu poslodavca su potpuno drukčiji od poslova koje je službenik ugovorio sa poslodavcem u ugovoru o radu? Može li se javnom službeniku (službeniku u javnoj ustanovi) dati nalog za obavljanje poslova radnog mjesta ako ne ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto?</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 1. Nacrta prijedloga zakona izrijekom je propisano da se ovim Zakonom uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca, dok je u članku 2. navedeno da se ovaj Zakon primjenjuje na državne službenike zaposlene u tijelima državne uprave i drugim državnim tijelima. Stoga se ovaj Zakon ne primjenjuje na zaposlene u javnim ustanovama (na zaposlene u ustanovama se primjenjuju opći propisi o radu sukladno Zakonu o ustanovama).</p>
55	<p>TONČI BOKO 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 20. Stavak 2. dovodi u pitanje obavljanje poslova više složenosti, gdje tumačenjem zajedničke Komisije, utvrđeno da stručna sprema nije uvjet za Obavljanje tih poslova, već isključivo stručnost službenika u obavljanju tih poslova i poznavanje problematike tih poslova. Precizirati, pojasniti.</p>	<p>Nije prihvaćen Državni službenik mora ispunjavati uvjete za raspored na radno mjesto za čije obavljanje poslova je izdan nalog, pa tako i stupanj stručne sprema. U protivnom, odredbe o uvjetima za raspored na radna mjesta ne bi imale smisla.</p>
56	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 22. Uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo dopuniti stavak 2. tako da glasi: „(2) Državni službenik se za vrijeme radnog vremena ne smije bez odobrenja čelnika tijela ili nadređenog dužnosnika, odnosno službenika udaljavati iz radnih prostorija, osim radi korištenja prava na stanku, a u slučaju hitnog razloga svoje udaljavanje mora opravdati odmah po povratku.“ Iz istog razloga predlažemo da stavak 3. glasi: „(3) U slučaju spriječenosti dolaska na rad državni službenik je dužan obavijestiti čelnika tijela ili nadređenog dužnosnika, odnosno službenika o razlozima spriječenosti najkasnije u roku od 24 sata od njihova nastanka, osim ako to nije moguće učiniti iz objektivnih razloga ili više sile, u kom je slučaju dužan obavijestiti nadređenog dužnosnika, odnosno službenika odmah po prestanku razloga koji su onemogućili ranije obavješćivanje. Državni službenik nema pravo na plaću za vrijeme neopravdane odsutnosti s rada.“</p>	<p>Prihvaćen Odredbe će biti dopunjene sukladno prijedlogu navedenom u komentaru.</p>

57	<p>Marinko Petrović 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 22. Zašto se za zaposlene roditelje djeteta do osam godina starosti, djeteta s poteškoćama u razvoju ili za pružatelje skrbi predviđa jedino mogućnost fleksibilnog radnog vremena? Odredbe iz Direktive (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća vrlo su jasne. Direktiva se ne ograničava samo na fleksibilno radno vrijeme, već obuhvaća i druge fleksibilne radne uvjete. Uz fleksibilno radno vrijeme to uključuje i mogućnost rada na daljinu i smanjenje radnih sati. Prema Direktivi, roditelji djece do osam godina, djece s poteškoćama u razvoju i pružatelji skrbi imaju pravo zatražiti sve navedene fleksibilne radne uvjete. Poslodavci bi trebali biti obvezni pravovremeno razmotriti zahtjeve radnika i pisano obrazložiti svoje odluke o odobravanju ili odbijanju takvih zahtjeva. Potrebno je proširiti ove zakonske odredbe kako bi bili u skladu s odredbama spomenute Direktive i obavezama Republike Hrvatske.</p>	<p>Nije prihvaćen Fleksibilni radni uvjeti iz Direktive (EU) 2019/1158 predviđeni su posebnim zakonima.</p>
58	<p>Dijana Klarić Rebać 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 23. Stavak 5 mora uvažiti trošak nanade za prijevoz do izdvojenog radnog mjesta, ako to nisu prostorije poslodavca ili službenika. Mora se regulirati pravilnikom.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje naknade troškova prijevoza uređuje se kolektivnim ugovorom.</p>
59	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 23. S obzirom da ZOR predviđa ugovor radnika i poslodavca o radu na izdvojenom mjestu, i dr., te se traži obostrani pristanak na takav rad, predlažemo da stavak 6. glasi: "O radu službenika na izdvojenom mjestu rada, o radu na daljinu, odnosno o radu s nepunim radnim vremenom donijet će se rješenje utemeljeno na sporazumu državnog službenika i čelnika tijela."</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom se samo načelno uređuje mogućnost rada na izdvojenom mjestu rada odnosno rada na daljinu, dok će se isto detaljnije urediti uredbom Vlade Republike Hrvatske.</p>

60	<p>Vitomir Begović 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 23. Članak 23.st.3. Rad na daljinu Nakon implementacije rada na daljinu u Zakon o radu krajem prošle godine , postavljen je upit Hrvatskom zavodu za zdravstveno osiguranje o prijavi i priznavanju ili nepriznavanju ozljede na radu u slučaju rada na daljinu.Iz zaprimljenog odgovora izdvajam: „U odnosu na novine koje donosi Zakon o radu (NN 93/14.,127/17.,98/19. i 151/22.) vezano za rad na daljinu budući da isti još uvijek nije definiran propisima kojima se regulira zaštita na radu ,HZZO ne može precizirati potrebnu dokumentaciju za utvrđivanje i priznavanje ozljede na radu osim one koja je utvrđena Zakonom o radu.Istim se propisuje da se u slučaju rada na daljinu sklapa ugovor u pisanom obliku kao i da je poslodavac radniku koji radi na daljinu dužan osigurati zaštitu privatnosti i potrebne pisane upute u vezi sa zaštitom zdravlja na radu i sigurnosti na radu,a koje Zakon o zaštiti na radu (NN 71/14.,118/14.,154/14.,94/18. i 96/18.) ne propisuje. U iščekivanju takvih izmjena HZZO će pojedinačno svaki upravni predmet za utvrđivanje i priznavanje ozljede na radu rješavati u skladu sa odredbama Zakona o obveznom zdravstvenom osiguranju (NN 80/13.,137/13. i 98/19.),Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09. i 110/21.),Zakona o radu,Zakona o zaštiti na radu i Pravilnika“. Dakle, očito je da postoji pravna praznina koju je potrebno riješiti (HZZO,MZ,MROSP) vezano za uvjete rada na daljinu i osiguranje ,te poduzeti sve potrebne mjere prevencije jer ne može biti izlika da se „takav rad ne smatra radom na mjestu rada odnosno na izdvojenom mjestu rada u smislu propisa o zaštiti na radu“. Naime, kod takvog rada postoji značajan rizik oštećenja zdravlja posebno zbog mogućih neadekvatnih neergonomskih uvjeta rada i psihosocijalnih rizika, pa je i to područje potrebno obuhvatiti uredbom vlade iz st.6. ovog članka.</p>	<p>Nije prihvaćen Takve odredbe su sadržane i u Zakonu o radu. U situaciji koju navodite HZZO će rješavati pojedinačne predmete za utvrđivanje i priznavanje ozljede na radu sukladno posebnom propisu. Navedeno nije predmet ovoga Zakona.</p>
61	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 26. Ovako postavljena formulacija članka 26. je nejasna te je predložimo drugačije formulirati. Za pretpostaviti je da se ista odnosi na dužnost državnog službenika da, u slučaju kada tijelo zaprimi zahtjev za pristup informacijama koji se sadržajem odnosi na njegov djelokrug rada i poslove koje obavlja, prikupi podatke i dostavi ih službeniku za informiranje imenovanog unutar tijela sukladno odredbama Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, br. 25/13, 85/15 i 69/22).</p>	<p>Primljeno na znanje Ovim Zakonom se jasno utvrđuje obveza državnog službenika da pripremi i dostavi podatke koji se odnose na poslove radnog mjesta na koje je raspoređen, sukladno propisima kojima se uređuje pravo na pristup informacijama. Podatke dostavlja državnom službeniku koji je odlukom državnog tijela određen za rješavanje ostvarivanja prava na pristup informacijama (službeniku za informiranje).</p>
62	<p>Dijana Klarić Rebač 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 29. Potrebno je proširiti na : članstva u privatnim udrugama, vjerske organizacije,</p>	<p>Nije prihvaćen Smisao odredbe je zabrana poticanja drugih službenika na političko organiziranje. Dopuna odredbe u pravcu zabrane članstva u privatnim udrugama ili vjerskim organizacijama značila bi ograničavanje slobode udruživanja i slobode vjeroispovijesti, za što ne postoje opravdani razlozi. Međutim, zakonom je propisan način rješavanja eventualnog sukoba interesa.</p>

63	<p>Joso Milovac 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 30. (2) Službenik iz stavka 1. mora ispunjavati uvjete za raspored na radno mjesto odsutnog službenika kojeg zamjenjuje Vrijedi li ova odredba i u javnoj službi/javnim ustanovama? U javnim ustanovama poslodavac zaposlenicima nekoliko mjeseci zaredom zadaje da rade druge poslove za koje ne ispunjavaju uvjete za raspored , zadaje poslove koji uopće ne postoje u pravilniku o unutarnjem ustrojstvu, itd... Što bi trebalo napraviti da se prestane sa takvom praksom poslodavca?</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 1. Nacrta prijedloga zakona izrijekom je propisano da se ovim Zakonom uređuje radnopravni odnos između državnih službenika i države kao poslodavca. Stoga se ovaj Zakon ne odnosi na zaposlene u javnim ustanovama. Na zaposlene u ustanovama se primjenjuju opći propisi o radu sukladno Zakonu o ustanovama.</p>
64	<p>TONČI BOKO 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 30. članak 20 i 30, ista materija. Takav način ostavlja mogućnost špekulacije. Jedan članak brisati, bilo koji. Drugi precizirati.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 20. i 30. Nacrta prijedloga zakona se ne preklapaju jer se članak 20. odnosi na izvršavanje poslova koji nisu utvrđeni u opisu poslova radnog mjesta na koje je službenik raspoređen, dok se članak 30. odnosi na zamjenu privremeno odsutnog državnog službenika (poslovi radnog mjesta odsutnog službenika).</p>
65	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 31. Uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo da članak 31. glasi: „Državni službenik dužan je poslove obavljati u skladu sa zakonom, drugim propisima i pravilima struke te izvršavati naloge čelnika tijela i nadređenoga državnog dužnosnika, odnosno službenika koji se odnose na državnu službu, te bez posebnog naloga obavljati zadatke radnog mjesta na koje je raspoređen.“</p>	<p>Prihvaćen Odredba će biti dopunjena na predloženi način.</p>
66	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 32. Isto kao i kod prethodnih članaka, uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo da članak 32. stavak 1. glasi: „(1) Državni službenik dužan je odbiti izvršenje naloga koji je nezakonit ili čije bi izvršenje bilo protivno pravilima struke i etičkom kodeksu, odnosno čije bi izvršenje moglo izazvati veću štetu ili naloga čije bi izvršenje predstavljalo kazneno djelo ili prekršaj, te o tome obavijestiti nadređenog službenika, odnosno nadređenog dužnosnika ili čelnika tijela.“</p>	<p>Prihvaćen Odredba će biti dopunjena na predloženi način.</p>
67	<p>Vitomir Begović 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 32. Vezano za odbijanje naloga bilo bi korisno informirati koliko je bilo u zadnje 4 godine takvih situacija i zbog kojih razloga, i što su bile posljedice. Naime, ovo pitanje je izuzetno važno, a odredbe ovog članka potrebno je preciznije definirati na način da uključuje pravo i obvezu na odbijanje svih oblika naloga koji upućuju na nezakonitosti, ili neprimjerene oblike ponašanja (npr. mobbing) a ne samo u slučaju razvidnog kaznenog djela ili prekršaja , i neovisno o veličini moguće štete.</p>	<p>Nije prihvaćen Odbijanje izvršenja naloga iz članka 32. Nacrta prijedloga zakona propisano je kao dužnost državnog službenika ako je nezakonit ili čije bi izvršenje bilo protivno pravilima struke i etičkom kodeksu, odnosno čije bi izvršenje moglo izazvati veću štetu ili naloga čije bi izvršenje predstavljalo kazneno djelo ili prekršaj te o tome obavijestiti nadređenog službenika ili čelnika tijela. O broju slučajeva odbijanja nezakonitog naloga u državnoj službi ne vodi se službena evidencija te predlagatelj ovoga zakona ne raspolaže navedenim podacima.</p>

68	<p>TONČI BOKO 3. TEMELJNE DUŽNOSTI DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 32. Nije korektno od službenika tražiti da pisano odbije usmeni nalog. To daje mogućnost kalkulacije od strane rukovodećeg službenika, jer rukovodeći službenik može izjaviti da nije tako nešto ni naložio. Na usmeni nalog, nalog usmeno odbijanje, na pismeni nalog, pismeno odbijanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Navedena odredba predložena je upravo iz razloga da se zaštiti službenika jer bi u protivnom rukovodeći službenik mogao tvrditi da ga službenik nije obavijestio o odbijanju usmenog naloga.</p>
69	<p>Veronika GLAVA II. TEMELJNA NAČELA, PRAVA I OBVEZE , 4. SUKOB INTERESA Što je uopće sukob interesa u kontekstu ovog Zakona? Kako netko, tko nema utjecaja na odlučivanje, može biti u tzv. sukobu interesa? Državni službenik može, tijekom obavljanja poslova, zloupotrijebiti svoj položaj i ovlast, što predstavlja kazneno djelo s obilježjem korupcije, no to ne znači da je u sukobu interesa. Baratanje s pojmovima koji su usko vezani uz moć donošenja odluka, što "obični" službenici nemaju, potpuno je krivo i promašeno.</p>	<p>Nije prihvaćen Komentar je općenite naravi. Svrha odredaba o sukobu interesa je sprječavanje utjecaja privatnog interesa na donošenje odluka u državnom tijelu. Pri odlučivanju o eventualnom sukobu interesa nije odlučno samo radno mjesto službenika nego i djelokrug državnog tijela u kojem radi (npr. zbog utjecaja na kolege).</p>
70	<p>Nada Valačić 4. SUKOB INTERESA , Članak 34. Predlažem verziju sa dozvoljene je : Državnom službeniku dozvoljeno je otvaranje obrta ili obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva te osnivanje trgovačkog društva ili druge pravne osobe, ako isto nije u području djelatnosti na kojem je zaposlen kao državni službenik ili u području u kojem obavlja nadzor. Također bih predložila da se taj članak poveže s člankom 38. te da oni koji imaju obrte, opg, trgovačka društva da daju izjave da nije u području djelatnosti ili nadzora. Ukoliko se isto prekrši treba odgovarat za tešku povredu službene dužnosti. Državni službenici mogu doprinostiti gospodarstvo ove zemlje jer imaju znanja, sposobnosti i vještine te nisu svi "uhljebi" kako bi neki to rado htjeli.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 38. Nacrta prijedloga zakona propisuje se obveza davanja izjave o nepostojanju sukoba interesa u smislu članaka 34. – 37. ovoga Zakona , što uključuje i otvaranje obrta i OPG-a.</p>

71	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 4. SUKOB INTERESA , Članak 35. Predložimo izmijeniti članak 35. tako da glasi: "(1) Državni službenik može izvan redovitoga radnog vremena obavljati poslove ili pružati usluge pravnoj osobi, fizičkoj osobi ili obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu, samo ako nad tim djelatnostima, odnosno nad radom te pravne osobe, fizičke osobe ili obiteljskog poljoprivrednog gospodarstva, državno tijelo u kojemu je u službi ne obavlja nadzor ili ako takav rad nije zabranjen posebnim zakonom, te ne predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje redovitih zadataka niti šteti ugledu državne službe. (2) Državni službenik je dužan prije početka rada u državnoj službi odnosno prije početka obavljanja poslova ili pružanja usluga iz stavka 1. ovog članka o tome obavijestiti čelnika tijela. (3) Obavješćavanje iz stavka 2. nije potrebno za objavljivanje stručnih članaka i autorskih publikacija, odnosno obavljanje poslova povremenog predavača na stručnim seminarima i savjetovanjima. (4) Čelnik tijela ili osoba koju on za to ovlasti će odlukom zabraniti službeniku obavljanje poslova ili pružanje usluga ako utvrdi da je takav rad zabranjen posebnim zakonom odnosno da predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje službe ili da šteti ugledu službe."</p>	<p>Nije prihvaćen Odobrenje čelnika tijela potrebno je radi sprječavanja sukoba interesa odnosno provjere jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje dodatnog posla (da se dodatni posao ne obavlja za fizičku ili pravnu osobu nad čijim radom državno tijelo u kojemu je službenik zaposlen obavlja nadzor ili takav rad nije zabranjen posebnim zakonom, te ne predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje redovitih zadataka niti šteti ugledu državne službe). U protivnom, državni službenik bi mogao obavljati dodatni posao bez ikakvih ograničenja pa čak i u slučaju ako je takav rad protivan zakonu ili interesima službe, a državno tijelo ne bi moglo odgovarajuće djelovati jer ne bi imalo saznanja o tome.</p>
72	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama 4. SUKOB INTERESA , Članak 35. Što znači obavljati poslove i pružati usluge ? Dali se u tom smislu smatra da obavlja poslove i pruža usluge ako su iste naplaćene. Ako ne prima naknadu za obavljanje poslova i pružanju usluga to znači da službeniku nije potrebna prethodna suglasnost čelnika tijela. Također smatramo odredbu u kontekstu vremena u kojem živimo po malo besmisleno. Ista bi imala smisla da državni službenici imaju primanja s kojima bez brige mogu zadovoljiti sve svoje i potrebe obitelji u mjesec dana. Predložimo odredbu dodatno prilagoditi vremenu u kojem živimo.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 35. Nacrta prijedloga zakona odnosi se na obavljanje poslova i pružanje usluga neovisno o tome je li to bilo naplatno.</p>
73	<p>Veronika 4. SUKOB INTERESA , Članak 35. Potpuno je besmisleno da službenik mora imati odobrenje, i to prethodno, za obavljanje poslova koji nikakve veze sa službom nemaju i da čini tešku povredu službene dužnosti ako tko takvo odobrenje nema. Službenik tako može ostate bez posla jer npr. šiva odjeću/uzgaja povrće/vodi aerobik, a onaj tko u kaznenom postupku bude proglašen krivim za kazneno djelo zlouporabe položaja i ovlasti, može i dalje raditi u državnoj službi jer je dobio uvjetnu osudu!? Bilo bi lijepo da se objasni logika takve regulative.</p>	<p>Nije prihvaćen Odobrenje čelnika tijela potrebno je radi sprječavanja sukoba interesa odnosno provjere jesu li ispunjeni uvjeti za obavljanje dodatnog posla (da se dodatni posao ne obavlja za fizičku ili pravnu osobu nad čijim radom državno tijelo u kojemu je službenik zaposlen obavlja nadzor ili takav rad nije zabranjen posebnim zakonom, te ne predstavlja sukob interesa ili prepreku za uredno obavljanje redovitih zadataka niti šteti ugledu državne službe). U protivnom, državni službenik bi mogao obavljati dodatni posao bez ikakvih ograničenja pa čak i u slučaju ako je takav rad protivan zakonu ili interesima službe, a državno tijelo ne bi moglo odgovarajuće djelovati jer ne bi imalo saznanja o tome.</p>

74	<p>Nada Valačić 4. SUKOB INTERESA , Članak 35. Vezano za članak 35. Postavlja se pitanje kako bi glasilo tužbeni zahtjev u slučaju spora pokrenutog protiv odluke iz stavka 3., odnosno može li se uopće radni spor voditi radi izdavanja odobrenja iz ovog članka? Zašto je bitno da službenik ishodi odobrenje za obavljanje poslova od čelnika tijela ako poslovi koje obavlja izvan radnog vremena nisu ni u kakvoj vezi s poslovima koje obavlja u državnom tijelu (primjerice uzgaja pčele, a radi u policiji?) Druga stvar, kako će službenik ishoditi prethodno odobrenje ako je obrt ili OPG otvorio prije početka rada u službi? Umjesto da se rad izvan radnog vremena potiče i odobrava, ovakvim reguliranjem rada izvan radnog vremena službenicima se otežava već dovoljno ugrožena financijska situacija uzrokovana pre niskim plaćama. Ljudi koji imaju OPG ove i koji rade izvan državne službe doprinose porezima koje plaćaju. Nikako ne treba podržavati zabranu rada . Treba je regulirati, ali ne zabranjivati a to je najčešći slučaj da ne dobiju odobrenje za rad. Zašto državni službenik u slobodno vrijeme ne bi mogao imati svoj obrt pa krojiti, izrađivati suvenire, nakit , slike....</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha odredbe je provjeriti postoje li zapreke za obavljanje dodatnog posla propisanih zakonom (npr. postoji li sukob interesa, nanošenje štete ugledu službe, rad zabranjen posebnim zakonom).</p>
75	<p>Katarina 4. SUKOB INTERESA , Članak 35. Čemu odobrenje čelnika tijeka ukoliko su ispunjeni svi navedeni uvjeti iz stavka 1. ovog članka? Dakle, potrebno je riječ "po" zamijeniti riječju "bez" prethodno pribavljenog odobrenja čelnika državnog tijela. Radi se o slobodnom vremenu i mišljenja sam da nitko, pa u ovom slučaju ni poslodavac, nema pravo određivati što će osoba nakon radnog vremena raditi sve dok njegov rad ne predstavlja sukob interesa i ne šteti ugledu državane službe.</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha odredbe je provjeriti postoje li zapreke za obavljanje dodatnog posla propisanih zakonom (npr. postoji li sukob interesa, nanošenje štete ugledu službe, rad zabranjen posebnim zakonom).</p>

76	<p>Ured pučke pravobraniteljice 4. SUKOB INTERESA , Članak 36. Nastavno na prethodni komentar, i u članku 36. stavku 1, 2., 3., 4. i 5. također predlažemo odgovarajuće dopune. Osim toga, predlažemo dopuniti stavke 1. i 4. uvrštavanjem partnera u životnim partnerstvima i neformalnog životnog partnerstva na popis odnosa povezanosti državnog služnika o kojima je, zbog mogućeg sukoba interesa, dužan obavijestiti nadređenog državnog dužnosnika, odnosno službenika. Stoga predlažemo da ti stavci glase: „(1) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenog državnog dužnosnika, odnosno službenika o financijskom ili drugom interesu koji on, njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, dijete ili roditelj može imati u odlukama tijela u kojem radi. (2) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenog državnog dužnosnika, odnosno službenika o fizičkim i pravnim osobama te obiteljskom poljoprivrednom gospodarstvu s kojima je bio u poslovnom odnosu u razdoblju od dvije godine prije prijma u službu, a prema kojima tijelo u kojem radi obavlja upravne poslove. (3) Državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenog državnog dužnosnika, odnosno službenika o vlasništvu dionica i obveznica ili financijskim i drugim interesima u trgovačkim društvima prema kojima tijelo u kojem radi obavlja upravne poslove, a što bi moglo predstavljati uzrok sukobu interesa. (4) Na dan početka rada u državnom tijelu državni službenik je dužan pisanim putem obavijestiti nadređenoga državnog dužnosnika, odnosno službenika da je li njegov bračni ili izvanbračni drug, životni partner ili neformalni životni partner, dijete ili roditelj obavlja najviše dužnosti u strukovnom udruženju, trgovačkom društvu ili drugoj pravnoj osobi koja je u poslovnom odnosu sa tijelom u kojem državni službenik preuzima dužnost ili ono nad njima obavlja nadzor. (5) Nadređeni dužnosnik, odnosno službenik ispitat će okolnosti navedene u pisanoj obavijesti iz stavka 1. – 4. ovoga članka i o tome obavijestiti čelnika državnog tijela. Ako te okolnosti dovode ili mogu dovesti do sukoba interesa, čelnik tijela donijet će odluku o izuzimanju državnog službenika od rada na određenim poslovima.“</p>	<p>Prihvaćen Odredba će biti dopunjena u skladu s prijedlogom iz komentara.</p>
77	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama 4. SUKOB INTERESA , Članak 37. Smatramo da u članku 37. stavak 2. treba brisati. Radi se o diskriminaciji državnih službenika u odnosu na povlaštene državne službenike koji ipak mogu biti članovi upravnog ili nadzornog tijela ako budu imenovani na prijedlog državnog tijela. Općenito smatramo da državni službenici mogu biti imenovani kao članovi u nadzorna tijela trgovačkih društava bez iznimke.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba članka 37. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona propisuje izuzetak u slučaju kada je službenik imenovan članom upravnog ili nadzornog tijela trgovačkog društva na prijedlog državnog tijela u kojem je zaposlen sukladno posebnom propisu (u kojem je navedeno da se taj član bira kao predstavnik određenog državnog tijela) te u tom slučaju ne dolazi do sukoba privatnog i javnog interesa.</p>

78	Tena Dundović 1. UPRAVLJANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 40. U odnosu na službenike u pravosudnim tijelima, tijelo državne uprave odgovorno za provedbu zakona, praćenju stanja i prijedlogu mjera za razvoj pravosudnih tijela, kao i vršenje nadzora nad provedbom zakona, trebalo bi biti tijelo nadležno za poslove pravosuđa, a ne tijelo nadležno za službeničke odnose (iako su poslovi pravosuđa i uprave trenutno objedinjeni u jednom tijelu državne uprave), a sve s obzirom na specifičnost sudbene vlasti te uvažavanje načela podjele vlasti na zakonodavnu, sudbenu i izvršnu.	Nije prihvaćen Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose nadležno je za provedbu ovoga Zakona.
----	---	---

79 Vitomir Begović

1. UPRAVLJANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 40.

Dopuniti čl. 40. tako da isti glasi: Tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose odgovorno je za provedbu ovoga Zakona, koordinira i usklađuje primjenu zakona i pratećih propisa u tijelima državne uprave, prati stanje i predlaže mjere za razvoj državne službe i obavlja nadzor nad provedbom Zakona. **Obrazloženje:** Dosadašnja praksa je pokazala da nije dovoljno da tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose samo prati stanje i predlaže mjere za razvoj državne službe i načelno „obavlja nadzor nad provedbom Zakona“, već je važna njegova preventivna uloga tj. da koordinira i usklađuje primjenu zakona i pratećih propisa u tijelima državne uprave, te da nadzire postupanje i pravodobno reagira. Mora se postaviti subordinacija, kako bi se osiguralo jednoznačno uređenje, primjena, i postupanje u svim tijelima državne uprave. Ne možemo imati središnje tijelo državne uprave nadležno za službeničke odnose, a onda i zasebna „neovisna“ tijela ili službe u drugim dijelovima državne uprave, koja potpuno autonomno djeluju. Nedopustivo je da su za isto radno mjesto npr. načelnika u ministarstvima propisani različiti uvjeti. Razlika može biti samo u stručnom smjeru „visoke stručne spreme“ koje kandidat/službenik treba imati ovisno o području nadležnosti tog tijela državne uprave, dok svi ostali uvjeti trebaju biti jednoznačno propisani i primjenjeni. Dosadašnji nadzor nad provedbom zakona u tijelima državne uprave nije se pokazao djelotvornim. Npr. nakon stupanja na snagu Zakona o sustavu državne uprave pomoćnici ministra zadržali su se na prijašnjim radnim mjestima nekoliko godina, iako su ta radna mjesta ukinuta, a nisu imenovani obnašatelji dužnosti do provedbe javnog natječaja i imenovanja ravnatelja. Zatim, kod propisivanja uvjeta za radna mjesta rukovodećih državnih službenika, u Pravidnicima o unutarnjem redu nije propisan odgovarajući smjer/ovi koji obuhvaća djelokrug upravnih poslova, već ima slučajeve da smjer nije sukladan tom djelokrugu. Kod utvrđivanja unutrašnje organizacije i uredbi ministarstava nije primijenjena optimizacija i racionalizacija pa su pojedine Uprave koje su obuhvaćale dva srodna područja razdvojene na dvije Uprave, što znači da je povećan broj rukovodećih državnih službenika, sektora, zaposlenih i dr. I sve to je prošlo bez djelotvorne reakcije tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnos, jer je zakonom bilo nadležno samo za „praćenje stanja“ i „nadzor nad provedbom Zakona“, što je u praksi značilo da u pravilu svatko radi kako hoće. I zato se to mora mijenjati. Najprije jasnom odredbom ovog zakona, i pratećim aktima, a zatim postupanjem i sankcijama.

Nije prihvaćen

Ovim Zakonom može se propisati nadležnost navedenog tijela državne uprave u dijelu koji se odnosi na nadzor nad primjenom ovoga Zakona, ali ne može se propisati koordinacija i usklađivanje primjene zakona i pratećih propisa u drugim tijelima državne uprave.

80	<p>Vitomir Begović 1. UPRAVLJANJE U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 41. Predlaže se čl.41 st.2 dopuniti na način da isti bude konkretniji i sveobuhvatniji, naglašavajući važnu HR ulogu. Jedinica za ljudske potencijale aktivno sudjeluje u : - Provedbi HR procesa i mjera - Analizi i izradi unutrašnjeg organizacijskog ustroja, stručnih uvjeta i opisa poslova - Regrutaciji, selekciji i zapošljavanju službenika i namještenika - Uvođenju u posao - Razvoju i edukaciji službenika i namještenika - Osiguranju i praćenju radne uspješnosti službenika i namještenika - Razvoju organizacijske klime i kulture - Praćenju primjene i unapređivanju sustava plaća i nagrađivanja službenika i namještenika - Planiranju, organizaciji i vođenju ocjenjivanja učinkovitosti rada i postupka promicanja službenika - Koordiniranju aktivnosti povezanih sa sigurnošću na radu, zdravljem i dobrobiti na radnom mjestu, uključujući među ostalim aktivnosti povezane s ergonomijom i kampanje za promicanje zdravlja službenika i namještenika</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 41. stavku 2. Nacrta prijedloga zakona propisano je da jedinica za ljudske potencijale, između ostaloga, obavlja stručne i upravne poslove vezane za upravljanje i razvoj ljudskih potencijala. Nema potrebe razrađivati pojedine aktivnosti koje se u okviru navedenoga obavljaju, kako se predlaže u komentaru.</p>
81	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. ODLUČIVANJE O PRAVIMA I OBVEZAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 42. S obzirom na brojne slučajeve u kojima državni službenici podnose žalbe Odboru za državnu službu temeljem kojih Odbor za državnu službu poništava rješenja i vraća ih na ponovni postupak, a u ponovljenom postupku državna tijela ponovno donose ista ili slična rješenja koja se redovito poništavaju, mišljenja smo da je potrebno unaprijediti postupak kako bi se osigurala brza i učinkovita zaštita državnih službenika. Isto se osobito odnosi na slučajeve premještaja državnih službenika i donošenje novih rješenja o rasporedu temeljem novih Pravilnika o unutarnjem redu. Državni službenici mogu se zaštititi od nezakonitih rješenja bilo propisivanjem kako žalba odgađa izvršenje rješenja ili ograničenjem vraćanja na ponovni postupak na maksimalno 2 puta. Trenutačno zakonodavno rješenje ne pruža primjerenu zaštitu državnim službenicima budući da neki od postupaka traju neprimjereno dugo vremena i nadležna državna tijela opetovano donose rješenja koja ne sadrže potpuna obrazloženja. Smatramo da navedene situacije uzrokuju neizvjesnost službenika u njihov budući radno pravni status, što zasigurno negativno utječe na njihovu motivaciju za rad i narušava međuljudske odnose, što za posljedicu ima smanjenje učinkovitosti u radu državnih tijela.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 42. stavak 4. ovog Zakona odnosi se na rješenja koja se zbog potreba službe i njihove naravi moraju odmah izvršiti. Stoga nije moguće ovim Zakonom utvrditi da žalba izjavljena protiv tih rješenja odgađa njihova izvršenja. Također, ovim Zakonom nije moguće urediti način postupanja drugostupanjskog tijela u upravnom postupku, pa tako ni količinski ograničiti njegovu dužnost, propisanu posebnim zakonom, vraćanja predmeta na ponovno postupanje.</p>
82	<p>Nada Valačić 2. ODLUČIVANJE O PRAVIMA I OBVEZAMA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 42. Žalba na rješenje o premještaju treba odgoditi izvršenje rješenja. Naime, osoba koja je premještena sukladno zakonu, potrebama službe i pristanku u većini slučajeva neće se niti žaliti. Na taj način se jamči načelo zaštite od neopravdanog premještaja. U suprotnom je dana mogućnost čelniku tijela da ponekad i neopravdano premješta službenike s ključnih rukovodećih pozicija pod izgovorom "potrebe službe" dok se na njihova radna mjesta opetovano premještaju drugi podobniji službenici.</p>	<p>Nije prihvaćen Propisivanje odgovornog učinka žalbe protiv rješenja o premještaju dovelo bi u pitanje ostvarivanje svrhe premještaja i potrebe službe koje zahtijevaju žurno postupanje (npr. popunjavanja upražnjenog radnog mjesta čiji se poslovi moraju obavljati bez prekida).</p>

83	<p>Nada Valačić 3. ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 43. Ukoliko je odbor neovisno tijelo onda bi i testiranje za neovisno tijelo trebali provoditi neovisni pravni stručnjaci koji imaju iskustva u istome području. Nadalje, opetovane testiranje za osobe koje su radile u Odboru je diskriminatorno u odnosu na sve ostale državne službenike.</p>	<p>Nije prihvaćen Ukoliko se radi o imenovanju članova Odbora za državnu službu ne može se praviti razlika između dosadašnjih članova Odbora kojima je istekao mandat i onih koji se prvi puta prijavljuju na javni natječaj.</p>
84	<p>Veronika 3. ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 44. To da se netko ponovno testira za radno mjesto za koje je već prošao testiranje i nakon što je taj posao radio pet ili deset godina je potpuno diskriminatorno i neustavno rješenje, a posebno je problematično to što natječaj za članove tijela drugog stupnja provodi prvostupanjsko tijelo. Potrebno je propisati mogućnost ponovnog imenovanja bez provedbe natječaja.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom se ne uređuje postupak imenovanja već Vlada uredbom propisuje broj članova, uvjete za imenovanje, način imenovanja, ustrojstvo i način rada Odbora za državnu službu. Postupak provedbe javnog natječaja za imenovanje članova Odbora za državnu službu ne provodi prvostupanjsko tijelo, nego tijelo nadležno za provedbu ovoga Zakona.</p>
85	<p>Nada Valačić 3. ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 44. Vežano za članak 44. koji se odnosi na imenovanje članova Odbora, ukazuje se na to da od svih državnih službenika jedino članovi Odbora moraju istekom mandata ponovno pristupiti javnom natječaju, što znači da se ponovno testiraju za poslove radnog mjesta koje već obavljaju. Budući da niti jedno drugo radno mjesto u državnoj službi to ne podrazumijeva i da je takva regulacija potpuno suprotna smislu odredbi Zakona o javnom natječaju, osnovano je zaključiti da se radi o nejednakom statusu tih državnih službenika naspram svih drugih. Pogotovo ako se uzme u obzir da najviši rukovodeći državni službenici koje također imenuje Vlada RH pristupaju samo intervjuu te se uopće ne testiraju za svoja radna mjesta. Čime se takvo propisivanje opravdava?</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom se ne uređuje postupak imenovanja već Vlada uredbom propisuje broj članova, uvjete za imenovanje, način imenovanja, ustrojstvo i način rada Odbora za državnu službu.</p>
86	<p>Nada Valačić 3. ODBOR ZA DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 46. Za donošenje odluke o rasporedu razriješenog člana Odbora u konkretnom slučaju nije dovoljno navesti da ima pravo rasporeda u tijelo državne uprave, s obzirom da se imenovani primaju putem javnog natječaja i obavljaju poslove drugostupanjskog tijela, stoga uređenje i praksa postupanja pri rasporedu razriješenog člana Odbora za državnu službu kojem istekne mandat ne bi se smjelo razlikovati od rasporeda razriješenog rukovodećeg državnog službenika, koji se prema Zakonu o državnim službenicima, raspoređuje na drugo odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu, za koje ispunjava uvjete, vodeći računa o njegovom stručnom znanju, vještinama, sposobnostima i dotadašnjem radnom iskustvu. Tako je i kod razriješenog člana Odbora potrebno voditi računa da bude raspoređen na odgovarajuće radno mjesto odnosno ono za koje ispunjava uvjete, ali je potrebno voditi računa i o ostalim bitnim okolnostima koje neko radno mjesto čine za konkretnu osobu odgovarajućim (adekvatnim ili prikladnim), a među što svakako spada i njeno dotadašnje radno iskustvo.</p>	<p>Nije prihvaćen Kod rasporeda razriješenog člana Odbora za državnu službu na odgovarajuće radno mjesto u državnom tijelu treba voditi računa o stručnom znanju, radnom iskustvu i kompetencijama službenika, ali i o slobodnim radnim mjestima u državnom tijelu i potrebi njihovog popunjavanja. O rasporedu se odlučuje rješenjem u upravnom postupku, koje stoga mora imati obrazloženje razloga za raspored službenika na radno mjesto.</p>

87	<p>Vitimir Begović GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 47. Čl.47 Zadržati osnovi prijedlog a ne alternativni.</p>	<p>Primljeno na znanje O alternativni će se odlučiti nakon e-savjetovanja.</p>
88	<p>DALIBOR ŠEMPER GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 48. Pohvalno je da se napokon uvode potrebne kompetencije za rad u državnoj službi. S pripremom kompetencijskog modela će sigurno biti puno problema ako će se ozbiljno raditi, a ne samo kopirati neka uopćena špranca.</p>	<p>Primljeno na znanje Hvala na podršci. Predlagatelj planira poduzeti sve potrebne mjere kako bi se u državnim tijelima izradio kvalitetan kompetencijski model.</p>
89	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 48. S obzirom da se u stavku 2. navodi da kompetencijski model priprema jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu radi izrade profila radnih mjesta s opisom, udjelima te složenošću poslova, kvalifikacijama te potrebnim općim, specifičnim i rukovodećim kompetencijama, smatramo kako je stavak 4., kojim se ponovno navodi koje kompetencije za radna mjesta sadrži kompetencijski model, potencijalno suvišan. Također, nejasno je što su "udjeli" koje jedinica za ljudske potencijale mora izraditi u svrhu pripreme kompetencijskog modela, s obzirom da se navedeni termin ne pojašnjava niti u obrazloženju pojedinih odredbi.</p>	<p>Prihvaćen Odredbe će biti usklađene s komentaram. U stavku 2. riječi: "udjelima te složenošću poslova " zamijenit će se riječima: "zastupljenošću te složenošću pojedinih poslova", dok će se stavak 4. brisati kao nepotreban,</p>
90	<p>Vitimir Begović GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 48. Članak 48.st. 2. dopuniti tako da isti glasi: (2) Kompetencijski model priprema jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu u suradnji i uz suglasnost sa tijelom državne uprave nadležnim za službeničke odnose. Obrazloženje: Budući da sva državna tijela nemaju odgovarajuće resurse za upravljanje ljudskim potencijalima , i radi potrebe ujednačenog pristupa utvrđivanju kompetencijskog modela, potrebno je dopuniti odredbu čl.48 st.2 na predloženi način.</p>	<p>Nije prihvaćen Jedinica za ljudske potencijale u državnom tijelu priprema kompetencijski model u skladu s poslovima i potrebama tog državnog tijela. Ministarstvo pravosuđa i uprave, s obzirom na svoj djelokrug, davat će upute/smjernice za izradu kompetencijskog modela, ali to nije potrebno Zakonom izrijekom propisivati. S obzirom da je kompetencijski model sastavni dio pravilnika o unutarnjem redu, Ministarstvo pravosuđa i uprave davat će suglasnost na isti te po potrebi tražiti da se doradi predloženi kompetencijski model.</p>

91	<p>Veronika GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 48. Ovaj tzv. kompetencijski model trebao bi potpuno revidirati uvjete za radna mjesta unutar državne službe. Državna tijela, pogotovo ministarstva, preplavljena su radnim mjestima za koja su uvjeti definirani preširoko. To se prvenstveno odnosi na uvjet potrebnog znanja, odnosno struke. Nemoguće je očekivati da jednako kvalitetno i u jednakom opsegu poslove nekog radnog mjesta može obavljati ekonomist, pravnik, profesor filozofije ili stranog jezika, teolog, komunikolog s diplomom privatnog fakulteta ili kojekakvim drugim izmišljenim zanimanjem. Ovako postavljeni uvjeti koji ne uzimaju u obzir specifičnost pojedinog upravnog područja i složenost poslova koji se na nekom radnom mjestu obavljaju osnovni su razlog zašto je gotovo nemoguće pravilno vrednovati radna mjesta bez da se prvo preispitaju uvjeti. Pored toga, uvjet traženog radnog iskustva za najviša rukovodeća radna mjesta, iako ta mjesta zahtijevaju rukovodeće sposobnosti i podrazumijevaju veću složenost poslova, je svega četiri godine, jednako kao i za višeg savjetnika.</p>	<p>Primljeno na znanje Ukazani problemi riješit će se uvođenjem kompetencijskog modela, uvažavajući zahtjeve pojedinih radnih mjesta i odgovarajućeg upravnog područja.</p>
92	<p>DALIBOR ŠEMPER GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 49. Dodavanjem potrebnih kompetencija porođajne muke koje inače prate donošenje pravilnika o unutarnjem redu će se još značajno produljiti.</p>	<p>Primljeno na znanje Izrada kompetencijskog modela zahtijeva određeno vrijeme, ali njegova izrada nužna je za kvalitetno upravljanje ljudskim potencijalima. Kompetencijski model je pretpostavka za kvalitetan izbor kandidata u postupku zapošljavanja te za odlučivanje o rasporedu službenika na radno mjesto.</p>
93	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 49. U stavku 5. potrebno je, pored pobrojanih državnih tijela, izrijeком navesti i pravobranitelja za osobe s invaliditetom.</p>	<p>Prihvaćen Pravobranitelj za osobe s invaliditetom bit će izrijeком naveden u odredbi članka 49. stavka 5. ovog Zakona.</p>
94	<p>Joso Milovac GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 49. Prvi komentar je sasvim na mjestu. Što ako u ustanovi neki zaposlenici rade deset godina na radnim mjestima, i onda čelnik želi ugaziti ta radna mjesta? Zaposlenici imaju svaki svoje formalno obrazovanje, pa bi trebali imati i zaštitu u smislu da nastave raditi i dalje u skladu s time</p>	<p>Nije prihvaćen Čelnik tijela donosi pravilnik o unutarnjem redu u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela te utvrđuje radna mjesta ovisno o potrebama službe, vrsti poslova koji se obavljaju u državnom tijelu te njihovoj zahtjevnosti i opsegu. Ukoliko se ukidaju pojedina radna mjesta, službenici se raspoređuju na druga radna mjesta za koja ispunjavaju uvjete za raspored. Ako takvih radnih mjesta nema, službenici se stavljaju na raspolaganje.</p>
95	<p>TONČI BOKO GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 49. Članak treba precizirati. Treba onemogućiti donošenje Pravilnika kojem čelnik tijela gasi određena mjesta, jer se dogodi da se u tijelima iste vrste i razine, događa razlika u postojanju radnih, gdje primjerice radno mjesto postoji u jednom tijelu a u drugom ne, iako se poslovi tog radnog mjesta i dalje obavljaju. Ako Vlada uredbom to mjesto navede kao postojeće, ne može čelnik tijela donijeti Pravilnik u kojem tog radnog mjesta nema.</p>	<p>Nije prihvaćen Čelnik tijela donosi pravilnik o unutarnjem redu u skladu s uredbom o unutarnjem ustrojstvu državnog tijela te utvrđuje radna mjesta ovisno o potrebama službe, vrsti, zahtjevnosti i opsegu poslova pojedinog državnog tijela.</p>

96	<p>Marija Mihaljević GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 50. Koji je ratio odredbe čl.50.st.3. da protiv rješenja o imenovanju nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor?</p>	<p>Primljeno na znanje Ovim člankom se uređuju radna mjesta rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, a čija je osnovna zadaća upravljati radom pojedinih ustrojstvenih jedinica tijela državne uprave odnosno ureda, agencija, direkcija i drugih stručnih službi Vlade Republike Hrvatske. Kako bi imenovani službenici mogli čim prije početi izvršavati svoje redovite poslove i zadaće, ovim Zakonom je potrebno utvrditi da rješenje o njihovom imenovanju proizvodi pravne učinke nakon što isto bude dostavljeno strankama, sukladno Zakonu o općem upravnom postupku. Međutim, protiv tog rješenja moguće je pokrenuti upravni spor.</p>
97	<p>DALIBOR ŠEMPER GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 50. Iza stavka 2. predlaže se dodati novi stavak koji glasi: "Na raspisivanje, objavu i provedbu javnog natječaja za imenovanje rukovodećih službenika odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 62. i članka 64. do 70. ovoga Zakona." Ovakva odredba je nužna da bi se uozbiljio izbor rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada te izabrali kompetentni kandidati.</p>	<p>Prihvaćen Ovim Zakonom nije propisan postupak provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećih državnih službenika, nego je samo propisano da ih imenuje Vlada na temelju javnog natječaja. Navedeno pitanje uredit će se uredbom.</p>
98	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 50. U članku 50. stavku 4. predlažemo u drugom redu poslije riječi "najduže" dodati riječi " dva puta uzastopno od po šest mjeseci ". Na ovaj način bi se izbjeglo neprestano imenovanje na rok od 6 mjeseci. Stalnim imenovanjem na rok od 6 mjeseci i njegovim produžavanjem u nedogled dovodi se rukovodećeg državnog službenika u nepovoljan položaj u odnosu na ostale državne službenike jer je riječ ne neriješenom statusu na duži vremenski period i njegovom brigom što će se dogoditi nakon isteka 6 mjeseci.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim odredbom potrebno je vremenski ograničiti ovlast za obavljanje poslova rukovodećeg službenika iz stavka 1. ovoga članka do provedbe javnog natječaja najduže do šest mjeseci, jer se očekuje da će u tom razdoblju biti proveden javni natječaj i imenovan službenik. U slučaju da se to iz određenih objektivnih razloga ne realizira (npr. nema prijavljenih kandidata na javni natječaj koji su zadovoljili na provedenom testiranju) može se dati nova ovlast za privremeno obavljanje poslova te nije opravdano unaprijed ograničiti broj danih ovlasti jer bi to onemogućilo davanje ovlasti najkompetentnijem službeniku.</p>
99	<p>Vitomir Begović GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 50. U čl.50 st. 5. dodati pod: e/ u slučaju kršenja etičkog kodeksa Obrazloženje: Svrha je Etičkog kodeksa promicanje etičkih načela, moralnih načela i vrijednosti u ponašanju državnih službenika u službi, s ciljem ostvarivanja zajedničkog dobra i javnog interesa, te povjerenja građana u državnu službu. I zato ne potrebno sankcionirati kršenje etičkog kodeksa.</p>	<p>Nije prihvaćen Kršenje Etičkog kodeksa može biti lakše i teže. Sam postupak utvrđivanja kršenja Etičkog kodeksa nije formalan i ne može se razrješenje rukovodećeg službenika temeljiti na mišljenju povjerenika za etiku. Međutim, ukoliko se radi o kršenju Etičkog kodeksa koje nanosi štetu ugledu službe, pokrenut će se postupak zbog teške povrede službene dužnosti te ako službenik bude proglašen odgovornim, Vlada će ga razriješiti (jer je ostvaren razlog za razrješenje: ako je proglašen odgovornim za tešku povredu službene dužnosti).</p>
100	<p>Veronika GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 50. Rukovodeći službenici iz ove kategorije i dalje se imenuju samo na temelju "rezultata" intervjua dok svi ostali moraju prolaziti testiranje. Takve iznimke pri prijemu u službu, koje omogućuju i nestručnim kadrovima da zauzmu visoke pozicije u državnim tijelima, doprinose negativnoj slici građana o državnoj službi.</p>	<p>Nije prihvaćen Nacrtom prijedloga Zakona o državnim službenicima nije propisan postupak provedbe javnog natječaja za imenovanje rukovodećih državnih službenika, nego je samo propisano da ih imenuje Vlada na temelju javnog natječaja. Navedeno pitanje uredit će se uredbom.</p>

101	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA IV. RADNA MJESTA U DRŽAVNOJ SLUŽBI, Članak 51. Slično kao što smo već naveli u komentaru uz članak 14. Prijedloga Zakona, smatramo da je i u odnosu na odredbu stavka 3. ovog članka termin "odgovarajuća radna mjesta" suviše neodređen. Stoga bi trebalo barem okvirno definirati što se smatra odgovarajućim radnim mjestom.</p>	<p>Prihvaćen Odredba će biti dopunjena i odgovarajuće radno mjesto vezati uz stručno znanje, radno iskustvo te kompetencije službenika.</p>
102	<p>TONČI BOKO 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 52. Postavlja se jedno pitanje. Primjer: Tijelo je raspisalo natječaj za dano mjesto zbog odsutnosti službenika na duži period (dugotrajno bolovanje). Osoba primljena na to radno mjesto, po ovom natječaju, ima sve uvjete. U slučaju, (što se događalo u praksi), da zaposlenik koji je bio na dugotrajnom bolovanju, ode u mirovinu, potrebno je omogućiti "zamjenskom" službeniku automatski dostaviti ugovor o radu, a ne raspisivati novi natječaj, budući na tom radnom mjestu netko radi, pa nije potreba raspisivati natječaj, jer "zamjenski" službenik živi u strahu, budući mu svake godine produžuju ugovor, a bez nade da dobije stalni ugovor.</p>	<p>Nije prihvaćen Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme bez provedbe javnog natječaja. U protivnom, došla bi u pitanje Ustavom propisana dostupnost javne/državne službe svim građanima pod jednakim uvjetima.</p>
103	<p>DALIBOR ŠEMPER 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 56. Dobar je prijedlog da se državna služba otvori i stranim državljanima jer zbog demografske katastrofe, nedostatnog podmlađivanja, nedostatnog interesa za pojedine poslove za koje je nemoguće pronaći radnika za plaću koja se nudi, realno je očekivati sve veće kadrovske probleme, a sa sve većom ponudom bolje plaćenih radnih mjesta u realnom sektoru bit će još teže. Međutim, budimo realni, koliko državljana država članica Europske unije zna hrvatski jezik? S takvim uvjetom se mogućnost zapošljavanja stranih državljana svodi na teoretski minimum. A s obzirom na propisano ograničenje u stavku 4. to uopće nije potrebno jer za mnoge poslove iz članka 4. stavaka 3. i 4. Nacrta prijedloga zakona uopće nije nužno poznavanje hrvatskog jezika. A za neke poslove koje inače u realnom sektoru strani radnici uredno rade bez ikakvog znanja hrvatskog jezika se već duže vrijeme ponavljaju natječaji bez da se itko na njih javlja, prema informacijama iz tijela koja bezuspješno raspisuju natječaje. (Kad bi htjeli biti sarkastični mogli bismo primijetiti da smo imali i predsjednika Vlade i nekoliko ministara koji nisu baš vladali hrvatskim književnim jezikom.)</p>	<p>Nije prihvaćen Znanje hrvatskog jezika i latiničnog pisma nužno je za obavljanje poslova u državnoj službi.</p>
104	<p>Veronika 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 56. S obzirom na to što prema najavljeni Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama, jedino će strana radna snaga, i to ona jeftina, uskoro i raditi u državnim tijelima. Struka, koja je godinama bila ozbiljno podcijenjena, nepriznata i zanemarena u korist nestručnog i politički podobnog kadra, u tom sustavu odavno više ne postoji.</p>	<p>Nije prihvaćen Novi model zapošljavanja putem centraliziranog sustava za zapošljavanje treba osigurati izbor stručnih, kompetentnih službenika. Mogućnost zapošljavanja stranaca ograničena je, između ostaloga, uvjetom znanja hrvatskoga jezika i latiničnoga pisma. Stranci se neće moći zaposliti na poslove iz djelokruga državnog tijela.</p>

105	<p>Katarina 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 56. Toliko je naših državljana mladih, školovanih i kompetentnih za rad u DRŽAVNOJ službi nezaposleno, a mi otvaramo vrata stranoj radnoj snazi?! Sve osim stavka 1. potrebno je ukloniti radi zaštite nacionalnih interesa RH.</p>	<p>Nije prihvaćen U većini država članica Europske unije predviđena je mogućnost zapošljavanja u javnoj službi za državljane drugih država članica Europske unije, uz određena ograničenja (npr. poslovi s javnim ovlastima) i određene uvjete (znanje službenog jezika države u kojoj se provodi zapošljavanje). Stoga se naše zakonodavstvo usklađuje s praksom drugih država članica Europske unije.</p>
106	<p>TONČI BOKO 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 56. Sigurnosni aspekt je ugrožen u slučaju primanja u državnu službu, osobe bez hrvatskog državljanstva. Budući postoji mogućnost špijunaže, i bijega prije otkrivanja, šteta velika, odgovorne osobe nema. Sve sigurnosne službe svijeta surađuju na ovaj ili onaj način, ali isto tako ne vjeruju jedna drugoj. Stoga državna služba, državljanima Republike Hrvatske, a međudržavnim ugovorima se mogu regulirati razmjene na određenim radnim mjestima.</p>	<p>Nije prihvaćen Stranac se ne može primiti u državnu službu na poslove iz članka 4. stavka 2. ovoga Zakona (poslovi iz djelokruga državnog tijela).</p>
107	<p>Sonja Juričić Cvitan 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Radno iskustvo na odgovarajućim poslovima Nejasno je, može li se kao radno iskustvo priznati iskustvo temeljem ugovora o djelu u državnoj službi, kao do sada, ili se priznaje kao radno iskustvo u i izvan državne službe (primjenom stavka 1.), ali to više nije izričito navedeno, ili je ta mogućnost sada ukinuta.</p>	<p>Nije prihvaćen Radno iskustvo na odgovarajućim poslovima obuhvaća radno iskustvo ostvareno u državnoj službi ili u radnom odnosu izvan državne službe u istom stupnju obrazovanja i struci koja je uvjet za raspored na radno mjesto. Radno iskustvo na odgovarajućim poslovima (na poslovima odgovarajuće struke i stručne spreme) dokazuje se aktom poslodavca na temelju kojega je službenik bio raspoređen na određeno radno mjesto (npr. rješenje o rasporedu na radno mjesto, odluka o rasporedu na poslove i radne zadatke, ugovor o radu i sl.). Slijedom toga, rad temeljem ugovora o djelu ne priznaje se u radno iskustvo na odgovarajućim poslovima, jer takav ugovor nema obilježja radnog odnosa (rad u propisanom radnom vremenu, u prostoru kojeg odredi poslodavac).</p>
108	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 57. Predlažemo da se u članku 57. doda stavak 3. koji bi glasio: „(3) Radno iskustvo u nepunom radnom vremenu izjednačeno je s iskustvom u punom radnom vremenu.“</p>	<p>Nije prihvaćen Ne može se izjednačiti radno iskustvo u nepunom radnom vremenu s radnim iskustvom u punom radnom vremenu. Primjerice, osoba može raditi samo jedan sat tjedno u nepunom radnom vremenu i nije opravdano priznati joj radno iskustvo kao da je radila u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno. Također postavlja se pitanje kakvo je iskustvo i samostalnost takva osoba stekla radom u nepunom radnom vremenu u razdoblju koje je propisano kao uvjet radnog iskustva na odgovarajućim poslovima.</p>

109	<p>Marko 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 58. Poštovani, Članak 58. stavak e) potrebno je u potpunosti brisati ili ga izmijeniti na način da glasi: "kojoj je prestala državna služba jer je dva puta ocijenjena ocjenom „ne zadovoljava“, u razdoblju od dvije godine od prestanka državne službe." Komentar uz prijedlog novog teksta: Postavlja se pitanje što garantira da zaposlenik ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ kod jednog poslodavca, svoj posao ne bi sasvim solidno obavljao kod drugog poslodavca u državnoj službi? Na negativan ishod ocjenjivanja, izuzev ponašanja radnika, može utjecati cijeli niz faktora na koje službenik uopće nema utjecaja na svom radnom mjestu, a službeniku se ovim Člankom na dvije godine (!) zaprječuje mogućnost rada u državnoj službi. Izuzev otkaza, zabranjuje se novo zaposlenje, za koje nitko ne može jamčiti da bi službenik ponovno dobio istu ocjenu. Nadalje, kako je definirano u Članku 93. te Članku 95., ocjenu službenika daje neposredni nadređeni službenik, dok o prigovoru odlučuje Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima. Prema Članku 93. i Članku 95. postoji mogućnost da i nadređeni i Povjerenstvo dolaze s iste institucije (poslodavca) ocijenjenog državnog službenika, što nužno ne garantira zastitu službenika od otkaza kada službenik dobro obavlja svoj posao. Iz tog razloga bi Članak 58. stavak e) trebalo brisati ili ga izmijeniti na gore predložen način, da se državnom službeniku prvom negativnom ocjenom izreče vrsta formalne opomene, a tek drugom da nastupi zabrana rada u državnoj službi na dvije godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Cilj ovog Zakona je uvesti novi sustav ocjenjivanja učinkovitosti rada u jednostavnijem i bržem postupku, prema kojem će ocjena biti temelj za nagrađivanje i povišice plaće državnim službenicima te prestanak državne službe državnom službeniku koji je dobio ocjenu „ne zadovoljava“.</p>
110	<p>Vitimir Begović 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 58. U članku 58. predlaže se dodati : U državnu službu ne može biti primljena osoba: f) koja je kršila etički kodeks državnih službenika. Obrazloženje: Državna uprava znači služiti javnosti. Pojam službenik doslovno znači služiti, pomagati, surađivati, uz primjenu najviših etičkih standarda, i odgovornosti za postupke. Dužnost je državnih službenika djelotvorno ispunjavati svoje službene dužnosti radi interesa građana, društva i države. Etičkim kodeksom državnih službenika utvrđuju se pravila ponašanja državnih službenika i etička načela na temelju kojih postupaju državni službenici prilikom obavljanja službene dužnosti. Svrha je Etičkog kodeksa promicanje etičkih načela, moralnih načela i vrijednosti u ponašanju državnih službenika u službi, s ciljem ostvarivanja zajedničkog dobra i javnog interesa, te povjerenja građana u državnu službu. Slijedom navedenoga potrebno je u ovom članku naglasiti da u državnoj službi ne može raditi osoba koja se ogriješila o etički kodeks.</p>	<p>Nije prihvaćen Kršenje Etičkog kodeksa može biti lakše i teže. Sam postupak utvrđivanja kršenja Etičkog kodeksa nije formalan te mišljenje povjerenika za etiku ne može biti temelj za utvrđivanje zapreka za prijam u državnu službu. Međutim, ako se radi teškoj povredi službene dužnosti (kršenje Etičkog kodeksa koje nanosi štetu ugledu službe), za koju je izrečena kazna prestanka državne službe, isto predstavlja zapreku za prijam u državnu službu.</p>

111	<p>Veronika 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 58. Zašto je zapreka za prijam osuđivanost za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti, neovisno o izrečenoj kazni, a ista okolnost nije razlog za prestanak državne službe ako je osoba uvjetno kažnjena ili joj je izrečena kazna zamijenjena radom za opće dobro? To znači da osoba u službi može počinuti kazneno djelo, čak i koruptivno, i pod navedenim uvjetima ostati u službi dok onaj tko ga je počinio prije, ne može biti primljen u službu.</p>	<p>Nije prihvaćen Smisao odredbe o zaprekama za prijam u državnu službu je spriječiti prijam u službu osoba protiv kojih se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti, dok su razlozi za prestanak službe po sili zakona blaži. Međutim, službeniku koji je osuđen za kazneno djelo s obilježjima korupcije prestaje služba po sili zakona. Također, službeniku koji je osuđen za kazneno djelo i izrečena sigurnosna mjera potpunog obavljanja dužnosti državnog službenika prestaje služba po sili zakona.</p>
112	<p>Vitomir Begović 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 59. Članak 59. brisati riječi „ako posebnim zakonom nije drugačije određeno“. Obrazloženje: Potpuno je jasno da zakonom treba regulirati tj. spriječiti raspoređivanje državnih dužnosnika na radna mjesta državnih službenika bez propisanog postupka prijema u državnu službu putem javnog natječaja. Međutim, nema logike ostaviti mogućnost da se to pitanje drugačije uredi posebnim zakonom.</p>	<p>Nije prihvaćen Mogućnost rasporeda državnih dužnosnika na radna mjesta državnih službenika bez provedbe javnog natječaja propisana je Zakonom o obvezama i pravima državnih dužnosnika (pravo povratka na iste ili druge odgovarajuće poslove).</p>
113	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 60. Radi pravne sigurnosti predlažemo da se pojam javne službe iz stavka 4. Prijedloga Zakona uskladi s istim pojmom iz Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama. Pritom ukazujemo da su kao javna služba naznačeni Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje i Hrvatski zavod za zapošljavanje iako su sva tri tijela uvrštena kao izvanproračunski korisnik državnog proračuna, na što smo ukazali u postupku savjetovanja sa zainteresiranom javnošću na Nacrt Prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama.</p>	<p>Prihvaćen Definicija javnih službi iz ovoga Zakona uskladi će se sa definicijom javnih službi iz Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama.</p>

114 **Vitimir Begović**
1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Raspisivanje i objava javnog natječaja
Iza čl.62 dodati novi članak, koji glasi: Rukovodeća radna mjesta (1) Rukovodeća radna mjesta u tijelima državne uprave popunjavaju se putem javnog natječaja ili internog oglasa. (2) Postupak izbora kandidata temeljem internog oglasa istovjetan je postupku izbora putem javnog natječaja. (3) Interni oglas provesti će se za sva rukovodeća radna mjesta, koja nisu popunjena putem javnog natječaja ili internog oglasa u roku od 6 mjeseci od stupanja na snagu ovog Zakona. (4) Postupak raspisivanja javnog natječaja i internog oglasa uređuje uredbom Vlada. (5) Na postupak izbora kandidata temeljem internog oglasa ,primjenjuju se odredbe provjere kompetencija i propisi kojima je uređen postupak javnog natječaja u državnoj službi. (6) Način raspisivanja i provedbe internog oglasa za sva rukovodeća radna mjesta uredit će detaljnije Vlada uredbom. **Obrazloženje:** Državni službenici imaju ozbiljne primjedbe na način popunjavanja i rasporeda na rukovodeća radna mjesta, što uzrokuje odlazak kvalitetnih kadrova ili izostanak interesa za rad u državnoj službi. Pored toga, svi nemaju jednaku šansu ukoliko izostaje za rukovodeća radna mjesta pored javnog natječaja , provedba postupka putem internog oglasa na istovjetan način. U praksi državni dužnosnici imaju utjecaj na raspored službenika na rukovodeća radna mjesta iako to ne bi smjeli imati. Njihovo je pravo da imaju utjecaj na radna mjesta u kabinetu ministra kako je to predloženo i sadašnjim čl.51 Zakona. U uređenom sustavu nije moguće da netko "preskoči" jednu važnu ili više stepenica i dobije rukovodeće mjesto, bez uvida u prethodni rad, a drugi s preporukom prethodnog poslodavca i svim potrebnim referencama, a bez utjecaja nekog drugog ostaje na nižoj poziciji. Radi zdrave konkurencije, stručnosti ,jačanja kvalitete, i pružanja šanse najboljima u državnoj službi , kao i posljedično za prsvično ocjenjivanje podređenih službenika, za sva rukovodeća radna mjesta koja prethodno nisu popunjena putem javnog natječaja ili internog oglasa potrebno je nakon donošenja nove sistematizacije (Uredbe i Pravilnika o unutarnjem redu) provesti postupak internog oglasa, uz primjenu procedure propisane čl.63-69.ovog Zakona.Uredbom vlade potrebno je propisati način provedbe internog oglasa, kako bi se istovjetno i zakonito postupalo u svim tijelima državne uprave.Zadržavanje zatečenog stanja neće doprinjeti profesionalizaciji, depolitizaciji i nužnoj optimizaciji ovog sustava.

Nije prihvaćen
Predloženi model popunjavanja svih rukovodećih radnih mjesta u državnom tijelu putem javnog natječaja ili internog oglasa je nepotreban, kompliciran i skup. Nema opravdavnog razloga da se kod donošenja novog pravilnika o unutarnjem redu obvezno raspisuje javni natječaj ili interni oglas za popunu radnih mjesta svih rukovodećih državnih službenika. Javni natječaj je Zakonom propisan jedino kod imenovanja najviših rukovodećih državnih službenika koje imenuje Vlada Republike Hrvatske, dok se ostali rukovodeći službenici (voditelj odjeljka, voditelj pododsjeka, voditelj odsjeka, voditelj odjela, voditelj službe, načelnik sektora) raspoređuju na radna mjesta prema pravilima koja se primjenjuju na ostale državne službenike.

115	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 62. Zbog bolje transparentnosti rada državnih tijela, ali i radi toga da se na prijavu na određeni natječaj potakne osobe koje su zainteresirane upravo za rad u određenom državnom tijelu i za koje se pretpostavlja da prate internetske stranice upravo tog tijela, predlažemo da se propiše obveza, a ne samo mogućnost objave javnog natječaja na internetskoj stranici državnog tijela koje zapošljava, a što je u skladu i s obvezom iz članka 10. stavka 1. točke 10. Zakona o pravu na pristup informacijama.</p>	<p>Prihvaćen Odredba članka 62. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona uskladit će se s komentarom.</p>
116	<p>Sonja Juričić Cvitan 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Centralizirani sustav za zapošljavanje U vezi s postupkom zapošljavanja i Centraliziranim sustavom za zapošljavanje predlaže se dodati sljedeće odredbe: "Osobama s invaliditetom mora se osigurati razumna prilagodba testiranja i/ili intervjua u okviru natječajnog postupka" "Javni natječaj mora sadržavati napomenu da će se kandidatu koji je osoba s invaliditetom i koji je u prijavi naveo potrebu za prilagodbom osigurati odgovarajuća razumnu prilagodbu u postupku testiranja i razgovora (intervjua)." "Centralizirani sustav za zapošljavanje mora biti u postupnosti pristupačan osobama s invaliditetom." Iako su tijela državne uprave već godinama dužna osigurati razumnu prilagodbu prilikom zapošljavanja sukladno posebnim propisima, evidentno je da je tek, prošle godine, u natječajnu dokumentaciju jednog ministarstva uvršten poziv za osobe s invaliditetom o potrebi razumne prilagodbe, pa se stoga predlaže dodati tu obvezu u Zakon o državnim službenicima. Isto tako tijela državne uprave već godinama imaju obvezu poduzeti potrebne mjere kako bi svoje mrežne stranice i programska rješenja za pokretne uređaje učinilo pristupačnijima, Međutim, vrlo često ta "obveza" završava sa stavljanjem Izjave o pristupačnosti na web stranicu u kojoj je detaljno navedeno što nije pristupačno, kao što je to evidentno na web stranicama Ministarstva pravosuđa i uprave https://mpu.gov.hr/izjava-o-pristupacnosti/24263 Ovakva praksa je neprihvatljiva u bilo kojem slučaju, a osobito u slučaju ako o toj mrežnoj stranici i o tom programskom rješenju ovisi ostvarivanje prava na pristup državnoj službi, pod jednakim uvjetima. Stoga je potrebno u Zakonu o državnim službenicima jasno propisati obvezu da Centralizirani sustav za zapošljavanje mora biti u postupnosti pristupačan osobama s invaliditetom (a ne da se svodi na "poduzeti mjere da bi bio pristupačniji").</p>	<p>Nije prihvaćen Navedeno pitanje uredit će se uredbom sukladno ovom zakonu. Razumna prilagodba testiranja i/ili intervjua u okviru natječajnog postupka nije predmet ovog Zakona.</p>

117 **Ured pučke pravobraniteljice**
1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 63.
Ovim putem načelno pozdravljamo uvođenje centraliziranog sustava za zapošljavanje (dalje u tekstu CSZ) službenika u državnim tijelima, u pogledu potrebe ostvarivanja cilja objektivnog i transparentnog zapošljavanja najboljih odnosno najkompetentnijih kandidata čime će se doprinijeti unaprjeđenju učinkovitosti javne uprave i povećanju efikasnosti, učinkovitosti i usmjerenosti javne uprave potrebama korisnika. Prijedlogom zakona je CSZ predviđen kao informacijski sustav putem kojeg će se planirati i provoditi zapošljavanje. Putem CSZ-a će se podnositi prijave na javni natječaj, provoditi testiranja kandidata, pozivati kandidate na intervju, objavljivati rješenja o prijmu u državnu službu kao i podnositi prigovori zbog procesnih ili tehničkih poteškoća pri radu u CSZ-u, dok će se način raspisivanja i provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu urediti detaljnije uredbom Vlade RH. Međutim, istovremeno smatramo potrebnim upozoriti na rizike koje nosi korištenje umjetne inteligencije u postupcima zapošljavanja. Stoga naglašavamo nužnost osiguranja transparentnosti CZS-a kao automatskog sustava koji će procjenjivati i rangirati službenike, kao i ljudski nadzor postupka selekcije, posebice uzimajući u obzir da su prijedlogom Uredbe Europske unije o umjetnoj inteligenciji automatski sustavi namijenjeni zapošljavanju radnika kategorizirani kao visokorizični radi potencijalno štetnih učinaka na temeljna ljudska prava i jednakost. Svakako je potrebno kandidatima omogućiti da se na jasan i razumljiv način upoznaju s načinom rada CSZ-a, posebice kriterija koji utječu na njihovo ocjenjivanje te u svakom smislu prevenirati diskriminaciju i druge moguće negativne posljedice na ljudska prava kandidata za zapošljavanje. Europska komisija je u godišnjem izvješću o indeksu gospodarske i društvene digitalizacije (DESI) za 2022. godinu u dimenziji povezivosti, Hrvatsku svrstala na 24. mjesto među 27 država članica EU-a, jer iako je brzom širokopojasnom mrežom (do 30 Mbps) pokriveno 88 % kućanstava u Hrvatskoj, što je blizu prosjeka EU-a, pokrivenost ruralnih područja i dalje je slaba (47 %). Stoga je potrebno razmotriti načine da se pri podnošenju prijave na javni natječaj putem CSZ-a, ne isključuju osobe u slabijem socio-ekonomskom položaju ili one koje žive u ruralnim područjima, odnosno potencijalni kandidati koji nemaju pristup internetu ili osobnom računalu. Isto tako, budući da iz Prijedloga Zakona nije jasno na koji će se način provoditi testiranje, a što će se propisati uredbom Vlade RH, potrebno je osigurati i tehničku podršku kandidatima kako bi svi bili u mogućnosti prijaviti se na javni natječaj, pa i oni slabijeg socio-ekonomskog položaja, odnosno koji žive u područjima slabije pokrivenim pouzdanom širokopojasnom mrežom.

Primljeno na znanje
CSZ predviđen je kao informacijski sustav putem kojeg će se planirati i provoditi zapošljavanje. Međutim, ne radi se o umjetnoj inteligenciji, jer će sustav voditi i kontrolirati službenici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose. Testiranje kandidata provodit će se elektroničkim putem, a pitanja za testiranje će se odabirati prema utvrđenom algoritmu iz prethodno pripremljene baze pitanja. Uredbom će se utvrditi mogućnost prijave kandidata odnosno tehnička podršku kandidatima kako bi svi bili u mogućnosti prijaviti se na javni natječaj, pa i oni slabijeg socio-ekonomskog položaja, odnosno koji žive u područjima slabije pokrivenim pouzdanom širokopojasnom mrežom.

118	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 66. Radi pravne sigurnosti, u stavku 3. predlažemo propisati rok unutar kojeg će tijelo državne uprave odlučiti o prigovoru kandidata te rok u kojem je tijelo nadležno za službeničke odnose dužno po prigovoru kandidata koji je ocijenjen osnovanim otkloniti nepravilnosti, kao i rok unutar kojeg ga je dužno pozvati na ponovno testiranje.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog će biti prihvaćen propisivanjem predloženih rokova, u zakonu ili uredbi.</p>
119	<p>Marijan Milovac 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 67. komentar na stavak (2) članka 67. : Na osnovu čega bi se provodilo testiranje u državnom tijelu koje provodi zapošljavanje? Ako testiranje provodi povjerenstvo, onda bi bilo dobro da budu propisani i načini na koje se određuje radno iskustvo na odgovarajućim poslovima. E-radna knjižica, potvrda poslodavca, potvrda izravno nadređenog voditelja službe u kojoj je zaposlenik bio zaposlen i stjecao radno iskustvo, ili sve zajedno? Što ako zaposlenik godinama radi druge poslove po nalogu poslodavca, kako će dokazati iskustvo na tim poslovima?</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu, pa tako i način provjere općih i specifičnih kompetencija, bit će uređeno detaljnije uredbom Vlade Republike Hrvatske. Definicija radnog iskustva na odgovarajućim poslovima utvrđena je odredbom članka 57. Nacrta prijedloga zakona, a to radno iskustvo dokazuje se odgovarajućim ispravama iz kojih je vidljivo da se osoba radila na poslovima određene stručne spreme i struke i u kojem razdoblju. Vrste dokaza ne treba navoditi u Zakonu.</p>
120	<p>Veronika 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 67. Podržavam provedbu testiranja znanja hrvatskog jezika, ako se pod tim misli na poznavanje pravopisa. Isto tako, mislim da je za sva radna mjesta potrebno provoditi i psihološko testiranje od strane neovisne institucije te da bi takvo testiranje bilo poželjno provesti i u odnosu na postojeće službenike.</p>	<p>Nije prihvaćen Pitanje provedbe javnog natječaja za prijam u državnu službu, pa tako i način provjere općih i specifičnih kompetencija, bit će uređeno detaljnije uredbom Vlade Republike Hrvatske.</p>
121	<p>Marko 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 68. Poštovani, Članak 68. stavak (1) potrebno je izmijeniti na način da glasi: "Kandidate koji ispunjavaju formalne uvjete iz javnog natječaja i koji su ostvarili prolazne rezultate na testiranju, komisija je dužna pozvati na razgovor (intervju)." Komentar uz prijedlog novog teksta: Izvorni oblik Članka 68. stavka (1) izuzetno je opasan, jer je pojam "najbolji rezultati na testiranju" potpuno subjektivan te otvara prostor za ogromne manipulacije. Što znači najbolji rezultat na testiranju i jesu li kandidati upoznati s nekim pragom prije provedbe testiranja? Prema izvornom obliku Članka 68. stavka (1), broj kandidata pozvanih na razgovor može se svesti na doslovno jednog. Broj kandidata koji se poziva na intervju treba biti određen isključivo prolaznim rezultatom na testiranju te ispunjenim formalnim uvjetima odnosno dostavljenoj dokumentaciji prilikom prijave na javni natječaj.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbom članka 68. Nacrta prijedloga zakona nastoji se pojednostaviti i ubrzati postupak javnih natječaja. Broj kandidata koji će se po osnovi ispunjenja formalnih uvjeta iz javnog natječaja te ostvarenja najboljih rezultate na testiranju pozvati na intervju bit će uređen uredbom Vlade Republike Hrvatske o postupku i provedbi javnog natječaja. Nema potrebe pozivati sve kandidate posebno one koji su ostvarili minimalne (prolazne) rezultate.</p>

122	<p>Karlo Kožina 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 69. Iz ove odredbe nije jasno kako će provesti konačni izbor kandidata, jer ovakav izričaj ostavlja velik prostor diskrecijskom odlučivanju. Naime, propozicija da se izbor obavlja na temelju rezultata testiranja i intervjua nije dovoljno precizna. Sličnu je odredbu sadržavao nekadašnji Zakon o Državnom sudbenom vijeću koja se u praksi pokazala spornom, budući da je odredba da se "izbor obavlja na temelju rezultata testiranja" tumačena na način, da testiranje predstavlja tek okvir za donošenje odluke i da kandidat koji je ostvario najveći broj bodova ne treba biti izabran, nego to može i bilo koji drugi kandidat. Stoga predlažem, po uzoru na važeći Zakon o Državnom sudbenom vijeću dodati novi stavak 2. (predloženi postaje stavak 3.) koji glasi: Izbor će biti obavljen između kandidata koji su ostvarili najveći broj bodova u skladu s člankom 68. stavkom 1. Zakona, s tim da razlika između izabranog kandidata i kandidata s najvećim brojem bodova ne smije biti veća od 5%.</p>	<p>Nije prihvaćen Provedba javnog natječaja za prijam u državnu službu, pa tako i način konačnog izbora kandidata, bit će uređeno detaljnije uredbom Vlade Republike Hrvatske.</p>
123	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 70. Isto kao što bi javni natječaj trebao biti objavljen na internetskoj stranici državnog tijela koje zapošljava, tako bi i odluka o obustavi javnog natječaja trebala biti objavljena, osim na internetskoj stranici tijela državne uprave nadležnog za službeničke odnose, i na stranici tijela koje zapošljava, u skladu s obvezom iz članka 10. stavka 1. točke 10. Zakona o pravu na pristup informacijama.</p>	<p>Prihvaćen Prijedlog će biti unesen u članak 70. stavak 4. Nacrta prijedloga zakona.</p>
124	<p>Tajana Cvrtnjak 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 72. Predlažem dodati: U rješenju o prijmu se obavezno navode podaci o izabranom kandidatu: ime i prezime, vrsta i stupanj obrazovanja i radno iskustvo. Naime, budući da se ovo rješenje dostavlja i neizabranim kandidatima, radi transparentnosti izbora potrebno je navesti stručne kompetencije izabranog kandidata. Prema mišljenju Povjerenika za informiranje, a da bi se ispoštovala i obveza iz Zakona o pravu na pristup informacijama, potrebno je navesti i stručne kvalifikacije izabranog kandidata.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom se utvrđuje obvezni sadržaj izreke rješenja o prijmu u državnu službu. Nema zapreka da se u obrazloženju rješenja o prijmu navedu i stručne kompetencije.</p>
125	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. PRIJAM U DRŽAVNU SLUŽBU, Članak 73. U stavku 2. navodi se pojam ukupnog radnog staža, koji nije propisan niti određen Zakonom o radu, kao općim propisom koji regulira radne odnose, niti jednim propisom iz sustava mirovinskoga osiguranja. Stoga predlažemo da se navedeni pojam zamijeni s formulacijom koja bi odgovarala pojmovima iz Zakona o mirovinskom osiguranju (Narodne novine, br. 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18, 102/19, 84/21 i 119/22).</p>	<p>Nije prihvaćen Radni staž utvrđuje se u rješenju o rasporedu na radno mjesto jer se navode svi podaci koji su bitni za određivanje plaće službenika, pa tako i radni staž zbog uvećanja plaće za 0,5% za svaku navršenu godinu radnoga staža. Nije prihvatljivo koristiti pojmove iz mirovinskoga osiguranja (mirovinski staž, staž osiguranja, posebni staž), jer se oni ne mogu izjednačiti s radnim stažem. U Nacrtu prijedloga zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji je istovremeno na e-savjetovanju s ovim Nacrtom prijedloga zakona, definira se pojam radnoga staža.</p>

126	<p>Karlo Kožina 2. PROBNI RAD , Članak 74. U stavku 3. trebalo bi na kraju dodati ", osim ako posebnim zakonom nije drugačije propisano." Navedeno je potrebno dodati, radi usklađenja sa Zakonom o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu, kojim je propisano da vježbenička praksa traje dvije godine, a da se pravosudnom ispitu može pristupiti nakon 18 mjeseci.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom o vježbenicima u pravosudnim tijelima i pravosudnom ispitu je propisano da se na vježbenike u pravosudnim tijelima na odgovarajući način primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuju prava i obveze državnih službenika, osim ako tim Zakonom nije drugačije propisano. Stoga odredbu stavka 3. ovoga članka nije potrebno normativno povezati s odredbama posebnog zakona.</p>
127	<p>Dijana Klarić Rebac 2. PROBNI RAD , Članak 75. U postupku e-savjetovanja za Zakon o platnim razredima sam predložila mentorstvo kao tip nadoknade za plaću. Mislim da je Predlagatelj morao članak 5 napisati vezano uz taj prijedlog zakona, u cilju jedinstvenog sutava naknada u državnim službama.</p>	<p>Nije prihvaćen Naknada za mentorstvo uređuje se u članku 75. ovoga Zakona, jer se navedeni članak odnosi na mentora vježbeniku za vrijeme vježbeničkog staža i propisuje njegova prava i obveze te uvjete za njegovo imenovanje.</p>
128	<p>Ured pučke pravobraniteljice 2. PROBNI RAD , Članak 75. Ukoliko se mjesečna naknada za rad mentora smatra dijelom plaće, mišljenja smo da bi ista trebala biti propisana odredbama Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, kao zakona kojim se predlaže na jedinstven način urediti sustav plaća. Stavljanje jednog od dodataka na plaću u Zakon o državnim službenicima doprinijelo bi daljnjoj fragmentiranosti sustava plaća. Stoga predlažemo da se mjesečna naknada za rad mentora uvrsti u Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama.</p>	<p>Nije prihvaćen Naknada za mentorstvo uređuje se u članku 75. ovoga Zakona, jer se navedeni članak odnosi na mentora vježbeniku za vrijeme vježbeničkog staža i propisuje njegova prava i obveze te uvjete za njegovo imenovanje. Prijedlog da se mjesečna naknada za rad mentora uvrsti u Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama ne odnosi se na Prijedlog zakona o državnim službenicima.</p>
129	<p>Veronika 2. PROBNI RAD , Članak 76. Iz kojeg razloga je propisano da se kod probnog rada državnom službeniku ocijenjenom ocjenom "ne zadovoljava" služba otkazuje rješenjem, a u slučaju redovnog godišnjeg ocjenjivanja službeniku koji dobije istu ocjenu, državna služba se otkazuje prema općim propisima o radu?</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha probnog rada je utvrditi može li se na osnovi rada, pokazanog znanja i učinkovitosti službenika očekivati da će službenik i dalje uspješno izvršavati poslove radnog mjesta. Stoga je propisan jednostavniji postupak otkazivanja službeniku za kojeg se na osnovi rada i zalaganja za vrijeme probnoga rada, ne može očekivati da će ubuduće (nakon isteka probnoga rada) uspješno obavljati poslove radnog mjesta. Svrha godišnje ocjene je drugačija (motiviranje službenika na veću učinkovitost rada i bolje rezultate u radu, promicanje u plaći, nagrađivanje ili napredovanje).</p>
130	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME , Članak 77. Postavlja se pitanje usklađenosti sa Zakonom o radu, te se ističe problem u slučaju dužeg rada na određeno vrijeme od max. dopuštenog ZOR-om – ima slučajeva da službenici rade i po 10 godina na određeno vrijeme. Ako rade duži niz godina na određeno i ako je njihova učinkovitost u radu visoka, trebalo bi im to uvažiti barem kao prednost u postupku prijma u državnu službu na neodređeno vrijeme.</p>	<p>Nije prihvaćen Prijedlog nije prihvatljiv zbog specifičnosti državne službe, načina prijma u državnu službu, te razloga i trajanja službe na određeno vrijeme, kao i ustavnog načela dostupnosti javne službe svima pod jednakim uvjetima. Stoga je u članku 77. stavku 6. Nacrta prijedloga zakona izrijekom propisano da državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme. Ne treba ozakoniti/konvalidirati nezakonito postupanje pojedinih državnih tijela, u primjeru koji se navodi u komentaru, u slučajevima u kojima službenici rade na određeno vrijeme preko 10 godina.</p>

131	<p>TONČI BOKO 3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME , Članak 77. (1) Za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao kao i radi zamjene duže vrijeme odsutnoga službenika, osobe se mogu primiti u državnu službu na određeno vrijeme dok traju privremeni poslovi ili poslovi čiji se opseg privremeno povećao, odnosno do povratka odsutnoga službenika. (2) Kod prijma u državnu službu na određeno vrijeme radi obavljanja privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao, državnog službenika se raspoređuje na odgovarajuće radno mjesto iz pravilnika o unutarnjem redu, pod uvjetom da je radno mjesto popunjeno punim brojem izvršitelja utvrđenim pravilnikom o unutarnjem redu. (3) U slučaju predviđivog trajanja službe na određeno vrijeme od najmanje šest mjeseci, osobe se primaju uz obvezni probni rad u trajanju od dva mjeseca. (4) Državna služba na određeno vrijeme za obavljanje privremenih poslova ili poslova čiji se opseg privremeno povećao može trajati najviše godinu dana, ako ovim Zakonom nije drugačije propisano. (5) Za prijam u državnu službu na određeno vrijeme radi zamjene duže vrijeme odsutnog službenika ne mora se provesti javni natječaj ako u državnom tijelu ima službenika primljenih u državnu službu na određeno vrijeme koji ispunjavaju uvjete za to radno mjesto. (6) Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme. 7) Iznimno od stavka 5, i 6, za Prijem u državnu službu na neodređeno vrijeme, ne mora se provesti natječaj ako na tom radnom mjesto radi službenik koja mijenja odsutnog službenika, i radno mjesto na neodređeno vrijeme ostane upražnjeno odlaskom prvotnog službenika u mirovinu, već se radno mjesto popunjava automatizmom, ukoliko to službenik koji ga je mijenjao prihvata.</p>	<p>Nije prihvaćen Državna služba na određeno vrijeme ne može postati državna služba na neodređeno vrijeme bez provedbe javnog natječaja.</p>
132	<p>Dijana Klarić Rebac 3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME , Članak 78. Članak 78, stavak 1 treba proširiti za projekte koje financiraju EU agencije i UN agencije i programi. Misljenja sam da se treba proširiti okvire djelovanja i privremenog zapošljavanja i na druge među državne programe potpora i projektata kako bi se osnažilo i osuvremenilo djelovanje državnih službi.</p>	<p>Nije prihvaćen Radi sprječavanja zlouporaba i kontrole trajanja službe na određeno vrijeme za vrijeme trajanja projekata, mogućnost dužeg trajanja službe na određeno vrijeme propisana je samo za projekte koji se financiraju na način propisan u članku 78. Nacrta prijedloga zakona.</p>
133	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME , Članak 78. U stavku 1. pogrešno je navedeno "iznimno od članka 77. stavka 5. ovoga Zakona", obzirom da se evidentno radi o iznimci iz članka 77. stavka 4. Prijedloga Zakona. Stoga predlažemo navedeno ispraviti.</p>	<p>Prihvaćen Hvala na ukazanom. Odredba će biti dorađena na način koji se predlaže u komentaru.</p>
134	<p>Dijana Klarić Rebac 3. DRŽAVNA SLUŽBA NA ODREĐENO VRIJEME , Članak 79. Postoje li ograničenja životne dobi za čelnike državnih službi i namještenika?</p>	<p>Primljeno na znanje Zakon o državnim službenicima odnosi se na državne službenike i namještenike te se propisana dob do koje se može raditi odnosi i na čelnike državnih tijela koji su državni službenici. Ovaj Zakon ne odnosi se na državne dužnosnike.</p>

135

Sonja Juričić Cvitan**GLAVA V. POPUNJAVANJE RADNIH MJESTA, 4. PREMJEŠTAJI**

Prije svega, predlaže se promijeniti perspektivu i početi od pretpostavke "potrebe službe za popunjavanje određenog mjesta", a ne "potrebe službe za premještajem određenog službenika". S tim u vezi, predlaže se postrožavanje odredbi o trajnom premještaju, na način da se prije trajnog premještaja obvezno razmotri institut napredovanja odnosno da se razmotre svi službenici koji zadovoljavaju uvjete za napredovanje i druge uvjete za radno mjesto, radi raspoređivanja službenika na određeno radno mjesto za koje to "potrebe službe" zahtijevaju, naravno ako to predstavlja napredovanje za državnog službenika i da to napredovanja predstavlja sve moguće oblike "premještaja na bolje plaćeno mjesto" (npr. viši stručni savjetnik na viši stručni savjetnik-specijalist). U tom konkretnom slučaju za sve državne službenike koji ostvaruju uvjete za radno mjesto i uvjete za napredovanje utvrđuju se rezultati i za onog s najistaknutijim rezultatima pokreće postupak odobravanja pred nadležnim tijelom. Odredbe o napredovanju, osobito formulirane na način da državni službenik "može" napredovati ako ostvari te i te uvjete (Dakle, tijelo nema obveza raspoređivanja službenika na odgovarajuće mjesto), nemaju nikakvu svrhu u Zakonu o državnim službenicima, dokle god postoji institut trajnog premještaja, kojim se sve to može zaobići "po potrebi službe". S tim u vezi, predlaže se objaviti podatke temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama, o tome koliko je predmeta u službeničkim odnosima otvoreno na klasu "napredovanja" i klasu "trajnog premještaja", u posljednjih 10 godina. Naravno, predlaže se ostavljanje odredbi o napredovanju i uvođenje obveze tijela da rasporedi službenika ako su ostvareni navedeni uvjeti ("Državni službenik će redovito napredovati u državnoj službi, ako", odnosno "Državni službenik će izvanredno napredovati na radno mjesto za koje je propisan viši stupanj obrazovanja ako") te postrožavanje odredbi o trajnom premještaju, na način da se prije trajnog premještaja obvezno razmotri institut napredovanja odnosno da se razmotre svi službenici koji zadovoljavaju uvjete za napredovanje na određeno radno mjesto.

Nije prihvaćen

Odredbe o napredovanju ne mogu sadržavati obvezu čelnika tijela da službenika koji ispunjava uvjete rasporedi na više radno mjesto jer čelnik tijela odlučuje o organizaciji rada i rasporedu službenika prema potrebama službe, potrebi popunjavanja određenih radnih mjesta i financijskim sredstvima. Premještaj ne može biti uvjetovan nemogućnošću napredovanja državnog službenika.

136	<p>Vitimir Begović GLAVA V. POPUNJAVANJE RADNIH MJESTA, 4. PREMJEŠTAJI 4 .Premještaji U ovom dijelu s obzirom na praksu i primjedbe potrebno je isključiti trajni premještaj posebno na rukovodeće poslove bez objave javnog natječaja odnosno internog oglasa i provedbe propisane procedure. Nadalje, potrebno je isključiti praksu da se osoba na temelju javnog natječaja primi na jedno radno mjesto, a zatim se putem premještaja raspoređuje na drugo radno mjesto (i to u najkraćem roku) koje nije bilo predmet javnog natječaja ili internog oglasa, jer se time može zaobilaziti javnost i dostupnost prijave i konkuriranja. Izuzetak može biti privremeni vremenski ograničeni premještaj zbog potrebe službe. Isto tako potrebno je jasnije propisati i nadzirati premještaj između tijela državne uprave i izvan službe budući je i u tome dijelu bilo zaobilaznja procedure, ili ograničenja.</p>	<p>Nije prihvaćen Trajni premještaj nije moguć na rukovodeća radna mjesta za koje je zakonom izričito propisano da se popunjavaju temeljem javnog natječaja, dok nema opravdanih razloga da se na ostala rukovodeća radna mjesta službenici raspoređuju na taj način (nepotrebno trošenja vremena i sredstava na provedbu javnog natječaja ukoliko u državnom tijelu ima službenik koji ispunjava propisane uvjete).</p>
137	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH 4. PREMJEŠTAJI, Članak 80. Dodati stavak 5. "Za premještaj iz stavka 1. ovog članka potrebna je suglasnost službenika koji je navršio 60 godina života"</p>	<p>Nije prihvaćen Promjenu radnog mjesta, pa tako ni premještaj po potrebi službe, ne treba ograničavati s obzirom na dob službenika.</p>
138	<p>Veronika 4. PREMJEŠTAJI, Članak 80. Stavak 2. i dalje omogućuje premještaj na nižu složenost poslova jer je za načelnika sektora i za višeg savjetnika propisano isto radno iskustvo, u trajanju od najmanje četiri godine. Međutim, plaća načelnika sektora dvostruko je veća od one višeg savjetnika. Budući da Zakon kasnije kod odredbi o povredama službene dužnosti, kao jednu od mogućih kazni za tešku povredu, propisuje premještaj na radno mjesto u okviru istog stupnja obrazovanja, logično je da se nameće sumnja u opravdanost i zloupotrebu ovako definiranih odredbi o premještaju u situaciji kad se službenik premješta na radno mjesto niže složenosti poslova zbog navodnih potreba službe.</p>	<p>Nije prihvaćen Premještaj na radno mjesto za koje je propisano radno iskustvo u istom ili dužem trajanju dozvoljen je samo ako za to postoji potreba službe koja mora biti obrazložena, čime se sprječava zloupotreba korištenja premještaja.</p>
139	<p>Ured pučke pravobraniteljice 4. PREMJEŠTAJI, Članak 83. Mišljenja smo da bi za premještaj u drugo državno tijelo, neovisno o udaljenosti mjesta rada od mjesta stanovanja, trebao pristanak službenika. Dakle, do premještaja ne bi moglo doći bez prethodno pribavljene suglasnosti službenika. Premještaj u drugo državno tijelo protivno volji samog službenika, s obzirom na potencijalno vrlo različite poslove koje obavljaju ta tijela moglo bi imati za posljedicu kršenje prava u području rada. Pritom, ukoliko je riječ o mjestu rada koje je udaljenije od prethodnog, premještaj bi se mogao negativno odraziti i na osobni i obiteljski život službenika.</p>	<p>Prihvaćen U članku 83. stavku 1. Nacrta prijedloga zakona dodat će se kao uvjet suglasnost službenika.</p>

140	<p>Nada Valačić 4. PREMJEŠTAJI, Članak 83. Nejasno je kako i tko zapravo procjenjuje potrebu službe za premještajem iz jednog tijela u drugo. Naime čelnik jednog tijela može ocijeniti potrebu za popunjavanjem radnog mjesta u tijelu kojem upravlja dok ne može ocjenjivati potrebu službe drugog tijela, a posebice izvan državne službe. Na taj način može doći do zlouporabe instituta premještaja na način da se sporazumom čelnika tijela ljudi premještaju i na radna mjesta niže složenosti poslova, a da u biti niti ne žele biti premješteni. Potreba službe mora biti detaljno obrazložena i isti institut se ne smije koristiti da bi se ljudi makli sa svojih pozicija pod obrazloženjem tzv. njihove neophodnosti rada u drugom državnom tijelu.</p>	<p>Nije prihvaćen Ako se državni službenik premješta po potrebi službe iz jednog u drugo državno tijelo potreban je prethodni pisani sporazum čelnika tijela iz kojeg se službenik premješta i čelnika tijela u koje se službenik premješta. Prema tome, navedeni čelnici tijela će utvrditi potrebu službe za premještajem službenika. Na premještaj službenika u drugo državno tijelo odgovarajuće se primjenjuju odredbe članka 80.-82. ovoga Zakona. Potreba službe mora biti obrazložena, a službenik ima pravo žalbe.</p>
141	<p>Sonja Juričić Cvitan 4. PREMJEŠTAJI, Premještaj izvan državne službe Premještaj izvan državne službe treba ukinuti iz sljedećih razloga: - radi se "faktički" o protuzakonitom i protuustavnom prijmu u državnu službu, čime se ostavlja prostor za zlouporabu (npr. zabrana zapošljavanja u državnim službama, koje se zaobilazi zapošljavanjem putem institucija za koje ta zabrana ne vrijedi) - radi se o sukobu dva skupa pravila "radnih odnosa" i "službeničkih odnosa s parcijalnom i supsidijarnom primjenom radnih odnosa", i sukobu u osnovi "dva radna odnosa", što ostavlja mnoge nedoumice oko primjene prava službenikau praksi: prava na godišnji odmor (utvrđuje li se razmjerni godišnji odmor jer je bio u drugoj pravnoj osobi ili mu se priznaju neiskorišteni dani jer je eto bio u drugoj pravnoj osobi ali se smatra kao da nije), pa prava na jubilarnu i staž u državnoj službi i sl. (pa se onda to rješava kolektivnim ugovorima s retroaktivnim djelovanjem koji tek naprave pomutnju oko primjena), itd. itd.</p>	<p>Nije prihvaćen Ne nalaze se razlozi neustavnosti predložene zakonske odredbe jer se radi o premještaju u okviru državnih tijela i javnih službi čija se radna mjesta popunjavaju temeljem javnog natječaja. Ostala pitanja na koja se ukazuje nisu predmet uređenja ovoga Zakona.</p>
142	<p>Nada Valačić 4. PREMJEŠTAJI, Članak 84. Premještaj izvan državne službe bio je iznimka , a ovim se omogućava da je pravilo..</p>	<p>Prihvaćen Odredba je usklađena s komentaram.</p>
143	<p>Veronika 4. PREMJEŠTAJI, Članak 84. Premještaj izvan državne službe treba biti i ostati iznimka, kako je dosad bilo propisano.</p>	<p>Primljeno na znanje Odredba je usklađena s komentaram.</p>
144	<p>Vitomir Begović 4. PREMJEŠTAJI, Članak 85. Članak 85. (1) Službenika se može premjestiti na drugo radno mjesto u istom ili drugom državnom tijelu na temelju iskazanog interesa službenika za premještaj. (2) Dodati novi stavak: Službenik se ne može premjestiti na rukovodeće radno mjesto u drugom tijelu bez prethodne provedbe internog oglasa. Obrazloženje: Dopunom ovog članka potrebno je prevenirati moguće „interesne“ premještaje i rasporede na radna mjesta uskraćujući drugima ravnopravnu mogućnost konkurencije.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 85. Nacrta prijedloga Zakona propisuje mogućnost premještaja na temelju iskaza interesa službenika, o čemu odlučuje čelnik tijela vodeći računa o interesima službe. Novim Zakonom ne predviđa se mogućnost provedbe internog oglasa.</p>

145	<p>Sonja Juričić Cvitan GLAVA V. POPUNJAVANJE RADNIH MJESTA, 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI Odredbe o napredovanju, osobito formulirane na način da državni službenik "može" napredovati ako ostvari te i te uvjete (Dakle, tijelo nema obveza raspoređivanja službenika na odgovarajuće mjesto), nemaju nikakvu svrhu u Zakonu o državnim službenicima, dokle god postoji institut trajnog premještaja, kojim se sve to može zaobići "po potrebi službe". S tim u vezi predlaže se objaviti podatke temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama, o tome koliko je predmeta u službeničkim odnosima otvoreno na klasu "napredovanja" i klasu "trajnog premještaja", u posljednjih 10 godina. Naravno, predlaže se ostavljanje odredbi o napredovanju i uvođenje obveze tijela da rasporedi službenika ako su ostvareni navedeni uvjeti ("Državni službenik će redovito napredovati u državnoj službi, ako", odnosno "Državni službenik će izvanredno napredovati na radno mjesto za koje je propisan viši stupanj obrazovanja ako") te postrožavanje odredbi o trajnom premještaju, na način da se prije trajnog premještaja obvezno razmotri institut napredovanja odnosno da se razmotre svi službenici koji zadovoljavaju uvjete za napredovanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe o napredovanju i premještaju se ne preklapaju i propisani su različiti uvjeti za njihovu primjenu. Napredovanje se ne može propisati kao pravo službenika koji ispunjava određene uvjete jer se radi o mogućnosti o kojoj odlučuje čelnik tijela vodeći računa o potrebama službe, organizaciji poslova i financijskim sredstvima.</p>
146	<p>Joso Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 87. članak 87. (1) napredovanje u državnoj službi i javnoj službi za službenička radna mjesta ostvaruje se rasporedom/novim ugovorom o radu na više/novo radno mjesto. (2) državni/javni službenik može napredovati redovno ili izvanredno.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe ovog Zakona primjenjuju se samo na državne službenike zaposlene u državnim tijelima, ali ne i na službenike javnih službi.</p>
147	<p>Marijan Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 87. Kako se ostvaruje napredovanje službenika u javnoj službi? U javnim službama postoje službenička radna mjesta kao što su stručni suradnici, stručni savjetnici, viši stručni savjetnici, za koja se na odgovarajući način primjenjuju odredbe Zakona o državnim službenicima ako nije drukčije propisano posebnim propisom. Tko je dužan i odgovoran za stvaranje radnih mjesta u javnim ustanovama? Ravnatelj i Upravno vijeće zato jer oni donose pravilnike o unutarnjem ustrojstvu, to jest sistematizaciji radnih mjesta. Ako službenik ispunjava sve uvjete propisane za redovno ili izvanredno napredovanje, kako će napredovati ako se upravna tijela ne trude pravovremeno stvoriti nova/viša radna mjesta?</p>	<p>Nije prihvaćen Mogućnost napredovanja u javnoj službi nije predmet ovog Zakona.</p>

148	<p>Vitimir Begović 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 87. U čl.87.st.1 izmijeniti na način da isti glasi : Mogućnost napredovanja u državnoj službi ostvaruje se putem objave internog oglasa za slobodna radna mjesta. Dodati novi st.2 .Jedan od kriterija za redovito napredovanje je da je službenik ocjenjen ocjenom „izvrstan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „naročito uspješan“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom. Obrazloženje: U mogućoj situaciji jednog ali i više mogućih kandidata za napredovanje logično je uz kriterij ocjene primijeniti putem internog oglasa i druge relevantne kriterije, kako bi se isključila subjektivnost i uskraćivanje jednake prilike svima koji ispunjavaju preduvjete za napredovanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom ne predviđa se provedba internog oglasa. Za napredovanje nije dovoljno propisati samo uvjet određenih ocjena nego i postojanje slobodnog radnog mjesta te da službenik ispunjava uvjete za raspored.</p>
149	<p>TAJANA NOVOSEL MATOŠEVIĆ 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 88. Posve je nelogična te za službenike nemotivirajuća situacija da u određenom tijelu postoje službenici koji ispunjavaju uvjete iz st.1.toč.1. i.3. (a koji se odnose na samu osobu službenika te su dijelom i rezultat njegova rada, truda, zalaganja kao i obrazovanja) te da uz navedeno u tijelu postoji slobodno radno mjesto na koje se isti mogu rasporediti u postupku napredovanja, a da se isti ne rasporede na ta radna mjesta (u razumnom roku od ispunjenja uvjeta). Predmetnim člankom potrebno je jasno propisati kada “će” službenik službenik napredovati (u slučaju ispunjenja propisanih uvjeta), jer formulacija kada službenik “može” napredovati ostavlja veliku pravnu prazninu, s time da se dodaje kako se radi o pitanju od velike važnosti za svakog službenika.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom se redovito napredovanje predviđa kao mogućnost, o čemu odluku, uz ispunjenje predviđenih uvjeta, donosi čelnik tijela u skladu s potrebama službe.</p>
150	<p>Joso Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 88. prijedlog novog teksta članak 88.: (1) državni službenik i službenik u javnoj službi treba biti redovno unaprijeđen u vremenskom roku od najduže 6 (šest) mjeseci ako: (a) je jedanput ocijenjen ocjenom „izvrstan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „naročito uspješan“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom b) postoji slobodno radno mjesto propisano pravilnikom o unutarnjem redu (unutarnjem ustrojstvu) , na koje se službenik u postupku napredovanja može rasporediti c) poslodavac (ravatelj ustanove/upravni organ/čelnik ustanove) treba u razumnom vremenskom roku (npr: šest mjeseci) u pravilniku o unutarnjem ustrojstvu stvoriti nova radna mjesta na koja će redovno napredovati službenici koji ispunjavaju uvjete propisane ovim Zakonom i/ili uredbom. d) ispunjava uvjete za raspored na radno mjesto.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe ovog Zakona primjenjuju se samo na državne službenike zaposlene u državnim tijelima, ali ne i na službenike javnih službi. Čelnik tijela donosi pravilnik o unutarnjem redu u roku koji je propisan uredbom Vlade Republike Hrvatske kojom je uređeno unutarnje ustrojstvo tog tijela.</p>

151

Vlatka Župančić**5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 88.**

Poštovani, prema trenutno važećem Zakonu o državnim službenicima (Narodne novine“, br. 92/05., 140/05., 142/06., 77/07., 107/07., 27/08., 34/11., 49/11., 150/11., 34/12., 49/12., 37/13., 38/13., 01/15., 138/15., 61/17., 70/19., 98/19. i 141/22.), u dijelu koji se odnosi na napredovanje u službi, članak 90., stoji da državni službenik može redovito napredovati ako uz sve ostale navedene uvjete bude i "jedanput ocijenjen ocjenom »izuzetan« ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom »primjeren« ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom »uspješan« ili višom ocjenom." Prijedlogom novog Zakona, članak 88., predlažete da državni službenik može redovito napredovati u državnoj službi ako "je jedanput ocijenjen ocjenom „izvrstan“ ili najmanje dva puta uzastopno ocjenom „naročito uspješan“ ili najmanje tri puta uzastopce ocjenom „uspješan“ ili višom ocjenom" uz zadovoljavanje ostalih navedenih uvjeta. Ako pak kod redovitog napredovanja gledamo ovaj uvjet vezan uz ocjenu, u prijedlogu novog Zakona o državnim službenicima, čl. 92 stoji da će se na temelju ostvarene učinkovitosti rada državni službenici ocjenivati ocjenama: „izvrstan“, „naročito uspješan“, „uspješan“, „zadovoljava“ i „ne zadovoljava“ te ako još povežemo paralelu i na prijedlog nacrtu Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama koji je također u procesu e-Savjetovanja, u članku 31. stoji da: - "tijekom jedne kalendarske godine najviše 5% od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu „izvrstan“ - "tijekom jedne kalendarske godine najviše 15% od ukupnog broja zaposlenih službenika i namještenika državnog tijela ili javne službe može dobiti ocjenu „naročito uspješan“ - "ukupni broj zaposlenih službenika i namještenika iz stavka 1. i 2. ovoga članka utvrđuje se na posljednji dan kalendarske godine za koju se službenici i namještenici ocjenjuju." Ovdje se postavlja pitanje kakav će utjecaj ovakav nov način ocjenjivanja imati na državne službenike koji će po donošenju novog Zakona o državnim službenicima imati uvjete za eventualno redovito napredovanje, ali sa ocjenama "izuzetan", odnosno "primjeren", "uspješan" ili višom ocjenom prema starom Zakonu? Hoće li oni morati čekati još jednu godinu (naravno u nadi objektivnog ocjenjivanja od strane nadređenih) da budu ocijenjeni ocjenom "izvrstan", odnosno još dodatno dvije godine ako budu ocijenjeni ocjenom "naročito uspješan" ili više. Da li će možda postojati neko prijelazno razdoblje u kojem će se u obzir uzeti i ocjene ostvarene prema starom Zakonu? Slažem se da ne mogu i nisu svi izuzetni ili naročito uspješni, ali isto tako ovo djeluje nepravedno prema državnim službenicima koji svoj posao godinama rade odgovorno, ažurno i temeljito i koji su svoje ocjene i mogućnost da ih se uzme u obzir za redovito napredovanje itakako zaslužili. S poštovanjem,

Nije prihvaćen

Pitanje promicanja u plaći i ograničenje broja službenika koji mogu biti ocijenjeni najvišim ocjenama nije predmet ovoga Zakona.

152	<p>Marijan Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 88. Što ako službenik ispunjava uvjete a) i c), ali nije ispunjen uvjet b), to jest nema slobodnog radnog mjesta propisanog pravilnikom o unutarnjem redu. U praksi se to dešava, jer onaj tko bi trebao voditi računa da stvara slobodna radna mjesta nije dovoljno ažuran. Ako se radi o javnoj ustanovi, pravilnike o unutarnjem redu/ustrojstvu donose upravna vijeća na prijedlog ravnatelja ustanove. Dakle, može se desiti da službenici u javnoj ustanovi ispunjavaju uvjete pod a) i c), ali ne postoje slobodna radna mjesta, pa službenici godinama ne bivaju unaprijeđeni. Na koji način to propisati zakonom, može li se to uglaviti u zakon, da zakon na neki način obveže upravne organe i čelnike ustanova da se potrude biti u toku što se tiče napredovanja službenika, da se oni potrude u razumnim vremenskim rokovima stvarati slobodna radna mjesta za službenike koji godinama rade u istoj ustanovi i stječu uvjete za napredovanje prema uvjetima u ovom zakonu?</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom se uređuje pitanje napredovanja u državnoj službi, ali ne i napredovanja u javnoj službi. Pitanje donošenja pravilnika o unutarnjem redu javnih ustanova uređeno je posebnim propisima.</p>
153	<p>Joso Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 88. ..... službenik "može napredovati ako...". Napredovanje službenika u velikoj mjeri ovisi o slobodnom radnom mjestu propisanom pravilnikom o unutarnjem redu. Pravilnike o unutarnjem redu ne donose službenici već je to dužnost i obaveza ravnatelja/ poslodavca/upravnih organa ustanova. To znači da službenici, ako ispunjavaju uvjete za napredovanje, zapravo nemaju utjecaja na postojanje slobodnih radnih mjesta na koja bi trebali biti unaprijeđivani. Pravilnici o unutarnjem ustrojstvu u javnim ustanovama zovu se opći akti javnih ustanova i u niti jednoj javnoj ustanovi u RH zaposlenici ne donose takve dokumente, već to rade upravna vijeća na prijedlog ravnatelja. Dakle, bez obzira ako neki službenici ispunjavaju uvjete za napredovanje propisane ovim zakonom, možemo reći da redovno ili izvanredno napredovanje službenika zapravo ovisi o tome kad će ravnatelj i upravno vijeće odlučiti da stvore slobodna radna mjesta i time omogućiti napredovanje onim zaposlenicima koji ispunjavaju uvjete za napredovanje. Redovnim i/ili izvanrednim napredovanjem zaposlenicima se povećava koeficijent za obračun plaće, poboljšava im se gospodarski, ekonomski i socijalni status, pa je jasno koliko znači da ovaj zakon donese odredbe koje će na neki način obvezati upravne organe i poslodavce da budu ažurni što se tiče stvaranja slobodnih radnih mjesta, to jest osnovnog preduvjeta za napredovanje službenika. Ako službenik ne napreduje u nekom razumnom vremenskom roku nakon što stekne uvjete, koji je smisao napredovanja i truda samog službenika? Što ako službenik u godini 2020. ispunjava sve uvjete, ali ne napreduje do 2023. zato što se netko nije sjetio na vrijeme stvoriti novo/slobodno radno mjesto? Recimo ovako: službenik stručni suradnik zaposli se na neodređeno u lipnju 2017, uredno radi i izvršava radne zadatke, često radi i druge poslove po nalogu poslodavca koji spadaju u viši platni razred, poslodavac je zadovoljan</p>	<p>Nije prihvaćen Odredbe ovog Zakona primjenjuju se samo na državne službenike zaposlene u državnim tijelima, ali ne i na službenike javnih službi. Ovim Zakonom se redovito napredovanje predviđa kao mogućnost, o čemu odluku, uz ispunjenje predviđenih uvjeta, donosi čelnik tijela u skladu s potrebama službe.</p>

<p>i nema nikakvih prigovora na njegov rad. Tri godine kasnije, u lipnju 2020., taj službenik ima već tri godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima, što znači da ispunjava uvjete za redovno napredovanje na novo radno mjesto stručni savjetnik, onako kako propisuje važeći Zakon o državnim službenicima. Međutim, poslodavac nije poduzeo ništa da unaprijedi tog službenika u toku 2020 godine, nije donio izmjene pravilnika o unutarnjem ustrojstvu u kojem bi stvorio novo/slobodno radno mjesto stručni savjetnik. Tek u lipnju 2023 poslodavac tog službenika unaprijedi na slobodno radno mjesto stručni savjetnik, na način da je u svibnju 2023 izmjenama pravilnika o unutarnjem ustrojstvu stvorio slobodno radno mjesto stručni savjetnik i službeniku ponudio sklapanje novog ugovora o radu. Može li se ovo nazvati redovno napredovanje službenika? Je li službenik mogao napredovati u 2020 godini.? Neovisno radi li se o redovnom ili izvanrednom napredovanju službenika, zakonom ili uredbom bi to trebalo biti napravljeno na način da službenik napreduje vrlo brzo nakon što stekne uvjete za napredovanje, a ne smije se dešavati da na napredovanje čeka godinama. Dakle, onaj tko stvara nova/slobodna radna mjesta, treba voditi brigu da na vrijeme napravi sve što treba za napredovanja službenika.</p>	
<p>154 Nada Valačić 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 89. ukinula bih izvanredno napredovanje jer se institutima rasporeda i premještaja isto može rješavati, a i transparentnije. Postoje službenici koji nikad ne napreduju nikako a ispunjavaju sve uvjete dok se drugima omogućava izvanredno napredovanje.</p>	<p>Nije prihvaćen Izvanredno napredovanje omogućava državnim službenicima raspored na radno mjesto višeg stupnja obrazovanja, kojeg su stekli prije prijma u državnu službu ili tijekom službe, iako nemaju potrebno radno iskustvo na odgovarajućim poslovima (u tom, višem stupnju obrazovanja). Ukoliko bi se ukinulo izvanredno napredovanje, navedeni službenici ne bi mogli biti raspoređeni na radno mjesto u višem stupnju obrazovanja, kojeg su stekli prije ili tijekom službe, bez prijma u službu (na temelju javnog natječaja) u svojstvu vještbenika, neovisno o godinama rada u državnom tijelu i ostvarenim rezultatima u radu.</p>

155

Joso Milovac**5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 89.**

Ovdje piše „...može izvanredno napredovati „.... To bi značilo da može, ali i ne mora. . Što ako zaposlenik zadovoljava uvjet iz podstavka b), a uz to je u toku radnog odnosa kod poslodavca stekao i propisani viši stupanj naobrazbe te neprekidno radi 19 godina u istoj javnoj ustanovi? Ako u stavku (1) piše da može napredovati, koliko dugo bi onda takav zaposlenik trebao čekati na napredovanje? Ako zaposlenik zadovoljava sve uvjete za izvanredno napredovanje iz stavka (1) članka 89., ali ga poslodavac ne unaprijedi izvanredno, o čemu konačno ovisi ono "može napredovati"? Ovaj zakon u članku 103. propisuje da se službenici moraju truditi da se obrazuju u toku službe i prema potrebama radnog mjesta na kojem su zaposleni. Pravilnici o radu u javnim ustanovama imaju članke koji određuju isto. Dakle, čemu onda služi trud nekog zaposlenika da se obrazuje u toku službe, ako takav zaposlenik ne napreduje? . Opis situacije iz jedne ustanove: Ukupno 4 zaposlenika, A, B, C i D, svi zaposleni unutar iste ustrojstvene jedinice unutar javne ustanove, onako kako propisuje pravilnik o unutarnjem ustrojstvu. Sva 4 zaposlenika imaju službenička radna mjesta: stručni suradnici i/ili stručni savjetnici, svi imaju VSS stupanj naobrazbe i više od 4 godine radnog iskustva na odgovarajućim poslovima. Zaposlenik D ima 19 godina neprekidnog radnog staža kod istog poslodavca. Poslodavac zaposlenike A, B, i C unaprijedi na način da je izmjenama pravilnika o unutarnjem ustrojstvu za njih stvorio nova radna mjesta viši stručni savjetnik i tim zaposlenicima ponudio nove ugovore o radu koje su oni prihvatili i potpisali. Dakle , samo zaposlenik D nije dobio novo bolje plaćeno radno mjesto, iako apsolutno zadovoljava sve uvjete koji su propisani u članku 89. Zaposlenik D ispunjava i uvjete za redovno napredovanje koje je opisano u članku 88., stavak (1), postavak c), ali poslodavac nije ispunio uvjet iz postavka b) , to jest nije stvorio radno mjesto na koje bi ga redovno unaprijedio. O čemu se radi u opisanoj situaciji ? Je li zaposlenik D mogao napredovati redovno ili izvanredno? Ako je mogao, zašto nije? Članci 88. i 89. govore o napredovanju, međutim nema riječi o stvaranju temeljnog uvjeta za napredovanja od strane poslodavca , to jest stvaranja slobodnih radnih mjesta na koja bi službenici trebali biti unaprijeđivani. Stvaranje slobodnih radnih mjesta nije posao zaposlenika, već dužnost upravnih organa i čelnika ustanova. Dakle, kako ovim zakonom i njih obvezati da se potrudite biti dovoljno ažurni i pravovremeni kod stvaranja slobodnih radnih mjesta na koja bi službenici trebali biti unaprijeđivani? Ako službenici tokom vremena (radnog odnosa) dolaze u pozicije da ispunjavaju uvjete za redovno ili izvanredno napredovanje, onda bi ovaj zakon trebao obvezati čelnike državnih tijela i javnih službi da svojim zaposlenicima omogućuju napredovanje u razumnim vremenskim rokovima.

Nije prihvaćen

Ovim Zakonom se izvanredno napredovanje predviđa kao mogućnost, o čemu odluku, uz ispunjenje predviđenih uvjeta, donosi čelnik tijela u skladu s potrebama službe. Zakon o državnim službenicima ne odnosi na zaposlene u javnim službama.

156	<p>Vitimir Begović 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 89. Članak 89. (1) Državni službenik može izvanredno napredovati na radno mjesto za koje je propisan viši stupanj obrazovanja ako:..... Predlaže se konkretnije i jasnije precizirati ,budući da se ovaj sadašnji prijedlog isključivo zasniva na radnom stažu i „radnom iskustvu“ a ne na drugim mjerljivim radnim kriterijima i postignutim rezultatima.</p>	<p>Nije prihvaćen Za izvanredno napredovanje u državnoj službi moraju biti ispunjeni i uvjeti iz članka 88. Nacrta prijedloga zakona, uključujući i uvjet dobivenih ocjena koje su pokazatelj učinkovitosti rada i postignutih rezultata.</p>
157	<p>Marijan Milovac 5. NAPREDOVANJE U SLUŽBI, Članak 89. komentar za članak 89.: Može li se ovaj čitav članak 89. primjenjivati na službenike u javnoj službi? Do sad nije bilo posebnog propisa koji je na ovaj način uređivao napredovanje u javnoj službi. Zašto ne bi ovim člankom bilo propisano istovjetno i za službenike u javnoj službi? komentar na stavak (1) članka 89. : Ovdje piše .....„može izvanredno napredovati „.... Dakle, može ali ne mora. Što ako zaposlenik zadovoljava uvjet iz podstavka b), a uz to je u toku radnog odnosa kod poslodavca stekao i propisani viši stupanj naobrazbe te neprekidno radi 19 godina u istoj javnoj ustanovi? Ako u stavku (1) piše da može napredovati, koliko dugo bi onda takav zaposlenik trebao čekati na napredovanje? Ovaj zakon u članku 103. propisuje da se službenici moraju truditi da se obrazuju u toku službe i prema potrebama radnog mjesta na kojem su zaposleni. Zakon o radu propisuje isto, a i pravilnici o radu u javnim ustanovama imaju članke koje određuju isto. Dakle, čemu onda služi trud zaposlenika da se obrazuje u toku službe? Trebao bi služiti napredovanju zaposlenika i biti koristan za poslodavca. Ako se zaposlenika koji se obrazuje tokom službe ne unapređuje u što kraćem roku, događa se kontra efekt, jer stjecanje višeg stupnja obrazovanja u toku radnog odnosa nema smisla ako nema napredovanja u nekakvom razumnom vremenskom roku. komentar na članak 89. , stavak (1), podstavak a): Na osnovu koje dokumentacije se dokazuje i tumači radno iskustvo na odgovarajućim poslovima? Je li to uopće propisano nekim propisom, koja sve dokumentacija je dokaz za radno iskustvo na odgovarajućim poslovima? E-radna knjižica, potvrda poslodavca, potvrda izravno nadređenog voditelja službe u kojoj je zaposlenik bio zaposlen i stjecao radno iskustvo, ili sve zajedno? Što ako zaposlenik godinama radi druge poslove po nalogu poslodavca, kako će dokazati iskustvo na tim poslovima?</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom se izvanredno napredovanje predviđa kao mogućnost, o čemu odluku, uz ispunjenje predviđenih uvjeta, donosi čelnik tijela u skladu s potrebama službe. Zakon o državnim službenicima ne odnosi na zaposlene u javnim službama.</p>

158	<p>Vitimir Begović PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA , GLAVA VI. OCJENJIVANJE GLAVA VI. OCJENJIVANJE Vrlo važan dio , a posebno i provedbeni akti. Ukoliko se isto ne postavi na odgovarajući stručan način može uzrokovati umjesto pozitivnih , negativne efekte.Posebno je važna uz i objektivnost i stručna razina znanja onih koji ocjenjuju, a sada je to nedorečeno, i prilično subjektivno a manje analitično i sistematično.Svi rukovoditelji koji su ujedno i ocjenitelji drugih moraju imati odgovarajući legitimitet tj.da su raspoređeni na takva radna mjesta putem jsvnog natječaja ili internog oglasa.(prethodno objašnjeno uz rukovodeća radna mjesta). Ciljevi za određene organizacijske jedinice a time i pojedince mogu biti nedovoljno ambiciozni a time i lako dostižni, pa i ocjena može biti visoka.Zato ovom segmentu, razradi i edukaciji treba posvetiti posebnu pozornost.Nije dovoljno propisati maksimalni broj određenih ocjena,već naprotiv odrediti konkretne visoko postavljene ciljeve i zadatke.</p>	<p>Primljeno na znanje Ovim Zakonom se uvodi novi sustav ocjenjivanja učinkovitosti rada u jednostavnijem i bržem postupku, koji će detaljnije biti uređen uredbom Vlade Republike Hrvatske.</p>
159	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 90. Iz odredbe članka 90. stavka 3. Prijedloga Zakona proizlazi kako službenik koji je u kalendarskoj godini radio više od 6 mjeseci, uračunavajući i probni rad, neće biti ocijenjen ako bez razdoblja probnog rada nije radio 6 mjeseci. Mišljenja smo da se radi o previše restriktivnoj odredbi, osobito uzimajući u obzir i odredbe Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama koje postavljaju visoke kriterije za mogućnost ostvarivanja dodatka na plaću za učinkovitost rada. Stoga predlažemo da se službenicima razdoblje probnog rada uračunava u razdoblje ocjenjivanja i da se stavci 2. i 3. izmijene na sljedeći način: "(2) Državni službenici koji su u kalendarskoj godini radili najmanje šest mjeseci, u koje razdoblje se uračunava i probni rad, ocjenjuju se. (3) Korištenje godišnjeg odmora ne uračunava se u razdoblje ocjenjivanja."</p>	<p>Nije prihvaćen Razdoblje probnoga rada ne uračunava u ocjenjivačko razdoblje iz članka 90. Nacrta prijedloga zakona jer se probni rad posebno ocjenjuje, po drugim kriterijima i u drugačijem postupku.</p>
160	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 90. Predlaže se iznimka od stavka 2. prema kojoj bi se službenicima koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od 6 mjeseci iz razloga što su koristili roditeljni ili roditeljski dopust, razdoblje korištenja takvih dopusta priznalo kao da su ocijenjeni s ocjenom „uspješan" odnosno većom ocjenom koju su ostvarili u prethodnom ocjenjivačkom razdoblju.</p>	<p>Nije prihvaćen U vrijeme ocjenjivanja uračunava se samo efektivni rad jer ukoliko je službenik bio odsutan s posla (iz bilo kojeg razloga) nije radio i ne može se ocjenjivati učinkovitost njegovog rada.</p>
161	<p>Republički sindikat radnika GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 90. Dodati novi stavak koji glasi: "Kako bi djelatnici mogli prionuti ocjenjivanju obvezna je dodatna pedagoška izobrazba koja se provodi putem državnog ispita."</p>	<p>Nije prihvaćen Izobrazba se ne provodi putem državnog ispita.</p>

162	<p>Karlo Kožina GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 90. Što znači da se korištenje godišnjeg odmora ne uračunava u razdoblje ocjenjivanja? Odredbu bi trebalo pojasniti. Uračunava li se vrijeme privremene nesposobnosti u vrijeme ocjenjivanja? Što je s vremenom korištenja prava koja proistječu iz roditeljstva (npr. roditeljski, očinski, posvojiteljski dopust), a koje vrijeme je kraće od 6 mjeseci? Zašto se samo godišnji odmor ne uračunava?</p>	<p>Nije prihvaćen Ne ocjenjuju se državni službenici koji su u prethodnoj kalendarskoj godini radili manje od šest mjeseci, neovisno o razlozima. U vrijeme ocjenjivanja uračunava se samo efektivni rad jer ukoliko je službenik bi odsutan s posla (iz bilo kojeg razloga) nije radio i ne može se ocjenjivati učinkovitost njegova rada.</p>
163	<p>Republički sindikat radnika GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 91. dodati u članku ...kao i prosudba organizacijskih, poslovnih i pedagoških vještina državnih službenika", te isti sada glasi: "Svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi kao i prosudba organizacijskih, poslovnih i pedagoških vještina državnih službenika"</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha ocjenjivanja je poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi. Međutim, "prosudba organizacijskih, poslovnih i pedagoških vještina državnih službenika", nije svrha ocjenjivanja.</p>
164	<p>Nada Valačić GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 91. Svrha ocjenjivanja je da službenici eventualno dobiju 2 dana više godišnjeg pa ih bar tako motiviraš s obzirom na preniske plaće. Dok se ne uvede obostrano ocjenjivanje ovakav model nema svrhu. Na fakultetima i studenti ocjenjuju profesore npr. Zašto službenici ne bi ocjenjivali svoje nadređene npr.</p>	<p>Nije prihvaćen Svrha ocjenjivanja propisana je ovim Zakonom (poticanje državnih službenika na kvalitetno i učinkovito izvršavanje službenih zadaća te utvrđivanje njihovog doprinosa u obavljanju poslova kao kriterija za nagrađivanje i napredovanje u državnoj službi). Model ocjenjivanja koji se predlaže u komentaru nije primjenjiv kod procjene učinkovitosti rada jer niže rangirani službenici nemaju uvid u rad nadređenih službenika.</p>
165	<p>DALIBOR ŠEMPER GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 92. Važećim Zakonom su propisani uvjeti za svaku ocjenu, a što je potrebno utvrditi i ovim Nacrtom prijedloga zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Kriteriji i postupak ocjenjivanja uredit će se uredbom.</p>
166	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 92. Smatramo da uz naziv svake ocjene treba biti navedeno što ta ocjena konkretno znači, kako je to propisano sada važećim Zakonom.</p>	<p>Nije prihvaćen Kriteriji i postupak ocjenjivanja uredit će se uredbom.</p>
167	<p>Ivka Zaninović GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Postupak ocjenjivanja Članka 94. Zakona o državnim službenicima i članak 11. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama Nacrtom prijedloga navedenih Zakona propisano je da o prigovorima na ocjenu odlučuje Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjenu. Ovom odredbom o ocjeni, zapravo odlučuje, Povjerenstvo koje sastavlja donositelj ocjene, što uvelike dovodi u pitanje nepristranost u odlučivanju. Postavlja se pitanje od kojih službenika javnopravnog tijela bi Povjerenstvo trebalo biti sastavljeno. U ocjenjivanju sudjeluju neposredno nadređeni službenici i hijerarhijski viši službenici zaključno s čelnikom tijela ili osobom koju on ovlasti. Navedeno dovodi do situacije da o osporavanoj ocjeni sudjeluju oni koji su je predložili ili su na neki način utjecali na ocjenu službenika. Ukoliko isti nisu uključeni u rad Povjerenstva onda po prigovoru odlučuju službenici koji su ocjenjivani, dakle kolege</p>	<p>Nije prihvaćen Vezano za primjedbu koja se odnosi na sastav Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjenu iz članka 94. Nacrta prijedloga Zakona, upućujemo da se ovom odredbom daje ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za njegov rad. Stoga se očekuje da će čelnik tijela za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstva bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost u ocjenjivanju i transparentnost postupka. Ako niti jedan zaposlenik nije član sindikata, neće postojati obveza imenovanja predstavnika, pri čemu će čelnik morati voditi računa da imenovano</p>

službenika koji ocjenu osporava (u većoj ili manjoj mjeri zadovoljni svojom ocjenom), a kojima su predlagatelji ocjene nadređeni službenici. Pored toga u kojem sastavu djeluje Povjerenstvo kada ocjeni prigovara rukovodeći službenik koji je predlagatelj ocjene niže rangiranih službenika. U kojoj mjeri se u takvim slučajevima može osigurati nepristranost i objektivnost u odlučivanju po prigovoru. Nadalje se postavlja pitanje, da li članovi Povjerenstva imaju pravu na naknadu za rad kao i na koji način će članstvo u Povjerenstvu utjecati na njihovu ocjenu. Imaju li samom činjenicom rada u Povjerenstvu pravo na veću ocjenu budući se isto može tumačiti kao jedan od elementa opisa ocjene izuzetan. Obzirom da ocjena utječe na plaću službenika, o pravnom lijeku treba odlučivati neovisno tijelo. Prema nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima, rješavanje o žalbama na plaću je u nadležnosti Odbora za državnu službu pa stoga nije jasno na koji će način biti provediv postupak rješavanja o plaći, ako je službenik na odluku o ocjeni pokrenuo odgovarajući postupak. Budući je jedan od elemenata određivanja plaće i ocjena službenika, u takvim bi se stvarima, prema trenutnim odredbama ZUP-a, postupak rješavanja po žalbi na rješenje o plaći trebao prekinuti sve do pravomoćne sudske odluke u postupku čiji je predmet ocjena. Pri tome ne treba zanemariti niti dodatne troškove koji mogu nastati (sudske pristojbe, odvjetnički troškovi, zakonske zatezne kamate i sl.) Iako je navedenim člankom predviđena mogućnost zaštite prava službenika pred nadležnim sudom prema općim propisima o radu, uzimajući u obzir, veliki broj i dugotrajnost sudskih postupaka te prioritete u rješavanju sporova pred sudovima prvog stupnja, postavlja se pitanje vremena (koje vrijeme se može računati u godina) u kojem će biti odlučeno o ocjeni službenika, čime se dovodi u pitanje i prava službenika na koja utječe ocjena, posebice plaća službenika. Prema važećem Zakonu o državnim službenicima o žalbama na ocjenu rješava Odbor za državnu službu, a koji je u znatnoj mjeri riješio zaostatke iz prethodnih godina, stoga je za očekivati da će se žalbeni postupci pred Odborom rješavati u zakonom propisanom roku. Ovim prijedlogom Zakona o državnim službenicima Odbor za državnu službu i dalje odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rješenja o plaćam, stoga je svrhovito da odlučuje i o svim elementima koji čine plaću službenika, posebice jer se radi o tijelu koje je neovisno u svom radu, koje nije imenovalo tijelo koje je ocijenilo službenika te je stoga neovisno od mogućeg utjecaja. Pri tome je važno za istaknuti da u slučaju kada Odbor za državnu službu ne riješi po žalbi u zakonskom roku, žalitelji ima mogućnost podnošenja tužbe upravnom sudu radi šutnje uprave (u kojem slučaju upravni sud nalaže rješavanje u roku od 15-30 dana), a koji institut nije primjenjiv kada se vodi postupak pred redovnim prvostupanjskim sudovima. Iz prijedloga nacrta Zakona o državnim službenicima ostaju nejasni razlozi osnivanja Povjerenstava za odlučivanje o prigovorima na ocjenu, ali ono što se može pretpostaviti je mogući sukob interesa, nepristranost, neobjektivnost i narušeni međuljudski odnosi. Znakovita je i činjenica da se donosi odluka,

Povjerenstvo ima neparan broj članova. Poslovníkom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Nije predviđena naknada za rad članova Povjerenstva, jer će zadaću člana Povjerenstva obavljati u okviru radnog vremena. Nije sporno što je odluka o ocjeni neupravni akt, a o plaći se odlučuje rješenjem kao upravnim aktom, jer se radi o dvije različite stvari i dva posebna, odvojena postupka. Ocjena kao temelj za dobivanje dodatka na plaću za učinkovitost rada nema utjecaja na plaću sve dok odluka o ocjeni nije konačna (izvršna), odnosno nije završen postupak ocjenjivanja u državnom tijelu. Službeniku je osigurana pravna zaštita (prigovor na ocjenu i sudska zaštita u skladu s općim propisom o radu). Prema važećem Zakonu o državnim službenicima, Odbor za državnu službu kao neovisno tijelo odlučuje o žalbama na određena rješenja iz područja službeničkih odnosa, između ostalog, o žalbama na rješenja o ocjenjivanju, ali se ti predmeti ne rješavaju dovoljno ažurno te postoji višegodišnji zaostatak. Dosadašnja praksa u radu Odbora za državnu službu ukazuje na dugotrajnost i neučinkovitost postupka, kako zbog spornosti u postupanju, tako i zbog činjenice da Odbor za državnu službu ne odlučuje o meritumu, nego u slučaju kada utvrdi osnovanost žalbe (u pravilu zbog nedostatnog obrazloženja), poništava rješenje i predmet vraća na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu. Međutim, postupak ocjenjivanja mora biti jednostavan i brz kako bi se mogla ostvariti svrha ocjenjivanja. S obzirom da rezultat ocjenjivanja utječe na druga prava, zaštićena prava koja nije pravodobna, kao i samo ocjenjivanje gubi smisao. Očekuju se da će uz objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje i mogućnost prigovora na ocjenu većina službenika ostvariti pravnu zaštitu unutar državnog tijela (Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene).

dakle nepravni akt, koji po svoj prirodi rezultira slabijom oblicima pravne zaštite. Stranica 1 od 1

168 **Marija Mihaljević**

GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93.

Potrebno je definirati tko je neposredno nadređeni državni službenik sudskim savjetnicima/državnoodvjetničkim savjetnicima i to izriječno jer to nikako ne može biti primjerice čelnik tijela (dakle predsjednik suda) ili netko treći od službenika jer definitivno nema pravi uvid u rad nekog sudskog savjetnika, osim primjerice suca mentora koji je kao što je ovdje prethodno napisano državni dužnosnik, a ne državni službenik. Isto tako smatram da treba ovim zakonom definirati i tko kao neposredno nadređeni službenik, odnosno neposredno nadređena osoba daje prijedlog ocjene u pravosudnom tijelu primjerice administrativnom referentu-zapisničaru. Trebalo bi u ovoj odredbi konkretizirati da prijedlog daje neposredno nadređeni rješavatelj predmeta u pravosudnom tijelu (sudski savjetnik, odnosno sudac) u sudskoj referadi u koju je administrativni referent godišnjim rasporedom poslova određen za rad. Moje dosadašnje iskustvo rada u pravosuđu kao sudske savjetnice je pokazalo da postoji neujednačena praksa oko donošenja prijedloga ocjene sudskih zapisničara ,ali i sudskih savjetnika te u konačnici i cijelog postupka ocjenjivanja istih službenika. A kao što je vidljivo u nacrtu prijedloga ovog zakona kao i nacrtu prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, ocjenjivanje navedenih kategorija službenika je relevantno za napredovanje, povećanje plaće, ostanka u službi i u slučaju sudskih savjetnika, prema Metodologiji ocjenjivanja rada sudskih i državnoodvjetničkih savjetnika i za postupak imenovanja za suca. Svakako je najrelevantniji prijedlog ocjene rada zapisničara od rješavatelja predmeta (neposredno nadređenog sudskog savjetnika /suca), što se ne uzima u obzir. To bi trebalo zakonski definirati. Dakle, predlažem da članak 93. stavak . 1 glasi: "Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik, a iznimno u pravosudnim tijelima, sudskim savjetnicima i državnoodvjetničkim savjetnicima prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni sudac mentor odnosno zamjenik državnog odvjetnika koji je godišnjim rasporedom poslova određen kao mentor državnoodvjetničkom savjetniku, a u slučaju administrativnog referenta zapisničara koji je trajno raspoređen godišnjim rasporedom poslova na rad u određenu sudsku referadu, neposredno nadređeni rješavatelj u sudskoj referadi (sudac ili sudski savjetnik).

Nije prihvaćen

Zakon o državnim službenicima odnosi se na sve državne službenike. Stoga se ovim Zakonom ne može propisivati specifičnost službenika u državnom odvjetništvu. Također zakon ne treba biti prenormiran/predetaljan. Međutim, moguće je definirati pojam nadređenog u uredbi, kao što je i sada propisano tko smatra nadređenim odnosno predlagateljem ocjene. Postupak ocjenjivanja uredit će se uredbom pa tako i pitanje prijedloga ocjene.

169	<p>TAJANA NOVOSEL MATOŠEVIĆ GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93. U odnosu na sudske savjetnike, prijedlog ocjene daje sudac koji nije državni službenik već pravosudni dužnosnik stoga se predmetna odredba ne može primjeniti na sudske savjetnike. U odnosu na sudskog savjetnika ne postoji "neposredno nadređeni državni službenik". U skladu s navedenim predlaže se predmetnu odredbu adekvatno izmijeniti tako da bude primjenjiva i na sudske savjetnike. S time u vezi upućuje se i na položaj sudskih savjetnika koji je bitno različit od položaja drugih državnih službenika s obzirom da sudski savjetnici prema ustavnim i zakonskim odredbama sudjeluju u suđenju te se konačno predlaže kategoriju sudskih savjetnika izdvojiti iz kategorije svih ostalih državnih službenika, te posebno urediti njihov položaj i status u okviru ovog zakona, odnosno donošenjem novog zakona.</p>	<p>Nije prihvaćen Zakon o državnim službenicima odnosi se na sve državne službenike. Stoga se ovim Zakonom ne može propisivati specifičnost sudskih savjetnika. Također zakon ne treba biti prenormiran/predetaljan. Međutim, moguće je definirati pojam nadređenog u uredbi, kao što je i sada propisano tko smatra nadređenim odnosno predlagateljem ocjene. Izdvajanje pojedinih kategorija sadašnjih državnih službenika iz Zakona o državnim službenicima nije predmet ovoga Zakona.</p>
170	<p>DALIBOR ŠEMPER GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93. Umjesto dosadašnjeg sustava subjektivnog ocjenjivanja (procjenivanja) prema opisnim kriterijima, ili dodatno uz njih, potrebno je uvesti ključne pokazatelje uspješnosti (KPI) kojima će se objektivno mjeriti kvalitativni rezultati rada i kvantitativno utvrditi količina obavljenog posla, kao što se već godinama primjenjuje u realnom sektoru. Time bi se ocjenjivala realna kvaliteta rada i stvarno obavljena količina posla te se bitno otežalo da čelnici tijela ili rukovodeći službenici favoriziraju sebi drage službenike, a kažnjavaju službenike koji su im se zamjerali ili u njima vide potencijalnu konkurenciju. Također smo se svi koji smo duže u državnoj službi sigurno susretali s nadređenima koji bi imali potpuno nebulozne kriterije ocjenjivanja ili im se nije dalo time zamarati pa bi svima dali istu ocjenu bez obzira na rezultate rada ili bi nas uvjeravali da je nemoguće utvrditi koliko tko radi i koliko kvalitetno i kompetentno. Podržavam prijedlog Republičkog sindikata radnika da službenici također ocjenjuju nadređene službenike.</p>	<p>Primljeno na znanje Postupak i kriterije za ocjenjivanje te sadržaj obrasca o ocjenjivanju propisuje Vlada uredbom. Prijedlog da službenici također ocjenjuju nadređene službenike nije prihvatljiv, jer se prema novom Zakonu ocjenjuje učinkovitost rada.</p>

171	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93. Kao što smo već prethodno predlagali i obrazlagali, u stavku 1. bi, zbog specifične hijerarhijske strukture pojedinih državnih tijela trebalo propisati da prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni službenik ili državni dužnosnik, s obzirom da postoje tijela, poput institucije pučkog pravobranitelja, u kojima nema hijerarhijski nadređenih državnih službenika, već organizacijskim jedinicama neposredno rukovode zamjenici pučkog pravobranitelja koji su državni dužnosnici. Slijedom navedenog, predlažemo da stavak 1. glasi: "(1) Prijedlog ocjene daje neposredno nadređeni državni dužnosnik, odnosno državni službenik." Nadalje, predlažemo uskladiti odredbu stavka 4. s odredbama članka 10. stavka 7. i 9. Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, pritom uzimajući u obzir mišljenje koje smo u e-savjetovanju dali na članak 10. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, ukazujući da osnovni kriteriji za ocjenjivanje trebaju biti propisani tim zakonom, a uredbe bi sadržavale postupak i način ocjenjivanja koji se razlikuju ovisno o tome radi li se o državnoj službi ili javnim službama, uzimajući u obzir specifičnosti svake od ovih službi. Također, obzirom na specifičnosti poslova pojedinih državnih tijela, predložili smo dodavanje novog stavka kojim bi zbog specifičnosti poslova pojedinog državnog tijela, čelnik državnog tijela mogao, uz prethodnu suglasnost ministra nadležnog za službeničke odnose, uz kriterije određene na način iz članka 10. stavka 7. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, pravilnikom utvrditi posebne kriterije za ocjenjivanje učinkovitosti rada službenika i namještenika u tom državnom tijelu. Također ukazujemo da smo u odnosu na članak 10. stavak 9. Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama dali mišljenje da, s obzirom da u Republici Hrvatskoj djeluje nekoliko stotina sindikata, od kojih značajan broj djeluje samo u privatnom sektoru, prijedlog uredbi nije potrebno dostavljati svim sindikatima, već samo onima koji djeluju u državnoj službi. Stoga bi pri predloženom usklađivanju stavka 4. ovog članka trebalo navedeno mišljenje također imati na umu.</p>	<p>Djelomično prihvaćen Prihvaća se prijedlog dopune članka 93. stavka 1. Nacrta prijedloga zakona. Postupak i kriteriji ocjenjivanja bit će propisani uredbom Vlade Republike Hrvatske iz članka 93. stavka 4. Nacrta prijedloga zakona, a ne zakonom, jer kriteriji za ocjenjivanja nisu materija zakona. Nije prihvatljivo propisivati mogućnost utvrđivanja dodatnih (posebnih) kriterija za pojedina državna tijela. Također se napominje da će se prijedlog uredbe dostaviti na mišljenje samo sindikatima koji djeluju u državnoj službi, a ne svim sindikatima koji djeluju u Republici Hrvatskoj.</p>
172	<p>Republički sindikat radnika GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93. dodati stavak 5 i 6 koji glase: Nadređeni državni službenici od strane podređenih službenika ocjenjuju se ocjenama iz stavka 1. članka 92. anonimno. Ocjene se dostavljaju neovisnoj komisiji oformljenoj od čelnika tijela te se za svakog ocijenjenog djelatnika evidentira lista ocjena i shodno članku 94. donosi se odluka o ocijeni.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupak i kriterije za ocjenjivanje te sadržaj obrasca o ocjenjivanju propisuje Vlada uredbom. Prijedlog da podređeni službenici također ocjenjuju nadređene službenike nije prihvatljiv, jer se prema novom Zakonu ocjenjuje učinkovitost rada.</p>

173	<p>Marko GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 93. Poštovani, Članak 93. stavak (3) treba se izmijeniti na način da glasi: "Prijedlog ocjene koju je dao neposredno nadređeni državni službenik dostavlja se čelniku tijela odnosno službenoj osobi ovlaštenoj za donošenje rješenja o ocjeni." Komentar uz prijedlog novog teksta: Članak 93. stavak (3) u izvornom obliku iznimno komplicira postupak ocjenjivanja u nekim institucijama zbog hijerarhijske strukture te dovodi do gubitka vremena za obavljanje ostalih djelatnosti, ali i do mogućih drastičnih promjena ocjene na pojedinim hijerarhijskim razinama zbog razloga na koje službenik koji je predmet ocjenjivanja ne utječe.</p>	<p>Nije prihvaćen Imajući u vidu načelo hijerarhijske podređenosti, prijedlog ocjene potrebno je dostaviti po hijerarhijskom redu svima koji su državnom službeniku nadređeni, kako bi isti bili upoznati s prijedlogom ocjene i dali suglasnost na isti ili eventualno predložili drugu ocjenu. Nije logično ni opravdano da viši nadređeni službenici ne budu upoznati s prijedlogom ocjena službenika u ustrojstvenim jedinicama kojima upravljaju te da ne mogu utjecati na prijedloge ocjene koje su dali niži rukovodeći službenici.</p>
174	<p>Ivka Zaninović GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 94. Članak 94. Zakona o državnim službenicima i članak 11. Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama Nacrtom prijedloga navedenih Zakona propisano je da o prigovorima na ocjenu odlučuje Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjenu. Ovom odredbom o ocjeni, zapravo odlučuje, Povjerenstvo koje sastavlja donositelj ocjene, što uvelike dovodi u pitanje nepristranost u odlučivanju. Postavlja se pitanje od kojih službenika javnopravnog tijela bi Povjerenstvo trebalo biti sastavljeno. U ocjenjivanju sudjeluju neposredno nadređeni službenici i hijerarhijski viši službenici zaključno s čelnikom tijela ili osobom koju on ovlasti. Navedeno dovodi do situacije da o osporavanoj ocjeni sudjeluju oni koji su je predložili ili su na neki način utjecali na ocjenu službenika. Ukoliko isti nisu uključeni u rad Povjerenstva onda po prigovoru odlučuju službenici koji su ocjenjivani, dakle kolege službenika koji ocjenu osporava (u većoj ili manjoj mjeri zadovoljni svojom ocjenom), a kojima su predlagatelji ocjene nadređeni službenici. Pored toga u kojem sastavu djeluje Povjerenstvo kada ocjeni prigovara rukovodeći službenik koji je predlagatelj ocjene niže rangiranih službenika. U kojoj mjeri se u takvim slučajevima može osigurati nepristranost i objektivnost u odlučivanju po prigovoru. Nadalje se postavlja pitanje, da li članovi Povjerenstva imaju pravo na naknadu za rad kao i na koji način će članstvo u Povjerenstvu utjecati na njihovu ocjenu. Imaju li samom činjenicom rada u Povjerenstvu pravo na veću ocjenu budući se isto može tumačiti kao jedan od elementa opisa ocjene izuzetan. Obzirom da ocjena utječe na plaću službenika, o pravnom lijeku treba odlučivati neovisno tijelo. Prema nacrtu prijedloga Zakona o državnim službenicima, rješavanje o žalbama na plaću je u nadležnosti Odbora za državnu službu pa stoga nije jasno na koji će način biti provediv postupak rješavanja o plaći, ako je službenik na odluku o ocjeni pokrenuo odgovarajući postupak. Budući je jedan od elemenata određivanja plaće i ocjena službenika, u takvim bi se stvarima, prema trenutnim odredbama ZUP-a, postupak rješavanja po žalbi na rješenje o plaći trebao prekinuti sve do pravomoćne sudske odluke u postupku čiji je predmet ocjena. Pri tome ne treba zanemariti niti dodatne troškove koji mogu nastati (sudske pristojbe, odvjetnički troškovi,</p>	<p>Nije prihvaćen Vezano za primjedbu koja se odnosi na sastav Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjenu iz članka 94. Nacrta prijedloga Zakona, upućujemo da se ovom odredbom daje ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za njegov rad. Stoga se očekuje da će čelnik tijela za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstva bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost u ocjenjivanju i transparentnost postupka. Ako niti jedan zaposlenik nije član sindikata, neće postojati obveza imenovanja predstavnika, pri čemu će čelnik morati voditi računa da imenovano Povjerenstvo ima neparan broj članova. Poslovnikom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Nije predviđena naknada za rad članova Povjerenstva, jer će zadaću člana Povjerenstva obavljati u okviru radnog vremena. Nije sporno što je odluka o ocjeni nepravni akt, a o plaći se odlučuje rješenjem kao upravnim aktom, jer se radi o dvije različite stvari i dva posebna, odvojena postupka. Ocjena kao temelj za dobivanje dodatka na plaću za učinkovitost rada nema utjecaja na plaću sve dok odluka o ocjeni nije konačna (izvršna), odnosno nije završen postupak ocjenjivanja u državnom tijelu. Službeniku je osigurana pravna zaštita (prigovor na ocjenu i sudska zaštita u skladu s općim propisom o radu). Prema važećem Zakonu o državnim službenicima, Odbor za državnu službu kao neovisno tijelo odlučuje o žalbama na određena rješenja iz područja službeničkih odnosa, između ostalog, o žalbama na rješenja o ocjenjivanju, ali se ti predmeti ne rješavaju dovoljno ažurno te postoji višegodišnji zaostatak. Dosadašnja praksa u radu Odbora za državnu službu ukazuje na dugotrajnost i neučinkovitost postupka, kako zbog spornosti u postupanju, tako i zbog činjenice da Odbor za državnu službu ne odlučuje o meritumu, nego u slučaju kada utvrdi osnovanost žalbe (u pravilu zbog nedostatnog obrazloženja), poništava rješenje i predmet vraća na ponovno rješavanje prvostupanjskom tijelu. Međutim,</p>

zakonske zatezne kamate i sl.) Iako je navedenim člankom predviđena mogućnost zaštite prava službenika pred nadležnim sudom prema općim propisima o radu, uzimajući u obzir, veliki broj i dugotrajnost sudskih postupaka te prioritete u rješavanju sporova pred sudovima prvog stupnja, postavlja se pitanje vremena (koje vrijeme se može računati u godina) u kojem će biti odlučeno o ocjeni službenika, čime se dovodi u pitanje i prava službenika na koja utječe ocjena, posebice plaća službenika. Prema važećem Zakonu o državnim službenicima o žalbama na ocjenu rješava Odbor za državnu službu, a koji je u znatnoj mjeri riješio zaostatke iz prethodnih godina, stoga je za očekivati da će se žalbeni postupci pred Odborom rješavati u zakonom propisanom roku. Ovim prijedlogom Zakona o državnim službenicima Odbor za državnu službu i dalje odlučuje o žalbama izjavljenim protiv rješenja o plaćam, stoga je svrhovito da odlučuje i o svim elementima koji čine plaću službenika, posebice jer se radi o tijelu koje je neovisno u svom radu, koje nije imenovalo tijelo koje je ocijenilo službenika te je stoga neovisno od mogućeg utjecaja. Pri tome je važno za istaknuti da u slučaju kada Odbor za državnu službu ne riješi po žalbi u zakonskom roku, žalitelji ima mogućnost podnošenja tužbe upravnom sudu radi šutnje uprave (u kojem slučaju upravni sud nalaže rješavanje u roku od 15-30 dana), a koji institut nije primjenjiv kada se vodi postupak pred redovnim prvostupanjskim sudovima. Iz prijedloga nacrta Zakona o državnim službenicima ostaju nejasni razlozi osnivanja Povjerenstava za odlučivanje o prigovorima na ocjenu, ali ono što se može pretpostaviti je mogući sukob interesa, nepristranost, neobjektivnost i narušeni međuljudski odnosi. Znakovita je i činjenica da se donosi odluka, dakle nepravni akt, koji po svojoj prirodi rezultira slabijom oblicima pravne zaštite. Stranica 1 od 1

postupak ocjenjivanja mora biti jednostavan i brz kako bi se mogla ostvariti svrha ocjenjivanja. S obzirom da rezultat ocjenjivanja utječe na druga prava, zaštita prava koja nije pravodobna, kao i samo ocjenjivanje gubi smisao. Očekuju se da će uz objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje i mogućnost prigovora na ocjenu većina službenika ostvariti pravnu zaštitu unutar državnog tijela (Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene).

175 **Ured pučke pravobraniteljice**
GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 94.
Smatramo potrebnim razmotriti predložene odredbe glede osnivanja Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene, obzirom da iste ne pružaju dovoljno jamstava za provođenje transparentnog, učinkovitog i brzog postupka. Naime, i u samom obrazloženju navedenog članka nije jasno naznačena uloga Povjerenstva i način kako će ono omogućiti nadziranje kvalitete ocjenjivanja službenika i namještenika sukladno objektivnim i unaprijed propisanim kriterijima. Nameće se i pitanje osiguravanja samostalnosti rada i odlučivanja Povjerenstva, obzirom da isto osniva čelnik tijela, koji ujedno i ocjenjuje službenike, što posredno može utjecati na objektivnost rješavanja prigovora. Ukoliko predlagatelj ustraje na ovakvom rješenju, Prijedlogom Zakona bi trebalo izrijekom odrediti osniva li se Povjerenstvo kao stalno tijelo, na određen rok ili tijelo koje se osniva po potrebi, odnosno tek nakon zaprimanja prigovora. Također bi trebalo propisati kriterije po kojima se imenuju članovi Povjerenstva, na koji vremenski period se izabiru (ukoliko se imenuju na određeno razdoblje), razloge za razrješenje članova te minimalan broj članova koje je potrebno imenovati u Povjerenstvo. Smatramo da je potrebno povećati broj predstavnika radnika u Povjerenstvu i omogućiti njihov izbor i u tijelima u kojima ne djeluje sindikat. Stoga, predlažemo da se u Povjerenstvu nalaze najmanje 2 predstavnika radnika, od koji je jedan član predstavnik sindikata koji djeluje u državnom tijelu ili javnoj službi, a drugi se bira na skupu radnika. Ukoliko u nekom državnom tijelu ili javnoj službi ne djeluje sindikat, oba predstavnika radnika trebali bi biti izabrani na skupu radnika. Osim navedenog, problem bi se praksi mogao pojaviti i kod imenovanja predstavnika sindikata u Povjerenstvo jer je odredba prema kojoj će, u slučaju kada u državnom tijelu djeluje više sindikata, a sindikati se ne mogu dogovoriti o zajedničkom predstavniku, predstavnika sindikata predložiti sindikat koji u državnom tijelu ima najveći broj članova, nedovoljno razrađena. Naime, ista ne propisuje metodologiju utvrđivanja broja članova sindikata, a praksa utvrđivanja tog broja prilikom, primjerice, utvrđivanja reprezentativnosti sindikata ukazuje da bi se pritom moglo naići na brojne izazove. U konačnici, mišljenja smo da bi sve prethodno navedene prijedloge trebalo razmotriti prilikom daljnje pripreme Nacrta prijedloga Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama te smatramo da nije potrebno da i ovaj Prijedlog Zakona sadrži odredbe o osnivanju Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene, s obzirom da je sustav ocjenjivanja propisan Prijedlogom Zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama. Time bi dva zakona regulirala istu materiju, pritom ne na potpuno identičan način, a što može dovesti do pravne nesigurnosti i neujednačenog postupanja. Stoga predlažemo da se članak 95. briše te navedena tematika uredi isključivo Zakonom o plaćama i državnoj i javnim službama.

Nije prihvaćen
Ovom odredbom daje se ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za rad tog državnog tijela. Od istog se očekuje da će za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstva bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost. Poslovníkom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Protiv odluke Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima moguće je zatražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom, čime se osigurava pravna zaštita službenika koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom. Prijedlog da se briše članak 95., nije prihvatljiv, jer se u Zakonu o državnim službenicima utvrđuje nadležnost Povjerenstva i stoga mora biti određeno njegovo osnivanje i sastav. Povjerenstvo se spominje u dva nacrta prijedloga zakona (Zakon o plaćama u državnoj službi i javnim službama i Zakon o državnim službenicima), koji se upućuju u proceduru istovremeno te će biti međusobno usklađeni i neće dovesti do pravne nesigurnosti.

176	<p>Karlo Kožina GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 94. Prema stavku 4., nadležni sud za rješavanje spora bio bi općinski (radni) sud. Međutim, uobičajeno je, a kako je to predloženo i u člancima npr. 42/5, 50/3,7, 66/5, 121/4, da službeničke sporove rješava upravni sud, stoga predlažem mijenjati stavak 4 na način: Službenik koji nije zadovoljan odlukom Povjerenstva može pokrenuti upravni spor. U suprotnom se stvara konfuzija nadležnosti i narušava sustavno uređivanje službeničkih odnosa, budući da se o istovjetnim pitanjima propisuje nadležnost različitih sudova.</p>	<p>Nije prihvaćen Odlučivanje o ocjenjivanju sukladno ovom Zakonu nije upravna stvar (o kojoj se odlučuje u upravnom postupku), nego se odgovarajuće primjenjuju opći propisi o radu. Stoga se protiv odluke Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene ne može pokrenuti postupak pred nadležnim upravnim sudom.</p>
177	<p>Nada Valačić GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 94. Predloženim odredbama propisuje se vođenje radnih sporova zbog ocjene koja će se dokazivati u parničnom postupku. Naime, plaća službenika će ovisiti o skupljenim bodovima na ocjeni. Svi znamo da parnice u kojima će se provoditi postupak dokazivanja predugo traju . Službenici umjesto da rade svoj posao hodat će po sudovima i dokazivat da je netko radio izvrsno ili naročito uspješno. Čini mi se da nakon tako utvrđene zakonske odredbe nitko više neće željeti biti rukovodeći državni službenik jer bi učestalo mogao pohađati sudove zbog predložene ocjene. Postavlja se pitanje i što je tužbeni zahtjev s obzirom na prirodu stvari ocjene, koju su do sada rješavali upravni sudovi. Nadalje, držim da je otežano ostvarivanje utvrđenog prava na pravnu zaštitu zbog troškova podizanje tužbe, a službenici se možda i neće upuštati u radne sporove jer postoji opravdana bojazan da će dobiti manju ocjenu iduće godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupak ocjenjivanja mora biti jednostavan i brz kako bi se mogla ostvariti svrha ocjenjivanja. Očekuju se da će uz objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje i mogućnost prigovora na ocjenu većina službenika ostvariti pravnu zaštitu unutar državnog tijela (Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene).</p>
178	<p>Marija Mihaljević GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Čl. 95. st. a)-Apsolutno je nedopustivo da Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene osniva čelnik državnog tijela jer se na taj način ne osigurava objektivnost prilikom donošenja odluke o prigovoru na ocjenu pri čemu ni u kojem slučaju navedeno Povjerenstvo ne smiju činiti članovi koji su zaposleni u tom državnom tijelu.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovom odredbom daje se ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za rad tog državnog tijela. Od istog se očekuje da će za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstava bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost. Ako niti jedan zaposlenik nije član sindikata, neće postojati obveza imenovanja predstavnika, Poslovníkom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Članovi Povjerenstva moraju biti zaposleni u državnom tijelu, jer poznaju djelokrug državnog tijela i način obavljanja poslova u tom tijelu.</p>

179	<p>Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Stavak (a). Protivimo se. Povjerenstvo treba osnovati Vlada kao neovisno i stručno tijelo za cijelu državnu, odnosno posebno Povjerenstvo za sve javne službe, što bi moglo osigurati veću nepristranost u odlučivanju o prigovorima. U državnoj službi to se može povjeriti Odboru za državnu službu na način da se poveća broj zaposlenih u Odboru. Pritom odlučivanje o ocjeni "ne zadovoljava" treba biti prioritetno i vezano uz rok.</p>	<p>Nije prihvaćen Članovi Povjerenstva moraju biti zaposleni u državnom tijelu, jer poznaju djelokrug državnog tijela i način obavljanja poslova u tom tijelu. Čelnik tijela je odgovoran za obavljanje poslova u državnom tijelu i mora imati ovlast i odgovornost za imenovanje članova Povjerenstva. Pored toga, imenovanje jedinstvenog Povjerenstva za sva državna tijela znatno bi usporilo postupak ocjenjivanja i rješavanja o prigovorima. Prema dosadašnjoj praksi, postupak pred Odborom za državnu službu pokazao se sporim i neučinkovitim te se, zbog dugotrajnosti postupka, ne može ostvariti svrha ocjenjivanja.</p>
180	<p>Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Stavak (3) i (4) Smatramo da predstavnika zaposlenih u državnom tijelu ili javnoj službi trebaju izabirati svi zaposleni u određenom tijelu ili javnoj službi za koje se imenuje Povjerenstvo. U tom smislu nije odgovarajuće rješenje prema kojem bi tu osobu imenovali sindikati, nego treba osigurati da se radi o osobi koja uživa povjerenje svih zaposlenih neovisno o njihovom članstvu u sindikatu. Ovakva odredba dovodi u sumnju objektivnost ocjenjivanja ne samo iz aspekta što članove Povjerenstva imenuje čelnik tijela, nego i s aspekta članstva u pojedinom sindikatu. Stoga, predlažemo da sindikati koji djeluju u pojedinom državnom tijelu odnosno javnoj službi samo predlažu članove Povjerenstva, a da člana Povjerenstva između predloženih kandidata biraju svi zaposleni u pojedinom državnom tijelu odnosno javnoj službi i to prema pravilima za izbor člana radničkog vijeća. Sadašnji prijedlog daje mogućnost sindikatu koji u svom članstvu teoretski može imati 5% zaposlenih u državnom tijelu, i to na radnim mjestima niže složenosti, da jednog od svojih članova imenuje u Povjerenstvo koje će ocjenjivati i službenike koji obavljaju poslove više složenosti.</p>	<p>Nije prihvaćen Sindikati su ovlašteni štiti prava i interese zaposlenih kao i paziti na pravedno i pravično postupanje Povjerenstva. Nije prihvatljiv izbor jednog člana Povjerenstva od strane državnih službenika jer bi takav postupak bio kompliciran, skup i neučinkovit.</p>
181	<p>Sindikat državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Odredba kojom nije osigurano odlučivanje "vanjskog tijela" o prigovorima na ocjene dovest će do povećanog broja sudskih sporova te će dodatno zatrpati sudove. Ovo tim više što će ocjene sada utjecati na visinu plaće službenika i namještenika te na mogućnost dobivanja otkaza. Neozbiljno je u državnoj službi, s jedne strane uz ocjene vezati ozbiljnije posljedice u odnosu na sadašnje (uglavnom se radilo o danima godišnjeg odmora), a s druge strane maknuti to iz nadležnosti Odbora za državnu službu kao tijela koje osigurava veći stupanj nepristranosti nego li to mogu Povjerenstva imenovana u pojedinom državnom tijelu.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupak ocjenjivanja mora biti jednostavan i brz kako bi se mogla ostvariti svrha ocjenjivanja. Očekuje se da će uz objektivne i mjerljive kriterije za ocjenjivanje i mogućnost prigovora na ocjenu većina službenika ostvariti pravnu zaštitu unutar državnog tijela (Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima na ocjene). Članovi Povjerenstva moraju biti zaposleni u državnom tijelu, jer poznaju djelokrug državnog tijela i način obavljanja poslova u tom tijelu. Čelnik tijela je odgovoran za obavljanje poslova u državnom tijelu i mora imati ovlast i odgovornost za imenovanje članova Povjerenstva. Pored toga, a prema dosadašnjoj praksi, postupak pred Odborom za državnu službu pokazao se sporim i neučinkovitim te se ne može zbog dugotrajnosti postupka ostvariti svrha ocjenjivanja.</p>

182	<p>Marko GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Poštovani, Članak 95. stavak (3) potrebno je izmijeniti na način da glasi: "Povjerenstvo mora imati neparan broj članova, od kojih je jedan član predstavnik sindikata koji djeluje u državnom tijelu. Članovi povjerenstva ne smiju biti zaposlenici institucije poslodavca na kojoj je zaposlen državni službenik o čijem se prigovoru odlučuje." Komentar uz prijedlog novog teksta: Odluka Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima trebala bi biti temeljena na usporedbi rezultata službenika s rezultatima drugih službenika na istoj funkciji na drugim institucijama poslodavcima. Da bi se u najvećoj mogućoj mjeri postigla realna odluka o prigovoru temeljena na rezultatima rada, predlaže se da sastav Povjerenstva čine članovi koji nisu zaposleni na istoj instituciji kao službenik koji je podnio prigovor.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvatljiva odredba prema kojoj članovi Povjerenstva "ne smiju biti zaposlenici institucije poslodavca na kojoj je zaposlen državni službenik o čijem se prigovoru odlučuje", jer se radi procjeni učinkovitosti rada službenika unutar istog državnog tijela. Članovi Povjerenstva moraju biti zaposleni u državnom tijelu, jer poznaju djelokrug državnog tijela i način obavljanja poslova u tom tijelu.</p>
183	<p>Vitimir Begović GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. U Članak 95.st. 3.izmjeniti dio na način da isti glasi : ..... od kojih je jedan predstavnik zaposlenih u državnom tijelu“. Predloženi st.4.,brisati i zamijeniti novim stavkom 4. koji glasi: Zaposleni u državnom tijelu biraju predstavnika zaposlenih u Povjerenstvo, kandidaranjem i izborom putem informacijsko-komunikacijske tehnologije. Dodaje se st.5. Način provedbe izbora iz st.4. ovog članka propisuje središnje tijelo nadležno za službeničke odnose. Obrazloženje: Realnost je da osoba koja predstavlja sve službenike u državnom tijelu treba imati povjerenje svih koje zastupa, i mora biti na demokratski način kandidirana i izabrana. Budući da svi službenici nisu članovi sindikata, a budći djeluje i više sindikata teško je očekivati međusobni dogovor , pa je i to razlog da se omogući kandidiranje i izbor predstavnika svim zaposlenim državnim službenicima.U slučaju državne službe to je opravdano i zbog činjenice da se kod tog postupka može primijeniti informacijsko-komunikacijska tehnologija kojom raspolažu sva tijela.</p>	<p>Nije prihvaćen Sindikati su ovlašteni štiti prava i interese zaposlenih kao i paziti na pravedno i pravično postupanje Povjerenstva. Nije prihvatljiv izbor jednog člana Povjerenstva od strane državnih službenika jer bi takav postupak bio kompliciran, skup i neučinkovit.</p>
184	<p>Veronika GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 95. Nedopustivo je da o prigovoru na ocjenu odlučuje Povjerenstvo koje imenuje čelnik tijela koji je službenika i ocijenio. Budući da će ocjena imati utjecaj na plaću, postupak odlučivanja o prigovoru mora osigurati kakvu takvu garanciju pravne zaštite. Jedan član sindikata, u tijelu koje ima najmanje tri člana, zapravo nema nikakvu svrhu.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovom odredbom daje se ovlast čelniku tijela za imenovanje članova Povjerenstva, zbog njegove osnovne zadaće da upravlja državnim tijelom i odgovoran je za rad tog državnog tijela. Od istog se očekuje da će za članove Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima na ocjene imenovati službenike s integritetom, koji su objektivni i stručni, upoznati s načinom rada državnog tijela te postupkom, kriterijima i načinom ocjenjivanja službenika i namještenika. Broj članova nije ograničen već se propisuje samo da povjerenstvo mora imati neparan broj članova. Također, jedan od članova povjerenstava bit će predstavnik sindikata kako bi se omogućila veća objektivnost. Poslovníkom o radu Povjerenstva uredit će se bitna pitanja za rad Povjerenstva. Protiv odluke Povjerenstva za odlučivanje o prigovorima moguće je zatražiti zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom, čime se osigurava pravna zaštita službenika koji nije zadovoljan dobivenom ocjenom.</p>

185	<p>Vitomir Begović GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 96. U čl. 96.dodati pod i) provedbi internog oglasa u državnoj službi Obrazloženje: Kao što je navedeno uz čl.87</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom ne predviđa se provedba internog oglasa.</p>
186	<p>Sandra Perčić GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 97. Potrebno je izmijeniti ovu odredbu na način da se odredi da službeniku koji je dva puta uzastopno ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje služba po sili zakona. Naime, na ovaj način službenik je stavljen u vrlo nepovoljan položaj jer može doslovno ovisiti o volji neposredno nadređenog koji predlaže ocjenu. Naime, ostvarivanje pravne zaštite nakon donošenja rješenja o ocjeni „ne zadovoljava“ i prestanku službe može potrajati neko dulje vrijeme te dok službenik „istjera“ pravdu može proći puno previše vremena, posebice kad je njegova ocjena neutemeljena. Zato predlažem da se ova odredba izjednači s onom koja vrijedi za službenike zaposlene u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi, a koja je propisana odredbom članka 97. stavka 2. Zakona o službenicima i namještenicima u lokalnoj i područnoj (regionalnoj) samoupravi („Narodne novine“, br. 86/08, 61/11, 4/18 i 112/19). Navedena odredba određuje da službeniku koji je dva puta uzastopno ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje služba po sili zakona. Na taj način izjednačile bi se posljedice takvih ocjena na razini cijele države (državna, područna i lokalna razina) te bi se omogućilo službeniku da dobije „drugu priliku“, da mu to bude jedno dobro upozorenje da mora unaprijediti, poboljšati svoj rad, zalaganje, trud i sve ostalo.</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija ove odredbe je uvesti novi sustav ocjenjivanja učinkovitosti rada u jednostavnijem i bržem postupku, temeljem kojeg će ocjena biti temelj za nagrađivanje i povišice plaće državnim službenicima te otkazivanje državne službe državnom službeniku koji je dobio ocjenu „ne zadovoljava“. Nema potrebe čekati dvije godine kako bi se službenika koji ne ostvaruje minimalni radni učinak otkazala državna služba. Uredbom će se propisati postupak i kriteriji ocjenjivanja te će se kao uvjet za ocjenu "ne zadovoljava" propisati pisano upozorenje službeniku u određenom roku (ukazati mu na propuste i nepravilnosti u radu i mogućnost dobivanja negativne ocjene ako iste ne otkloni).</p>
187	<p>Nada Valačić GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 97. Članak 97. stavak 2. nije moguće primijeniti niti je isti u skladu s odredbama ovog Zakona, a posebice s člankom 146. kojim je propisano da se o prestanku državne službe donosi se rješenje. Rješenje iz stavka 1. ovoga članka donosi se u roku od osam dana od nastupa okolnosti koje su razlog za prestanak službe. Zakon propisuje na koji način državnom službeniku prestaje državna služba, pa nije jasno kako će se redovito otkazivati po općim propisima o radu, dok se o istome donosi rješenje koje ste propisali Glavom XI-PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE. Držim da se nedovoljno poznaju različiti pravni instituti i njihova primjena. Vjerojatno se pretpostavlja da će se na ocjenu ne zadovoljava službenik žaliti Povjerenstvu, a nakon toga tužbom pokrenuti radni spor zbog ocjene. Međutim, otkaz ugovora o radu je posljedica te ocjene te se radi o radnom sporu zbog pobijanja nedopuštenog otkaza . Molim predlagatelja zakona da mi objasni pravni put jer me ovakvo zakonsko rješenje dovodi u nedoumicu da li treba pokrenuti i radni i upravni spor .</p>	<p>Prihvaćen Odredba članka 97. ovoga Zakona je dorađena te je izrijekom propisano da redoviti otkaz zbog ocjene "ne zadovoljava" nije upravna stvar.</p>

188	<p>Veronika GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 97. Redoviti otkaz prema Zakonu o radu, kao općem propisu, je otkaz ugovora o radu (članak 115.). Kako će se službeniku koji ima rješenje o rasporedu otkazati ugovor o radu koji ne postoji?</p>	<p>Prihvaćen Odredba članka 97. Zakona je dorađena i navedeno da se državnom službeniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ prestaje državna služba po sili zakona.</p>
189	<p>Marko GLAVA VI. OCJENJIVANJE , Članak 97. Poštovani, Članak 97. stavak (2) potrebno je izmijeniti na način da glasi: "Državnom službeniku koji je dva puta ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava“ otkazuje se državna služba redovitim otkazom sukladno odredbama općeg propisa o radu." Komentar uz prijedlog novog teksta: Na negativan ishod ocjenjivanja, izuzev ponašanja radnika, može utjecati cijeli niz faktora na koje službenik nema utjecaja na svom radnom mjestu. Upravo iz tog razloga prvo ocjenjivanje ocjenom „ne zadovoljava“ treba služiti kao vrsta formalne opomene na koju službenik može uložiti prigovor, dok bi drugo za posljedicu imalo otkaz ugovora o radu ako Povjerenstvo za odlučivanje o prigovorima odluči da su prva i druga negativna ocjena opravdane.</p>	<p>Nije prihvaćen Intencija ove odredbe je uvesti novi sustav ocjenjivanja učinkovitosti rada u jednostavnijem i bržem postupku, temeljem kojeg će ocjena biti temelj za nagrađivanje i povišice plaće državnim službenicima te otkazivanje državne službe državnom službeniku koji je dobio ocjenu „ne zadovoljava“. Nema potrebe čekati dvije godine kako bi se službenika koji ne ostvaruje minimalni radni učinak otkazala državna služba. Uredbom će se propisati postupak i kriteriji ocjenjivanja te će se kao uvjet za ocjenu "ne zadovoljava" propisati pisano upozorenje službeniku u određenom roku (ukazati mu na propuste i nepravilnosti u radu i mogućnost dobivanja negativne ocjene ako iste ne otkloni).</p>
190	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 98. Izmijeniti stavak 6. na način da glasi: "Državni službenik može pristupiti polaganju državnog ispita najviše tri puta za pojedinu razinu u razdoblju od tri godine." Ne vidimo razlog zašto službenik nakon što je tri puta bezuspješno pristupio državnom ispitu, ne bi to mogao učiniti nakon proteka tri godine.</p>	<p>Nije prihvaćen Člankom 98. stavkom 6. ovoga Zakona potrebno je količinski ograničiti broj pristupa polaganju državnog ispita (tri puta za svaku razinu), s obzirom na propisane rokove u kojima su državni službenici dužni položiti državni ispit propisane razine, jer im u protivnom prestaje državna služba po sili zakona (osim u slučaju iz članka 102. stavka 2. ovoga Zakona).</p>
191	<p>Nada Valačić GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 98. Iz dolje navedenog komentara razvidno je zašto studij javne uprave ne može biti izjednačen sa završenim pravnim fakultetom, iako se isti u državnoj službi kod propisivanja uvjeta za radno mjesto često izjednačuju. Potrebno je razlikovati akademski naziv, stečen sukladno Zakonu o akademskim i stručnim nazivima i akademskom stupnju, od polaganja državnog ispita. Po navedenoj logici bi svakog pravnik, a ne samo onoga s pravosudnim ispitom, trebalo osloboditi polaganja državnog ispita. Ujedno se zbog čestog brkanja, napominje da javna uprava nije čisto društvena znanost, a kamoli polje pravo, nego se svrstava u interdisciplinarnu društvenu znanost, sukladno Pravilniku o znanstvenim i umjetničkim područjima, poljima i granama. Isto se ne smije zamijeniti ni sa granom prava koja se zove upravno pravo i uprava.</p>	<p>Nije prihvaćen Državni službenik koji ima položen pravosudni ispit se prema ovom Zakonu oslobađa od polaganja državnog ispita, s obzirom da pravosudni ispit uključuje i predmete koji se polažu na državnom ispitu. Međutim, nema opravdanog razloga da se od obveze polaganja državnog ispita izuzimaju službenici koji su završili diplomski studij prava.</p>

192	<p>Matea Ercegovac GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 98. Nije jasno zašto se opet, u članku 98. stavku 5. nacrta prijedloga Zakona, kao i u Zakonu o državnim službenicima koji je na snazi, propisuje izuzeće polaganja državnog ispita isključivo za državne službenike koji imaju položen pravosudni ispit, a ne i za državne službenike koji imaju završeni stručni odnosno specijalistički studij javne uprave čiji se programi upravo odnose na sadržaj državnog ispita te su uz to sadržajno i puno širi i kompleksniji. Time se državnim službenicima koji su završili tu vrstu obrazovanja faktički ne priznaje stečeno obrazovanje koje se upravo odnosi na osposobljavanje u stručnim upravnim i menadžerskim poslovima u tijelima javne i državne uprave te ih se time stavlja u diskriminirajući položaj u odnosu na državne službenike s položenim pravosudnim ispitom iako se u odnosu na sadržaj pravosudnog ispita, gradivo državnog ispita manje podudara nego u odnosu na progama studija javnog prava. Stoga se ovim komentaram predlaže nadopuna navedenog izuzeća na način: „(5) Državni ispit nije dužan polagati državni službenik koji ima položen pravosudni ispit niti državni službenik koji ima završen prijediplomski ili diplomski studij iz područja javne uprave.“ Usporedbom sadržaja državnog ispita s programom stručnog studija javne uprave (i to već u prve dvije godine) vidljivo je da studijski program sadrži sve predmete državnog ispita, i to u puno opširnijem obliku, što se lako može provjeriti uvidom u detaljne izvedbene planove za navedene predmete: I. godina: Nauka o javnoj upravi I., Osnove politologije, Osnove sociologije, Uvod u teoriju prava, Strani jezik za javnu upravu I., Financiranje javne uprave, Nauka o javnoj upravi II., Osnove informatike, Ustavno pravo Republike Hrvatske, Strani jezik za javnu upravu II. II. godina: Državna uprava, Europski upravni prostor i nacionalna uprava, Opće upravno pravo I., Osnove prava društava, Uvod u građansko pravo, Strani jezik za javnu upravu III., Obiteljsko pravo s matičarstvom, Opće upravno pravo II., Radno i socijalno pravo, Upravljanje ljudskim potencijalima s osnovama službeničkog prava, Strani jezik za javnu upravu IV. Lokalna samouprava je također obvezan predmet, i to 3. godine stručnog studija javne uprave (prijediplomski), ali nema potrebe da se ovdje navode i predmeti viših godina pošto je vidljivo da je i u prve dvije godine većinom sve „pokriveno“. Državni ispit: 1. Ustavno ustrojstvo, pristup informacijama i zabrana diskriminacije 2. Sustav državne uprave 3. Službenički odnosi i službenička etika 4. Sustav lokalne i područne (regionalne) samouprave 5. Osnove Europske unije 6. Osnove upravnog postupka, upravnog spora i uredskog poslovanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Državni službenik koji ima položen pravosudni ispit se prema ovom Zakonu oslobađa od polaganja državnog ispita, s obzirom da pravosudni ispit uključuje i predmete koji se polažu na državnom ispitu. Međutim, nema opravdanog razloga da se od obveze polaganja državnog ispita izuzimanju službenici koji su završili diplomski studij prava ili javne uprave.</p>
193	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 99. Dodati stavak kojim bi se naglasilo da se opći dio državnog ispita I. i II. razine polaže samo jednom.</p>	<p>Nije prihvaćen Državni ispit je jedinstven i ne sastoji se od općeg i posebnog dijela.</p>

194	<p>Vitimir Begović GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 100. Čl.100 Dodati novi st. 4. koji glasi: Državni stručni ispit se polaže putem zadatka višestrukog izbora, verificiranih na metodološkoj i stručnoj razini, elektroničkim putem. Obrazloženje: Ministarstvo pravosuđa i uprave najavilo je 2020 .godine uvođenje novog načina polaganja državnog stručnog ispita,tj. elektroničko ispitivanje kako bi se „kandidatima osigurale jednake mogućnosti i izgledi za prolaz na ispitu, kroz objektivnu usporedbu i procjenu razine znanja“. Ministarstvo je naglssilo da je riječ o novom sustavu polaganja državnog ispita, koje bi se trebalo odvijati isključivo elektroničkim putem. Sadašnji način polaganja državnog ispita potpuno je zastario, a temelji se na usmenom ispitivanju službenika, pri čemu je ispitivanje neujednačeno, kao i sustav ocjenjivanja, jer programom uopće nisu određena područja ispitivanja ni razina znanja za prolaz na ispitu. Suvišno je i govoriti koliko je takav sustav podložan arbitrarnosti i pogodovanju kod zapošljavanja u javnoj upravi. Tada je to tako objašnjeno i najavljena je bitna promjena.Tada su najavljene su i nove zakonske izmjene, koje bi ulazak u državnu službu uredile po uzoru na zapošljavanje u Europskoj komisiji. A to znači da bi se državni ispit polagao prije ulaska u službu, a ne nakon šest mjeseci probnog roka.Dakle ,sada je vrijeme da se najavljeno i obećano i provede.Na takav način usmjerili bi se i druga državna tijels u čijoj su nadležnosti razni stručni ispiti da se usmjere na primjenu nove tehnologije.</p>	<p>Nije prihvaćen Postupak i način polaganja državnog ispita nije predmet ovog Zakona, već će isto biti uređeno pravilnikom kojeg će donijeti čelnik tijela državne uprave nadležan za službeničke odnose.</p>
195	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA VII. DRŽAVNI ISPIT , Članak 102. Vezano uz stavak 2. : Ako je službenik u obvezi položiti posebni dio državnog ispita I. razine, a koji to ne uspije položiti u propisanom roku, rasporedit će se na radno mjesto za koje ispunjava uvjete i ima položen državni ispit I. razine, a ako nema slobodnog radnog mjesta na koje se može rasporediti, primijenit će se odredbe o stavljanju službenika na raspolaganje.</p>	<p>Nije prihvaćen Prema Zakonu, državni ispit je jedinstven i ne sastoji se od općeg i posebnog dijela</p>
196	<p>TAJANA NOVOSEL MATOŠEVIĆ GLAVA VIII. IZOBRAZBA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 104. Programe izobrazbe za sudske savjetnike ne organizira Državna škola za javnu upravu, već iste u pretežnom dijelu organizira Pravosudna akademija kao pravosudno tijelo, a ne tijelo državne uprave, stoga su st. 4. i 5. prijedloga ovog zakona neprimjenjivi na sudske savjetnike. S time u vezi ponovo se ističe potreba za izdvajanjem kategorije sudskih savjetnika iz kategorije ostalih državnih službenika te zasebnim uređenjem njihovog položaja i statusa u okviru ovog zakona, odnosno donošenjem novog zakona, sve s obzirom da je iz više odredbi ovog prijedloga zakona vidljivo kako iste nisu primjenjive na sudske savjetnike s obzirom na njihov ustavni i zakonski položaj.</p>	<p>Prihvaćen Ovaj Zakon se odnosi na državne službenike općenito, dok se određene specifičnosti državnih službenika zaposlenih u određenim državnim tijelima ili službama mogu urediti posebnim zakonom.</p>

197	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA VIII. IZOBRAZBA DRŽAVNIH SLUŽBENIKA, Članak 105. Uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo da stavak 1. glasi: “1) Sudjelovanje u programu izobrazbe smatra se dijelom obveza državnih službenika, a nadređeni državni dužnosnici, odnosno službenici obvezni su svojim podređenima omogućiti pohađanje programa izobrazbe na koje ih je uputilo državno tijelo ili im je odobrilo pohađanje pojedinih programa izobrazbe.”</p>	<p>Prihvaćen Odredba će se preformulirati na odgovarajući način.</p>
198	<p>Vitomir Begović 1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 107. Članak 107. naglasiti odgovornost i obvezu poštivanja etičkih načela državnih službenika.</p>	<p>Nije prihvaćen Ponašanje državnog službenika koje je protivno Etičkom kodeksu državnih službenika predviđeno je ovim zakonom kao laka ili teška povreda službene dužnosti, ovisno o tome da li takvo ponašanje nanosi ili ne nanosi štetu ugledu službe.</p>
199	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 108. Uvažavajući hijerarhijske specifičnosti pojedinih državnih tijela, predlažemo da stavak 2. glasi: “(2) Obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređenog dužnosnika, odnosno službenika.”</p>	<p>Prihvaćen Odredba će se dopuniti u skladu s prijedlogom iz komentara.</p>

200	<p>Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama 1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 108.</p> <p>Sindikat djelatnika u vojsci i državnim službama predlaže izmjenu članka 108 u cilju poboljšanja statusa sindikalnog povjerenika i to na način: „Djelovanje i odgovornost sindikalnog povjerenika za povredu službene dužnosti“ Članak 108 (1) Sindikalni povjerenik ima pravo na naknadu plaće za obavljanje sindikalnih aktivnosti i to tri sata po članu sindikata godišnje. (2) Sindikalni povjerenik ima pravo na naknadu plaće za puno radno vrijeme na svakih 600 članova Sindikata. (3) Prava sindikalnog povjerenika iz stavka 1. i 2. ovoga članka međusobno se isključuju. (4) Čelnik državnog tijela dužan je sindikalnom povjereniku iz stavka 1. ovoga članka pored prava na naknadu plaće, omogućiti i izostanak iz službe odnosno s rada uz naknadu plaće zbog pohađanja sindikalnih sastanaka, tečajeva, osposobljavanja, seminara, kongresa i konferencija, kako u zemlji tako i u inozemstvu. (5) Za vrijeme obnašanja dužnosti sindikalnog povjerenika i šest mjeseci po isteku te dužnosti, sindikalnom povjereniku u državnom tijelu bez suglasnosti sindikata ne može prestat služba, osim po sili zakona, niti se on može bez njegove suglasnosti premjestiti na drugo radno mjesto u okviru istog ili drugog državnog tijela, odnosno premjestiti na rad izvan mjesta njegova stanovanja. (6) Obavljanje sindikalne aktivnosti sindikalnog povjerenika ne smije utjecati na uredno obavljanje poslova na kojima radi i ne može biti razlog za nepoštivanje propisa ili neizvršavanje zakonitih naloga i uputa čelnika tijela ili nadređenog službenika (7) Sindikalni povjerenik ne može zbog obavljanja sindikalne aktivnosti biti pozvan na odgovornost niti doveden u nepovoljniji položaj u odnosu na druge službenike i namještenike. (8) Protiv sindikalnog povjerenika ne može se bez suglasnosti Sindikata pokrenuti postupak zbog povrede službene dužnosti kao niti udaljiti iz službe zbog pokretanja kaznenog postupka. (9) Ako se sindikat u roku od osam dana ne izjasni o davanju suglasnosti iz stavka 8. ovoga članka smatra se da je suglasan s pokretanjem postupka zbog povrede službene dužnosti i udaljiti iz službe zbog pokretanja kaznenog postupka sindikalnog povjerenika . (10) Ako sindikat uskrati suglasnost iz stavka 9. ovoga članka, čelnik tijela može u roku od 15 dana od dana dostave očitovanja sindikata zatražiti da suglasnost nadomjesti odluka nadležnog upravnog suda. Postupak pred upravnim sudom je hitan</p>	<p>Nije prihvaćen U komentaru se predlažu odredbe vezane za sindikalne povjerenike koje su predmet kolektivnog ugovora.</p>
201	<p>Ured pučke pravobraniteljice 1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 111.</p> <p>Predlažemo zadržati dosadašnje rješenje iz stavka 1. točke 13. prema kojem bi tešku povredu službene dužnosti predstavljalo ponašanje suprotno Etičkom kodeksu državnih službenika, koje nanosi štetu ugledu službe, obzirom da je alternativan prijedlog nedovoljno dorečen i ostavlja prostora subjektivnoj procjeni osobe ovlaštene za pokretanje disciplinskog postupka o “nedoličnom ponašanju u službi ili izvan službe koje nanosi štetu ugledu službe”.</p>	<p>Prihvaćen Zadržat će se dosadašnji naziv predmetne teške povrede službene dužnosti.</p>

202	<p>Nada Valačić 1. ODGOVORNOST ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 111. Zakon je pun riječi "ugleda " i etike i svašta se pod taj pojam može podvući. Međutim je zanimljivo kako osobe kojima je izrečena uvjeta osuda za koruptivne radnje i dalje su u državnoj službi. Postavlja se pitanje kako to ne šteti ugledu službe. I dok god će ijedan takav biti zaštićen , a drugi kažnjavani neće biti povjerenja u rad državne službe i profesionalizma iste.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovim Zakonom kao razlog prestanak državne službe po sili zakona navodi se i slučaj kad je službenik osuđen za kazneno djelo s obilježjima korupcije – danom saznanja za pravomoćnost presude.</p>
203	<p>Ured pučke pravobraniteljice 3. POSTUPAK ZBOG POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 116. U stavku 3. predlažemo propisati da obvezu podnošenja prijedloga za pokretanje postupka zbog lake povrede službene dužnosti, odnosno obavještavanja čelnika tijela o teškoj povredi službene dužnosti ima i neposredno nadređeni dužnosnik, kada u organizacijskog strukturi državnog tijela nema nadređenih državnih službenika.</p>	<p>Nije prihvaćen Ovaj zakon ne primjenjuje se na državne dužnosnike te se istim ne mogu propisati obveze i odgovornost državnih dužnosnika.</p>
204	<p>Ured pučke pravobraniteljice 4. KAZNE ZA POVREDE SLUŽBENE DUŽNOSTI, Članak 123. U stavku 2. točki b) kao jedna od kazni za teške povrede službene dužnosti predviđen je premještaj na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja, dok trenutno važeće zakonsko rješenje također predviđa kaznu premještaja na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja, ali niže složenosti poslova. Smatramo kako bi i novi zakonski okvir trebao sadržavati sličnu kaznu kao što je propisano važećim zakonskim rješenjem, usklađenu s novim načinom vrednovanja radnih mjesta, jer se u protivnom neće ostvariti svrha kažnjavanja, obzirom da ovakvo rješenje ostavlja prostor mogućim manipulacijama, pa čak i mogućnosti premještaja na "više" radno mjesto.</p>	<p>Nije prihvaćen Kazna premještaja na drugo radno mjesto istog stupnja obrazovanja može se izreći samo na prijedlog čelnika tijela koji je pokrenuo postupak zbog teške povrede službene dužnosti, ako postoji slobodno radno mjesto u državnom tijelu. Odredbom je ostavljeno na dispoziciju čelniku tijela hoće li predložiti predmetnu kaznu pri čemu je za očekivati da će se voditi računa o smislu pokretanja postupka za tešku povredu službene dužnosti, svrsi kažnjavanja službenika i organizaciji radnih mjesta u državnom tijelu. Isti stupanj obrazovanja predstavlja zaštitni mehanizam od mogućeg premještaja službenika na radno mjesto za koje je propisan niži stupanj obrazovanja.</p>
205	<p>Ured pučke pravobraniteljice 5. UDALJENJE IZ SLUŽBE, Članak 125. U stavku 3. je očito omaškom izostavljena riječ "postupak" prije riječi "zbog teške povrede službene dužnosti", pa predlažemo to ispraviti.</p>	<p>Primljeno na znanje Zahvaljujemo na ukazanom. Odredba će se dopuniti.</p>
206	<p>Nada Valačić 6. ODGOVORNOST ZA ŠTETU, Članak 134. Člankom 129. stavkom 1. je propisano da nastanak štete, njenu visinu i okolnosti pod kojima je nastala utvrđuje čelnik tijela, odnosno osoba koju on ovlasti, odlukom koja nije upravni akt. Nadalje člankom 134. stavkom 5. propisano je da na temelju pravomoćnog rješenja o naknadi štete može se tražiti donošenje rješenja o ovrsi pred nadležnim sudom. Slijedom navedenoga nije jasno kako se donosi pravomoćno rješenje za nešto što se uopće ne smatra upravnim aktom. Jasno je da se o povredi službene dužnosti odlučuje u upravnom postupku, te se u istom postupku može odlučivati o naknadi štete nastale povredom službene dužnosti, ali to je onda pravomoćno rješenje o povredi službene dužnosti u kojem je utvrđena naknada štete. U suprotnom se primjenjuje članka 129. stavak 1. Treba 134. stavak 3. izmijeniti na način da se upiše pravomoćno rješenje o povredi službene dužnosti.</p>	<p>Nije prihvaćen U članku 134. govori se o utvrđivanju naknade štete u postupku zbog povrede službene dužnosti. Na postupak zbog povrede službene dužnosti primjenjuju se odredbe zakona o općem upravnom postupku, što znači da se donosi rješenje kao upravni akt.</p>

207	<p>Ured pučke pravobraniteljice 6. ODGOVORNOST ZA ŠTETU, Članak 135. Predlažemo odredbu dopuniti na način da se izrijekom odredi kako će se državni službenik osloboditi od odgovornosti za štetu i onda kada je do štete došlo postupanjem, ne samo po nalogu nadređenog službenika, već i nadređenog državnog dužnosnika te čelnika tijela.</p>	<p>Prihvaćen U navedenu odredbu dodat će se i nalozi nadređenog dužnosnika te čelnika tijela.</p>
208	<p>Sonja Juričić Cvitan GLAVA X. RASPOLAGANJE, Donošenje pravilnika o unutarnjem redu Predlaže se, kod rasporeda državnih službenika, temeljem donošenja pravilnika o unutarnjem redu, urediti obvezu primijene instituta napredovanja i razmotriti sve službenike koji zadovoljavaju uvjete, u slučaju kada se službenici raspoređuju na više radno mjesto ("bolje plaćeno mjesto") od onog koje su imali po starom pravilniku, kako donošenje pravilnika o unutarnjem redu ne bi samo po sebi bilo opravdanje za izbjegavanje mogućnosti napredovanja za određene službenike (jer se raspoređuju "prema potrebi službe"), osobito ako se ti pravilnici često mijenjaju ili se često mijenjaju iz tih razloga. Predlaže se analizirati podatke o tome koliko je unazad 10 godina, Pravilnika o unutarnjem redu ili izmjena Pravilnika o unutarnjem redu doneseno, prema tijelima, i prema tome koliko je bilo rasporeda "prema potrebama službe", a ne "prema napredovanju"</p>	<p>Nije prihvaćen Zakonom se ne može propisati obveza rasporeda službenika na više radno mjesto ako ispunjava propisane uvjete. O napredovanju odlučuje čelnik tijela vodeći računa o potrebama službe. U slučaju donošenja pravilnika o unutarnjem redu na temelju novog akta o unutarnjem ustrojstvu, službenici se raspoređuju na radna mjesta iz tog pravilnika prema potrebama službe i stručnom znanju.</p>
209	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA X. RASPOLAGANJE, Članak 141. Isto kao i u odnosu na članak 73. Prijedloga Zakona, predlažemo pojam radnog staža iz članka 141. stavka 2. i članka 144. stavka 3. uskladiti s općim propisom o mirovinskom osiguranju.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvatljivo koristiti pojmove iz mirovinskoga osiguranja (mirovinski staž, staž osiguranja, posebni staž), jer se oni ne mogu izjednačiti s radnim stažem. U Nacrtu prijedloga zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji je istovremeno na e-savjetovanju s ovim Nacrtom prijedloga zakona, definira se pojam radnoga staža.</p>
210	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA X. RASPOLAGANJE, Članak 144. Isto kao i u odnosu na članak 73. Prijedloga Zakona, predlažemo pojam radnog staža iz članka 141. stavka 2. i članka 144. stavka 3. uskladiti s općim propisom o mirovinskom osiguranju.</p>	<p>Nije prihvaćen Nije prihvatljivo koristiti pojmove iz mirovinskoga osiguranja (mirovinski staž, staž osiguranja, posebni staž), jer se oni ne mogu izjednačiti s radnim stažem. U Nacrtu prijedloga zakona o plaćama u državnoj službi i javnim službama, koji je istovremeno na e-savjetovanju s ovim Nacrtom prijedloga zakona, definira se pojam radnoga staža. Utvrđivanje radnog staža u državnom tijelu nije sporno.</p>
211	<p>Ured pučke pravobraniteljice GLAVA XI. PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE, Članak 150. S obzirom da su u Glavi XI. Prijedloga Zakona navedeni i razrađeni svi načini prestanka državne službe, smatramo potrebnim u članku 150. dodati novi stavak koji bi bio usklađen s predloženim člankom 97. stavkom 2., obzirom da sukladno toj odredbi državna služba prestaje otkazom, i to redovitim, i onom državnim službeniku koji je ocijenjen ocjenom „ne zadovoljava”, a ne samo onome koji nije zadovoljio na probnom radu i onome koji je otkaz dao sam.</p>	<p>Nije prihvaćen S obzirom da se odustalo od redovitog otkaza u slučaju negativne ocjene, nema potrebe dorađivati članak 150. Nacrta prijedloga zakona.</p>

212	<p>Sindikata državnih i lokalnih službenika i namještenika RH GLAVA XI. PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE, Članak 151.</p> <p>Smatramo kako su razlozi zbog kojih čelnik tijela može izvanredno otkazati državnu službu preopćenito određeni. Tako nije jasno što bi predstavljalo npr. materijalnu ili nematerijalnu štetu za državno tijelo, što za zaštitu javnog interesa. Znatna materijalna niti nematerijalna šteta nisu ni na koji način određene niti u sadržaju niti u opsegu. Nadalje, kako i po kojim kriterijima čelnik državnog tijela utvrđuje da bi postupanje službenika dovodilo u pitanje fizički integritet građana.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>Radi se o pravnim standardima o kojima se odlučuje u upravnom postupku. U rješenju o izvanrednom otkazu treba navesti odlučne činjenice i razloge za izvanredni otkaz.</p>
213	<p>Nada Valačić GLAVA XI. PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE, Članak 151.</p> <p>Nije jasno na temelju čega i kako čelnik tijela prosuđuje da netko dovodi u pitanje život i fizički integritet građana. Mislim da je ipak za to zadužena policija, DORH, a postoji i u kaznenom zakonu kaznena djela protiv života i tijela. Stoga u praksi je ostavljena mogućnost da svaki čelnik tijela u zakonom nepropisanom postupku prema slobodnoj procjeni utvrđuje radnje koje dovode u pitanje fizički integritet građana. U praksi se mogu pojaviti nejednaka postupanja pa tako pojedini čelnik tijela i prekršaj može smatrati da se time ugrožava integritet građana, dok s druge strane postoje službenici u sustavu osuđeni za kazneno djelo, ali su dobili uvjetnu osudu. Iz svega navedenoga proizlazi da nisu ujednačene posljedice za određena postupanja niti je jasno na koji bi način čelnik tijela utvrđivao postojanje znatne materijalne ili nematerijalne štete za pravne osobe i građane. Čula sam da o tome odlučuje općinski građanski sud u propisanom parničnom postupku. Svakako treba ostaviti mogućnost izvanrednog otkaza, ali se isto treba razraditi u jednom ozbiljnom članku i kroz zakonom propisanu proceduru.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>O prestanku državne službe izvanrednim otkazom odlučuje se u upravnom postupku i doneseno rješenje mora biti obrazloženo. Izvanredni otkaz predviđen je za iznimne slučajeve kada se u upravnom postupku mogu utvrditi razlozi iz članka 151. Zakona.</p>
214	<p>Veronika GLAVA XI. PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE, Članak 151.</p> <p>Kako, u kojem postupku i temeljem kojih metoda, čelnik tijela utvrđuje okolnosti iz stavka 1.? Osim toga, zašto mu se samo prepušta mogućnost davanja izvanrednog otkaza? To znači da čelnik tijela može, ali ne mora, dati nekome izvanredni otkaz, čak i kad je utvrdio da postoje razlozi za to. To bi se eventualno moglo primijeniti u slučaju službenika koji je kazneno osuđen, ali mu služba nije prestala po sili zakona, no takav otkaz onda ne može biti stvar volje čelnika tijela nego pravilo. A ako je pravilo, onda može biti i razlog za prestanak službe po sili zakona pa ova odredba nije potrebna.</p>	<p>Nije prihvaćen</p> <p>O prestanku državne službe izvanrednim otkazom odlučuje se u upravnom postupku i doneseno rješenje mora biti obrazloženo. Izvanredni otkaz predviđen je za iznimne slučajeve kada se u upravnom postupku mogu utvrditi razlozi iz članka 151. Zakona.</p>

215	<p>Veronika GLAVA XI. PRESTANAK DRŽAVNE SLUŽBE, Članak 152. Predlaže se točku 4. uskladiti sa zaprekama za prijam, odnosno propisati da službeniku prestaje služba ako je osuđen za kazneno djelo za koje se postupak pokreće po službenoj dužnosti, neovisno o tome je li dobio uvjetnu osudu ili mu je kazna zatvora zamijenjena radom za opće dobro. Budući da su kaznena djela za koja se postupak pokreće po službenoj dužnosti ona kojima se štite najveće ustavne vrednote, zbog čega se i gone po službenoj dužnosti, takva bi odredba jedino imala smisla. U suprotnom, u službi može nastaviti raditi osoba osuđena za kazneno djelo, čak i koruptivno, samo zato što je dobila uvjetnu osudu ili rad za opće dobro. Vezano za točku 11., ukazuje se na terminološku neusklađenost s ostalim odredbama Zakona (javljanje na dužnost). Službenik ne obavlja dužnost nego počinje raditi.</p>	<p>Nije prihvaćen Smisao odredbe o zaprekama za prijam u državnu službu je spriječiti prijam u službu osoba protiv koji se vodi kazneni postupak po službenoj dužnosti, dok su razlozi za prestanak službe po sili zakona blaži. Međutim, službeniku koji je osuđen za kazneno djelo s obilježjima korupcije prestaje služba po sili zakona. Također, službeniku koji je osuđen za kazneno djelo i izrečena sigurnosna mjera potpunog obavljanja dužnosti državnog službenika prestaje služba po sili zakona. Odredba stavka 1. točke 11. je jasna i nema je potrebe dorađivati.</p>
216	<p>Vitomir Begović GLAVA XII. NADZOR, Članak 154. Članak 154. Upravni i inspeksijski nadzor nad provedbom ovoga Zakona te drugih zakona i propisa koji se primjenjuju na državne službenike i namještenike provodi upravna inspekcija u skladu s posebnim zakonom. Napomena: Dosadašnji način rada inspekcije se mora promijeniti. Nije se reagiralo nadzorom, preventivnim djelovanjem, nalogom za korekcije u situacijama kršenja zakona i drugih propisa, ili njihovog zaobilaženja. I dobar zakon i drugi propisi na papiru mogu djelovati pozitivno a u praksi sasvim suprotno. Uostalom neki primjeri koji se nalaze u pravosudnom postupku ,potvrđuju da se nije postupalo preventivno. Zato je važna stručnost, sloboda, neovisnost i poštivanje važnosti upravne inspekcije, kojoj je potrebno osigurati sve potrebne uvjete za nesmetani i učinkovit rad.</p>	<p>Nije prihvaćen Komentar je općenite naravi i odnosi se na rad upravne inspekcije, a ne na materiju Zakona.</p>
217	<p>DALIBOR ŠEMPER PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA , GLAVA XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE Stupanje zakona na snagu i rokovi za donošenje provedbenih propisa padaju u predizborno vrijeme. Povijesno iskustvo nas uči da niti će vlada na odlasku imati interesa za njih niti će budućoj vladi to biti prioritet kojim će se stići baviti. Stoga ako ovaj zakon bude donesen sigurna je oklada na njegove izmjene i dopune kojima će se ti rokovi prolongirati. Vrlo vjerojatno i dvaput.</p>	<p>Primljeno na znanje Radi se o komentaru u kojem se iznosi osobna prognoza tijekom daljnjih aktivnosti. Predlagatelj priprema ovaj Zakon i provedbene propise u skladu s pravilima struke, neovisno o predstojećim izborima tijekom 2024. godine.</p>
218	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama PRIJEDLOG ZAKONA O DRŽAVNIM SLUŽBENICIMA , GLAVA XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE U navedenom poglavlju predlažemo kako je to sada propisano u Zakonu o državnim službenicima i namještenicima članak pod naslovom "Kolektivni ugovor" a koji bi glasilo: "Članak XXXXXXXY Prava sindikata, sindikalnog povjerenika, člana sindikata ugovorenih kolektivnim ugovorom za državne službenike i namještenike primjenjuje se na sve sindikate koji djeluju u državnoj službi, bez obzira na reprezentativnost sindikata."</p>	<p>Nije prihvaćen Prava sindikalnih povjerenika se uređuju kolektivnim ugovorom i nisu materija ovoga Zakona.</p>

219	<p>Vitimir Begović GLAVA XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 162. U čl. 162. st.1. predlaže se brisati : Rukovodeći državni službenici koje je imenovala Vlada na temelju javnog natječaja, zatečeni na dužnosti na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, ostaju na dužnosti do isteka vremena na koje su imenovani. Obrazloženje: Navedenim st.1. otklanja se moguća primjena čl.50 st.5 i odluka Vlade o razrješenju rukovodećeg državnog službenika, pod c) nakon ukidanja ili promjene djelokruga ustrojstvene jedinice ili državnog tijela kojim upravlja. Dakle, navedena odredba čl.162 st.1 nije održiva , iz razloga što tek treba novom sistematizacijom , uredbama, pravilnicima na bazi optimizacije, racionalizacije, usklađivanja djelokruga pojedinih tijela definirati novu organizaciju, ustrojstvene jedinice, potrebne izvršitelje i dr., uz moguća ukidanja ili promjene djelokruga ustrojstvenih jedinica , a time i razrješenja, provedbu javnih natječaja i imenovanja.</p>	<p>Nije prihvaćen Odredba članka 162. stavka 1. ovoga Zakona odnosi se na prijelazno razdoblje i istom se propisuje da rukovodeći službenici koje je imenovala Vlada na temelju javnog natječaja sukladno dosadašnjem Zakonu o državnim službenicima, ostaju na dužnosti do isteka mandata. Time se postiže pravna sigurnost, jer se propisuje zadržavanje navedenih službenika na istom radnom mjestu do isteka mandata, neovisno o donošenju novog zakona.</p>
220	<p>Sindikata djelatnika u vojsci i državnim službama GLAVA XIII. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE, Članak 163. Smatramo besmislenom odredbu u članku 163. Nacrta Zakona iz razloga što je to pitanje već riješeno u člancima od 34. do 38 Nacrta Zakona. Kao što je obveza svakog državnog službenika da ukoliko se nađe ili posumnja na sukob interesa treba isti prijaviti. Ovako potpisivanje izjave je nepotrebno jer već drugi dan se okolnosti po pitanju sukoba interesa državnog službenika se mogu promijeniti.</p>	<p>Nije prihvaćen Članak 38. Zakona propisuje dužnost davanja izjave o nepostojanju sukoba interesa na dan početka rada u državnom tijelu i u slučaju promjene okolnosti koje mogu dovesti do sukoba interesa te ne pokriva slučajeve zatečenih državnih službenika koji mogu biti u sukobu interesa.</p>
221	<p>Marinko Petrović O B R A Z L O Ž E N J E, Uz članke 18. - 33. Zašto se za zaposlene roditelje djeteta do osam godina starosti, djeteta s poteškoćama u razvoju ili za pružatelje skrbi predviđa jedino mogućnost fleksibilnog radnog vremena? Odredbe iz Direktive (EU) 2019/1158 Europskog parlamenta i Vijeća vrlo su jasne. Direktiva se ne ograničava samo na fleksibilno radno vrijeme, već obuhvaća i druge fleksibilne radne uvjete. Uz fleksibilno radno vrijeme to uključuje i mogućnost rada na daljinu i smanjenje radnih sati. Prema Direktivi, roditelji djece do osam godina, djece s poteškoćama u razvoju i pružatelji skrbi imaju pravo zatražiti sve navedene fleksibilne radne uvjete. Poslodavci bi trebali biti obvezni pravovremeno razmotriti zahtjeve radnika i pisano obrazložiti svoje odluke o odobravanju ili odbijanju takvih zahtjeva. Potrebno je proširiti ove zakonske odredbe kako bi bili u skladu s odredbama spomenute Direktive i obavezama Republike Hrvatske.</p>	<p>Nije prihvaćen Fleksibilni radni uvjeti iz Direktive (EU) 2019/1158 predviđeni su posebnim zakonima.</p>

222

Željko**OBRAZLOŽENJE, Uz članke 80. – 86.**

Članak 86. stavak 1. spominje upućivanje na rad u tijela Europske unije što ovo pojašnjenje ne spominje. Upućivanje (sekundiranje) na rad u tijela Europske unije uvjetovano je zadržavanjem plaće te mirovinskog i zdravstvenog osiguranja iz tijela državne uprave koje upućuje na rad u tijelo Europske unije, a tijelo Europske unije isplaćuje dnevnicu upućenom državnome službeniku. Dakle, državnoga službenika nije moguće uputiti na rad u tijelo Europske unije uz mirovanje prava i obveza iz državne službe jer se tijelu Europske unije prije prijma mora javiti da službeniku ostaju plaća iz državne službe te da ostaje korisnik zdravstvenog i mirovinskog osiguranja koje mu za vrijeme upućivanja plaća tijelo državne službe koje ga je uputilo na rad u tijelo Europske unije. Ministarstvo vanjskih poslova na svojim internetskim stranicama objavljuje natječaje za upućivanje (sekundiranje) u tijela Europske unije pa se tamo mogu vidjeti uvjeti. Isto ministarstvo vodi i registar upućenih (sekundiranih) državnih službenika u tijela Europske unije. Također je nejasno donosi li se o upućivanju na rad državnoga službenika izvan državne službe upravno rješenje. Dodatno, još je 8. veljače 2017. Ministarstvo uprave održalo sastanak i donijelo konzultativnu bilješku (poveznici pristupljeno 23. 6. 2023.):

<https://mpu.gov.hr/UserDocImages//MURH-%20arhiva/Uprava%20za%20slu%C5%BEbeni%C4%8Dki%20sustav//Bilje%C5%A1ka%20s%20konzultativnog%20sastanka%20odr%C5%BEanog%2008.%20velja%C4%8De%202017.%20godine%20.pdf> u kojoj je navelo: "Službeničkim zakonodavstvom RH nije riješeno pitanje privremenog upućivanja službenika na rad u institucije EU kao sekundiranih nacionalnih stručnjaka. Prema aktima institucija EU u koje se upućuju sekundirani nacionalni stručnjaci, isti ostaju i dalje zaposleni u tijelima državne uprave iz kojih se privremeno upućuju na rad u institucije EU, te sva prava iz radnog odnosa odnosno službe ostvaruju u tijelima koja ih upućuju na rad, uključujući isplatu plaće i uplatu poreza i doprinosa na plaću i iz plaće. Nema pravne osnove za uređivanja prava i obveza sekundiranog službenika sukladno propisima kojima se uređuju obvezno-pravni odnosi, tim više jer se o svim pravima i obvezama iz službe odlučuje rješenjem koje se donosi u upravnom postupku. Smatramo da navedeno pitanje treba urediti zakonom odnosno zakonom predvidjeti donošenje provedbenih propisa kojima bi se to pitanje pobliže uredilo. Radi se o pitanju iz djelokruga MVEPa, koje stoga, s obzirom na svoju nadležnost, treba predložiti donošenje odgovarajućih propisa." S obzirom na to da je RH članica EU-a već deset godina, trebalo bi se riješiti i ovo pitanje ovom prilikom.

Djelomično prihvaćen

U skladu s komentarom, uskladit će se članak 86. stavak 1. Zakona i obrazloženje te odredbe. Rješenje kojima se odlučuje o pravima i obvezama državnih službenika u upravnom postupku (upravni akti) izriječkom su navedena u Zakonu.